

★ သာမာသဒ္ဓိ ★

ဆယ်စောင်တွဲ

နိမ္မိတ်ရောင်တိုက်

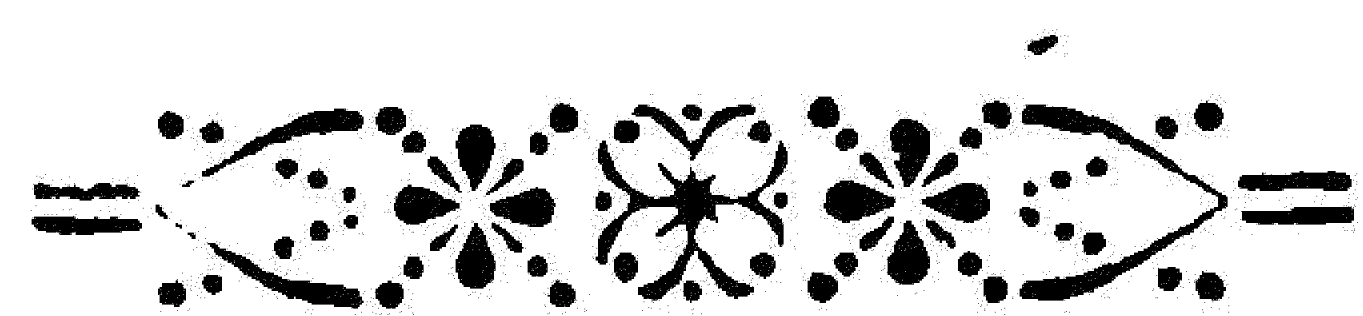
ရွှေတောင်ဘက်

ကျောက်ပန်းတောင်မြို့

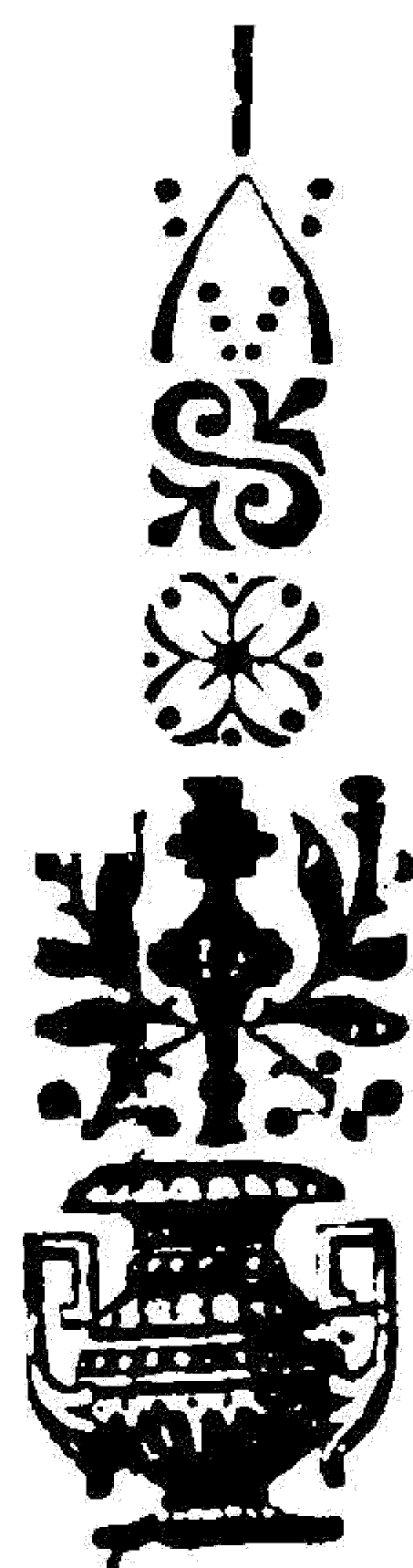
၁၀၄၅၅

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ

≡ သာသနာ့ဦးစီးဌာန ≡

၁၃၃၁ - ခု၊
(ဒုတိယ အကြိမ်)

ဖြန့်ချိရာ ဌာန

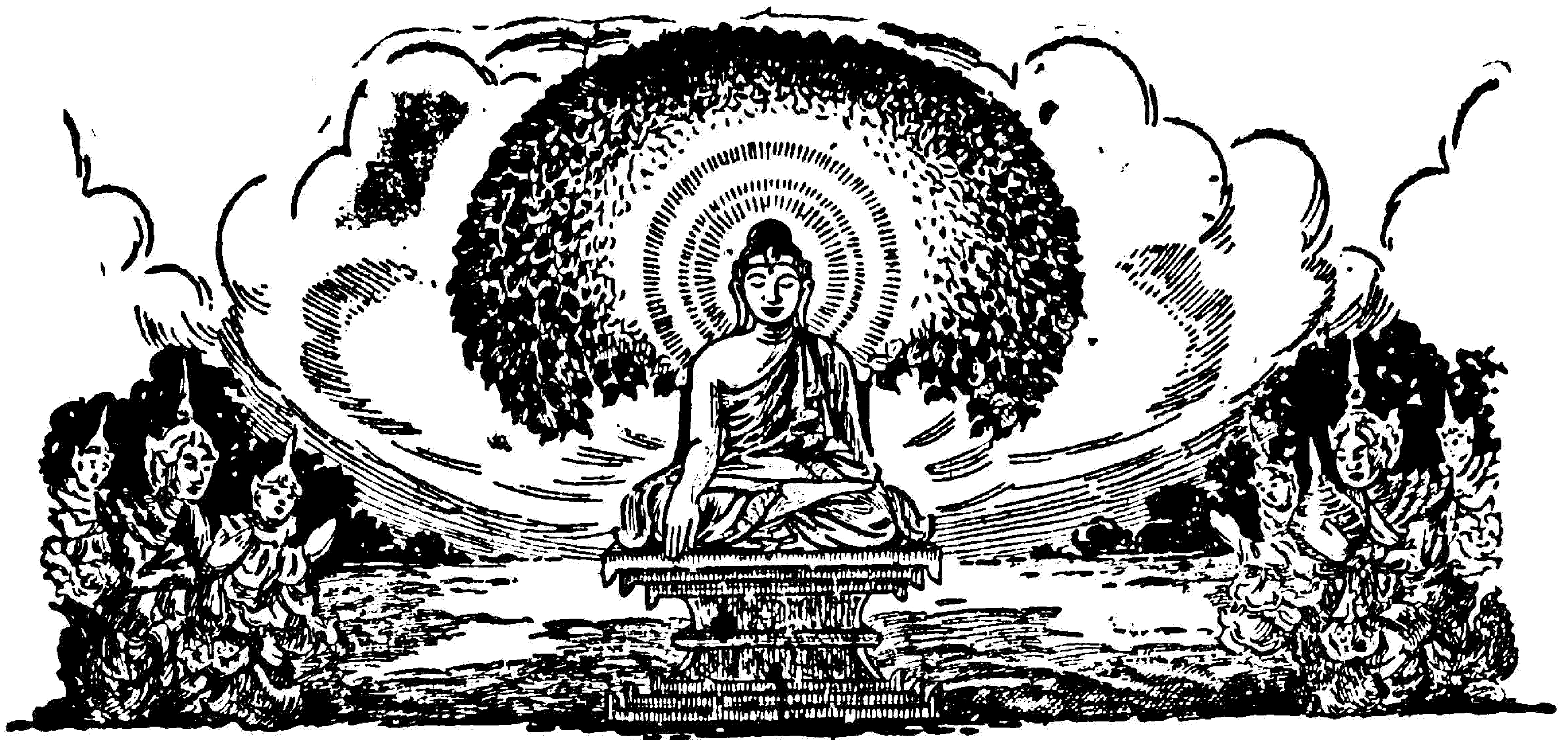
★ သီဟ - စာပေ ★

ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းလမ်း၊

ကျောက်ပန်းတောင်းမြို့။

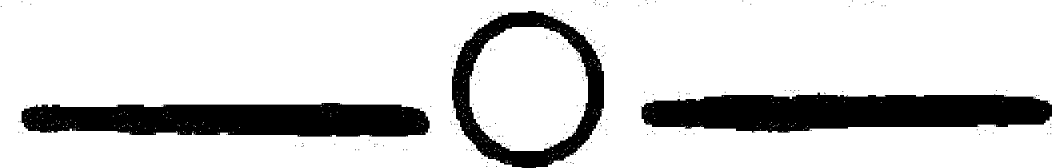
မာဟိကာ

- ၁။ မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိ၊ အနက်။
- ၂။ မင်္ဂလာတရား ကောက်နှုတ်ချက်။
- ၃။ မင်္ဂလာခွဲ အမေးအဖြေ။
- ၄။ မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါး သံပေါက်၊
- ၅။ အပြင်အောင်ခြင်း ပါဠိ။
- ၆။ အပြင်အောင်ခြင်း သရုပ်ပြ ပုံများ။
- ၇။ အပြင်အောင်ခြင်း အနက်။
- ၈။ အတွင်းအောင်ခြင်း ပါဠိ၊ အနက်။
- ၉။ ရံတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ၊ အနက်။
- ၁၀။ နမက္ကာရံ ပါဠိ၊ အနက်။
- ၁၁။ လောကနီတိ ပါဠိ၊ အနက်။
- ၁၂။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိ၊ အနက်။
- ၁၃။ စကားကြီးအယ်ခွန်း လင်္ကာ။
- ၁၄။ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ။
- ၁၅။ ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ။
- ၁၆။ ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ။
- ၁၇။ သိင်္ဂီလောဝါဒ ကျင့်ဝတ် လင်္ကာ။

န မေ ခ တ သ ဘ ဂ ဝ တ ဝ အ ရ ဟ တ ဝ

သ မ္ဘ ဝ သ မ္ဘ ဣ ဣ သ ။

မင်္ဂလာ နိဒါန၊

- က။ ယံ မင်္ဂလံ ခုဒ္ဒါဒသဟိ ဗိန္တယိံ သု သ ဒေဝကာ၊
သောတ္ထာနံ နာ-ဝိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
- ခ။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊
သဗ္ဗလောက ဟိတတ္တာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမုဟေ၊
- ဂ။ ဇေ မေ သုတံ၊ ဇေ သမယံ၊ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟာရတိ၊ ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကသံအာရာမေ၊
အဋ္ဌခေါ အညတရာ ဒေဝတာ၊ အဘိက္ကန္တာယ
ရတ္ထိယာ၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ
ဩဘာသေတွာ၊
- ဃ။ ယေန ဘဂဝါ တေနူပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ ဘဂ
ဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ၊ ဇေမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဇေမန္တံ
ဋီတာခေါ သာဒေဝတာ၊ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အတ္ထိ
ဘာသိ၊

ဒေဝတာယာစန

- င။ ဗဟုဒေဝံ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အဝိန္နယံ၊
အကင်္ခမာနာ သောတ္တာနံ၊ ဗြူဟိမင်္ဂလမုတ္တမံ၊

ဗုဒ္ဓဒေသိတ

- ၁။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနုဉ္စ သေဝနာ၊
ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊
- ၂။ ပတိဂ္ဂပ ဒေသဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ၊
အတ္တသမ္ဘာ ပဏိဇိစ၊ ဇေတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ၊
- ၃။ ဗာဟုဿစ္စန္ဓ သိပ္ပန္တ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော၊
သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ၊
- ၄။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော၊
အနာကုဿာစ ကမ္မန္တာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊
- ၅။ ဒါနဉ္စဓမ္မစရိယာ စ ဥာတကာနုဉ္စ သင်္ဂဟော၊
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊
- ၆။ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာစ သံယမော၊
အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊
- ၇။ ဝါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဇ္ဇိစ ကတညုတာ၊
ကာလေန ဓမ္မသေဝနံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊
- ၈။ ခန္တိစ သောဝစသတာ၊ သမဏာနုဉ္စ ဒဿနံ၊
ကာလေန ဓမ္မသကန္တာ၊ ဇေတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊

၉။ တပေါ်စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသန္တာနံ ဓဿနံ၊
 နိဗ္ဗာနံ သန္တိကိရိယာစ၊ ဇေတံ မင်္ဂလာမုတ္တမံ၊
 ၁၀။ ဗုဒ္ဓဿ လောကဝဓ္မေဟိ၊ စိတ္တံယဿ န ကမ္မတိ၊
 အသောကံ ဝိရုဇံ ခေမံ၊ ဇေတံ မင်္ဂလာ-မုတ္တမံ၊

အာနိသံသ

က။ တောဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထမပ္ပရာဇိတာ၊
 သဗ္ဗတ္ထသောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံတေသံမင်္ဂလာမုတ္တမံ၊
 မင်္ဂလာသုတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

--o--o--

မင်္ဂလာ နိဒါန်း

က။ သဒေဝတာ-နတ်နှင့် တကွသော လူတို့သည်၊ ယံ
 မင်္ဂလံ-အကြင် မင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ ခွါဒသဟိ တဆဲ
 နှစ် - နှစ်တို့ ကာလ ပတ်လုံး၊ စိန္တယံသု - ကြံကြံကုန်၏၊
 သေတ္တာနံ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊
 အဋ္ဌတိသဉ္စ သုံးဆဲ ရှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
 တံမင်္ဂလံ-ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို၊ နာမိဂစ္ဆန္တိ - နအမိ
 ဂစ္ဆန္တိ'ဝေ- မသိနိုင်ကုန်သလျှင်ကတည်း။

ခ။ ဒေဝဒေဝေန နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိ
 နတ် ဖြစ်ထော်မှုသော ဘုရား သခင်သည်၊ သဗ္ဗလောက
 ဟိတတ္တာယ-အလုံးစုံသောသတ္တလောက၏အစီးအပွားအ
 လိုငှါ၊ ဒေသိတံ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ
 -အလုံးစုံသောမကောင်းမှုကိုပယ်ဖျောက်တတ်သော၊ တံ

မန်လံ-ထိုမန်လာတရားတော်ကို၊ ဟော-အိုသူတော်ကောင်း၊
တို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရှုတ်ကြကုန်အံ့။

၈။ အန္တေ ကဿပ- အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံ သုတ္တံ-
ဤမဟာမင်္ဂလသုတ်တော်ကို၊ မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန-
အာတ္တနိဝိအာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သဗ္ဗုခါ-မျက်မှောက်တော်မှ၊ ဧဝံ ဤသို့ သုတံ- ကြား
လိုက်ရ၏၊ ဧကံ-တပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိ
ကဿ-အနာထပိဏ္ဍိသေဋ္ဌေး၏၊ အာရာမေ-နှစ်လုံးမွေ့လျော်
ပျော်တွယ်ရာ ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနံ - ဇေတဝန် ကျောင်း
တော်၌၊ ဝိဟာရတိ-နေတော်မူ၏၊ အထခေါ-ထိုသို့နေ
တော်မူသော အခါ၌၊ အညတရာ-အမျိုး အမည်အားဖြင့်
မထင်ရှားသော ဒေဝတာ-နတ်သားသည်၊ အဘိက္ကန္တာယ
ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော ရတ္တိယာ-သန်းခေါင်အခါ၌၊
အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ-အလွန်နှစ်လိုတွယ်သောအဆင် ရှိသည်
ဖြစ်၍ ကေဝလကပ္ပံ-အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝနံ-ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ကို၊ ဩဘာသေတွာ- ကိုယ်ရောင် ကိုယ်ဝါ
ဖြင့် ထွန် လင်းစေဦး၍။

ဃ။ ယေန အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ မြတ်စွာဘုရားသခင်
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိတော်မူ၏၊ တေန ထိုဘုရားရှိတော်မူရာအရပ်
သို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍
ဘဂဝန္တံ- မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ အလွန်
ရိုသေစွာရှိခိုးဦး၍၊ ကေမန္တံ-တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သော

အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်လေ၏။ ကေမန္တတင့်အပ်လျှောက်ပတ်
သောအရပ်၌၊ ဣတာခေါ-ရပ်ပြီးသော၊ သာ ဒေဝတာ-ထို
နတ်သားသည်၊ ဆဂဓန္တ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ-
ဂါထာဖြင့်၊ အဇ္ဈဘာသိ-ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

နတ်သားတောင်းပန်ချက်

င။ ဘန္တေ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊
ဗဟု-များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါစ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
မနုဿာစ-လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္ထာနံ-စင်ကြယ်
စွာသော၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာကန္တိ မာနာ-လိုချင်
တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ-စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို၊ ခွါဒသဟိ
တဆဲ နှစ် နှစ်တို့ကာလပတ်လုံး၊ အဗိန္တယံ- ကြံကြံကုန်၏၊
ဗိန္တယန္တပိ-ကြံကြံကုန်သော်လည်း၊ နာဇိဂစ္ဆန္တိ-မသိနိုင်
ကုန်၊ တံ-ထိုသုံးဆဲ ရှစ်ပါးသော မင်္ဂလာတရားတော်မြတ်
ကို၊ တွံ-အရှင်ဘုရားသည် ဗြူဟိ-ဟောတော်မူပါလော့။

ဘုရားဟောပြပုံ

၁။ ဘောဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား ဗာလာနံ-သူမိက်တို့
ကို၊ ယာအသေဝနာစ- အကြင် မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ- ပညာရှိသောသူတို့ကို၊
ယာသေဝနာစ - အကြင် မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ပူဇနေယျာနံ- ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို၊ ယာ
ပူဇာစ-အကြင်ပူဇော်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊

ဇေတံ-ဤသုံးပါးသောတရားသည်လျှင်၊ ဥက္ကမံ-မြတ်စွာသော
မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ ထွံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာ
ဟိ-မှတ်လေလော့။

၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ- အို နတ်သား၊ ပတိရူပဒေသ ဝါ
သောစ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌နေရခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာစ-မိမိပြုခဲ့
ဘူးသောကောင်းမှုရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊
အတ္တသမ္ဘာပဏိဓိစ-မိမိကိုယ်ကိုကောင်းစွာဆောက်တည်
ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ ဤသုံးပါးသော
တရားသည်လျှင် ဥက္ကမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်
၏ဟူ၍၊ ထွံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ- အို နတ်သား၊ ဗာဟုဿဂ္ဂစ္ဆ-အကြား
အမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပဇ္ဇ-
လက်မှုပညာ အစရှိသော အဖြစ် မရှိသော အတတ်တို့ကို
တတ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုသိက္ခိတော-ကောင်းစွာ
သင်အပ်သော၊ ဝိနယောစ-ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း၊
သုဘာသိဘာ- ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ ယာ ဝါစာ စ-
အကြင်စကားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ- ဤ
လေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥက္ကမံ- မြတ်စွာသော၊
မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍၊ ထွံ- သင် နတ်သားသည်၊
ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၄။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ မာတာပိတု-အမိ
အဘတို့ကို၊ ဥပဇ္ဇာနဇ္ဇ-လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်းသည်လည်း

ကောင်း၊ ပုတ္တဒါရဿ-သား၊ မယားတို့အား၊ သင်္ဂဟောစ
 သင်္ဂြို ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အနာကုလာ-
 အနောက်အရှက်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မန္တာစ- အမှုတို့ကိုပြုရ
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ-ဤသုံးပါးသော
 တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ
 မည်၏ဟူ၍၊ ထွံ-သင် နတ်သားသည်၊ ဂဏ္ဌာဟိ- မှတ်
 လေလော့၊

၅။ ဘော ဒေဝပုတ္တ- အို နတ်သား၊ ဒါနဉ္စ-အလှူပေးရ
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစရိယာစ- မြတ်သောအကျင့်
 တို့ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥာတကာနံ-အဆွေ
 အမျိုးတို့အား၊ သင်္ဂဟော စ- သင်္ဂြို ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မန္တိစ-
 အမှုတို့ကိုပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ-
 ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊
 မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍ ထွံ-သင် နတ်သားသည်၊
 ဂဏ္ဌာဟိ--မှတ်လေလော့၊

၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ- အို နတ်သား၊ ပါပါမကောင်းမှုမှ
 အာရတိစ-ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဝိရတိ စ- အထူးသဖြင့် ရှောင် ကြဉ် ရခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ မဇ္ဇပါနာ-သေရည် သရက်တို့ကိုသောက်ခြင်းမှ၊
 သံယမောစ- ကောင်းစွာ ရှောင် ကြဉ် ရခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဓမ္မသု- ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌၊ အပ္ပမာဒေ၊ စ-
 မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ-
 ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော

မင်္ဂလံ - မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍၊ ထွံ - သင်နတ်သားသည်၊
ဂဏ္ဌာဟိ - မှတ်လေလော့။

၇။ ဘော ဒေဝပုတ္တ - အို နတ်သား၊ ဂါရဝေါစ-ရိသေ
ထိုက်သော သူတို့အား ရိသေရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
နိဝါတောစ - မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
သန္တိန္ဒြိစ - ရောင့်ရဲ လွယ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
ကတညုတာစ - သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်
လည်းကောင်း၊ ကာလေန - သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော
အခါ၌၊ ဓမ္မဿစနုဉ္စ - သူတော်ကောင်းတရားကို နာရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တေံဤငါးပါးသောတရား
သည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ - မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ မင်္ဂလာမည်၏
ဟူ၍၊ ထွံ - သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏ္ဌာဟိ - မှတ်လေလော့။

၈။ ဘော ဒေဝပုတ္တ - အို နတ်သား၊ ခန္တိစ - သည်းခံရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ သောဝစဿတာစ - သူတော်ကောင်း
တို့ ဆိုဆုံးမအပ်သော စကားကိုနာလွယ်သောသူ၏အဖြစ်
သည်လည်းကောင်း၊ သမဏာနံ - ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
ဒဿနုဉ္စ - ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန -
သင့်တင့်လျောက်ပတ်သောအခါ၌ ဓမ္မသာကန္တာစ - တရား
တော်ကိုဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ
ရှိ၏၊ တေံ - ဤလေးပါးသောတရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ - မြတ်
စွာသော၊ မင်္ဂလံ - မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ ထွံ - သင်နတ်သား
သည်၊ ဂဏ္ဌာဟိ - မှတ်လေလော့။

၉။ ဘော ဒေဝပုတ္တ - အို နတ်သား၊ တပေါစ - မြိုးခြံစွာ
ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ - မြတ်သော

အကျင့်တို့ကိုကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အရိယသစ္စာနံ
 အရိယသစ္စာ တို့ကို၊ ဒဿနဉ္စ- သိမြင်ရခြင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ သန္တိကိရိယာစ-မျက်
 မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ ဇေတံ-ဤ
 လေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ- ဖြတ်စွာသော၊
 မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍၊ တွံ- သင် နတ်သားသည်၊
 ဂဏ္ဍာဟိ- မှတ်လေလော့။

၁၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ- အိုနတ်သား၊ လောကဓမ္မေဟိ-
 လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ-တွေ့ထသော၊ ယဿ
 အကြွင်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဗိတ္တံ- စိတ်သည်၊ န ကမ္မတိ-မတုန်မလှုပ်၊
 အသောကံ- စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ဝီရဇံ- ရမ္မက်ဟူသော
 မြူလည်းမရှိ၊ ခေမံ- ဘေးလည်းမရှိ၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဇေတံ-ဤ
 လေးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ- ဖြတ်စွာသော၊
 မင်္ဂလံ-ဟူ၍၊ တွံ-သည်၊ ဂဏ္ဍာဟိ-မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာ ပြုကျင့်ရကျိုး။

က။ ဘောဒေဝပုတ္တ- အိုနတ်သား၊ ဇေတံဒိသာနိ-ဤသို့
 သဘောရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌတိံသမင်္ဂလာနိ=သုံးဆဲ ရှစ်ပါး
 သောမင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ ကတွာန-ပြုကျင့်ရသောကြောင့်
 သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ အပရာဇိတာ- မန့်သူတို့
 သည် မအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ အလုံးစုံသော
 အရပ်တို့၌၊ သောတ္ထိံ- ချမ်းသာ ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ ရောက်
 ကုန်၏၊ တံ ထိုသုံးဆဲ ရှစ်ပါးသောတရားသည်လျှင် တေသံ
 ထိုနတ်လူတို့အား၊ ဥတ္တမံ သော၊ မင်္ဂလံ ဟူ၍၊ တွံ- သည်၊
 ဂဏ္ဍာဟိ- မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာတရား(၃၀)ပါး

ကောဓက်နှုတ်ချက်။

အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ဟူသောမုဒ်၌(၃)ပါး။

- ၁။ သူမိက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ မညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ် ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်းတပါး။

--○--

ပဏိရူပဒေသဝါသောစ၊ ဟူသော မုဒ်၌(၃)ပါး

- ၁။ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးစသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပြုအပ်သောကောင်း မှုရှိသော သူ၏အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိ-ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

—○—

ဗာဟုသုဇ္ဈန္တသိဥဇ္ဈ ဟူသော မုဒ်(၄)ပါး။

- ၁။ အကြားအမြင်များသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြစ်မရှိသော အတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။

မာတာဒီဓု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဟူသောပုဒ်(၃)ပါး။

- ၁။ အမိ၊ အဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၂။ သား၊ မယား တို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၃။ အနှောက်အရှက် မရှိသော အမှုလည်း တပါး။
-

ဒါနဉ္စ မွေဒရိယာ၊ ဟူသောပုဒ်(၄)ပါး။

- ၁။ အတ္တပေးရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၃။ အထွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။
-

အာရုဇိ-င်ရုဇိ၊ ဟူသောပုဒ်(၄)ပါး။

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ သေ၊ အရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာကြဉ်ရှောင်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းလည်းတပါး။

ဂါရုဓေါဓ နိဓေါတောဓ, ဟူသောသုဒ္ဓိ(၅)ပါး

- ၁။ ရှိသောအပ်သောသူတို့ကို ရှိသောရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၅။ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း တပါး။
-

ဓန္တရီဓသောဓဓသတော, ဟူသောသုဒ္ဓိ(၄)ပါး

- ၁။ သည်းခံရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမရာ လိုက်နာ လွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
 - ၃။ ရဟန်း- ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဖူးမျှော်ရခြင်းလည်းတပါး။
 - ၄။ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းလည်းတပါး။
-

တပေါဓ ဗြဟ္မဓရိယဉ္စ, ဟူသောသုဒ္ဓိ(၄)ပါး။

- ၁။ ဗြိုးဇြိစ္ဆာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအကျင့်တို့ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသစ္စာ တရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်းတပါး။

စုဋ္ဌိသံ လောကဓမ္မေဟိ၊ ဟူသောပုဒ်၌ (၄)ပါး။

- ၁။ လောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း
ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိ
သည်လည်း တပါး။
 - ၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။
 - ၃။ ရမ္မက်ဟူသော မြှူကင်းခြင်းလည်းတပါး။
 - ၄။ ဘေး မရှိခြင်းလည်း တပါး။
-

မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေး-အဖြေ

- မေး ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
ဖြေ မဟာမင်္ဂလာသုတ်ကို သင်ပါသည် ဘုရား။
မေး မဟာမင်္ဂလာသုတ်၌ အပြားဘယ်မျှရှိသနည်း။
ဖြေ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည် ဘုရား။
မေး အဘယ်ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသနည်း။
ဖြေ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုဏ်းအဆုံးဖြစ်သော—
ဘေဓိသနိ အဋ္ဌဘိဿ မင်္ဂလာနိ၊ ဟူသောပါဠိ
ကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
မေး အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူသနည်း။
ဖြေ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
မေး ဟောတော်မူသော ဂါထာကား - အဘယ်ဂါထာ
များပါနည်း။
ဖြေ အသေဝနာစ၊ လည်းတဂါထာ၊ ဗမိရူပ၊ လည်း
တဂါထာ၊ ဗာဟုဿစ္စန္ဓ၊ လည်းတဂါထာ၊ မာတာ

ပိတု, လည်း တဂါထာ၊ ဒါနု, လည်း တဂါထာ၊
 အာရတိ, လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါစ, လည်း တဂါ
 ထာ၊ ခန္တီစ, လည်း တဂါထာ၊ တပေါစလည်း တဂါ
 ထာ၊ ဗုဒ္ဓဿ, လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့်
 ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။

ဖြေ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။

(ဆိုသနည်းဟုလည်း မေး)။

ဖြေ “သန္တံ နေမေတ္တ အတ္ထဓိဓီ” ဟု ပါရှိသောကြောင့်
 ခင်္ဃိန်းသော လောကီ စည်းစိမ် ချမ်းသာ ရတနာ
 အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ၊ ပြည့်စုံသောကြောင့်
 သာဝတ္ထိပြည် ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူ
 သနည်း။

ဖြေ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဟောတော် မူပါ သည်
 ဘုရား။

မေး ဇေတဝန် ကျောင်းတော်-ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်
 သနည်း။

ဖြေ ဇေတ, မင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ရွှေအသပြာ အတိ
 ခင်းပြီးလျှင် မြေတိုးပေး၍ ဝယ်ယူ ဆောက်လုပ်အပ်
 သောကြောင့် ဇေတဝန် ကျောင်းတော်-ဟု ခေါ်ပါ
 သည်ဘုရား။

မေး ကျောင်းဒါယကာ- အဘယ်သူနည်း။

ဖြေ ကျောင်းဒါယကာ အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။

မေး အနာထပိဏ်သေဋ္ဌေးဟု အဘယ်ကြောင့်ခေါ်သနည်း။

ဖြေ “အနာထခနံ ဝိဇ္ဇာဒဒေါတိတိ အနာထဝိဇ္ဇာဒိကော”
ဟူသောပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသောသူတို့ကို
ထမင်း၊ ရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ်
သေဋ္ဌေး-ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဆိုသနည်း။

ဖြေ သုဒတ္တ၊ ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသ
လော၊ ဝေးသလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊
မြောက်၊ စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ “အဂေါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဓိဓူရေ
နေ ပဉ္စ ဓဏ မဇ္ဈေ ဒက္ခိဏပဿ” ဟူသော
သာကေပါဠိရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏တောင်
အရပ်ဖြစ်သော ကုတ်လုတ်လေးတာ အပြန် ငါးရာ
အရပ်တွင်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် လေးထောင် ဂဏ
စမ္ပါယ်ရုံလော ဦးပြည်လော။

ဖြေ “တိဘုဒ္ဓိကေသု ဂန္ဓကုဋီသု” ဟူ၍ သာကေပါဠိ ရှိ
သောကြောင့် စုလစ်မွန်းချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ်ဆန်း
ကြယ်စွာတန်းဆာဆင်အပ်သော ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ အမျိုး အမည်မထင်ရှားသော နတ်သားတောင်းပန်၍
ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုပါ
သနည်း။

ဖြေ “အထစခါအညဘရာ ဒေစဘေ” ဟူသော ပါဠိကို
ထောက်၍ ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး မထင်ရှားသော နတ်သား အဘယ်သူ ဖြစ်သနည်း။

ဖြေ ဣန္ဒာသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး အဘယ်အခါ တောင်းပန် သနည်း။

ဖြေ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည် ဘုရား။

မေး အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ “အဘိက္ခန္ဓာယရန္တိယေ” ဟူသော ပါဠိကိုထောက်
၍ သိရပါသည် ဘုရား။

မေး မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ် အကြောင်း
ကြောင့် သိကြားဟု ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ ဘုရားသခင်- ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယာမ်ကား-
“စဘုမဟေရာဇံ” နတ်တို့သည် ဆည်းကပ် ဖူးမျှော်
ပူဇော်၍ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယာမ်
အခါ၌ “တဝတိံ သာနတိသကြာစး” တို့ဆည်းကပ်
ဖူးမျှော်၍ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယာမ်
ကား “ဗြဟ္မာ” တို့ဆည်းကပ် ဖူးမျှော်၍ အချိန်အခါ
ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန် ကာလသုံးပါးတို့တွင် သန်း
ခေါင်ယာမ် အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟု ဆို
ပါသည် ဘုရား။

မေး သိကြားတောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူ ကြားသနည်း။

ဖြေ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည် ဘုရား။

မေး အရှင် အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ “အာနန္ဒတ္ထေဇရန သုဓံ” ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောကြားသနည်း။

ဖြေ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပထမသံဂါရတနာ တင်သောအခါ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး အရှင် မဟာကဿပ,-ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ “ကသိကမ္ဘာ ဒီသု သံဝေဓံ ပဋိလခိတွာ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗတော ကဿပေါ” ဟူသောပါဠိနှင့်အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကို ရ၍ ရဟန်းပြုသောကြောင့်-ကဿပ,ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား - ကိုယ်ရေ တို့၏ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသောကြောင့် - ပိပ္ပလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး မင်္ဂလာတရားသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးဆိုသော်- အဘယ်သည်တို့နည်း။

- ဖြေ အသေဝနာစ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလ မုတ္တမံ-ဟူသော ပဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။
- ပတိရူပ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ- ဟူသော ဒုတိယ ဒေ
သနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။
- ဗာဟုဿန္တဉ္စ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော တတိ
ယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
- မာတာပိတု။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ- ဟူသော စတုတ္ထ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး။
- ဒါနဉ္စ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ-ဟူသော ပဉ္စမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
- အာရုတိ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ-ဟူသော ဆဋ္ဌမ ဒေ
သနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
- ဂါရဝေါစ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ- ဟူသော သတ္တမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ ငါးပါး။
- ခန္တိစ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ-ဟူသော အဋ္ဌမဒေသ
နာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။
- တပေါစ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ- ဟူသော နဝမဒေ
သနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။
- ဗုဗ္ဗဿ။ ပ။ ဇေတံမင်္ဂလမုတ္တမံ-ဟူသော ဒဿမဒေသ
နာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။
- ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာတရား (သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး) ရှိပါ
သည်တရား။
- မေး အသေဝနာစ- အစရှိသော ပဌမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ သူမိက်တို့ကို မဖို့ဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး။

ပညာရှိသောသူတို့ကို ဖို့ဝဲ ဆည်းကပ် နှိုးနှောရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

ဘုရားအစရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ
အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး။

ဤသို့အားဖြင့် အသေဝနာစ အစရှိသော ပဋ္ဌမဒေသ
နာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါးရှိပါသည်ဘုရား။

မေး အသေဝနာစ, အစရှိသော- ပဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ပတိရူပ ဒေသဝါသော
စ, အစရှိသော- ဒုတိယ-ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံး
ပါးဆိုသော်- အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းသည်
လည်းမင်္ဂလာ တပါး။

ရှေးက ပြုဘူးသော ကောင်းမှု- ရှိခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး။

မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရ
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပဒေသဝါသောစ, အစရှိသော
ဒုတိယ- ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး ရှိပါသည်
ဘုရား။

မေး ပတိရူပဒေသဝါသောစ, အစရှိသော- ဒုတိယဒေသ
နာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကိုသိရပါပြီ၊ ဗာဟုသာဓုဉ္စ

အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေး
ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ ကျမ်းဂန်တရားအကြားအမြင် များရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး။

အပြစ်ခပ်သိမ်းကင်းသော နှုတ်မှုအတတ်တို့ကို တတ်
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

ကောင်းစွာသိအပ်သောဝိနည်းတရားတို့ကိုသင်ကြား
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောစကားကို ပြောဆိုရ
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

ဤသို့အားဖြင့် ဗာဟုဿစ္ဆန္တ၊ အစရှိသော တတိယ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါးရှိပါသည်တရား။

မေး ဗာဟုဿစ္ဆန္တ၊ အစရှိသော တတိယဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာ တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ၊ မာတာ-ပိတု၊
အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါး
ဆိုသော်အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ အမိ အဘတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။

သား-မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

အနောက်အရှက်မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်
ခြင်းအမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

ဤသို့အားဖြင့် မာတာ-ပိတု၊ အစရှိသော စတုတ္ထဒေ
သနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားသုံးပါးဖြစ်ပါသည်တရား။

မေး မာတာ- ပိတု, အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ဒါနု, အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
တရားကိုကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
အသွေ အမျိုးတို့အား ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

အပြစ် မရှိသော အကြွင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

ဤသို့ အားဖြင့် ဒါနု, အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး ဒါနု, အစရှိသော ပဉ္စမ- ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါးကိုသိရပါပြီ။ အာရတိ, အစရှိသော ဆဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆိုသော်- အဘယ်သည်နည်း။

ဖြေ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ် ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းကင်းသော စိတ်ဖြင့် ငါသည်မကောင်းမှုကိုမပြုပြီ၊ ငါ၏အသက်သေသော်လည်းသေပါစေ၊ သူ၏အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းအစရှိသော အမှုကိုမပြုပြီဟုအထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး သုရာ, ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ပိဋသုရာ- မုန့်ညက်ဖြင့် ပြုသောသေ၊ ပုဝသုရာ- မုန့်ဖြင့်ပြုသောသေ၊ ဩဒန သုရာ- ထမင်းဖြင့် ပြုသောသေ၊ ကိဏ္ဍပဏ္ဍိတ္တ သုရာ- တဆေးထည့်၍ ပြုသောသေ၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ- များစွာသော အဆောက်အဦဖြင့် ပြုသောသေ၊ ဤသည်ကား- သေ, ငါးပါးဖြစ်ပါသည် သုရား။

မေး မေရိယ, ငါးပါး ဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ ပုပ္ဖါ သင်္ဃေ - အပွင့် အရေ တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဖလာသင်္ဃေ - သစ်မည် စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ မစ္စါသင်္ဃေ - ရေအရက်သီးအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုသောအရက်၊ ဂုဇ္ဇာ သင်္ဃေ ကြံရည် တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ - များစွာသော အဆောက်အဦ ဘို့ဖြင့်ပြုသောအရက် ဤသည်ကား မေရိယ ငါးပါးဖြစ်ပါသည်သုရား။

ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုး ငါးပါးကို သောက် စားခြင်းမှစောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။ ဒါန, သီလ, ဘာဝနာ, အပစာယန, ဝေယျာဝစ္စ, ပတ္တိဒါန, ပတ္တနန္ဒမောဒန, ဓမ္မဿဝန, ဓမ္မဒေသနာ, ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ, တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

ဤသို့အားဖြင့် အာရတိ, အစရှိသော ဆဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်တရား။

မေး အာရတိအစရှိသော ဆဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ ဂါရဝေါစ, အစရှိသောသတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဟူသောကား- အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ ဇာတ်ဂုဏ်ရှိသော သူတို့အား အရိုအသေ အလေးမြတ်ပြုခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
မိမိကိုယ်ကိုနှိမ့်ချခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
ရ, ရသမျှသော ပစ္စည်းအသုံးအဆောင်တို့ဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
သူတပါး ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါးဖြစ်ပါသည် တရား။

မေး သတ္တမဒေသနာတော်ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ, ၌မင်္ဂလာတရားငါးပါးကိုသိရပါပြီ၊ ခန္တီစ, အစရှိသော ဆဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဟူသောကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဗြေ နိဂါယံ၊ အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမ၍ လွယ်သောသူ၏ အ ဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား တို့အား ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

လျှောက်ပတ်သော တရားစကားကို နှိုးနှောပြောဆို ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစ ဌှိ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး အဋ္ဌမဒေသနာတော်ဖြစ်သော ခန္တီစ၊ ဌှိ မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ တပေါစ၊ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဗြေ ဗြိုးခြံစွာကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ ဥပေက္ခာ၊ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ် တရားကို ကျင့်ရခြင်း သည် လည်း မင်္ဂလာတပါး။

အရိယာသန္တာ တရားမှန် တို့ကို သိမြင်ရခြင်း သည် လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်း သည် လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

ဤသို့အားဖြင့် တပေါစ၊ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါးဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး နဝမ ဒေသနာ ဖြစ်သော တပေါစဉ် မင်္ဂလာ တရား
လေးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ အစရှိသော ဒေသမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်
ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော၊ နိန္ဒာ
ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ— တည်းဟူသော လောကဓံ
တရားရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏
စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး။ ထိုလောကဓံတရား ရှစ်ပါး တို့ကို
တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး။ ကိလေသာရမ္ပက်ဟူသော အညစ်အကြေး
မတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အဖြစ် သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး။ ကြောက်မက်ခြင်းကင်းသောအဖြစ်
သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။ ဤသို့အားဖြင့် ဒေသမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။

မေး မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်
အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အားပြောသည်ဆိုသော်
အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည် ဘုရား။

မေး ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟုအဘယ်ကြောင့်ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ စကြာဝတေးအစရှိသောဘုန်းကြီးသောမင်းတို့သည်
သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်
ပါသည်ဘုရား။

မေး ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်း မှာလော၊ မြို့ပြင်မှာ လော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသောအရပ် တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင်မြောက်ဘက်အရပ်၊ ဝေဘာရ၊ တောင်၌မ်း စသည်းပင် ရောက် သော ကျောက် ဂူ လိုက်ဝ၌ နတ်တို့ဘုံဆောင်ဗိမာန်နှင့်တူသောရတနာ မျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ် ဆန်းကြယ် လှပစွာသော ရတနာသဘင် မဏ္ဍပ်၌ ဣန္ဒနီလာ၊ မဿာရဂလ်၊ မနောမယ၊ အစရှိသော ရတနာမျိုး တို့ ဖြင့် စီမံ အပ် သော တွေတွေ - ဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံညှီးတောက်ပသော ပလ္လင် ထက်၌ အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်သော ခင်းနှိုးနေရာ ပေါ်ထွင်ဆင်စွယ်စီသောယပ်ကို ကိုင်၍အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင် ပထမသံဂါယနာ ကို အမှူးပြု၍ ဆောင်ရွက်တော်မူသော အရှင်မဟာ ကဿပ— ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင် အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက် ပါ သည် ဘုရား။ နတ် သား တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသော အခါ ကုဋေရှစ်- သန်းမျှလောက်ကုန်သောနတ်သားတို့သည် ရဟန္တာ ဖြစ်၏ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာ ဂါမ်ဖြစ်သူ အနန္တ ဆိုပါသည်။

ဟောမင်္ဂလာ၌ အမေး-အဖြေ ဤတွင် ပြီး၏။

မင်္ဂလာသုတ် - အဓိပ္ပာယ်

အထူး မှတ်ချက်။

မဟာမင်္ဂလာသုတ်၌ အဓိပ္ပာယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလျက်ပြပါဦးအံ့။

ကောမန္တ အဋ္ဌာသိ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-
နိုးလွန်းသော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာဖြစ်
သော အရပ်၊ မြင့်သော အရပ်၊ ရွှေတူရူ ဖြစ်သော အရပ်၊
နောက်တူရူဖြစ်သော အရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော
အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပဏိရူပ ဒေသဓါသောစ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား- ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသော အရပ်၌နေရခြင်းကို
ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္ဘာပဏိစိစ- ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-
ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည်ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိဘာစ ယာဓါစာ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား- ဝိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတစကား
ဖရသဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သပ္ပပ္ပလာ
ပ-မှ ကြဉ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ ဓယာဝါဒ-မှ ကြဉ်၍ဆို
သော သစ္စာ စကား၊ ဤ အင်္ဂါ လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော
စကားကို ဆိုလိုသည်။

မုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား- သရဏဂုံဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီလကိုစောင့်ထိန်း၍
ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု၍ တရားတော်နှင့်အညီသား၊ မယား
တို့ကို မွေးမြူရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနုဇ္ဈေမ္မစရိယာ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-
 ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့၊ သာပျောင်း
 နံ့၊ သာ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါနုဝတ္ထု ဆယ်ပါး၊ သူနာ
 တို့၏အထောက်အပံ့ဖြစ်သောဆေး၊ ဤတစ်ဆယ့်တစ်ပါးကို ဒါ
 နုဇ္ဈပုဒ်သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ စတုပါရိ
 သုဒ္ဓိသီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်သွင်းအပ်၏။ အဋ္ဌင်္ဂီသီလ
 ကို အနုဝဇ္ဇာနိ၊ ကမ္မာနိ ဟူသောပုဒ်သွင်းအပ်၏။

အာရတိ ဝိရတိ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-
 စိတ်နှလုံးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတိ မည်၏။ ကိုယ်နှုတ်
 နှစ်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတိ-မည်၏။

မဇ္ဈမပါနာ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား-သုရာငါးပါး
 မေရိယငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည်ဆိုလိုသည်။

သန္တုဒ္ဓိစ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-ကိလေသာ
 တို့ကိုခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ၊ လောဘ အာရုံသို့ မလိုက်မူ၍
 ရရှိသမျှသော ပစ္စည်း ဘို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည်
 ဆိုလိုသည်။

ကခလေနန္တဿဝနံ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-
 ကာမ ဝိတက်၊ ဗျာပါဒ ဝိတက်၊ ဝိဟိ သဝိတက် ဤမိစ္ဆာ
 ဝိတက် မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကိုနာရခြင်း
 ငှါ လျောက်ပတ်သောအခါမည်၏။

သောဝဿတာ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား-
 သားတော် ရာဟုလာကို ဩဝါဒ ပေးတော်မူသော အခါ
 တစ်ခန်းတည်းသောစကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ ချာတော်

ကောင်းတို့၏ဆိုးဆုံးမစကားကိုတခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယူလွယ်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

သမဏာနန္ဒစ ဒဿနံ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား- သီလဝန္တ- ပုထုဇန ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနှစ် ယောက်တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား- ဝိရိယကို ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝဓသီလကို လုံအောင်ထိန်းသိမ်းရမည် ဆိုလိုသည်။

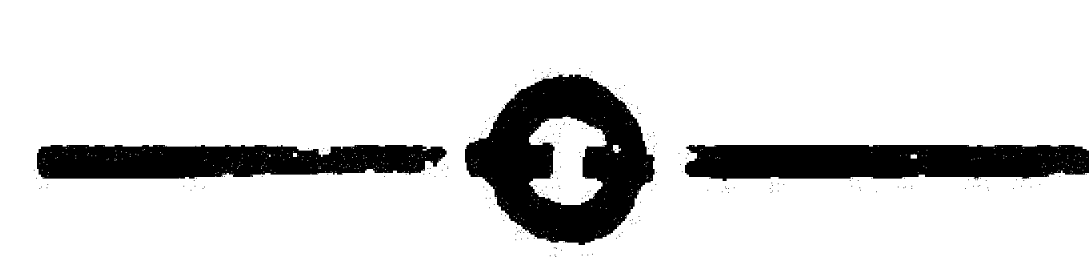
ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား- မေထုန် (၇)ပါးမှ ကြဉ်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယ သန္တာနဒဿနံ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား- သက္ခာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာနသန္တိ ကိရိယာစ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား- အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းကိုဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ - ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား- လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရှိခြင်း၊ အခြံအရံ မရှိခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓံတရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ် အကျဉ်းငြီး၏။

မင်္ဂလာတရား(၃၀)ပါး သံပေါက်

- ၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။
- ၂။ သတ္တသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ။
- ၃။ အသေဝန၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြဝေးဝေးခွါ။
- ၄။ ပဇ္ဇိတာနုဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမှီဝဲရာ။
- ၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
- ၇။ ပုဗ္ဗေကာတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
- ၈။ ကိုယ်ကိုစောင့်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗူတာ။
- ၉။ အကြားအမြင်၊ များမြော်စဉ် ကြည်လင်အားထုတ်ပါ။
- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကပ်မှတ်ကုန်ပါ။
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
- ၁၃။ မာတာပိတ၊ မိနှံ့ဘ၊ နိဇ္ဈလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ မယာသားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
- ၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ။
- ၁၆။ အပ္ပဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတာနာ။
- ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွသူတော်စွာ။
- ၁၈။ ဥာတကာနုဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ၊ စသင်္ဂြိုဟ်ပါ။
- ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
- ၂၀။ အာရတိစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ည ကြည်ကုန်ပါ။
- ၂၁။ ဝိရတိစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမှုပါပါ။
- ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ။
- ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ည မမေ့ရာ။
- ၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။

- ၂၅။ နိဝါတောစ၊ ကိုယ်နှိမ့်ချ၊ မာနမထောင်ရာ၊
 ၂၆။ သန္တုဇ္ဈိစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္ဆ အလွယ်သာ၊
 ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိပ်မြီး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ၊
 ၂၈။ လျောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ခမ္ဘ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
 ၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
 ၃၀။ ကောင်းသည့်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်
 မေတ္တာ။
 ၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြည်ကုန်ပါ။
 ၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။
 ၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ခမ္ဘ၊ နေ့ည ဆွေးနွေးရာ၊
 ၃၄။ ငြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
 ၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
 ၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမျိုးလေးဖြာ၊
 ၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက် ပြုကုန်မြော်၊ ထွန်းတော်မင်္ဂလာ။
 ၃၈။ သောကဓံတရား၊ တွေ့ကြိုငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ၊
 ၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
 ၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နောင်ဖွဲကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
 ၄၁။ အတ္တတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။
 ၄၂။ သုံးဆဲရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ကြပါ။
 ၄၃။ ကျက်၍အရ၊ ဆောင်လေ့က၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
 ၄၄။ ကြိုက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာတရား (၃၈)ပါး သံပေါက် ငြီး၏။

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါဌ်။

၁။ ဗာဟုသဟဿ - မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝု ခန္တိ၊
 ဂိရိမေခလံ ဥဒိတာ ယောရံ သသေန မာရံ၊
 ဒါနာဒိဓမ္မဝိဝိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တန္တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။

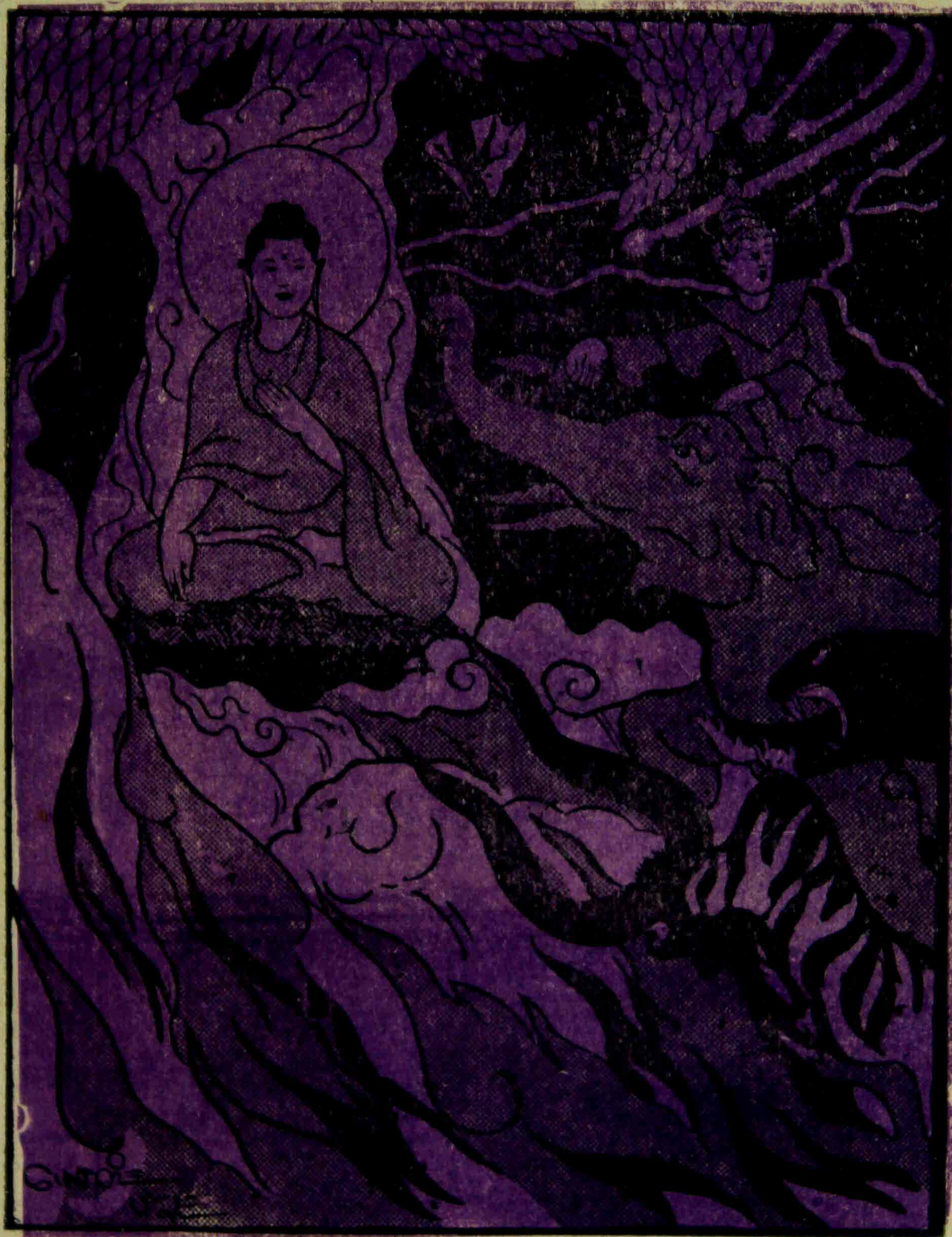
၂။ မာရာတိရေက- မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိ၊
 ယောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထန္တ ယက္ခံ၊
 ခန္တိ သုဒန္တိ ဝိဝိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တန္တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။

၃။ နာလာဂိရိံ ဂဇဝရံ အတိမတ္တဘူတံ၊
 ဒါဝဂ္ဂိစတ္တမသနီဝ သုဒါရုဏန္တိ၊
 မေတ္တမုဿေက ဝိဝိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တန္တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။

၄။ ဥဇ္ဈိတ္တ ခုတ္တ-မဘိဟတ္တ သုဒါရုဏန္တိ၊
 ခါဝံ တိယောဇန ပထဂီလိ မာလ ခန္တိ၊
 ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တန္တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။

၅။ ကတွာန ကဋ္ဌ-မုဒရံဣဝ ဂပ္ပိနိယံ၊
 စိန္တာယ ဒုဋ္ဌဝစနံ ဇနကာယ မဇ္ဈေ၊
 သန္တေနသောမ ဝိဝိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တန္တေဇဿာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလ-ဂ္ဂံ။

မာရ်နတ် - ဒဏ္ဍါ

အောင်မြင်တော်မူခြင်း

အပြင်အောင်ခြင်း ၈ - ပါး၊ ၈ - လုံးဘွဲ့ ကဗျာများ။

၁။ မာရ်နတ် အား အောင်မြင်တော် မူခြင်း။

- ၁။ ပါရမီ ရွှေဘုန်း - နေနှုန်း သင်္ချေ၊
စကြာဝဠာ သောင်းလုံး - လွှမ်းမိုး ထိန်ဝေ။
ချိန်ခါ စာဉ်လို၊ - ပွင့်တော်မူပေ၊
တုမရှိ - မုနိ မြတ်စိန္တေ....။
- ၂။ အောင်မြေ သီရိ - ဗောဓိ နိဝဓ္ဓေ၊
ပလ္လင်တော်ထက် - ထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေ။
စံတော်မူလျက် - ငြိမ်သက် ဣန္ဒြေ။
ထိုခါတွင်း - မာရ်မင်း တိုက်လာချေ....။
- ၃။ မေခလာ ဆင်ကြီး - တက်စီးလို့ ပေ၊
တထောင် လက်ရုံး - စွဲကြီး ကိုင်ထွေ။
လက်နက် မျိုးမျိုး - ဖြိုးဖြိုး လျှံဝေ၊
မာရ်နတ် ရူး - စစ်ဦး ချီလာလေ....။
- ၄။ သဘက် သရဲ - သဲသဲ ဖြိမ့်ဝေ၊
ဂဠုန်တောင်စွဲ - ယာစွဲ နှစ်ထွေ။
ထက်ရော နောက်ရော - ကြောက်မောဘွယ် ပေ၊
ပလ္လင် ပေး - အရေးဆိုလာချေ....။
- ၅။ မနာလိုခြင်း - အရင်း ခံပေ၊
မတန် မထိုက် - မာရ်မိုက် တရွေ့။
လက်ရုံးကိုး နှင့် - မျက်ငြိုး ရန်မွေ၊
ဘုရား အား - တိုက်စားဝံ့ပလေ....။
- ၆။ သို့ပါသော်ငြား - ဘုရား စိန္တေ၊
ထိုင်ရာ မထ - မကြံ စံနေ၊
လက်ညှိုးတော် ဖြင့် - ဝင့်ရုံသာပေ၊
မာရ်စစ်လုံး - ဆုံးရှုံး ပျောက်ပျက်ချေ....။
- ၇။ ထိုသို့ ထင်လင်း - အောင်ခြင်း ရပေ၊
အောင်တော်မူဆုံး - အောင်ဘုန်း ပရမေ။
အောင်ဂုဏ် ကိုးလို့ - အောင်ကျိုး ဆုချွေ၊
အောင်လိုတိုင်း - မဆိုင်း အောင်ပါစေ....။

အာဠာဝက ဘိလူး - အား၊

အောင်မြင်စေမည်

၂။ အာဠာဝက - ဘီလူး အား၊ အောင်မြင်တော်မူ ခြင်း။

- ၁။ အာဠာဝက - နာမ ခေါ်ဝေါ်၊
ဘီလူး နတ်ကြမ်း - စံနန်း ဘုံပေါ်။
တရား ပြဘို့ - ကြွလို့ နေသော်၊
ဘုရားအား - ပြစ်မှား ထိုသရော်....။ ။
- ၂။ အာဠာဝက - ငါဟ အကျော်၊
သင် မသိလော - ရှင်စော ဗီနော်၊
သံကုန် ငေါက်လို့ - ခြိမ်းခြောက် ဟစ်အော်၊
နိုင်မသား - ပြိုင်မှားရက်ပေ နော်....။
- ၃။ လက်နက် ကိုးမျိုး - ပြိုးပြိုး လွင့်ဆော်၊
ညဉ့် သုံးယံလုံး - ပစ်မှန်းလျက် သော်။
မေတ္တာ ပွားတဲ့ - ဘုရား ထံတော်၊
ခြေသုတ်ကြိုး - ပုဆိုး ဖြစ်ရနော်....။ ။
- ၄။ ထို အဖြစ်ထူး - ဘီလူး မြင်သော်၊
မာန်စွယ် ပြုတ်ကျ - တုပ်ကွ ကော်ရော်။
မိုက်ဝန် ချလို့ - ဘုရား ထံတော်၊
ဘီလူးမိုက် - ဦးခိုက် ရှိပူဇော်....။ ။
- ၅။ ထိုသို့ လွန်ကဲ - အောင်ပွဲ အကျော်၊
အောင်ပွဲ မြတ်ထူး - ကျေးဇူး ဂုဏ်တော်။
အောင်စေကြောင်း နှင့် - ဆုတောင်း ပန့်မျှော်၊
အောင်လိုတိုင်း မဆိုင်း အောင်စေသော်....။ ■

နာဠာဝီရိ ဘင် - ဒဂါး၊

အောင်မြင်တော်မူခြင်း

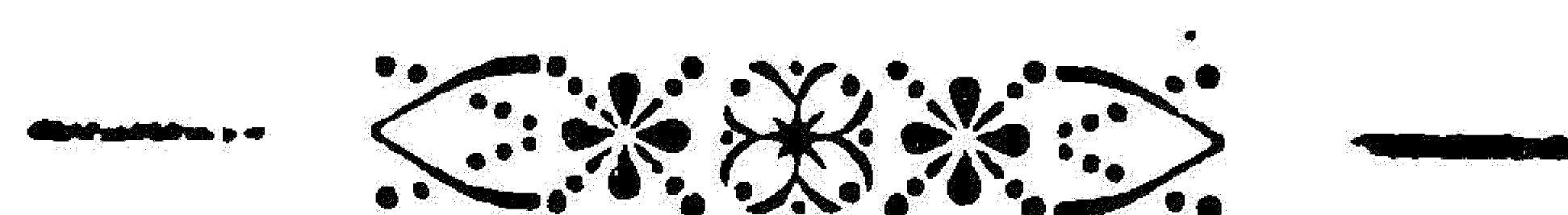
၃။ နာဠာဂီရိ ဆင် - အား
အောင်မြင်တော်မူ မြင်း။

၁။ အခါ တပါး - ဘုရား မြတ်ရှင်၊
ဆွမ်းခံ ဝင်ဆဲ - မြို့ထဲမှာ ပင်၊
နာဠာ ဂီရိ - မည်ရှိ တိုက်ဆင်၊
ရင်ဆိုင်၍ - တွေ့တော်မူသည်တွင် ။ ။

၂။ မိုးကြိုး လောင်မီး - ငြီးငြီး ပုံသွင်၊
မုန် အရက်မူး - ဟူးဟူး မာန်ဝင်၊
ဘုရားမြတ် ကို - ထိုးသတ်မည်ပင်၊
ထံတော်ရင်း - ကပ်ချဉ်း နောက်လာစဉ်....။ ။

၃။ ရပ်တော်မူဟုန်း - ပြုံးလျက် ပင်လျှင်၊
မေတ္တာ ဖြန့်ဖုံး - ဆုံးမ သည်တွင်၊
မြတ်ဘုရား ကို - ညွတ်တွား ကြည်လင်၊
ဦးချီ မော့ - ကန်တော့ ရှိပန်ဆင်....။ ။

၄။ ထိုဆင်မင်း အား - ဘုရား အောင်မြင်၊
မေတ္တာ လက်နက် - ထက်မြက် တော်အင်၊
ကြည်ညို ပွားလို့ - တရား ဆင်ခြင်၊
အောင်လိုဘိုင်း - မဆိုင်း အောင်မည်ပင်။.... ။

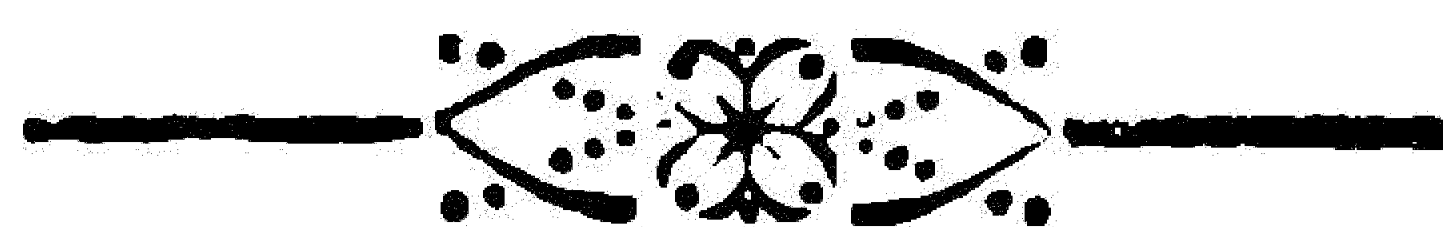
အိုလံပျာလ - အား

အောင်မြင်တော်မူခြင်း

၄။ အနိမိမာလ - အား၊
အောင်မြင်တော်မူခြင်း။

- ၁။ ကြောက်ရွံ့ကြမ်းကြုတ် - တောအုပ်မြိုင်ချောင်း၊
စွမ်းအင် ထက်မြက် - သန်လျက် ကိုင်ဆောင်၊
လူတွေတိုင်းကို - မဆိုင်း မရှောင်၊
လက်ညှိုးဖြတ် - လူသတ် ငမိုက်ခေါင် ... ။ ။
- ၂။ လက်ညှိုး ပန်းကွင်း - လယ်ပင်းမှာဆောင်၊
ဘုရားနှင့် တွေ့ - တောကွေ့ ရှိမြှောင်၊
အားကုန် လိုက်လို့ - မောဟိုက်ခါတောင်၊
သူမမိ - ခေါ် သေလုအောင်....။ ။
- ၃။ သာယာ ဖြည်းညှင်း - ကြွခြင်းကိုတောင်၊
တန်ခိုး ဖန်တီး - မနီးနိုင်ပေါင်၊
ထိုခါကျမှ - ဗုဒ္ဓ မြတ်ခေါင်၊
ဆို ဆုံးမ - လုံးဝ အပြီး အောင်....။ ။
- ၄။ တန်ခိုး ကြီးဘိ - မုန့် ထိပ်ခေါင်၊
အင်္ဂုလိကြမ်း - ဆုံးခန်း တိုင်အောင်။
ထိုအောင်ချက်ကို - ထိပ်ထက် ပန်ဆောင်၊
အောင်လိုတိုင်း - မဆိုင်း လိုရာအောင်....။ ။

စိဉ္စမာဏ - အား၊

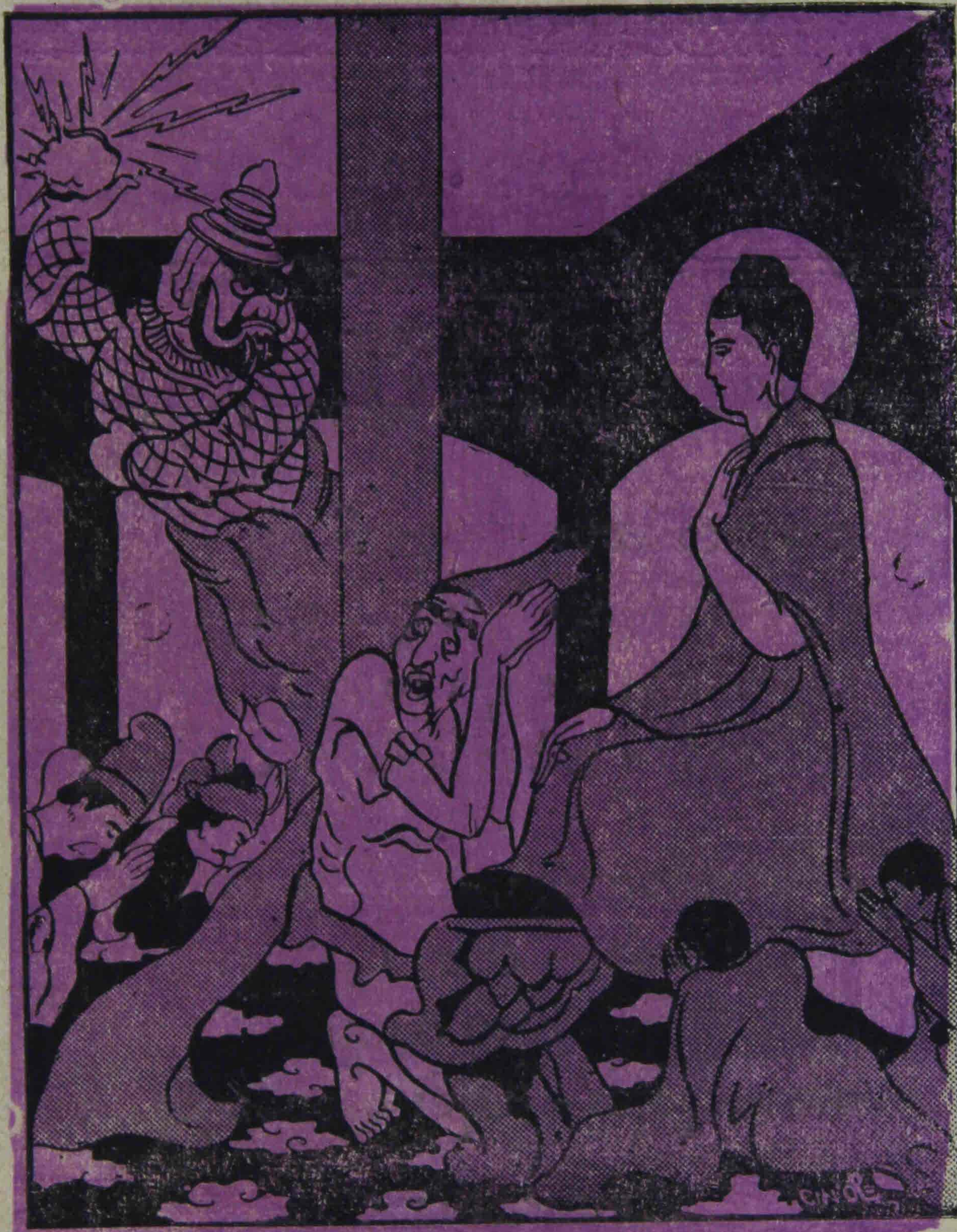

အောင်မြင်တော်မူခြင်း

၅။ စိဉ္ဇမာဏ - အား၊ အောင်မြင်တော်မူ ခြင်း။

- ၁။ စိဉ္ဇမာဏ - မိန်းမ ယုတ်မာ၊
ကိုယ်ဝန် အတု - ပြုလုပ် ဆောင် ကား၊
လှပုံထဲ ၌ - ရှက်ကဲ့အောင် သာ၊
ဘုရား အား - ပြစ်မှား စွပ်စွဲလာ...။ ။
- ၂။ သို့ပါသော်ငြား - ဘုရား မြတ်စွာ၊
တည်ကြည်ခြင်းဖြင့် - ဖြေရှင်းသည့် ခါ၊
ကိုယ်ဝန် ပျက်လို့ - ကြွက်ကြွက် ဆူငြာ
ဗိုလ်ပုံထဲ - အောင်ပွဲ ရသည် သာ....။ ။
- ၃။ ထိုသည့် အောင်မှု - ဇေတု မင်္ဂလာ၊
အောင်ဂုဏ် ကျေးဇူး - ညွတ်နှုံး စေတနာ၊
လက်စုံ မိုးလို့ - ရှိခိုး ပန်ထွာ၊
အောင်လိုတိုင်း - မဆိုင်း အောင်စေရာ....။ ။

သစ္စာ ပရိပိုင် - အား၊

အောင်မြင်တော်မူခြင်း

၈။ သစ္စကပရဗိုဇ် - အား၊
အောင်မြင်တော်မူ ခြင်း။

- ၁။ သစ္စက မိုက် - ပရဗိုဇ် ဆိုသူ၊
တထောင် ဝါဒ - နှုတ်က ဆောင်ယူ၊
ကမ္ဘာ လွဲလို့ - ငါ့ဟဲ့ တဆူ၊
ဝါဒပဲ့ - နဲ့တိုင်း အောင်လံ တူ...။ ။
- ၂။ တနေ့သော်ကား - ဘုရားကို သူ၊
ပုစ္ဆာ ခင်းလျက် - ငြင်းကွက် ရှာယူ။
သစ္စက အား - ဘုရား သယမ္ဘူ၊
ဖြေနှိမ်နင်း - ထင်လင်း အောင်တော်မူ...။ ။
- ၃။ ထို အောင်ကျေးဇူး - ဂုဏ်ထူး တဆူ၊
အောင် ပဏာမ - စာသ ခန်းကြူ၊
ကြည်ညိုမူဖြင့် - လိုဆု ပန်ယူ၊
အောင်လိုတိုင်း - မဆိုင်း အောင်စိမ့်ဟူ...။ ။

ရဲရဲဝဲဝဲ - ရဲရဲ အား၊

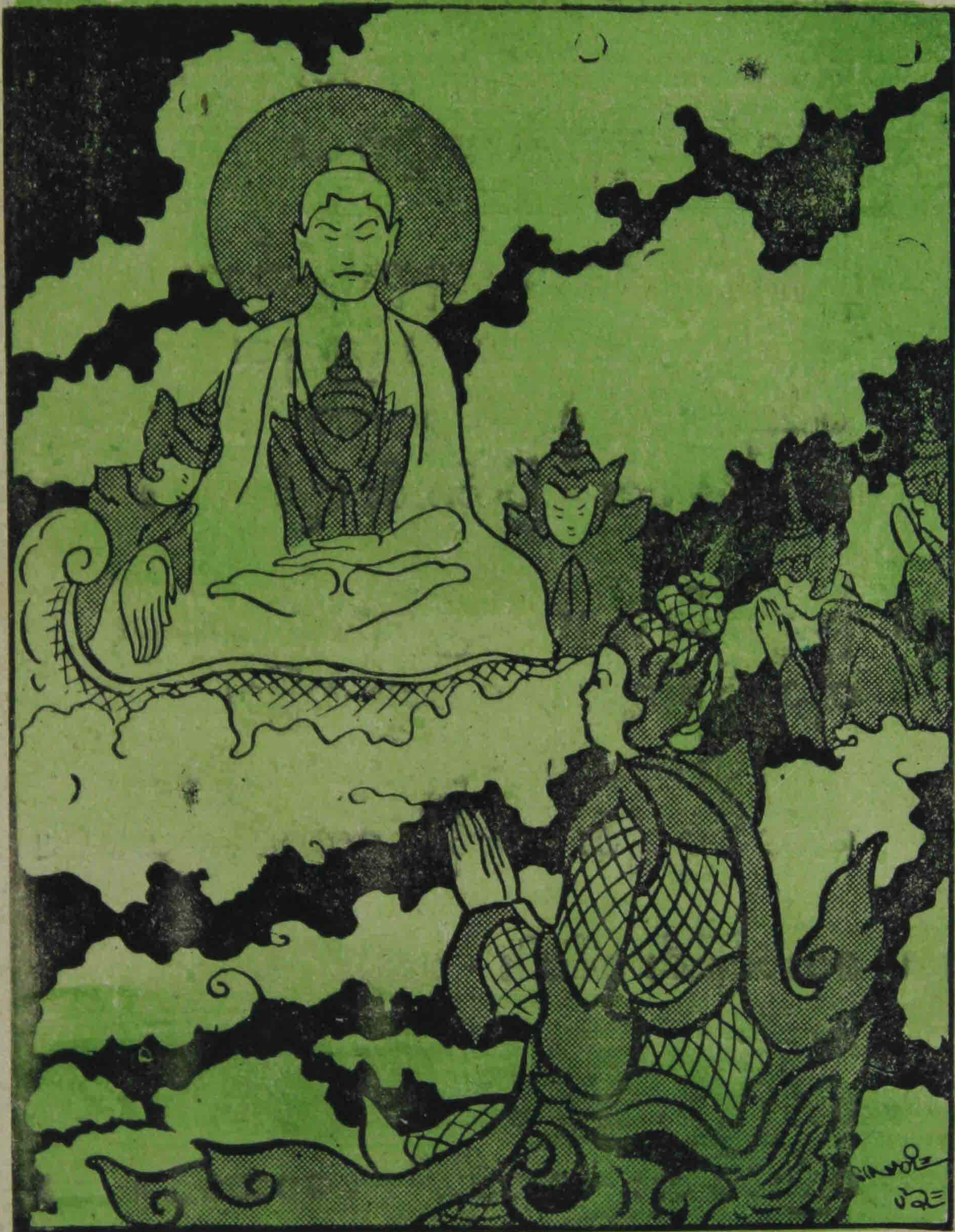
အောင်မြင်တော်မူခြင်း

၇။ နန္ဒောပနန္ဒ နဂါး - အား၊ အောင်မြင်တော်မူ ခြင်း။

- ၁။ နန္ဒောပနန္ဒ - နာဂ ထိပ်ခေါင်၊
ဘုရားကိုလျက် - နှိပ်စက် လိုယောင်၊
သူ မာန် တင်းလို့ - မြင့်မိုရ် ရွှေတောင်၊
ခုနစ်ထပ် - ပတ်လို့ ပါးပျဉ်း ထောင်....။ ။
- ၂။ ထို နဂါး အား - ဘုရား မြတ်ခေါင်၊
မောဂ္ဂလာန် အား - စေပါး လွှတ်ဆောင်၊
ဈာန် အစွမ်း ဖြင့် - ဖြန်းဖြန်း ဖေါင်ဖေါင်၊
မာန်စွယ် ချိုး - တန်ခိုးတော်ဖြင့် အောင်....။ ။
- ၃။ နဂါး နန္ဒော - မျက်လျှော ဖြစ်အောင်၊
ကိုယ်တော် အောင်ခြင်း - ထင်လင်း ဂုဏ်ရောင်။
ကြည်ညိုလို့ - ဦးချ ပန်ဆောင်၊
အောင်လိုတိုင်း - မဆိုင်း လိုရာအောင်....။ ။

၀၈၈ ငြိစွာ - အား၊

အောင်မြင်တော်မူခြင်း

၈။ ဗက ဗြဟ္မာ - အား၊

အောင်မြင်တော်မူခြင်း။

၁။ အာဘဿရ - ဗက ဗြဟ္မာ
မသေနိုင်ဘဲ - အမြဲ ထင်ရှား။
အယူ စောင်းလို့ - မကောင်း မိစ္ဆာ၊
ထိုဝါဒ - စွန့်ချပယ်ဘို့ရာ....။

၂။ သုံးလူ ထွတ်ထား - ဘုရား မြတ်စွာ၊
ထို ဗြဟ္မာအား - သနား ကြင်နာ၊
မမြဲချက်ကို - ခွဲဝက် ဝေကာ၊
ဟောမိန့် ရှင်း - ပြတ်ကင်း ယူမိစ္ဆာ...။ ။

၃။ ဗြဟ္မာမင်း အား - ဖြေကြား အောင်ရာ၊
ထိုသည့် ကျေးဇူး - ဂုဏ်ထူး တဖြာ၊
ထပ်ဝယ် ထားလို့ - ညွတ်ပွား ပတ္တနာ၊
အောင်လိုတိုင်း - မဆိုင်း အောင်မည်သာ....။ ။

၄။ အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး - တရား လက်၊
အာရုံညွှတ်မှတ် - ရွတ်ဘတ်သူမှ၊
မဟိဒ္ဓိ နှင့် - သိဒ္ဓိ မင်္ဂလာ၊
စည်းစိမ် တိုး - လာဘ်မျိုး ပဒေသာ....။ ။

ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း၊ ဦးနု - ရေးသော၊
(ရှေ့တန်း ခေါင်းဆောင် ဖြစ်လိုသော်) စာအုပ် ၄။

- ၆ သတ္တံ ဝိဟာယ အတိသန္ဓက ဝါဒကေတု၊
ဝါဒါဘိရောပိတမနံ အတိအန္တံ ဘူတံ၊
ပညာပဒိပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တန္တေဇယာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ၊
- ၇ နန္ဒောပနန္တံ ဘုဇင်္ဂံ ပိပိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေနံ ထေရ ဘုဇဂေနံ ရနာပယန္တော၊
ဣဒ္ဓါပဒေသ ပိပိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တန္တေဇယာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ၊
- ၈ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေနံ သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ၊
ဥာဏဂဒေနံ ပိပိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တန္တေဇယာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ၊

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါဠိ - ငြီး၏။

အပြင် အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက်။

၁ ပောမုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂိရိ
မေခလံ-ဂိရိမေခလာအမည်ရှိသောဆင်ကိုဥဒိတံ-တက်စီး
ထသော အဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဇန္တံ - အလွန်ဘန် ဆင်းအပ်
သော လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ဗာဟုံသဟဿံ - တ
ထောင်သော လက်ရုံးရှိထသော၊ ယောရံ- ကြမ်းတမ်းစွာ
ထသော၊ သသေနမာရံ- စစ်သည်နှင့်တကွသော မာန်နတ်
သားကို၊ ဒါနာဒိဓမ္မပိပိနာ - ဒါနပါရမီ အစရှိသော ထရား
တည်းဟူသော အစီအရင် ဖြင့် ဇိတဝါ - အောင်တော်မူ

လေပြီ၊ တန္တေဇသော - မာရ်နတ်သားကို အောင် တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ - မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရာတိဇေကံ- မာရ်နတ်သားထက်အလွန်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ-ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး၊ အဘိယုဇ္ဈိတံ- အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထသော၊ ယောရံ- ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော၊ အက္ခမံ-သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့ထသော၊ ထဒ္ဓံ- ကြမ်းထန်း ခက်မာစွာထသော၊ အာဠာဝကံ-အာဠာဝက အမည်ရှိသော၊ ယက္ခံပန- ဘီလူးကိုကား၊ ခန္တိသုဒန္တ ဝိဝိနာ- သည်းခံတော်မူခြင်းကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ - အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသော- အာဠာဝက ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ - မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါဝဂ္ဂိစက္ကမသနီဝ - တောမီး မိုးကြွီးစက်ကဲ့သို့၊ သုဒါရုဏန္တံ- အလွန်ကြမ်းကြုတ်စွာထသော၊ အတိမတ္တဘူတံ-အလွန်မုန်ယစ်စွာထသော၊ နဠာဂိရိံ - နာဠာဂိရိ အမည်ရှိသော၊ ဂဇဝရံ- မြတ်သောမင်းစီးဆင်ကို မေတ္တဗ္ဗုသေကဝိဒီနာ- မေတ္တာထော်ဇေကို သွန်းခြင်း တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇသော-နာဠာဂိရိဆင်

ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော် အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယော မုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဇ္ဇိတ္တ ခန္တမဘိဟတ္ထ သုဒ္ဓါရုဏန္တံ - ချီအပ်သော သံလျက် လက်၌ ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော တိယောဇန ပထံ- သုံးယူဇနာရှိသောခရီးကို၊ ဓာဝံ- တဟုန်တည်းပြေး စွမ်းနိုင်ထသော၊ အင်္ဂုလိ မာလဝန္တံ - လက်ညှိုး တည်းဟူ သော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ဂတမနော - တန်ခိုး တော်အားဖြင့် ဘန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော် ရှိသည်ဖြစ် ၍၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇယာ- အင်္ဂုလိ မာလ အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထို- မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယော မုနိန္ဒော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌံ သစ်သားကို၊ ဂဗ္ဘိနိယံ- ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော၊ ဥဒရံဣဝ- ဓင်းကဲ့သို့၊ ကတွာန-ပြုလတ်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ- တရားနာ ပရိသတ်ဖြစ်သောလူရဟန်းအပေါင်းတို့အလယ်၌၊ ဝိဇ္ဇာယ ဝိဇ္ဇာမာဏဝိကာ အမည်ရှိသောမိန်းမညစ်၏၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-စွပ်စွဲ သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို၊ သန္တေန-ငြိမ်သက် စွာသော၊ သောမဝိမိနာ- ဖြူစင်ချမ်းစွာသော အစီအရင် ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇယာ- ဝိဇ္ဇာမာ ဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသောအားဖြင့်

ဖျက်ဆီးသော စကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗမှန်သောစကားကို၊ ဝိဘာယ စွန့်၍၊ အတိသဗ္ဗကဝါဒကောတု- မမှန်သည့်ကို မှန် သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒတည်းဟူသော မှန်ကင် ရှိသော၊ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ - မိမိဝါဒဖြင့်သူတပါးတို့ကို နှိမ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိသော၊ အတိအဓိတုတံ - အသွန်မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို၊ ပညာပဒိပ ဇလိတော- ပညာ တည်းဟူသော ဆီဒီး တန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော် မူသည် ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ - အောင်တော်မူလေပြီ၊ တန္တေဇယာ - ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စကပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓအထူးထူး အပြားပြားရှိသော၊ မဟိန္ဒိ - ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ နန္ဒောပနန္တဘုဇင်္ဂ - နန္ဒောပနန္တ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို၊ ထေဒုဘုဇဂေန-ကြီးမြတ်သောနဂါးမင်းဖြစ်တော်မူသော၊ ပုတ္တေန - သားတော် ရှင်မောဂ္ဂလဝန် ကို ခုနာပယန္တော- အစိုးအလျှံလွှတ်၍ ချေချွတ်ဖျက်ဆီးစေလျက် ဣဒ္ဓူပဒေသ ဝိမိနာ - တန်ခိုး ဘန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်

ဥပဒေသကို ပေးတော်မူသော အစီ အရင်ဖြင့်၊ ဖိတဝါ -
အောင်တော်မူလေပြီ။ တန္တေဇယာ - နန္တေပနန္တ အမည်
ရှိသောနဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား
၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့် မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အရှင် - မြတ်
သော၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု -
ဖြစ်စေ သတည်း။

၈။ ယောမုနိန္ဒာ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဂ္ဂါဟ
ဒိဋ္ဌိ ဘူဇဂေန - မကောင်းသော အယူဝိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူ
သောမြွေသည်၊ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ - ပြင်းစွာ ကိုက် အပ်သော
လက်ရှိထသော၊ သုတံ-ကျော်စောစွာထသော ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ
တောက်ပသော တန်ခိုးရှိထသော၊ ဗကာဘိဓာနံ - ဗကအ
မည်ရှိသော ဗြဟ္မာ့ဗြဟ္မာမင်းကို၊ ဥာဏဂဒေန-ဥာဏ်တော်
တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ပျောက်တတ်သော၊ ဆေးဟုဆို
အပ်သော၊ ဝိဝိနာ-အစီအရင်ဖြင့်၊ ဖိတဝါ အောင်တော်မူ
လေပြီ။ တန္တေဇယာ - ဗက အမည်ရှိသော ဗြဟ္မာမင်းကို
အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အား
ဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အရှင်-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ -
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင် အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး - အနက် ပြီး၏။

အတွင်း အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး - ပါဠိ။

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှ ကောသမိ၊ သတ္တေတဏှာ ဇလမ္ပုဇေ၊
တမ္ဘာဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာ ဥာဏ တေဇယာ၊
ဇေတနံ သန္တဝစ္စေန ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

- ၂ မဟာမောဟန္တ ကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနံ၊
ပညာစက္ခု လဘာပေထိ၊ ဥာဏာလောကေန သော
ဇိနော၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၃ ရာဂါဒိ အင်္ဂါစာလေဟိ၊ ခုဗ္ဗကာယံ မဟာဇနံ၊
နိဗ္ဗာပေထိ နရနာသော၊ အဋ္ဌ မဂ္ဂင် ဝါရိနာ၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၄ စတုရောဇေဟိ ဂုဗ္ဗန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရ-ဣဝေ၊
ဥက္ကာရေထိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဓါယ နာယကော၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၅ သံသာရစာရကံ လောကံ၊ နိဗ္ဗံ ဒုက္ခေန ဝိဋ္ဌိတံ၊
နိဗ္ဗာနဗုဒ္ဓံ ပါပေထိ၊ ယာနတ္ထယေန သော ဇိနော၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၆ ကဋ္ဌရခါဒိ သပ္ပေဟိ ခုဗ္ဗကာယံ မဟာဇနံ။
တိကိစ္ဆ သိမဟာဝီရော၊ နာထေခတိလောကဝေဇ္ဇကော၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၇ သံသာရ ဒုက္ခ ကန္တာရာ၊ ကိလေသ စောရ ဝိဋ္ဌိတံ၊
ခေမန္တဘူမိံ တာရေထိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၈ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌာတွာ လောကံ သဒေဝကံ၊
ပါယေတွာနဓမ္မရသံနိဗ္ဗူတောသော သ သာဝကော၊
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

အတွင်း အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး ပါဠိ - ပြီး၏။

အတွင်း အောင်မြင်: ရှစ်ပါး - အနက်၊

၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှုကောသမိ - အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥစ္စာထွင်း၌၊ တဏှာဇလမ္ပုဇေ - တဏှာထည်းဟူသော တံလျှပ်၌ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ-သတ္တဝါတို့ကို၊ ဒေသနာဥာဏထေဇသာ - ဒေသနာဥာဏ တည်းဟူသော တန်ခိုးဖြင့်၊ တမ္ဘာဌာနာ - ထို အဝိဇ္ဇာ ထည့်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခာမေသိ-ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီး၊ ဇေတနသန္တဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သန္တာစကားကြောင့်၊ မေ- အက္ခန္တိဇာနီး၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်မြင်: မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ သောဇိနော - ထို မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဥာဏာလောကေန-ဥာဏ်ထော်ထည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်၊ မဟာမောဟန္ဓကာရေန - ကြီးစွာသောအမိုက်တိုက် တည်းဟူသော မောဟသည်၊ အဘိဘူတေ - အလွန် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ မဟာဇနေ - များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ပညာစက္ခု - ပညာတည်းဟူသော စက္ခုကို၊ လဘာပေသိ-ရစေတော်မူပြီး၊ ဇေတနသန္တဝဇ္ဇေန - ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အက္ခန္တိဇာနီး၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်မြင်: မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ နရနာထော-လူသုံးပါးဘို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ- ရာဂအစရှိသောမီးလျှံတို့ဖြင့်၊ ခုနကောယံ-ပူလောင်သောကိုယ်ရှိထသော၊ မဟာဇနံ-များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ ဝါရိနာ - မဂ္ဂင်္ဂ ရှစ်ပါး တည်းဟူသော ရေစင် ဖြင့်

နိဗ္ဗာပပေသိ- ငြိမ်းစေတော်မူပြီ၊ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသို့
သောသန္တာ စကားကြောင့်၊ မေအာက္ခန္တိအား၊ ဇယမင်္ဂလံ
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ မဟာဝီရော-ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော၊
နာယကော - လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင် တော်မူ
တတ်သော မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်၊ ဂန္တိရေ - နက်စွာ
သော၊ သံသာရဏ္ဏဝေ - သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌၊
စတုရောဗေဟိ - လေးပါးသော ရေ အယဉ် တို့ဖြင့်၊ ဂ
ယုန္တေမျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဓမ္မနာဝါယ-တရား
တည်းဟူသော လှေဖြင့်၊ ဥတ္တာရေသိ - ကယ်တင်တော် မူ
လေပြီ၊ ဇေတန သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသို့သော သန္တာစကား -
ကြောင့်၊ မေ- အာက္ခန္တိအား၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ သော ဇိနော- ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ သံသာရ
စာရကံ- သံသရာ၌ ကျင်လည်တတ်သော၊ ဒုက္ခေန- ဇာတိ
အစရှိသောဒုက္ခဖြင့် နိဗ္ဗာန်-အမြဲ၊ ဝိဇ္ဇိတံနှိပ်စက်အပ်သော
လောကံ- လူအပေါင်းကို၊ ယာနတ္ထယေန ယာဉ်သုံးပါးတို့
၏အပေါင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနပုရံ-နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့၊ ပါပေသိ-
ရောက်စေတော်မူပြီ၊ ဇေတနသစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သောသန္တာ
စကားကြောင့်၊ မေ- အာက္ခန္တိအား၊ ဇယမင်္ဂလံ - အောင်
ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ မဟာဝီရော - ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော်မူ ထ
သော၊ တိလောကဝေဇ္ဇကော-လူသုံးပါးတို့၏ဆေးသမား
သက္ကယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ နာထော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊

ကဋ္ဌမုခါဒိ သပ္ပေဟိ-ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြွေလေးစင်းတို့
သည်၊ ခုဋ္ဌကာယံ- ကိုက်အပ်သောကိုယ်ရှိထသော၊ မဟာ
ဇနံ-များစွာသော သတ္တဝါကို တိကိစ္ဆသိ- ဒေသနာ အ
မြိုက်ဆေးကို တိုက်ကြွေးဝေဌကုသတော်မူလေပြီ၊ ဇေတန
သန္တ ဝစ္စေန - ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ - အ
ကျွန်ုပ်အား၊ ဇယ မင်္ဂလ - အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊
ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော-ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော
ဝိနာယကော - သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူ
တတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသ စောရဗိဇ္ဇိတံ-
ကိလေသာ တည်းဟူသော ခိုးသူတို့ သည်၊ နှိပ်စက်အပ်
သော သတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ သံသာရ ဒုက္ခ ကန္တာရ - သံ
သရာ တည်းဟူသော ခရီးခဲမှ၊ ခေမန္တဘူမိ - တေးမရှိရာ
နိဗ္ဗာန်သာ သို့၊ တာရေသိ - ပို့ဆောင် ထုတ်ချောက် ကူး
မြှောက်တော်မူစေပြီ၊ ဇေတန သန္တ ဝစ္စေန - ဤသို့သော
သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလ -
အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ သောဇိနော-ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးအပေါင်း
ဘို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာလီသ
ဝဿာနိ- လေးဆဲ ငါးဝါဘို့ပတ်လုံး၊ ဌတွာ- တည်တော်
မူ၍၊ သဒေဝကံ-နတ်နှင့်တကွသော လောကံ-လူအပေါင်း
ကို၊ ဓမ္မရသံ - တရား တည်းဟူသော အမြိုက် အရသာကို
ပါယေတွာန - သောက်စေတော် မူပြီး၍၊ သ သာဝကော
ကပညံ သားသံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ နိဗ္ဗုတော-ပရိ

နိဗ္ဗာန် ပြုတော် မူလေပြီ၊ ဇေတန သစ္စဝဋ္ဋေန- ဤသို့သော
သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ - ဆာဗ္ဗုဒ္ဓိအာ၊ ဇယမဂ်လံ -
အောင်မြင်း မဂ်လာသည်၊ ဟောတု = ဖြစ်စေသည်။

အတွင်း အောင်မြင်း၊ ရှစ်ပါးအနက် - ငြီးနိုး၊

—:O:—

ရတနာရွှေချိုင့် - ပါဠိ

- ၁။ ဇယာ သန္တာဂဏာယုဒ္ဓါ၊ ဇိတုာမဒေသ ဝါဟနံ၊
စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေဝိဝိ သု နရာသတာ။
- ၂။ တဏှက်ရာဒယောယုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ၊
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္တကေ တေ မုနိဿရာ၊
- ၃။ သိဿေ ပတိဋ္ဌိတောနောယိ၊ ဗုဒ္ဓေါဓမ္မာဒ္ဓိလောစ န၊
သံဃော ပတိဋ္ဌိတောမယှံ၊ ဥရေ သဗ္ဗရုဏာဓကရော၊
- ၄။ ဟဒယေမေ အနုရုဒ္ဓါ၊ သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိဏေ၊
ကောဏ္ဍညောပစ္ဆိမာဂသ္မိံ၊ ဓောဂ္ဂ ဗာနာစ ဝါမကေ
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဇဏေမယှံ၊ အာသုံ အာနန္ဒရာဟုလာ၊
ကဿပေါစမဟာနာမော၊ ဥဘောသုံဝါမသောတကေ
- ၆။ ကေသန္တေ ဝိဇ္ဇိတာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပတံကရော၊
နိဿိန္ဒော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိဒတာ မုနိ ပုဂ္ဂဝေါ၊
- ၇။ ကုမာရ ကဿပေါ နာမ၊ မဟေသီ စိတြဝါစကော၊
သောမယှံ ဝဒနေနိစ္ဆံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာ ကရော၊

- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိနန္ဒ သိဝလိ၊
ဣမေပဉ္စ မဟာထေရာ၊ နုလာဇေ တိလကာ ဝိယ၊
- ၉။ တေဟိသေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တောဇိနောရ
သာဇလန္တာသီလတေဇေန၊ အပ္ပမင်္ဂေသုသဏ္ဏိတာ၊
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ၊
ဓဇ္ဈံ ပစ္စတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိ မာလကံ၊
- ၁၁။ ခန္ဓမောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဇာနာဋိယ၊ သုဋ္ဌကံ၊
အာကာသေဆဒနံအာသိ၊ သေသာပါကာရဏ္ဏိတာ၊
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလ သံယုတ္တေ ဓမ္မပါကာရ လက်တေ၊
ဝသတော မေ အင်္ဂိစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ပဉ္စရေ၊
- ၁၃။ ဝါတဝိတ္တာဒိ သဉ္စတာ၊ ဗာဟိရ- ဣတ္ထုပဒ္ဒဝါ၊
အသေသာဝိနာသံယန္တု၊ အနန္တဂုဏ တေဇသာ၊
- ၁၄။ ဇိနပဉ္စရ မဏ္ဍိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ၊
သဒါပါလေန္တုမံသဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာ သဘာ၊
- ၁၅။ ဣဇ္ဈေဝမေကန္တံ ကတော၊ သုရက္ခောဇိနာနိဘာဇေ၊
ဟရိတသံဃော၊ သံဃုဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ၊

ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ - ပြီး၏။

ရတနာရွှေချိုင့် - အနက်၊

၁။ ဇယာသန္ဓိကတာ - အောင်မြင်း၏အနီးသို့ ရောက်
တော်မူကုန်ထသော၊ နရာသဘာ - လူနတ်၊ ပြိဟွာ၊ သတ္တဝါ
တို့ထက်သည်းမြတ်တော်မူကုန်ထသော၊ ယေဗုဒ္ဓ၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားတို့သည် သဝံ၊ ဟနံ - စစ်သည်နှင့်တကွ ဖြစ်
သောမာရ် - မာရ်စစ်သည်ကို၊ ဖိတွာ - အောင်တော်မူလေ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတုသန္ဓာမတရသံ - သန္ဓာလေးဖြာ မြှိုက်
ရသာကို၊ ပိဝိံသု - သောက်စေတော် မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိသရာ - ရသေ့၊ ရဟန်း အပေါင်းတို့ကိုအစိုးရ
တော်မူကုန်ထသော၊ နာယကာ - လူ၊ နတ် ပြိဟွာ သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန် သဘွယ်လည်း ဖြစ်တော်မူ
ကုန်ထသော၊ အဋ္ဌဝိသတိ - နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော၊ ထ
ဏှက်ရာဒယော - တဏှက်ရာ ဘုရား အစရှိ ကုန်သော၊
ယေဗုဒ္ဓ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သန္တိ - ရှိတော်
မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ မယှံ - အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္တကေ - ဦးခေါင်းထက်
၌၊ ပတိဇ္ဇိတာ - တည်တော်မူကုန်သည်၊ အဟေသု - ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရာ - ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးဂုဏ်
တော်အပေါင်းတို့၏တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ နော
အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေ - ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယှံ
အကျွန်ုပ်၏သီသေ - ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဇ္ဇိတာ - တည်တော်မူ
သည်၊ အာသိ ဖြစ်ပြီ၊ စမ္မော - ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ
တရားတော်သည်၊ မယှံ - အကျွန်ုပ်၏၊ ဗြိလာစနေ - မျက်စိ

နှစ်ဘက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သံဃော - မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ပလဋ္ဌာန် လေးယောက် ဟုဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အနိယာ သံဃာတော် သည်၊ မဃ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဥရေ-ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ - ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ-အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည် မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယေ-နှလုံး၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ ဖြစ်ပြီ၊ သာရိပုတ္တောစ- အရှင်သာရိပုတ္တိသည်လည်း၊ မေ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒန္တိဏေ-လက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ကောဏ္ဍညော-ကောဏ္ဍညအရှင်သည် မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ပန္နိတာဂဗ္ဗိ-နောက်အသို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ မေခဂ္ဂလာ နောစ-အရှင်မေခဂ္ဂလာန်သည်လည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏ဝါမ ကေ-လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒရာဟုလာ- အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလာ တို့သည်၊ မဃ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒန္တိဏေသဝဏေ- လက်၌ နား၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ကဿပေါစ-ကဿပ အရှင်သည်၎င်း၊ မဟာ နာမောစ မဟာနာမ် အရှင်သည်၎င်း၊ ဥဘော-နှစ်ပါးသောအရှင်တို့ သည်၊ မဃ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမသောတကေ- လက်ဝဲနား၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ-နေမင်းကဲ့သို့၊ ပတိဋ္ဌိတော-အရောင်ကို ပြုတတ်သော၊ သိရိသမ္ဗုဒ္ဓော- ဘုန်းကြွက်သံရေနှင့် ငြိည့်စုံတော်မူသော၊ မုနိပုဂံဝေါ-ရဟန်းဖြစ်ဖြစ်သော၊ သောဘိ

ကော-သောဘိက အရှင်သည်။ မယှ-အကျွန်ုပ်၏။ ကော
သန္တ-ဆံ့၏ အသုံးဖြစ်သော၊ ပိဋိဘာဂသို့- ကျောက်
ကုန်း၊ အရှင်၊ နိဗ္ဗာ-နေ့တော်မူသည်။ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ- သိသက္ကန္တ စသည့်ကျေးဇူးဂုဏ် အထူး
ကိုခြင်၍၊ ဝမ်းသာ ရှာဖွေတော် မူလေ့ ရှိသော၊ ပိတြ
ဝါစကော - ဆုံးကြည်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူ
တတ်သော၊ ဂုဏာကရော - ကျေးဇူးတော် အပေါင်း
၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ ကုမာရ ကဿပေါနာမ - ကုမာရ
ကဿပ မည်တော်မူသော၊ သောထေရော - ထိုမထေရ်
သည်၊ မယှ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဒနေ - နှုတ်ခမ်း၌၊ နိဗ္ဗံ အမြဲ
ပတ်ဌာသိ - တည်တော်မူပြီ။

၈။ ပုဏ္ဏောစ- အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်သည်၎င်း၊ အင်္ဂုလိ
မာလောစ အရှင်အင်္ဂုလိမာလ မထေရ်သည်၎င်း၊ ဥပါလိ
နန္ဒ၊ သီလဝိစ - အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်
သီလဝိထေရ် သည်၎င်း၊ ဣမေပဉ္စ မဟာထေရော- ဤငါး
ပါးသောမဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နလာဒေ
နဗ္ဗ၊ ဖြစ်၌၊ ဘိသကဝိယ - မှန်ကန်သကဲ့သို့၊ ပတိဋ္ဌိတာ -
တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသု - ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ-ထိုအရှင်အနုရုဒ္ဓ၊ အရှင်သာရိပုတြော အစရှိ
သော အရှင်တို့မှာ၊ သေသာ- ကြွင်းကုန်သော၊ ဇိတဝန္တော
အောင်အံ့ပြီးသောရမ္မက်ရှိ ကုန်သော၊ ဇိနောရသာ-မြတ်
စွာတရားသခင် သားတော် ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလတေဇေန
သီလတရားအားဖြင့်၊ ဇေယျော-ထွန်းတောက်ပကုန်သော
မဟာထေရော-မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏ အဂ္ဂ

မင်္ဂလာ- မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌၊ သဏ္ဌာန်-ကောင်းစွာ
တည်ကုန်သည်၊ အာသု - ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ-ရတနာသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ-မမ
အကျွန်ုပ်၏၊ ပုရတော-ရှေ့မှ၊ ပတိဇ္ဇိတံ-တည်သည်၊ အာ
သိ-ဖြစ်ပြီ၊ မေတ္တသုတ္တံ-မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်
ကား၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ-လက်၌၊ ပတိဇ္ဇိတံ-
တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဓဇ္ဈ-ဓဇ္ဈသုတ် ပရိတ်တော်
သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆိမော-နောက်မှ၊ ပတိဇ္ဇိတံ-
တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ အင်္ဂုလိမာလကံ-အင်္ဂုလိမာလ
သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမေ-လက်ဝဲ၌
ပတိဇ္ဇိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၁၁။ ခန္ဓမောရပရိတ္တဇ္ဇ-ခန္ဓသုတ် မောရသုတ် ပရိတ်
တော်သည်၎င်း၊ အာဇာနည်သုတ္တံ-အာဇာနည်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌
ဆဒနိယ-ထီးကဲ့သို့၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သေသာ-ငြင်းကုန်
သော ပရိတ်တော် တို့သည်ကား၊ ပါကာရသဏ္ဌာန် တံ
တိုင်းကဲ့သို့ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်၊ အာသု-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂။ ဇိနာနံ-ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ကုန်းခေါင်တို့
၏၊ ဗသသံယုတ္တေ-သယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထ
သော၊ ဓမ္မပါကာရလက်တေ-တရားတော် တည်းဟူသော
မြှောက်တိုင်းဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ
မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော ရွှေချိုင့်၌၊ အနိစ္ဆေန-မပြု
ငြင်သဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဿတော-နေ၏။

၁၃။ ဝါတဝိတ္တာဒိ သညာတာ-လေ၊ သသုံးခြေစသည့်
 တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရဏ္ဏတ္ထပဒ္ဒပါ- အတွင်း
 အပ၌ ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်၊ အနန္တဂုဏတေဇ
 သာ- အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်၏ တည်ဆဲ ဖြစ်သော
 တန်ခိုးဟော် အားဖြင့်၊ အသေသာ အကြွင်း အကျန် မရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိနာသံ- ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့၊ ယန္တ-
 ရောက်ကြ ကုန်စေသတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရ မဏ္ဍိ- မြတ်စွာဆုရားသခင် တည်းဟူ
 သောရွှေချိုင့်၌၊ ဝိဟရန္တံ- နေထသော၊ မံ- အတ္တနိဝကို၊
 မဟိတလေ - မြေအပြင်၌၊ အာသဏာ - ကြီးမြတ် ကုန်ထ
 သော၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေမဟာပုရိသာ- ထို
 ယောက်ျားမြတ် တို့သည်၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ ပါလေ
 န္တံ - စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣဇ္ဇေဝံ - ဣတိဇေဝံ ယထာရတ္ထ ပကာယေန - အ
 ကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ မယာ- ငါသည်၊
 ဧကန္တံ ဧကန္တေန - စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုရက္ခော- ကောင်း
 စွာ အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ ဇိနာနုဘာ
 ဝေန မြတ်စွာဆုရား၏ အာနုဘော်တော်အာ ဖြင့်၊ ဟရိတ
 သံဃော သတ်အပ်သော ရန်မာန်ရှိသည်၊ ဘဝေယျံ ဖြစ်
 ရပါလိမ့်၊ ဂုဏာ ကရဿ - သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော
 ကျေးဇူး အပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော သံဃဿ-ပ
 ရမတ္တသံဃာတော် ၏ဘာဇေန-တန်ခိုးအားဖြင့်၊ သုစိတ္တော
 ကိုယ်စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝေယျံ - ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ရတနာရွှေချိုင့် အနက် - ပြီး၏။

ဗုဒ္ဓ ဝဋ္ဋနာ

သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ၊
အမတံ အမတံ သန္တံ၊ အသမံ အသမံ ဒဿံ၊
သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အရဏံ အရဏံ ကရံ၊
အဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ၊

နယန သုဘဂ ကာယဂံ၊
မရရ ဝရ သရောပေတံ၊
အမိတ ဂုဏ ဂဏာ ဓာရံ၊
ဒဿဗလ မတုလံ ဝဋ္ဋေ၊

ယော ဗုဒ္ဓေါ ဝိတိ မာည ဓာရကော၊
သံသာရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
ဝဋ္ဋေ တံ နရ ဒေဝ မဂ်လံ၊

ဗာတ္ထိံ သတိလက္ခဏာ ဝိဠု ဒေဟံ၊
ဒေဟာ ဇုတိ နိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ၊
ပညာဇိတိ သီလ ဂုဏော ဃဝိန္တံ၊
ဝဋ္ဋေ မုနိ မန္တိမ ဇာတိ ယုတ္တံ၊

ပါတော ဒယံ ဗာလ ဒိဝါကရံ၊
မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟိ၊
ပုဏ္ဏိန္ဒြ သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊
ဝဋ္ဋာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒြံ၊

- ၆။ ဥပေတ ဗုညော ဝရ ဗောဓိမူလေ။
 ဆ သေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
 အဗောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏော ဒယမ္ပိ။
 နမာမိ တံ မာရဇိနံ အဘင်္ဂံ။
- ၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါ မလ ဥာဏာ ခဂ္ဂံ။
 သတိ သမညာ ဗလကာဘိဂါဟံ။
 ဘိလောဃာ လင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ တံ။
 နမာမိ ဘိညာဝရ မိဒ္ဓုပေတံ။
- ၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ခရံ ကရံ။
 ဘဝဏ္ဏဝါတိတ္တမ မဋ္ဌယံ ဂတံ။
 တိလောလ နာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ။
 သမန္တစက္ခု ပဏမာ မိတံ မိတံ။
- ၉။ တဟိံတဟိံ ပါရမိ သမ္ဗယံ စယံ။
 ဂတံ ဂတံ သန္တိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
 နရာ နရာနိ သုခ သန္တဝံ ဘဝံ။
 နမာ နမာနံ ဇိန ပုဂ္ဂံ ဂဝံ။
- ၁၀။ မဇ္ဈင် နာဓံ ခုနိဒက္ခ နာရိကော။
 ဤဟာဗိယံ ဥာဏာ ကရေန ဂါဟကော။
 အာရုဗ္ဗ ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ။
 တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဃံ-ဗဟံ နမေ။
- ၁၁။ သမတိံ သတိ ပါရမိ သန္တရဏံ။
 ဝရ ဗောဓိ ဒုမေ စတုသစ္စ ဒသံ။
 ဝရ မိဒ္ဓိ ဂတံ နရ ဒေဝ ဟိတံ။
 တိ ဘဂ္ဂပသမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

နမက္ခိယ - ပါဠိ

- ၁၂။ သတ ပုညဇ လက္ခဏိကံ ဝီရဇံ၊
ဂဂနူပမေဓိံ ဇိတိ မေရ သမံ၊
ဇလဇူပမ သိတလ သိလယုတံ၊
ပထဝီ သဟာနံ ပဏမာမိ ဇိနံ၊
- ၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သု မတိ ဒိဇေ ဒိဝါ ကရော၊
သောဘန္တော ရတိ ဇနနေ သိလာသနဋ္ဌိ၊
အာသိန္နောသိဝ သုခဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိဇ္ဈံ၊
- ၁၄။ ယော ပါဒပဏ်ဇ မုဒု-တ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ၊
သမ္ပါယုဏော နိရူပမေယု တမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောက ဖဟိတံ အသမံ နမာမိ၊
- ၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာ နံရ သမော သရဏံ ဝိတတ္ထံ၊
ပညာပဒိပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဒ-ကာရံ၊
အတ္ထာ-ဘိကာမ နရ ဒေဝ ဟိတာ-ဝဟန္တံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိက မဂ္ဂ-မနန္တ ဥာဏံ၊
- ၁၆။ အဓိလ ဂုဏ နိဓာနော ယော မုနိန္ဒော-ပဂန္တော၊
ဓနမိသိ ပတန ဌံ သညတဒနံ နိကေတံ၊
ထဟိ-မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္ထော၊
တ-မတုလ မဘိက္ကန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ၊
- ၁၇။ သုစိ ပရိဝါရိတံ သုရုစိရဗ္ဗဘာဟိ ရတ္ထံ၊
သိရိ ဝိသယာ လယံ ဂုရိတမိန္ဒြိယေဟု ပေတံ၊
ရဝိ သသိ မဏ္ဍလဗ္ဗဘုတိ လက္ခဏောပ စိတ္တိံ၊
သုရ နရ ပူဇိတံ သုဂတ-မာဒရံ နမာမိ၊

- ၁၈။ မရွှေ-ဥဗ္ဗေနေ မဟာ ပဋိဃာသာဒိ ဥဗ္ဗေလ ဝိဒိ။
သံသာရောဃံ တရိတ မဘယံ ပါရပတ္တိ ပဇာနံ။
တာဏံ လေဏံ အသမ သရဏံ ကောတိဉ္စာ ပတိဋ္ဌံ။
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမ သုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။
- ၁၉။ ကဏ္ဍမ္မ မူလေ ပရဟိတ ကရော ယော မုနိန္ဒော
နိသိန္ဒော။
အန္တေရံ သီဃံ နယန သုဘာဝံ အာကုလန္တဂ္ဂိဇာလံ။
ဒုဇ္ဈာလန္တံ သံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဋိဟေရံ အကာသိ။
ဝန္တေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမ ရတိဇံ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟု- ပေတံ။
- ၂၀။ မုနိန္ဒေက္ခော ယေကော၊ ဧရဒယာရုဏော။
ညာဏ ဝိတိဏ္ဏ ဝိဇ္ဇော။
ဝိနေယျဗျူဏောဃံ၊ ကမလ ကထိတံ။
ဓမ္မရံသီ ဝရေဟိ။
လုပောဓေသိ သုဒ္ဓေ၊ တိဘဝ ကုဟရေ။
ဗျာဗိတက္ကိတ္တိနဉ္စ။
တိလောကေ ကစ္စက္ကု ဒု ခမ သဟနံ။
တံ မဟေသိ နမာမိ။
- ၂၁။ ယော ဖိနော အနော ဇာတိယံ။
သပုတ္တဒါရ မဂ် ဇိဝိတဗ္ဗိ။
ဗောဓိ ပေမတော အလဂ္ဂ မာနသော။
အဒါသိယဝ အတ္တိကဿ။
ဒါနပါရမီ တတောပရံ အပ္ပရိ သီလပရမာဒိကဗ္ဗိ။
တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ။
တမေက ဒိပကံ နမာမိ။

- ၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိ ဒေဝံ နိနေ ဝပ ခရံ။
မာရဘဂ် အဘဂ်။
ဒိပံ ဒိပံ ပဇာနံ၊ ဇယ ဝရ သယနေ။
ဗောဓိပတ္တိံ ဝိပတ္တိံ။
ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာ ဂတာနံ၊ ဝရ ဂိရ ကထိတံ။
ပါပဟိနံ ပဟိနံ။
လောကာ လောကာဘိရာမံ၊ သဏတ-မဘိနမေ။
တံမုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။
- ၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဋ္ဌောမ ဝိဗ္ဗော၊ မုဒ္ဒကာရ စရဏော။
ဗြဟ္မဇောမေ သဏိဇဇော။
ကောသန္တာဒဂံ ဇာတော၊ ပုနရပိ သုဂတော။
သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ။
မုဒေါ ဒါတုဏ္ဏ လောမော၊ အထမပိ သုဂတော။
ဗြဟ္မ - ဇုဂ္ဂတ္တ ဘာဝေါ။
နိလက္ခမိ ဒိဗ္ဗ ပဏ္ဍိ၊ သုခုမ မေဓာဒိ။
ထောမု ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ။
- ၂၄။ စတ္တာလီသ-ဂ္ဂဒန္တော၊ သမက လပနဇော။
အန္တရံ သပ္ပဇိနော။
စတ္တေနက်တ ပါဒေါ၊ အဝိရဇ္ဇ ဒသနော။
မာရဇုဿဝိ ပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နော နမန္တော၊ ဘယကရ မုဒုနာ။
ဇန္တုကာနာမ သန္တော။
ဇန္တုဏ္ဏော ဇိနောဂေါ၊ တရုဏံ ပရမကော။
သီဟပုဗ္ဗန ကာယော။

- ၂၅။ သတ္တပ္ပဓိနောစ ဒိဃံ-ဂိုလိမထ သုဂတော၊
 လောမ ကုပေက လောမော
 သပ္ပန္နော ဒါတ ဒါဋ္ဌော၊ ကနက သမ တစော၊
 နိဗ္ဗမုဒ္ဓ-ဂ္ဂ လောမော၊
 သမ္ပုဇ္ဈေါ ထူလဇိဌေါ၊ အထာသီဟ ဟနီကော၊
 ဇာလိကပ္ပါဒ ဟတ္ထော၊
 နာထော ဥဏ္ဍိသ သီသော၊ ဣတိ ဂုဏသဟိတံ၊
 တံ မုနိန္ဒံ နမာမိ။

ဥဿျာဇန၊

- ၂၆။ ဗုဒ္ဓေါဗုဒ္ဓေါတိ ဗောဓော၊ အတိဒုလ္လဘ တရော၊
 ကာ ကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊
 လောကေ တသသ္မာ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓ ဟိတသုခံ၊
 သာဓဝေါ ပတ္တယန္တော၊
 ဣဋ္ဌံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ၊ သုရ နရ မဟိတံ၊
 နိဗ္ဗာယံ ဒက္ခိဏေပျံ၊
 လောကာနံ နန္ဒီဝဗုဒ္ဓံ၊ ဒသဗလ မသမံ
 တံ နမသန္တု နိဇ္ဈံ။

ပတ္တနာ၊

- ၂၇။ ပုညေန-တေန သောဟံ၊ နိပုဏမဟိ သထော၊
 သဗ္ဗရာယေစ တိတ္ထော၊
 ဒက္ခော ဒိဋ္ဌိဇ္ဈုပညော၊ အဝိကလ ဝိရိယော၊
 ဘောဂဝါ သံဝိဘူရိ၊

တိက္ခော သုရော ဝိတက္ခော၊ သပရဟိတ စရော၊
ဒိဃဒိဝိ အရောဂေါ။

ညော ဝဏ္ဏော ယဿဿိ အတိပလဝ ဓရော။
ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သန္ဓေါ ဒါတဂုံပေတော၊ ပရမ သိရိ ဒယော၊
ဒိဋ္ဌိဓမ္မေ ဝိရက္ခော။

လဇ္ဇိ ကလျာဏမိက္ခော အဘိရတ ကုသလော၊
ပဉ္စသီလာဘိ ရက္ခော။

အပ္ပိန္နော အပ္ပတောဓော၊ အတိ ခုဓု ဟဒယော၊
ဣန္ဒြိမာ အပ္ပမေယျော။

ပါသံသော ပေမဝါစော၊ သုဇန ဂုဏဝိဒ္ဓ၊
မာမကော သော ဘဝေယျ။

၂၉။ ဣမ - သင်္ခယေ နာထ၊
ရုဏေ လက္ခဏ ဒိပိကေ၊
ဂါယာသု သူစကာ သွေက၊
ဂါယဇ္ဇိ သရုဏေ ဗုဓော။

၃၀။ စတုရာ ပါယ - မုက္ခော သော၊
သာဓကတ္ထ ဒွယဿ စ၊
ဟတော-ပန္နဝ ဇာလော စ၊
လာဘိ ဟိတ သုခဿ စ။

၃၁။ အနိပေါ နရ ဒေဝါနံ၊
စတု ဒိဋ္ဌိဿရောပိ ဝါ၊
ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊
တမည သေတဆတ္တတံ။

၉၂။ ဘာဝနာ ယာန - မာရယျ။ -

သမ မေဿတိ သုဗ္ဗတော။

ဣမသ္မိံ အတ္တ ဘာဝေပိ။

အရောဂေါ ဒိဃ ဇိဝိကော။

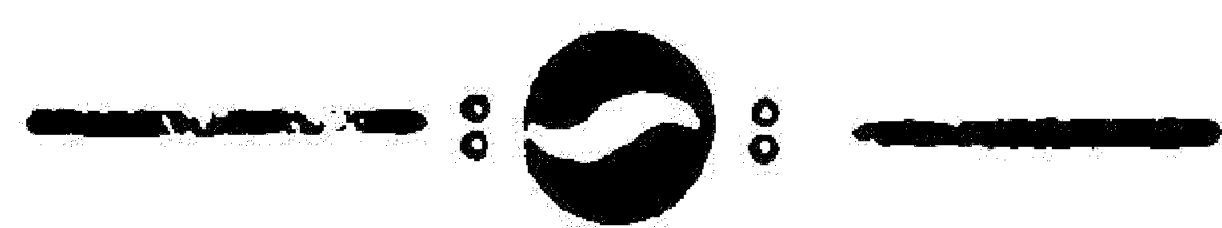
၉၃။ ဝုဇိတော သဗ္ဗ လောကေဟိ။

ဘာဝနာ - ဘိရတိမနော။

ဇနိပ္ပိယော မနာပေါစ။

ကာ ကထာ ဒိလ ဓာရဏော။

နမက္ကာရ ဟိန္ဒူ - ငြီး၏။

နမက္ကာရ - အနက်။

ဘုရား ရှိ ခိုး ။

၁။ သုဂတံ - ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်
မူတတ်ထသော၊ သုဂတံ - ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း
သွားတော်မူတတ်ထသော၊ သေဋ္ဌံ - အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်း
အပ်မြတ်တော်မူထသော၊ ကုသလံကုသလံ - ကုသိုလ်အကု
သိုလ်ကို၊ ဇဟံ - စွန့်တော်မူပြီးထသော၊ အမတံ - သေခြင်း
လည်းကင်းတော်မူတတ်ထသော၊ အမတံ - အမြိုက်အရသစ
နုလည်း၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော၊ သန္တံ - ငြိမ်သက်စွာ
ထသော၊ အသမံ - အတုလည်းမရှိထသော၊ အသမံ - အတုမ
ရှိသောမဂ်ဒိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဒံ - ပေးတော်မူတတ်ထသော၊ သ
ရဿိ - ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ လောကံ -

လောကကို၊ သရဏံ- သိတော်မူတတ်ထသော၊ အရဏံ - ကိလေသာတည်းဟူသော မြို့လည်း၊ ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော၊ အရဏံ- ကိလေသာမြို့၏ ကင်းခြင်းကို၊ ကရံ- ပြုတော်မူတတ်ထသော၊ အဘယံ- ဘေးလည်း မရှိထသော အဘယံ- ဘေးမရှိသော၊ ဋ္ဌနံ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ နာယကံ- ပို့ဆောင်တော် မူတတ်ထသော၊ နာယကံ - လူသုံးဦးတို့၏ အမှူးဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ-နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂။ နယန သုဘင်္ဂကယင်္ဂံ -မျက်စိအား တင့်တယ်စွာသောကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်းရှိတော်မူထသော၊ မရရ ဝရသရောပေတံ သာယာစွာသော မြတ်သောအသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အမိတဂုဏဂဏာဓရံ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ အတုလံ-တစုံတယောက်သောသူနှင့် တူတော်မမူထသော၊ ဒသဗလံ-ဆယ်ပါးသောအားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ-ဝန္တမိ- ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၃။ ဝိတိဓာ-တည်ကြည်သောသမာဓိလည်းရှိတော်မူထသော၊ အညဓာရကော-အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ ယောဗုဒ္ဓေါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် လောကတော လူသုံးပါးကြောင့်၊ သံသာရေ-သံသရာ၌၊ ကာယိကံ-ကိုယ်တော်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ-ဆင်းရဲကို၎င်း၊ စေတသိကံ-စိတ်တော်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ-ဆင်းရဲကို၎င်း၊ အနုဘောသိ- အစဉ် ခံစားတော်မူလေပြီ၊

နုရဒေဝမင်္ဂလံ- လူနတ်တို့၏ ဧကီလာ ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ
ပုံနွံ- ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ
ဝန္တာမိ - ရှိခိုးပါ၏ သုရာ။

၄။ ဗာတ္တိ သဘိလက္ခဏာ စိတ္တဒေဟံ- သုံးဆယ့် နှစ်ပါး
သော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာ တော်တို့ဖြင့် ဆန်း
ကြယ်သော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူသော၊ ဧဟာ
ဇုတိနိဂ္ဂဟ ပဇ္ဇလန္တံ- ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရောင်
တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော် မူသော၊
ပညာမိ တိသီလဂုဏော ဃာဝိန္ဒံ- ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်
သီလဂုဏ်အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူသော၊ အန္တိမ
ဇာတိယုတ္တံ- အဆုံးဝှံ့သော အဝှံ့လည်း ယှဉ်တော်မူ
သော၊ တံမုနိန္ဒံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္တေဝန္တာမိ - ရှိခိုးပါ၏ သုရာ။

၅။ ပါတောဒယံ- နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော၊ ဗဒ
လဒိဝါကရံ- တက်သစ်သော နေလင်းကဲ့သို့၊ ယတိနံ- ရ
ဟန်းတို့၏၊ မဇ္ဈေ- အလယ်၌၊ သိရိဟိ ကြက်သရေတို့ဖြင့်၊
လလိတံ- တင့်တယ်ထော်မူသော၊ ပုဏ္ဏိ၊ သင်္ကာသမုခံ
လဠိညှိဝန်းနှင့် တူသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိသော၊
အနော- တဏှာလည်း ကင်းစင်တော်မူသော၊ သဗ္ဗညု-
ခပ်သိမ်းသော ဥဃျာခံတရား ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူ
ပြီးသော မုနိန္ဒံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္တေဝန္တာမိ - ရှိခိုးပါ၏ သုရာ။

၆။ ဥပေတပုညာ- ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိ
ထော်မူသော၊ ယောသုဂတော- အကြင် မြတ်စွာဘုရား

သည့်၊ ဝရဗောဓိမူလေ ဖြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌၊ သ
သေနမာရံ- စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့်တကွသော မာရ်နတ်သား
ကို၊ ဇိနိတော-အောင်တော်မူပြီး၍၊ အရုဏောဗယမိ- နေအ
ရုဏ် တက်သောအခါ၌၊ ဗောဓိ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗ
ညုတဉာဏ်ကို၊ အဗောဇ္ဈိ-သိတော်မူပြီး၊ မာရဇိနံ-မာန်ငါး
ပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော၊ အဘင်္ဂံ-မာန်စစ်သည်
တို့သည် မပျက်ဆီးနိုင်ထသော၊ တံ သုဂတံ- ထိုမြတ်စွာဘု
ရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နဘေမိ- ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၇။ ရာဂါဒိဆေဒါ မလ ဉာဏခဂ္ဂံ - ရာဂ အစရှိသော
ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်း
သော အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထ
သော၊ သတိသမညာဖလကာဘိဂံ၊ ဟံ-သမ္မာသတိအမည်
ရှိသောကာကို ဖြစ်စွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော၊ သိလောဃံ
လင်္ကာရိဘူသိတံ-သီလအပေါင်း တည်းဟူသောချပ်တန်
ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်တော်မူထသော၊ အဘိညာဝရမိဒ္ဓု
ပေတံ-အဘိညာဉ် တည်းဟူသော ဖြတ်သော ထန်ခိုးနှင့်
လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နဘေမိ- ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၈။ ဒယာလယံ-မဟာဂရုဏာ၏တည်ရာဖြစ်တော်မူထ
သော၊ သဗ္ဗမိ-ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌၊ ဒုတ္တရံ
ပြုနိုင်ခဲ့သော စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါးအစရှိသောအမှုကို၊ ကရံ
ပြုတော် မူတတ်ထသော၊ ဘဝဇ္ဈဝါတိတ္တမံ- ဘဝသုံးပါး
တည်းဟူသောမဟာသမုဒ္ဓရာမှလွန်မြောက်တော်မူထသော
အဂ္ဂတံ-မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူထသော

တိလောကနာထံ- လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူ
 ထသော၊ သု သမာဟိတံ- ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော
 သမာဓိရှိတော်မူထသော၊ ဟိတံ-လူ,နတ် ဖြစ်ဟောသတ္တဝါ
 တို့၏အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ သမန္တ
 စက္ခု-ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
 ရှိတော်မူထသော၊ အမိတံ- မနှိုင်းယှဉ် အပ်သော ရုဏ်ရှိ
 ထော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ- ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ -
 အကျွန်ုပ်သည့်၊ ပဏမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၉။ တဟိံတဟိံဘဝ-ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏
 အဖြစ်၌ပါရမီ သဗ္ဗယံ ပါရမီအပေါင်းကို၊ စယံ ဆဌ်ပူး
 ထော်မူတတ်ထသော၊ သန္တံ- သုတော်ကောင်း တို့သည်၊
 ဂတံ-ဆည်းကပ်အပ်သော သုခပ္ပဒံ-ချမ်းသာခြင်း၏အတို့
 အရဖြစ်သော၊ ပ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူထသော
 နရာနရာနံ-လူ,နတ်, တို့၏၊ သုခသန္တံ - ချမ်းသာခြင်း၏
 အကြောင်းကို၊ ဘဝံ-ဖြစ်စေ တတ်ထသော၊ အနမာနံ-မရှိ
 ညွှတ်ကုန်သေးသော ဂဝံ နွားနှိုးတူသော သူမိုက်တို့ကို၊
 ဇိနပုဂံ-အောင် တော်မူတတ်သော ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်
 တော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ- ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည့်၊ နမေ-နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၀။ ဤ ဟာဖိယံ - ဝိရိယ တည်းဟူသောတက်မကို၊
 ဉာဏကရေန- ဉာဏ်တော် ဘည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်
 ဂါဟကော- ကိုင်စွဲတော်မူသော၊ ယောမုနိဒက္ခနာဝိကော
 အကြင် မြတ်စွာ ဘုရား တည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော
 သင်္ဘော လှေမှူးသည်၊ မဂ္ဂင်နာဝံ-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူ

သော သဘောလှေထက်သို့၊ အာရဟံ - တက်စီးတော်မူ၍၊
 တာယ-ထို မပွင့်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သဘောလှေဖြင့်၊
 ဗဟု-များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ဘဝဏ္ဏဝါ- ဘဝ
 သုံးပါး တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒြေမှ၊ တာရေသိ-ကယ်
 တင်တော်မူလေပြီ၊ အဗ္ဗပ္ပဟံ-သတ္တဝါတို့၏ဆင်းရဲခြင်းကို
 ပယ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓ - သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူ
 တတ်ထသေး၊ တံမုနိဒက္ခနာဝိကံ-ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်း
 ဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သဘော လှေမှူးကို၊ အဟံ-အ
 ကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ-နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား၊

၁၁။ သမ တိသကိ ပါရမီ သမ္ဘရဏံ - အမျှ သုံးဆယ်
 သော ပါရမီကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော၊ ဝရဗောဓိဒုမေ-
 မြတ်သောဗောဓိပင်၏အနီး၌ စတုသစ္စဒသံ သစ္စာလေးပါး
 ကို သိမြင်တော်မူထသော၊ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ-မြတ်သောတန်ခိုး
 ၌တည်တော်မူထသေး၊ နရဒေဝဟိတံ-လူ၊နတ်၊တို့၏အစီး
 အပွားကို ဆောင်တော်မူ တတ်ထသော၊ တိဘဂူပသမံ-ဘ
 ဝသုံးပါးမှ ငြိမ်းတော်မူထသော၊ ဇိနံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၂။ သတပုညဇက္ခဏိကံ-များစွာသော ဘုန်းကြောင့်
 ဖြစ်သောလက္ခဏာရှိတော်မူထသော၊ ဝိရဇံ-ရာဂဟူသော
 မှိုကင်းစင်တော်မူထသော ဂဂနုပမမိ - ကောင်းကင်ပြင်
 နှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူထသော၊ ဓိတိ မေရသမံ -
 မြင်းမိုရ်တောင်မင်းနှင့်တူသော မတုန်မလှုပ်သောသမာဓိ
 ရှိတော်မူထသော၊ ဇလဇူပမသီတလသီလယုတံ- ကြာနှင့်
 တူသောချမ်းမြေ့စွာသော သီလသီတင်းနှင့် ယှဉ်ထသော

ပထဝီသဟာနံ-မြေကြီးနှင့်တူသော သည်၊ ခံခြင်း၊ ရှိတော်မူ
ထသောဇိနံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏ
မာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၃။ သုမတိ-ကောင်းသောပညာ ရှိတော်မူထသော
ယောဗုဒ္ဓေါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိဇေ-နေ့၌၊ ဒိဝါ
ကရောဝ-နေမင်းကဲ့သို့၊ သောဘန္တော-တင့်တယ်တော်မူ
သည့်ဖြစ်၍၊ ရတိ ဇနဇန - မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
သော၊ သိလာသနမ္ဘိ-ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌၊ အာ
သိန္နော-နေထော် မူလျက်၊ သိဝသုခဒံ- နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကို
ပေးတတ်သော၊ ဓမ္မံ-အဘိဓမ္မာတရားထော်ကို၊ ဧဝေါနံ-
နတ်တို့အား၊ အဓေသိ-ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ဖောဓထော်
မူလေပြီ၊ အသဒိသံ-တုဘက် ကင်းတော်မူသော၊ ဘံဗုဒ္ဓံ-
ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နိစ္ဆံ-အငြိ၊
နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၄။ ယောနာထော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝီ
ကလေဟိ- မချို့တဲ့ကုန်သော၊ နိရာကုလေဟိ-နှောက်ရှက်
ခြင်းကင်းကုန်သော၊ ပါဒပက်ဇမုဒု-တ္တလရာဇိကေဟိ-ခြေ
တော် တည်းဟူသော ကြွား၏ နူးညံ့သောအပြင်၌ တရား
ရှစ်ကွက် စက်သက္ကဏံတော် အရေးတို့ဖြင့်၊ တိဟိလော
ကေဟိ- သုံးဘုံသူတို့နှင့်၊ နိရုပမေယျတံ - မနှိုင်းယှဉ်အပ်
သည်၏အဖြစ်သို့၊ သမ္ဘိပုဏ္ဏေဝေ-ကောင်းစွာရောက်တော်
မူသည့် သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗလောက မဟိတံ - ခပ်သိမ်း
သောလောကသည်၊ ပူဇော်အပ်ထသော၊ အသမံ-အတုမရှိ

ထသော၊ ဇာံ နာထံ - ထို မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၅။ နရာ နရ သမော သရဏံ-လူ, နတ်တို့၏ ရဝေးရာ ဖြစ်တော် မူထသော ဓိတတ္ထံ - တည်ကြည်သော စိတ် ရှိတော်မူထသော၊ ပညာပဒီပ ဇုတိယာ- ပညာတော်တည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊ ဝိဟတန္ဓကာရံ - ဖျောက်ဆပ်ပြီးသောအဝိဇ္ဇာတည်းဟူသောမှောင်ရှိထသော၊ အတ္ထာ-ဘိကာမံ-လူ, နတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန်အလှ်တော်ရှိထသော၊ နရဒေဝ ဟိတာ-ဝဟံ- လူ, နတ်, တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော၊ ကာရုဏိကံ - ကြီးမြတ်သော မဟာ ကရုဏာ တော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ အတ္တံ - မြတ်သော၊ အနန္တဉာဏံ အဆုံးမရှိသော ဉာဏ်ရှိတော်မူထသော တံ ဗုဒ္ဓံ - ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၆။ အဝိလဂုဏ နိဝာနော - ခပ်ထိမ်းသော လောကီလောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယောမုနိန္ဒော-အကြွင်းမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သညတာနိ-ကိုယ်, နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ်တို့၏၊ နိကေတံ-ကိန်းအောင်း၊ မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနံ၌- ဣသိပတနံ အမည်ရှိသော၊ ဝနံ- မိဂဒါရန်တောသို့၊ ဥပဂဇ္ဇိာ-ကြွတော်မူ၍၊ တဟိံ - ထိုမိဂဒါရန်တော၌၊ အကုသလဆေဒံ-အကုသိုလ်ကိုဖြတ်တတ်သော၊ ဓမ္မစက္ကံ-ဓမ္မစကြာတရားကို ပဝတ္ထော-ဟောတော်မူလေပြီ အတုလံ-အတုမရှိထသော အဘိကန္တံ - အလွန်နှစ်လိုဘွယ်သော အဆင်းရှိထသော၊

ဝန္တနေဟျံ- ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ တံ မုနိန္ဒ
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အ ဘွဲ့နိုင်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုး
ပါ၏ ဘုရား။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ-သန့်ရှင်းစဉ်ကြွယ်သော အခြံအ
ရံရှိတော် မူတတ်ထသော၊ သုရစိရပ္ပဘာဟိ- ပြီးပြီးပြန်
နှစ်သက်တွယ်သောအရောင်တို့ဖြင့်၊ ရတ္တံ-တစ်အပ်သော
ကိုယ်တော် ရှိထသော၊ သိရိဝိသယာ လယံ-ဘုန်း၊ ပညာ၊
ကြက်သရေအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဂုရိ
တမိန္ဒြေရေဟိ - စောင့်ရှောက်အပ်သော စာ၊ အစရှိသော
ဣန္ဒြေတို့နှင့်၊ ဥပေတံ - ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဝေိသတိ
မဏ္ဍလပ္ပဘုဘိ လက္ခဏောပစိတ္တံ - နေဝန်း၊ လဝန်း၊ အစရှိ
သော၊ စက်လက္ခဏာတော်ဖြင့် များစွာဆန်းကြယ်ခြင်း ရှိ
တော်မူထသော၊ သုရနရမူနိတံ-နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်
တော်မူထသော၊ သုဂတံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဒရံ- ရို
သေစွာ၊ အဟံ-အ ဘွဲ့နိုင်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၈။ ယော ဓမ္မရာဇာ-အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်
မဟာပတိဃာသာဒိ ဥလ္လောလဝီရိ- မောဟ၊ ဒေါသ၊ တ
ဏှာအစရှိသော၊ လောကီလက်- ကြီးမားသော လှိုင်းတံသီး
ဖြမ်းသော သံသရာဇာ-သံသရာတည်းဟူသော ပင်လယ်
ရေအယဉ်ကို၊ မဇ္ဇေ-ဇွဲ၊ ဗျေန-မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော
သင်္ကေတဖြင့်၊ တရိ-လူးတော်မူလေပြီ၊ အဘယံ-ဘေးမရှိထ
သော၊ ပါရပတ္တံ-နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့
ရောက်တော် မူထသော၊ ပဇာနိ- သတ္တဝါတို့၏၊ တာဏံ-
ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ လေဏံ-ပုန်းဆောင်းရာ

ဖြစ်တော်မူထသော၊ အသမသရဏံ - အတုမရှိ လည်းလျောင်း
ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဧကတိဋ္ဌံ - နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ ကူး
ခပ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ ပတိဋ္ဌံ -
မှီခိုရာ ကျန်း နှင့် တူတော်မူထသော၊ ပုညခေတ္တံ - ကောင်းမှု
တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာ မြေကောင်း
သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ ပရမသုခဒံ - မြတ်သော နိဗ္ဗာန်
ချမ်းသာကို ပေးတော်မူထသော၊ တံဓမ္မရာဇံ - ထိုတရားမင်း
တရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၁၉။ ပရဟိတကရော - သူတပါး၏ အစီးအပွားကို
ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ယောမုနိန္ဒော - အကြင် မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ကဏ္ဍမ္မမူလေ - ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်
စောင့်သည် စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏ အနီး၌၊ နိသိန္ဒော -
နေတော်မူလျက်၊ အစ္ဆရံ - အံ့ဘွယ်ရှိသော၊ နယနသုဘဂံ -
လူ၊ နတ်တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်ခြင်း သို့ ရောက်သော၊
အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိဇာလံ - ရောပြွမ်း ယှက်တင်သော ရေအလျှံ
မီးအလျှံရှိသော၊ ဒုဇ္ဇောလဒ္ဓံသံ - မိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော
ကွန်ယက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ မုနိဘိ - ဘုရားရှင်တို့သည်၊
အဇဟိတံ - မစွန့်အပ်သော၊ ပါဠိဟေရံ - ရေ၊ မီး အစုံအစုံ
အစရှိသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို၊ သီသံ - လျင်စွာ၊ အာကာသိ
ပြုတော်မူလေပြီ။ သေဋ္ဌံ - အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်
မူထသော၊ ပရမရတိဇံ - မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေ
တတ်ထသော၊ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ - တန်ခိုး ကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တံမုနိန္ဒံ - ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ

အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ - ရှိခိုးပါ၏ အရှင် ဘုရား။

၂၀။ ဒယု ဒယာ ရုဏော - မဟာ ကရုဏာ သမာပတ်
တည်းဟူသော တက်လတ်သော နေ အရုဏ် ရှိတော်မူထ သော၊
ဥာဏ ဝိတ္တိဏ္ဏ ဗိမ္ဗော - ဥာဏ်တော် တည်းဟူသော ကျယ်စွာ
သော အဝန်း ရှိတော်မူထသော၊ ကော - တုဘက်မပြု တဆူ
တည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ယော မုနိန္ဒကော - အကြင်မြတ်
စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းသည်၊ သုဒ္ဓေ - စင်ကြယ်စွာ
သော၊ တိဘဝကုဟရေ - ဘုံသုံးပါး တည်းဟူသော ကြာအိုင်၌၊
ကမလ ကထိတံ - ကြာ ဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ ဝိဏေ ယုပ္ပာ
ဏောသိံ - ဝေဏေယျ သတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ ဓမ္မရံသီ ဝရေဟိ
မြတ်သော တရား တည်းဟူသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ သု ဗော
ဓေသိ - သစ္စာလေးပါးကို သိစေသောအလားဖြင့် ကောင်းစွာ
ပွင့်စေတော် မူပြီ။ ဗျာပိ တက္ကိတ္တိ နဉ္စ - ပျံ့နှံ့သော ကျော်စော
ခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ တိလောကေ ကစ္စက္ခု - ဘုံသုံးပါးတို့၏
တလုံးတည်း သော မြတ်သော မျက်စိ ဖြစ်တော်မူထ သော၊
ဒုခမ သဟနံ - သူတပါးတို့ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော အရာကို သည်းခံ
တော်မူထ သော၊ မဟေသိံ - သီလက္ခန္ဓ စသည့် ကျေးဇူး ဂုဏ်
အသူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော် မူပြီးထ သော၊ တံ မုနိန္ဒကံ
ထို မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော နေမင်းကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်
သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၁။ ယော ဇိနော - အကြင် မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊
ဗောဓိ ပေမတော - သဗ္ဗညုတဥာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊
အလဂ္ဂ မာနသော - ငြိတုယ်ခြင်း ကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊

အနေက ဇာတိယံ - များစွာသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ် ၌ သ
ပုတ္တ ဒါရံ - သား မယား နှင့် တကွသော၊ အင်္ဂ ဇီဝိတမ္ပိ - အင်္ဂါ
ကြီးငယ် အသက်ကို စဉ်လျက် လည်း၊ အတ္ထိ ကဿ - အလိုရှိသော
သူအား၊ အ ဒါသိယေဝ - ပေးလှူတော် မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း။
ဒါန ပါရမီ - ဒါန ပါရမီကို ၎င်း၊ တတော - ထို ဒါနပါရမီ မှ၊
ပရံ - တပါးသော၊ သီလ ပါရမာဒိကမ္ပိ - သီလ ပါရမီ စသော
ကိုးပါးသော ပါရမီကို ၎င်း၊ အ ပူရိ - ဖြည့်ဆည်းပူးတော် မူပြီ။
တာသံ - ထို ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့ ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ - ပြည့်
စုံခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂတံ - မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဥပယာတံ - ရောက်
တော်မူထသော၊ ဧက ဒီပကံ - လူ့ နတ် တို့၏ ကိုးကွယ် မှီခိုရာ
တခုတည်းသော ကိုင်း ကျန်းသဘာယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ ဇိနံ
ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ် သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏
ဘုရား။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါဘိ ဒေဝံ - သမ္မုတိနတ် ဥပပတ္တိနတ်
တို့ထက် လွန်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော်မူသော၊ နိဓန ဝပု
ဒရံ - အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကို ဆောင်တော်မူ တတ်ထသော၊
မာရဘင်္ဂံ - မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော် မူထသော၊ အ အင်္ဂံ
မာရံ စစ်သည်တို့ သည် ဖျက်ဆီးခြင်း ငှါ မတတ်နိုင် ထ သော၊
ပဇာနံ - သတ္တဝါတို့၏၊ ဒီပံ - ပညာ တည်းဟူသော ဆီမီး တန်
ဆောင် ကို ဒီပံ - တပြောင်ပြောင် ထွန်းပ တော် မူထ သော၊
ဇယျဝရ သယနေ - မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ရာ ဖြစ်၍ မြတ်
သော ဗောဓိပင် နေရာ၌၊ ဗောဓိ ပတ္တံ - အရဟတ္တ မဂ် ဥာဏ်
သဗ္ဗညုတ ဥာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ အဓိပတ္တံ - အ

ကြီးအမှူးအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော၊ ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာဂတာ
 နံ - ဆည်းကပ် ရောက်လာ ကုန်ကြ သော၊ ဗြဟ္မာ, လူ, နတ်
 ပရိသတ်တို့အား ဝရဂိုရ ကထိတံ - မြတ်သော တရားစကားကို
 ဟောတော် မူတတ် ထသော၊ ပါပ ဟိနံ - ညစ်ငြမ်း ယုတ်မာ
 ကိလေသာ ကို၊ ပဟိနံ - ပယ်ခွါတော် မူသ သော၊ လောကာ
 လောကာ ဘိရာမံ - လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ, သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ
 ဖြစ်တော်မူသ သော၊ တံ မုနိန္ဒံ - ထို မြတ်စွာဘုရား ကို၊ အဟံ -
 အကျွန်ုပ် သည်၊ သ တတံ - မပြတ်၊ အဘိ နမေ အဘိ နမာမိ
 ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ - မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ နိဗ္ဗာန် ဗိမ္ဗော
 အရပ်နှင့် အလံ မျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသော
 ကိုယ်ရှိတော်မူ၏။ မုဒုကာရ စရဏော - အကြိမ်တရာ ဖတ်ပြီးသော
 ဝါဒ်အသား နူးညံ့သော လက်ဖဝါးတော် ခြေဖဝါးတော်
 ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မာ ယောသော - ဗြဟ္မာမင်း ၏ အသံကဲ့ သို့
 သာသာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော် ရှိတော်
 မူ၏။ ဧကီဇကီ - ဧကီ မည်သော သာ၏ မြင်းခေါင်း ကဲ့သို့
 ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်း ရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္ဆာ ဒဂံ ဇာ
 တော - ရွှေပဒုမ္မာ ကြာချပ်နှင့် တူသော အိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်
 သည် ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်သော ယောက်ျားမြတ် ၏ နိမိတ် ရှိတော်
 မူ၏။ ပုန ရပိ - တဖန်လည်း၊ သု ဂတော - မြတ်စွာဘုရား သည်၊
 သုပ္ပတိဌိတ ပါဒေါ - ရွှေခြေနင်း အပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာ တည်
 သော ခြေဖဝါး ရှိတော်မူ၏။ မုဒေါ ဒါတုဏ္ဏလောမော - မျက်
 မှောင် နှစ်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့ ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံ မွေးရှင်

တော် ရှိတော်မူ၏။ အထ မပိ - ထိုမှ တပါးလည်း၊ သုဂတော
ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို သွားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ပြဟူဇုဂ္ဂတ ဘာဝေါ - ပြဟွင်မင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်
မတ်စွာ တက်သော ကိုယ်တော် ရှိတော်မူ၏။ နိလက္ခိ - ညိုသော
မျက်လုံး ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃ ပဏှိ - ရှည်သောဖနောင့် ရှိတော်
မူ၏။ သုခုမ မလဆဝီ - သိမ်မွေ့လှစွာ သော အညစ် အကြေး
မတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အရေ ရှိတော်မူ၏။ ထောမုရ
သဂ္ဂ သဂ္ဂိ - အရသာ ကို ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်
ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သော အကြွေဖျား လည်ပင်း
၌ စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သော ဇိနော - ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ စတ္တာလီ
သဂ္ဂ ဒန္တော - အညီအမျှ လေးဆယ်စေ့သော မြတ်သော သွား
တော် ရှိတော်မူ၏။ သမက လ ပန ဇော - လှနှင့် မြတ်သကဲ့သို့
ညီညွတ်သော သွား ရှိတော်မူ၏။ အန္တရိ သဗ္ဗ ပိနော - ရေစီး
ကြောင်း မထင် ပြည့်ဖြိုး စင်သော ကျောပြင် ရှိတော် မူ၏။

စက္ကေ နက္ခိတ ပါဒေါ - စက်လက္ခဏာဖြင့် မှတ်အပ်သော ခြေ
ဖဝါး ရှိတော်မူ၏။ အ ဝိရလ ဒသနော - မကျဲသော သွားတော်
ရှိတော်မူ၏။ မာရဇီ - မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော
မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဥဿင်္ဂ ပါဒေါ - မြင့်သော ဖမျက် ရှိတော်
မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော - ရပ်တော်မူလျက်၊ အ နောန မန္တော - မကိုင်း
ညွတ်ဘဲ၊ ဥဘယကရ မုဒုနာ - သိမ်မွေ့ နူးညံ့သော လက်တော်
ဖြင့်၊ ဇဏ္ဍကနိ - ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့ကို၊ အာမ သန္တော
သုံးဆုပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝန္ဓုယဇ္ဇော - ငွေမရိုးစည် သဏ္ဌာန်ကဲ့သို့

လုံးသောလည် ရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏ ပခုမကော - ထို ခဏ
ဘွားသောနှားငယ်၏ မျက်မှေးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့နုပျို ညိုသော
မျက်မှေး ရှိတော်မူ၏။ သီဟ ပုဗ္ဗစုကာယော - ခြင်္သေ့မင်း၏ ချွေ
ထက်ဝက်ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော ကိုယ် ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သု ဂဓတာ - ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူ
တတ်သော မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓောစ - လက်ခြေ ပခုံး
လည်လုံး တင့်မိုး ပြည့်ဖြိုးဖွံ့ထွား ခုနစ်ပါးသော အရပ်လည်း ရှိ
တော်မူ၏။ ဒီဃဂုံသိ - ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်း ရှိ
တော်မူ၏။ အထ - ထိုမှ တပါး၊ လောမ ကူပေက လောမော -
တခု တခုသော မွေးတိုင်းတော်၌၊ တချောင်း တချောင်း စီသာ
ရောက်သော မွေးညင်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္မန္နော ဒါတ ဒါဠော -
ပြည့်ဖြိုး ဖြူစင်သော စွယ်တော် ရှိတော်မူ၏။ ကနက သမတ
စော - ဇမ္ဗူရာဇ် ရွှေစင်နှင့်တူသော အရေတော်ရှိ၏။ နိလမုဒ္ဒဂ
လောမော - မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့အဖျား
ကော့သော အလွန်ညိုသောမွေးညင်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္မုဒ္ဒေါ -
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ထူလဇီဝေါ - ကြီးပျံ့သောလျှာ ရှိတော်မူ
၏။ အထ - ထိုဘုရား၊ သီဟဟနုကော ခြင်္သေ့မင်း၏အောက်မှေး
နှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးသော မေးတော်ရှိ၏။ ဇာလိကပ္ပ ဒဟဒတ္ထာ -
ခလသွန်တံခါး၌ လက်သမားတတ် စီမံအပ်သော ရွှေကွန်ယက်
ကဲ့သို့ ယှက်သော ခြေဖဝါးလက်ဖဝါး ရှိတော်မူ၏။ နာထော
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဏှိသ သီသော - သရဖူအလား နဖူးသင်း
ကျစ်ပြား ရှိတော်မူ၏။ ဣတိဂုဏ သဟိတံ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော တံ မုနိန္ဒ -

ထို မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ - ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၂၆။ လောကေ - လူ့ရွာ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော ဘုရား ဘုရားဟူသော အသံကိုပင်၊ အတိ ဒုလ္လဘတရော - အလွန် ကြားရခဲတုန် သေး၏။ ဗုဒ္ဓ ဘာဝေါ - ဘုရား အဖြစ်ကို ကား၊ ကာကထာ - အဘယ် ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ ဝိဘာဝီ - ပညာရှိကုန်သော၊ ဝိဝိဓ ဟိတသုခံ - အထူးထူး အပြား ပြားသော စီးပွား ချမ်းသာ ကို၊ ပတ္ထယန္တာ - တောင်းတကုန် သော၊ သာဓဝေါ - သူတော်ကောင်းတို့ သည်၊ ဣဉ္ဇံ - အလို ရှိ အပ်သော၊ အတ္ထံ - အကျိုးစီးပွားကို၊ ဝဟန္တံ - ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်သော၊ သုရ နရ မဟိတံ - နတ် လူ တို့သည် ပူဇော်အပ် တော်မူတတ်သော၊ နိဗ္ဗယံ - ဘေးမရှိသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ မြတ်သော အလှကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ လောကာနံ - လူ သုံးပါးတို့၏၊ နန္ဒိ ဝဗ္ဗနံ - နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သော၊ ဒသဗလံ - ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော၊ အ သမံ - တုဘက် ကင်းတော်မူသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ ထို မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ နိစ္စံ - အမြဲ၊ န မဿန္တု - ရှိခိုးကြစေကုန် သတည်း။

၂၇။ ဧဘေန ပုညေန - ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး ရခြင်း တည်းဟူသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုကြောင့်၊ သော အဟံ ထို အကျွန်ုပ်သည်၊ သမ္ပရာယေ - တမလွန် ဘဝ ၌ နိဗ္ဗာန် ဖော်စ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည် ၎င်း၊ သတောစ - သတိနှင့် ပြည့်စုံ သည် ၎င်း၊ တိတ္ထောစ - ရောင့်ရဲလွယ်သည် ၎င်း၊ ဒက္ခောစ လိမ္မာသည် ၎င်း၊ ဒိဋ္ဌိဗုပညော စ - ဖြောင့်မတ်သော အယူပညာ

ရှိသည် ၎င်း၊ အ ဝိကလ ဝီရိယော စ - မချို့တဲ့သော လုံ့လ ရှိ
သည် ၎င်း၊ ဘောဂဝါ စ - စည်းစိမ် ဥစ္စာ ရှိသည် ၎င်း၊ သံဝိ
ဘာဂီစ - ခဲ့ခြင်း ဝေဘန်တတ်သည် ၎င်း၊ တိက္ခောစ - ထက်မျက်
သည် ၎င်း၊ သူရော စ - ရဲရင့်သည် ၎င်း၊ ဓိ တက္ခောစ - တည်
ကြည်သော စိတ် ရှိသည် ၎င်း၊ သ ပရ ဟိတ ဓရော စ - မိမိ
အကျိုး စီးပွား သူတပါး အကျိုး စီးပွား ကို ကျင့်ဆောင်တတ်
သည် ၎င်း၊ ဒီသဇီဝီစ - ရှည်သောအသက် ရှိသည် ၎င်း၊ အ ရော
ဂေါစ - အနာ မရှိသည် ၎င်း၊ ဓညော စ - ဘုန်း ရှိသည် ၎င်း၊
ဝဏ္ဏော စ - အဆင်း လှသည် ၎င်း၊ ယသဿီ စ - များစွာသော
အခြံအရံ ရှိသည် ၎င်း၊ အတိ ဗလဝ ဓရော စ - အလွန်သော
အားကို ဆောင်နိုင်သည် ၎င်း၊ ကိတ္တိမာ စ - ကျေးဇူး သတင်း
ကျော်ဇောခြင်း ရှိသည် ၎င်း၊ ခန္တု ပေတော စ - သည်းခံခြင်း
နှင့် ပြည့်စုံသည် ၎င်း၊ ဘဝေယျံ - ဖြစ်ရပါလို့၏။

၂၈။ သော အဟံ - ထို အကျွန်ုပ် သည်၊ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မ -
မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ သဒ္ဓေါ စ - သဒ္ဓါတရား ရှိ
သည့် ၎င်း၊ ဒါဘဂ္ဂံ ဘေတော စ - ဓားကမ်းခြင်း ငှါ ပေးကမ်း
ဘို့ရာ ဝတ္ထုပစ္စည်း အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသည် ၎င်း၊ ပရမ သီရိ စ -
မြတ်သော ဘုန်းကျက်သရေ ရှိသည် ၎င်း၊ ဒယောစ - သူတပါး
ကို သနားခြင်းသည် ၎င်း၊ ဝီရတ္တော စ - တပ်ခြင်း ကင်းသည်
၎င်း၊ လဇ္ဇီ စ - မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည် ၎င်း၊ ကလျာဏ
မိတ္တာ စ - ကောင်းသော အဆွေ ခင်ပွန်း ရှိသည် ၎င်း၊ အဘိ
ရတ ကုသလော စ - ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ ၌ အလွန် မွေ့လျော်
တတ်သည် ၎င်း၊ ပဉ္စ သီလာဘိ ရက္ခော စ - ငါးပါး သီလ ကို

အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း၊ အပ္ပိစ္ဆေဒစ-နည်းသော
အလိုရှိသည်၎င်း၊ အပ္ပကောဓောစ - နည်းသောအမျက် ရှိ
သည်၎င်း၊ အတိရဇဟဒယော စ- အလွန် ဖြောင့်မတ်သော
နှလုံး ရှိသည်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိမာ စ- တန်ခိုးနှင့် ပြည့်စုံသည်၎င်း၊
အပ္ပမေယျော စ - မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ် ရှိသည်၎င်း၊
ပါသံသော စ - ချီးမွမ်းထိုက်သည် ၎င်း၊ ပေမ ဝါစော စ -
ချစ်တွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်၎င်း၊ သုဇနုဏ္ဏဝိဒ္ဓ
စ - သုတော်ကောင်းတို့၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်၎င်း၊
မာမကော စ - သူတော်ကောင်းတို့ကို ဖြတ်နိုးတတ်သည်
၎င်း၊ ဘဝေယျံ - ဖြစ်ရပါလို၏။

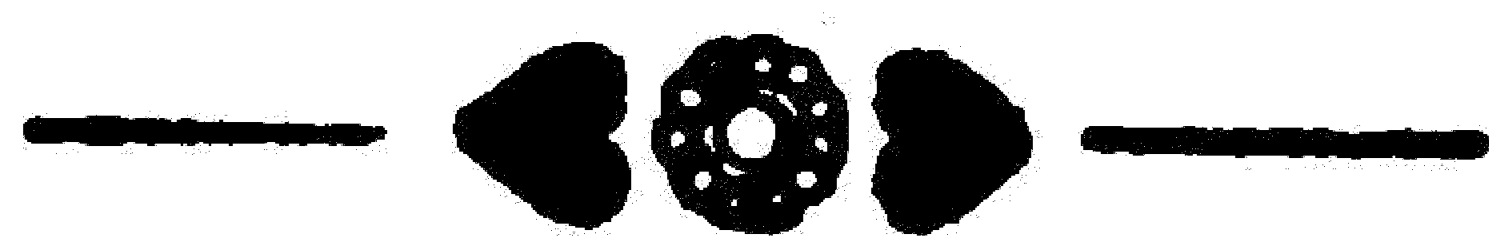
၂၉။ ဣတ္ထမ သင်္ခိယေ - ဤရွှေ၊ ဤမျှ ရှိ ချီဟုမရေတွက်နိုင်
ကုန်ထသော၊ လက္ခဏဒီပိကေ- အစိတ်ဖြစ်သော ဥပလက္ခ
ဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော၊ နဝထဂုဏေ- ဖြတ်စွာဘု
ရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို သူစကားသု ပြတတ်ကုန်သော
ဂါထာသု - ဂါထာတို့တွင်၊ ဧက ဂါတမ္ပိ - တဂါထာကို
သော်လည်း၊ ဗုဓော-ပညာရှိထသော၊ ယောဇ္ဇာသုပုတ္တော
အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်၊ သရတေ-အောက်မေ့၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော - ထိုအမျိုးကောင်းသားသည်
စတုရာပါယမုတ္တောစ- အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၎င်း၊
အတ္တဒ္ဓုဿ - ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ အကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို၊
သာဓကော စ - ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်း နိုင်သည် ၎င်း၊
ဟတောပဒ္ဒဝ ဇာလော စ - ပျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးနေ
တည်းဟူသောကွန်ယက် ရှိသည်၎င်း၊ ဟိတသုဿ - စီး
ပွားချမ်းသာကို၊ လာဘီ စ - ရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ- လူ့နတ်တို့ကို၊ အဒိပေါစ- အ
 စိုးရသော နတ်မင်းသည်၎င်း၊ စတုဒိဝိဿရောဗိ ဟိ- လေး
 ကွန်းကို အစိုးရသော စကြာဝဘေးမင်းသည်၎င်း၊ ဘဝေ
 ယု- ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေဒေဟေ- အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏
 အဖြစ်၌၊ သုဗ္ဗိတော- ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၊ ဟုထွာ
 ဖြစ်၍၊ ဘာဝနယာနံ - ဘာဝနာ ကည်းဟူသော ယဉ်ထက်
 သို့၊ အာရယျ တက်စီး၍ အညှိ-အရဟတမဂ်လိဟု ဆိုအပ်
 သော တံ သေတဆတ္တကံ - ထို မြတ်သော ထီးဖြူကို၊ ခာ
 ရေနန္တာ- ဆောင်းလျက်၊ သမံ - ဒီးခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာ
 ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဇေယတိ - ရောက်လတ္တံ့ သတည်း။
 ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေဝိ - ဤ ကိုယ် အဖြစ်၌လည်း၊ အရော
 ဂေါစ - အနာ မရှိသည်၎င်း၊ ဒိဃဇီဝိကောစ- ရှည်သော
 အသက် ရှိသည်၎င်း၊ ဘဝေယု - ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗ လောကေဟိ - ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်၊
 ပူဇိတော- ပူဇော်အပ်သည်၎င်း၊ ဘာဝနာ ဘိရတိမနောစ
 ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိ သည်၎င်း၊ ဇနဉ္စိ
 ယောစ- သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း၊ မနာပေါ
 စ သူခပ်သိမ်းတို့နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်၎င်း၊ ဘဝေယု
 ဖြစ်ရာ၏။ အဝိသ ဓာရဏေ - အလုံးစုံသော ဂါထာကို
 ဆောင်ခြင်း၌ ကာကထာ-အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

နမက္ကဿရ အနက် - ပြီး၏။

လောကနာကရ။

လောကနိဝိ ပဝက္ခဏမိ၊
နာနာ သတ္တ သမုဒ္ဓိ၊
မာဂဓေနဝ သံခေပ၊
ဝန္တိတ္တာ ရတနတ္ထယံ၊
နိဝိဟိ လောကေ ပုရိသဿသာရာ၊
မာတာ ပိတာစ အာစရိယော မိတ္တော၊
တသ္မာဟိ နိဝိ ပုရိသော ဝိဇ္ဇော၊
ဉာဏီ မဟာ ဟောတိ ဗဟုသုတောစ၊

၁ - ပဉ္စိတကဏ္ဍ။

- ၁။ အလသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
အသိပ္ပဿ ကုတော ခနံ၊
အ ခနဿ ကုတော မိတ္တံ၊
အ မိတ္တဿ ကုတော သုခံ၊
အ သုခဿ ကုတော ပုညံ၊
အ ပုညဿ ကုတော ဇရံ၊
- ၂။ သိပ္ပံ သမံ ခနံ နတ္ထံ၊
သိပ္ပံ စောရာ န ဝဏ္ဏန္တံ၊
ဣဓ လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
ပရုလောကေ သုခါ ဝဟံ၊
- ၃။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုခံ နိခာပယေ၊
ဝမ္ဘီကော ဒက ဝိဇ္ဇုံ၊
စိရေန ပရိပူရတိ၊

- ၄။ ခုနုဒါတိ နာတိမညေယျ။
 ဝိဇ္ဇာဝါ သိပ္ပမထဝါ၊
 ကေမ္မိ ပရိယောဒါတံ။
 ဇိဝိတ ကပ္ပ ကာရဏံ၊
- ၅။ သေလေ သေလေ န မဏိတံ။
 ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ၊
 ဘနေ ဝနေ န စဉ့်နံ၊
 ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတံ။
- ၆။ ပဏ္ဍိတော သုတ သမ္ပန္နော၊
 ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေ သုတော၊
 မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ။
 ဂန္တဗ္ဗိံ သုတေသိနာ'။
- ၇။ သနေ သိပ္ပံ သနေ ဓနံ။
 သနေ ပဗ္ဗတ မာရုဟံ၊
 သနေ ကာမဿ ကောဇိဿ။
 ဣဓမ္မပဉ္စ သနေ သနေ။
- ၈။ သုဘိ သမ္ပုတိ သင်္ချာစ။
 သောဂါနိတိ ဝိသေသကာ၊
 ဂန္ဓဗ္ဗာ ပဏိကာ စေဝ။
 ဓနုဗေဒါ စ ပူရဏာ၊
- ၉။ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာစ။
 ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ၊
 ကေတုမန္တာစ သဒါစ။
 သိပ္ပါ ဌာရသကာ ဣမေ။

- ၁၀။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရိ၊
ပဇ္ဇန္နော ဟောတိ ပုဏ္ဍိတော၊
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
ဗဟုပ္ပိ ဘဏတေ သဒါ၊
- ၁၁။ ပေါတ္တကေသု စ ယံသိပ္ပံ၊
ပရဟဏေသု ယံ ခနံ၊
ယထာကိစ္စေ သမုပ္ပန္နေ၊
န တံ သိပ္ပံ နတံ ခနံ၊
- ၁၂။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒနာဌံ၊
ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယောပဓာနံ၊
ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတ ဝါကျံ၊
ပထဝိပမာဏံ ကိဇ္ဇ မိလာတံ၊
- ၁၃။ အပ္ပသုတော သုတံအပ္ပံ၊
ဗဟံ မညတိ မာနဝါ၊
သိန္ဓုဒက မပ္ပဿန္တော၊
ကူပေတောယံဝ မဇ္ဈကော၊
- ၁၄။ ပဋ္ဌဝံ ပရာဇယေ သိပ္ပံ၊
ဒုတိယံ ပရာဇယေ ခနံ၊
တတိယံ ပရာဇယေ ဓမ္မံ၊
စတုတ္ထံ ကိံ ကရိဿတိ၊
- ၁၅။ ဗျတ္တ ပုတြံ ကိမလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရ ဟာရကော၊
ဗျတ္တကော ပူဇိတော လောကေ၊
ဗျတ္တ ပုတြံ ဒိနေဒိနေ၊

- ၁၆။ မာတာဝေရီ ပိတာ သင်္ကြာ။
 ယေန ဗာသော န သိန္နိတော၊
 သဘာ မဇ္ဈေ န သောဘတိ၊
 ဟံသ မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ၊
- ၁၇။ ကဏ္ဍကံ ဂိရိကော တိက္ခတိ။
 ကော အဉ္စနံ ဝိဂက္ခိယံ၊
 ဥပ္ပလဿ ပဋ္ဌလေ ကော သုဇ္ဈိ။
 ကုလပုတ္တရုပေါ ကော ပဝတ္တတိ သာမံ ဘာဝေါ။
- ၁၈။ န ရသံ အကောတမ္ဘလံ
 အ နေဿာ- လင်္ကတဋ္ဌိ။
 အ လောန ကန္တု ဗျဉ္စနံ၊
 ဗျာကရဿံ အသိပ္ပဿ၊
- ၁၉။ သုဿသုသု သုသ သဗ္ဗန္ဓော၊
 သုတ ပညာယ ဝဇ္ဇတိ၊
 ပညာယ အတ္တံ ဇာနာတိ၊
 ဥာတော အတ္ထော သုခါဇဟော၊
- ၂၀။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဇ္ဈိ၊
 ဂေါဇဏ ပေါသေဝိ ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
 တံ ဘီဇော ဂေါသမော ဘာဝ၊
- ၂၁။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမိတ္တံ၊
 န စ ဗျာမိ သမော ရိပ္ပ၊
 န စ အတ္တ သမံ ပေမံ၊
 န စ ကမ္မ သမံ ဗလံ၊

- ၂၂။ ဟံသော မဇ္ဈေန ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုဏံ န သောဘထေ၊
ဂဗြိတမဇ္ဈေ တုရဏီ၊
ဗာလမဇ္ဈေစ ပဏ္ဍိတော၊
- ၂၃။ ယာဝ ဇိဝဗ္ဗံ စေ ဗာလော၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ၊
န သောဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဒဗ္ဗံ သုပရသံ ယထာ၊
- ၂၄။ မဟုတ္တမပိ စေ ဝိည၊
ပဏ္ဍိတံ ပယိ ရူပါသတိ၊
ဝိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊
ဇိဂါ သုပရသံ ယထာ၊
- ၂၅။ ဝိနာသတ္ထံ န ဂစ္ဆေယျ၊
သုရော သင်္ဂါမ ဘုမိယံ၊
ပဏ္ဍိတ္တာ - ဒ္ဓဂ္ဂ ဝါဏိဇော၊
ဝိဒေသ ဂမနော တထာ၊
- ၂၆။ ခနနာသံ မနောတာဝံ၊
ဃရေ ဒုဗ္ဗရိတာနိ စ၊
ဝဇ္ဇနဉ္စ အဝမာနံ၊
ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ၊
- ၂၇။ ပတ္တာ နုရုပကံ ဝါကျံ
သဘာဝ ရုပကံ ပိယံ၊
အတ္တာနုရုပကံ ကောဝံ၊
ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော၊

- ၂၈။ အ နေဿ ရသံ ခါဒါ၊
အ ဗလဿ ဟတာ နရာ၊
အပ္ပညဿ ဝါကျကထာ၊
ဥမ္မတ္တက သမာဇ္ဈမေ၊
- ၂၉။ အန ဌါယံ ဂမယန္တော၊
အပုစ္ဆာ ဗဟုဘာသကော၊
အတ္တဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
ဝိဝိဓံ ဟိန လက္ခဏံ၊
- ၃၀။ အပ္ပရူပေါ ဗဟု ဘာသော၊
အပ္ပပညော ပကာသိတော၊
အပ္ပပူရော ဃဇ္ဇော ခေါဘော၊
အပ္ပဓီရာ ဂါဝိစလေ၊
- ၃၁။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊
ကာကဝ္ဋဟေ ပိယေ ပိယေ၊
အ ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိဟုတွာ၊
ဓီရာ ပုစ္ဆေ ငယေငယေ၊
- ၃၂။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ။
သုကရေပိ ဥဟေ ဒိပေ၊
ဗိဇ္ဇာရေ သဒိသေ ဗျဇ္ဈေ၊
သဒ္ဓဓီရေ သိပ္ပသမေ၊
- ၃၃။ န တိတ္ထိ ရာဇော နနမ္ဘိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ၊
စက္ခုပိ ပိယဒဿနော၊
ဇလေ သာဂရော နုတိတ္ထိ၊

- ၃၄။ ရုပ်ယောဠုန သမ္ပန္နာ၊
ဝိသာလ ကုလသမ္ဘဝါ၊
ဝိဇ္ဇာဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိံ သုကာ၊
- ၃၅။ ဟိံန ပုတ္တော ရာဇေ မစ္စော၊
ဗာလပုတ္တော စ ပဏ္ဍိတော၊
အ နေဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညတ၊
- ၃၆။ ယော သိဿော သိပ္ပလာတေန၊
ဗဟံ ဂဏ္ဍာတိ တံ သိပ္ပံ၊
မူဂေါဝ သုဝိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ပိ န ဥဿာဟေ၊
- ၃၇။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘောတုံ ကုမ္ဘံ ဗံဇေတိ၊
န ဝိပေတု အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုဒ္ဓိ ကာရဏာ၊
- ၃၈။ တဂ္ဂရဉ္စ ပလာသေန၊
ယော နရော ဥပနယတိ၊
ပက္ခာပိ သုရတိ ဝါယန္တိ၊
ဇေဝံ ဓိရူပ သေဝနာ၊

ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍံ = နိဗ္ဗိတံ။

—O—

၂ - သုဇနကဏ္ဍ

- ၁။ သဒ္ဓိရောဂ သမာ သေတ။
သန္တိ^၀ ကုဗ္ဗေယ သန္တိဝံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မ ဧညာယ။
သေသယျာ ဟောတိ နပါရိယော။
- ၂။ စဇ ဒုဇ္ဇန - သံသဂ္ဂံ။
ဘဇ သာဓု - သမာ ဂဓံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္ထိံ။
သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။
- ၃။ ယထာ ဥဒုဇ္ဈာ - ပက္ကာ။
ဗဟိ ရတ္တကမေဝ စ။
အန္တော ကိမိလ - သမ္ပုဏ္ဏာ။
ဇေံ ဒုဇ္ဇန - ဟဒ္ဒယာ။
- ၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ကာ။
ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝ စ။
အန္တော အမတ-သဝ္ဋန္တာ။
ဇေံ သုဇန ဟဒ္ဒယာ။
- ၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒန-ဘရ နဇဟာတိဂန္ဓံ။
နာဂေါ ဂတောနရ-မုခေနဇဟာတိလိဋ္ဌ
ယန္တာဂတော မရုရသိ နဇဟာတိဥန္တိ။
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ ဇနော နဇဟာတိ ဓမ္မ

လောက နိဗ္ဗိဟိန္ဒ - သုဇန ကဏ္ဍ။

- ၆။ သီဟော နာမ ဇိယန္တုပိ။
ပဉ္စာဒိနိ နာ၍ဒတိ။
သီဟော နာမ ကိသောစာပိ။
နာဂ-မံသံ နာ၍ဒတိ။
- ၇။ ကုလ-ဇာတော ကုလ-ပုတ္တော။
ကုလ-ဝံသ သုရက္ခထော။
ဆတ္တနာ ဒုက္ခ-ပုတ္တောပိ။
ဟိနကမ္ဘံ နကာရယေ။
- ၈။ စန္ဒနံ သီတလံ လောကေ။
တတော စန္ဒံဝ သီတလံ။
စန္ဒန-စန္ဒ-သီတာမ္ဘာ။
သာရ-ဝါကျံ သုဘာသိတံ။
- ၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ။
မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဋ္ဌိ။
ပဗ္ဗတဇ္ဇေစ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ နဝိပရိတံ။
သာရ-ဝါစာ ကုဒါစနံ။
- ၁၀။ သုခါ ရုက္ခဿံ ဆာယာဝ။
တတော ဥာတိ မာတာ-ပိတု။
တတော အာစရိယော ရညော။
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေနာမာ။

- ၁၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
 ဂုဏ-မိစ္ဆန္တိ သဇ္ဇနာ၊
 မက္ခိကာ ပုဘိ မိဆန္တိ၊
 ဒေါသ-မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဈနာ၊
- ၁၂။ မာတာ ဟိနဿ ဒုက္ခာသာ၊
 ပိတာ ဟိနဿ ဒုတြိယာ၊
 ဥဘော မာတာပိတာ ပဇနာ၊
 ဒုက္ခာသာ စ ဒုကိရိယာ၊
- ၁၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ သုဘာသာ၊
 ပိတာ သေဋ္ဌဿ သုတြိယာ၊
 ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊
 သုဘာသာ စ သုကိရိယာ၊
- ၁၄။ သင်္ဂါမေ သူရ မိစ္ဆန္တိ၊
 မန္တိသု အ ကုတူဟလံ၊
 ပိယဉ္စ အန္တ ပါနေသု။
 အတ္ထေ ဇာတေ စ ပဏ္ဍိကံ၊
- ၁၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသွာ၊
 ဒန္တံ ဒဿေတိ ဟိ သိတုံ၊
 ဒုဇ္ဈနော သုဇနံ ဒိသွာ၊
 ရောသယံ ဟိ သ မိစ္ဆတိ၊
- ၁၆။ မာ စ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊
 ကရောဟိ နိကာရာပေဟိဝါ၊
 သဟသာ ကာရိတံ ကမ္ပံ၊
 မန္တော ပစ္ဆာ-နုတပ္ပတိ၊

- ၂၇။ ကောဓံ ပဟန္တိ၌ ကဒါမိ နသောဝတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဇ္ဇယန္တိ၊
သဗ္ဗေသံ ပရသဝါစံ ခမထ။
ဧတံခန္တိ-မုတ္တမ-မာဟု သန္တော၊
- ၁၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္ဘာဝေ၊
ဌာနေ အသုမိ သင်္ကတေ၊
တတော အရိပ္ပိ အပ္ပိယေ၊
တတောပိ အ ကတညုနိ၊
- ၁၉။ ဩဝါဒေယျာ- နုသာသေယျ၊
ပါပကာ စ နိဝါရယေ၊
သတံဟိ သော ပိယေ၌ ဟောတိ၊
အ သတံ ဟောတိ အပ္ပိယော၊
- ၂၀။ ဥတ္တ မတ္တ နိဝါတေန၊
သုရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ၊
နိစံ အပ္ပက ခါနေန၊
ဝိရိယေနသမိဇယေ၊
- ၂၁။ န ဝိသံ ဝိသ-မိစ္ဆာဟု၊
ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ၊
ဝိသံ ဧကံ ဟနတိ၊
သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ၊
- ၂၂။ ဧဝေန ဘဒ္ဒိ ဇာနန္တိ၊
ဗလိဗဒ္ဓိ ဝါဟဿ၊
ဒုဟေန ဝေဇ္ဇိ ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပန္တိတံ၊

- ၂၃။ ခန့် မပွမ့် သာသနံ၊
 ကျပေ ဝါရိ ဝ နိဿရော၊
 ဗဟု အပိ အ သာသနံ၊
 နစ ဝါရိ ဝ အတ္ထဝေ။
- ၂၄။ အာပံ ပိဝန္တံ နော နန္ဒာ၊
 ရက္ခာ ခါဒန္တံ နောဖလံ။
 ဝဿန္တံ က္ကမိ နော မေဃာ၊
 ပရတ္ထာယ သတံ ခနံ၊
- ၂၅။ အပ္ပတ္တေယျံ နပတ္တေယျံ၊
 အ ဝိနိဗ္ဗေယျံ နဝိနိဗ္ဗေယေ၊
 ဓမ္မမေဝ သုဝိနိဗ္ဗေယျံ၊
 ကာလံ မောဃံ နန္တုတ္တယေ။
- ၂၆။ အဝိန္တိ တမ္ပိ ဘဝတိ၊
 ဝိန္တိတမ္ပိ ဝိနုဿတိ၊
 နတိ ဝိန္တိာမယာ ဘောဂါ၊
 ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ၊
- ၂၇။ အ သန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
 သန္တံ နက္ခရတေ ပိယံ၊
 အ-သတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊
 တံ ပရာဘဝထော မုခံ၊

သုဇန ကဏ္ဍံ - နိဋ္ဌိတံ၊

၃ - မာလဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍ။

- ၁။ အင်္ဂါပိယော နကာတဗ္ဗော။
ခလော ကောတုဟလံ ကရော။
သိရဿာ ဝဟမ္မနောပိ။
အနုပ္ပရော ဗာဇော ယထာ။
- ၂။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော။
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တော သဗေဟိ သော သပ္ပေါ။
ခလော ကေနုပ သမ္ပတိ။
- ၃။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ။
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ ထေနသော။
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတ မာနိ။
သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။
- ၄။ မရော မညတိ ဗာလော။
ယာဝပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ။
အထ ဒုက္ခံ နိ ဂစ္ဆတိ။
- ၅။ န သာရ ဗလဝါ ဗာလော။
သာဟသာ ဝိဒ္ဓိတေ မနံ။
ကာယဿ ဘောဒါ ဒုပ္ပညော။
နိရယံ သော ပပဇ္ဇတိ။
- ၆။ ဗုရော ဒုဋ္ဌော မူသိကောစ။
ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော။
နရော ဒုဋ္ဌောစ ပြာဟ္မဏော။

- ၇။ ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒီဃံ သန္တဿ ယောဇနီ၊
ဒီဃော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓဗ္ဗံ အဝိဇာနာဟံ၊
- ၈။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ၊
နာဠိကေရဠိံ သ ခေါသံ၊
ခလဘာတော န ပဿတိ၊
- ၉။ န-တ္တဒေါသံ ပရေ ဧညာ။
ဧညာ ခေါသံ ပရဿတု၊
ဂယေ ကုမ္ဘာဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ၊
- ၁၀။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒီယုတေ၊
ပဏ္ဍိတော ပဏ္ဍိတေနော၊
ဝဏ္ဍိတောဝ သုဝဏ္ဏိတော၊
- ၁၁။ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှေယု၊
ထဒ္ဓံ အဇ္ဇလိ ကမ္မုနာ၊
ဆန္ဒာ-န ဝတ္တိယာမူဠေ
ယထာဘူထေန ပဏ္ဍိတံ၊

ဗာလ ဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍံ - နိဋ္ဌိတံ၊

၄ - မိတ္တ ကဏ္ဍ။

- ၁။ ဟိတကားရော ပရော ဗန္ဓု။
ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရော၊
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာမိ။
ဟိတံ အရည-မောသဓံ။
- ၂။ ပရောက္ခေ ဂုဏဟန္တာရံ။
ပစ္စက္ခေ ဝိယ ဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ ထာဒိသံ မိတ္တံ။
ဝိသကုဗ္ဗေ ယထာ မရံ။
- ၃။ နေ ဟိနေ စဇေ မိတ္တော။
ပုတ္တဒါရာ သဟောဒရာ။
နေ ဝန္တေဝ သေဝန္တိ။
ဓနံ လောကေ မဟာ သခါ။
- ၄။ ဇာနေဗျ ပေသနေ ဘန္တံ။
ဗန္တဝမ္ပိ ဘယာဂတေ။
အာပဒါယု တထာ မိတ္တံ။
ဒါရဗ္ဗ ဝိဘဝက္ခယေ။
- ၅။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော။
ပိတရော ဟောန္တိ ပေါသကာ။
တံ မိတ္တံ ယတ္တ ဝိသံသော။
သာ ဘရိယာ ယတ္ထ နိဗ္ဗုတိ။

- ၆။ န ဝိဿသေ အ ဝိဿဌံ၊
 မိတ္တဉ္ဇာပိ န ဝိဿသေ၊
 ကဒါမိ ကုပိတော မိတ္တော၊
 သဗ္ဗဒေါသံ ပကာသတိ။
- ၇။ သင်္ကံ ဒုဗ္ဗဉ္ဇ ယောမိတ္တံ၊
 ပုန သန္ဓာတု-မိစ္ဆတိ၊
 သော မဇ္ဈ-မုပဂဏ္ဌာတိ၊
 ဂဟ္တ-မသံတရိ ယထာ၊
- ၈။ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊
 ယာဝကာလံ အနာဂတံ၊
 ထမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
 သေလေ ဘိန္ဓေ ဗာရု ဣဝ၊
- ၉။ ဣဏသေသော အင်္ဂိသေသော၊
 သဗြိုသေသော ထထေဝေ၊
 ပုနပ္ပုနံ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊
 တသ္မာ သေသံ န ကာရယေ၊
- ၁၀။ ပဒုမံ-ဝ မုခံ ယဿာ၊
 ဝါစာ စန္ဒန သီတလုံ၊
 တာဒိသံ နော-ပသေဓေယျ။
 ဟဒယေတု ဟလော ဟလံ၊
- ၁၁။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ၊
 န စ သေဝေယျ မစ္ဆိရိံ၊
 ထတော အပဂ္ဂဏ္ဌိ သာမိံ၊
 နေဝ နိဗ္ဗဟိတံ တထော၊

- ၁၂။ သိင်္ဂီ ပညာသ ဟတ္ထေန။
ဝဇ္ဇေ သတေန ဝါဇိနံ။
ဟတ္ထိ ဒန္တိ သဟဿေန။
ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။
- ၁၃။ ကုဒေသန္တ ကုမိတ္တန္တ။
ကု ကုလန္တ ကု ဗန္ဓဝံ။
ကု ဒါရန္တ ကုဒါသန္တ။
ဒူရတော ပရိ ဝဇ္ဇယေ။
- ၁၄။ ရောဂါတုရေ စ ဒုဘိက္ခေ။
ဗျသနေ စ သတြုဂဟေ။
ရာဇဒွါရေ သုသာနေစ။
ယေ တိဋ္ဌန္တိ သုမိတ္တကာ။
- ၁၅။ သီတဝါစော ဗဟုမိတ္တော။
ဖရသော အပ္ပ မိတ္တကော။
ဥပဓံ ဧတ္ထ ဥာတပ္ပံ။
စန္ဒ သူရိယ ရာဇနံ။
မိတ္တကဏ္ဍံ - နိဋ္ဌိတံ။

— ၀ —

၅ - ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ။

- ၁။ ကောကိလာနံ သရော ရူပံ။
နာရီရူပံ ပတိဗ္ဗကံ။
ငိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ။
ခမာ ရူပံ ထဿိနံ။

- ၂။ ဣတ္ထိနိစ္ဆ ခနံ ဂူပံ၊
 ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ခနံ၊
 ဘိက္ခုနိစ္ဆ ခနံ သီလံ၊
 ဗျာဓာနိစ္ဆ ခနံ ဗလံ၊
- ၃။ ကိသာ သောသာဝ တာပသာ၊
 ထူဏာ သောတာ စတုပ္ပဒါ၊
 ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သေခဏာ၊
 ဣတ္ထိ သောတာ သ သာမိကာ၊
- ၄။ ပဉ္စ ရတျာ သု ဂန္ဓဗ္ဗာ၊
 သတ္တ ရတျာ ခနုက္ကဟာ၊
 ဧကမာသာ သု ဘရိယာ၊
 အဗ္ဗမာသာ သိဿံ မလာ၊
- ၅။ ဟိ ရမတိ ပင်၊
 ဟင် ရမဟိ ပေါက်၊
 ထိ ရမတိ ပု၊
 ခံ ရမတိ ဝံ၊
- ၆။ ဇိဏ္ဏ-မန္တံ ပသံ သေယျ၊
 ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ၊
 ရဏာ ပုနာဂတံ သူရံ၊
 သသဉ္စ ဂေဟ-မာဂတံ၊
- ၇။ ဒုတ္တိပတိကာ နာရီစ၊
 ဘိက္ခုဒုတ္တိ ဝိဟာရိကော၊
 ဒုတ္တိ ပါဘ-မုတ္တော ပက္ခိ၊
 ကတမာယာ ဗဟူတရုံ၊

- ၈ ခုဖွဲ့နံ ပဟာရာ ဒန္တိ၊
အမိတ္တံ ဒန္တိ အတဏှိကာ၊
ဣတ္ထိနံ ဗျာသနံ ဒန္တိ။
ရာဇီနံ အပ္ပ ဘောဇနံ၊
- ၉။ ရတ္တိဝိနာ န စန္ဒိမာ။
ဝိမိ ဝိနာစ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏိ၊
ပတိ ဝိနာ ကညာ သောဘော၊
- ၁၀။ ပတိနာ ဇနိတော ဘောဂေါ၊
ဣန္ဒြိယာဝ သုဂေါ ပိယော၊
ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနော၊
ဣတ္ထိ သုတ္တံဝ သုစိယာ၊
- ၁၁။ သဗ္ဗ နဒိ ဝကံ နဒိ၊
သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ၊
သဗ္ဗိ-ညှိယော ကရေ ပါပံ၊
လက္ခမာနေ နိဝါတကေ၊
- ၁၂။ ဝိဝါဒ သီလံ ဥသုယ ဘာဏိနိ၊
သမ္ဘဿ တဏှိ ဗဟုပါက ဘုဏ္ဏိနိ။
အဋ္ဌန ဘုတ္တိ ပရဂေဟ ဝါသိနိ၊
နာရိ စဇေ ပုတ္တသတဗ္ဗိ ပုမာ၊
- ၁၃။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
ဂုပ္ပေစ ဌာနေ သဂိနိ-ဝ ဟိရိနိ၊
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရောတိ ဒါသိဝ။
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရာမယေ။

- ရူပိသု သိက္ခမံ၊ ကုပဇ္ဇေသု ခန္တိန္ဒိ၊
 သာနာရိ သေဋ္ဌမိတိံ ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ၊
 ကာယဿ ဘေဒါစ ဖိဝေ ဘဝေယျသး
- ၁၄။ သာမာ မိဂ္ဂက္ခမံ တနုဗ္ဗေဓမ္မဂတ္တာ၊
 သုရ သုကေသိ သမပန္တိ ဓန္တိ၊
 ဂမ္ဘိရနဘိ ယုဝတိ သုသိလိ၊
 ဘိန ကုလေသု ဇာတဘိ ပိဝါဟေ။
- ၁၅။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊
 ဘရိယာနံ ဂူပဝတိ၊
 ဇေဋ္ဌာပဝာနံ ပုတ္တာနံ၊
 ဖိသာနံ ဥတ္တရာဒိသာ၊
- ၁၆။ ယာ ဣန္ဒြေ ပေါရိသံ နာရိ၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ၊
 သာမိကံ အပစာယေယျ၊
 ဣန္ဒြိယံ ပရိစာရိကာ၊
- ၁၇။ ယော ဣန္ဒြေ ပေါရိသံ ပေါသော၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ၊
 ပရဒါရံ ပိဝဇ္ဇေယျ၊
 ဝေတပါဒေါက ကန္ဒုမံ၊
- ၁၈။ အတိဘ ယောဋ္ဌဇော ပေါသော၊
 အာနေတိ တိဗ္ဗရုတ္တိနိ၊
 တဿာ ဣဿာ န သုပတိ၊
 တံ ပရာဘဝတော မုခံ၊
 ဣတ္ထိ ကတ္ထံ - ဖိပ္ပိတံ။

၆ - ရာဇ ကဏ္ဍ။

၁။ ကေ ယာမံ သယေ ရာဇ။
ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ဗံရာဝါသေ တိယာမံဝ။
စတု ယာမံ တုယာစကော။

၂။ ခံနဝါ သုတဝါ ရာဇာ။
နဒိ ဝေဇ္ဇောဝိ-မေ ပဉ္စ။
ယတ္ထ ဒေသေ န ဝိဇ္ဇန္တိ။
န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၃။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနေ။
န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂမေဝ ကောဝိ။
န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၄။ အ ပုတ္တကံ ဗာရံ သုညံ။
ရဋ္ဌံ သုညံ အ ရာဇတံ။
အသိပ္ပဿ ရံ သုညံ။
သဗ္ဗသုညာ ဒုလိန္ဒတာ။

၅။ ဝန-ဝိဇ္ဇေယျ ဝါဏိဇ္ဇေ။
ဝိဇ္ဇ-ဝိဇ္ဇေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တ-ဝိဇ္ဇေ တရုဏိတ္ထိံ။
ရာဇမစ္စံ ဝသံ ဂမေ။

- ၆။ နဋ္ဌော ယတ် အသန္တုဋ္ဌော၊
 ပဟိပတိာ သန္တုဋ္ဌော၊
 လန္တုဋ္ဌော ဂဏိကာ နဋ္ဌော၊
 နိဋ္ဌန္တုဋ္ဌော စ ကုလမိတာ။
- ၇။ ပဏ္ဍိနံ ဗလ-မာကာသော၊
 မဇ္ဈာနမုဒကံ ဗလံ။
 ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ။
 ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။
- ၈။ ခမာ ဇာဂရိ ယုဋ္ဌာနံ၊
 သံဝိတာဂေါ ဒဝိက္ခတာ၊
 နာယကဿ ဂုဏာ ဇုတေ။
 ဣန္ဒြိယဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။
- ၉။ သင်္ကံ ဝဋ္ဋတိ ရာဇာနော၊
 သင်္ကံ သမဏ ပြာဟ္မတာ။
 သင်္ကံ သပ္ပုရိသာ လောကေ။
 ယေ ဓမ္မော သနန္တနော။
- ၁၀။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဓီ န သာရ၊
 အသညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာရ၊
 ရာဇာ အနိသမ္ပကာရိ န သာရ၊
 ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာရ။
- ၁၁။ ဗဟုဝေါ ယက္ခ နေတ္တာရော၊
 သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတ မာနိနော၊
 သဗ္ဗေ မဟတ္တ-မိစ္ဆန္တိ။
 တေသံ ကမ္မံ ဝိနယတိ။

- ၁၂။ အာယံ ခယံ သယံ ဧညာ၊
ရာဇာ သယံ ကတာ ကတံ၊
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗံ၊
ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၃။ ပိဋ္ဌိတောတ္ထံ နိသေဝေယျ၊
ကုန္တိနိဝ ဟုတာသနံ၊
သာမိကံ သဗ္ဗ အာဂေန၊
ပရလောကံ အမောဟဝါ။
- ၁၄။ အဂ္ဂိအာပေါ ဣတ္ထိ မူဠော။
သပ္ပေ၊ရာဇ ကုလသနိ စ၊
အ ပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗာ၊
အစ္စေက ပါဏ ဟာရကာ။
- ၁၅။ ဒုဠဘရိယ သံဝါသော၊
ဒေါသောစိတ္တရ ဒါသကော၊
သ သပ္ပေစ ဗံရေဝါသော၊
မစ္စုဝေ န သံသရော။
- ၁၆။ မူဠ သိသေဝံ ပဒေသေန၊
ကုနာရိ ဘရဏေန စ၊
အ သတံ သဗ္ဗယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတော ပျ-ဝသိဒတိ။
- ၁၇။ မာတာ ပုပ္ဖကရံ ပါပံ၊
သိဿပါပံ ဂုရုကထာ၊
ရာဇာ ရဋ္ဌကရံ ပါပံ၊
ရာဇပါပံ ပုရောဟိတော။

- ၁၈။ အကောဓေန ဖိနေ ကောဓံ၊
အသာရံ သာရနာ ဖိနေ၊
ဖိနေ မဇ္ဈိရိံ ဒါနေန၊
သစ္စေနာ လိက ဝါဒိနံ။
- ၁၉။ အဒန္တ ဒေနံ ဖါနံ၊
ဒါနံ ယဇ္ဇာန သာဓကံ။
ဒါနေန ဝိယ ဝါစာယ။
ဥဒ္ဓမန္တိ န မန္တိစ။
- ၂၀။ ဒါနံ သိနေယ ဘောသဇ္ဇံ၊
မဇ္ဈိရံ ဒေါသနော-သဓံ။
ဒါနံ ယဿသိ ဘောသဇ္ဇံ၊
မဇ္ဈိရံ ကပ္ပနော-သဓံ။
- ၂၁။ ဗဟုန-မပ္ပ သာရာနံ၊
သမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ၊
တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊
တေန နာဂေါပီ ဗန္ဓတိ။
- ၂၂။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
တေဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
နိဂါတေ ဇလိတော အဋ္ဌံ၊
သယမေဂ္ဂ-ပသမ္ပတိ။
- ၂၃။ နညော သမကံ ဘုခဉ္စ၊
ကာပဘောဂံ ကုဒါစနံ၊
အာကပ္ပ ရသဘုတ္တိံဝါ၊
မာလာဂန္ဓ ဝိလေဂနံ။

ဝတ္ထံ သဗ္ဗ-မလင်္ကရာ၊
န ရညော သဒိသံ ကဓေ။

၂၄။ န မေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော၊
ဇေသော သာမိကော မဃန္တိ၊
စိတ္တေ နိဗ္ဗံ သုဋ္ဌာပယေ။

၂၅။ နာ-တိဒုရေ ဘဇေ ရညော၊
န-ဗ္ဗာ သန္ဓော ပဝါဘကော၊
ဥဇ္ဇကေနာတိ နိဇ္ဇေ စ။
န ဘဇေ ဥဗ္ဗ-မာသနေ၊
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
အဂ္ဂိ-ဝ သံယတော တိဇ္ဇေ။

၂၆။ ဂုဏော သဗ္ဗိညုတုလျာဝိ၊
န သောဘတိ အ နိဿယော၊
မဏိနာမ အနဋ္ဌေဘိ၊
ဟေဓံ နိဿာယ သောဘတိ။

ရာဇ ကဏ္ဍံ = နိဇ္ဇိတံ။

— ၀ —

၇ - ပကိဏ္ဍက - ကဏ္ဍ။

- ၁။ ဣတ္ထိမိဿေ ကုတော သီလံ၊
မံသဘိက္ခေ ကုတော ဝယာ၊
သုရာပါနေ ကုတော သန္တံ၊
မဟာ လောဘေ ကုတော လန္တံ၊
မဟာ တဒ္ဓေ ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာ ကောဓေ ကုတော ဓနံ၊
- ၂။ သုရာယောဂေါ ပိကာလော စ၊
သမဇ္ဇ ဓရဏာဂ်တော၊
ခိန္န ရက္ခော ပါပ မိက္ခော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။
- ၃။ ဒိဝါ-နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗံ၊
ရက္ခော နာ-ဝစနေန စ၊
သဉ္ဇဇေယျ ဘယာဘိတော၊
ဝနေ ဝနစရိ ယထာ၊
- ၄။ ဇိဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ၊
ဒုက္ခိတော ဗျာမိတော မူဠော၊
ဣန္ဒြ ဝါနိစ္စ သေဝကော၊
- ၅။ အနာဂတံ ဘယံဒိသွာ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ၊
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသွာ၊
အ ဘိတော ဟောဂေါ ပဉ္စိတော၊

- ၆။ နိန္ဒါလုကော ပမတ္တောစ၊
သုခိတော ရောဂဝါလဿော၊
မဟိန္ဒော ကမ္မာ-ရာမော စ၊
သတ္တေ တေ သတ္တ ဝဇ္ဇိတာ။
- ၇။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆဟေ လာဘ၊
လာဘီ လာဘောန ပူရတိ၊
ထလေ ဝဿတ ပဇ္ဇန္တ၊
သိန္န၊ အာပေန ပူရတိ၊
နတ္ထိ-ဒံ ကမ္မပ္ပဝါနံ၊
- ၈။ နဟိ ကောမိ ကတေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ၊
တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝဿေသေန ကာရယေ။
- ၉။ တူလံ သလ္လံဟုကံ လောကေ၊
တတော စာပလ္လ ဇာတိကော၊
တတော ဂုဗ္ဗမနော-ဝါဒေါ၊
ပမတ္တော ဗုဒ္ဓသာသနော၊
- ၁၀။ ပါသာဏဆတ္တံ ဂရုကံ၊
တတော ဒေဝါနာ-မိက္ခကံ၊
တတော ဂုဗ္ဗာန-မောဝါဒေါ၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ၊
- ၁၁။ ကာယဿ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊
ဒါဿော ဧတ္ထ ကနိဋ္ဌကော၊

ကဏ္ဍ ယံသနာန-မဏ္ဍိ နံ၊
ဝါခေဝ တု ပါဒ ဒါယကော။

၁၂။ တမ္ဗလဿ မဏ္ဍေ ပဏ္ဍေ၊
ကုဝေရော ရက္ခဘိ သဒါ။
မူလံ ရက္ခဘိ ယက္ခော၊
အဂ္ဂံ ကာလ ကဏ္ဍိကာ။
တာနိ ဘုဠေယျ သိန္ဒိယော၊
သိရိ ဝေ ပဝဇုတိ။

၁၃။ သမ္ဗန္တ ရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
အဗ္ဗ ရက္ခောစ မိဿကော၊
တသ္မာ ဟိ တေ ဝုဇယန္တ၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၄။ ဂေါဏာ ဟိ သဗ္ဗ ဂိဟိနံ၊
ပေါသကာ ဘောဂ ဒါယကာ၊
တသ္မာ ဟိ မာတာ ပိတုဝ၊
မာနယေ သက္ကရေယျ စ၊

၁၅။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊
မာတု မံသံစ ခါဒယေ၊
မတေသု တေသု ဂိဏ္ဍာနံ၊
ဒဒေ သောတေ စ ဝါဟယေ။

၁၆။ ဂုရုသိဒ္ဓေါ သိပ္ပရက္ခော၊
ရဝိ သောကြာ စ မဇ္ဈိမော၊
န သိဗ္ဗေါ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊
သောရိ အင်္ဂါ စ ခရုဏံ။

- ၁၇။ အဋ္ဌမိယံ ဂရုံ ဟန္တိ။
သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒယိ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသံ သိပ္ပံ။
မာဘုံ ပိတု စ ပုဏ္ဏမိ။
- ၁၈။ နဘဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ။
နလာဗ္ဗံ နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသ ငြိန္တံ ငြိမိန္တံ။
ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။
- ၁၉။ ဇေကံ စဇေ ကုလ သတ္တံ။
ဂါမ သတ္တံ ကုလံ စဇေ။
ဂါမံ စဇေ ဇန ပဒတ္တံ။
အတ္တတ္ထံ ပထဝီံ စဇေ။
- ၂၀။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂန္ထဟိ။
သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ။
ကာကော ကာ ပုရိသော မိဂေါ။
- ၂၁။ ယဒိ ပဒေသေ နမာမော။
န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောဓမ္မိ။
န တတ္ထ ဝသနံ ကဇေ။
- ၂၂။ စရတေျ-ကေန ပါရေန။
တိဋ္ဌတေျ-ကေန ပဏ္ဍိတော။
အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ။
န ပုပ္ဖ မာလယံ ဇဟေ။

- ၂၃။ ခန့် ချော ပယောဂေသု၊
 တထာ ဝိဇ္ဇာ ဂမေသုစ၊
 ဒုတေသု အပစာရေသု၊
 စန္ဒာ လန္ဒာ တဒါ ဘဝေ၊
- ၂၄။ ဦးရဏော ထိန-မာဟာရေ၊
 ဗုဒ္ဓိစာ-ပိ စထုဂ္ဂုနာ၊
 ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
 ကာမောတွ ဋ္ဌာရဏော ဘဝေ၊
- ၂၅။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေ-နုန္တိ၊
 ဝိသေသ ရသ ဝါဂ္ဂဏော၊
 တထာ သုမေတ္တိကော သာရ၊
 ဝိပရိတော-ဝ ဒုန္တဗော၊
- ၂၆။ ကဿကော ဝါဏိဇ္ဇော မဂ္ဂော၊
 သမဏော သုတသီလဝါ၊
 တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊
 ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ၊
- ၂၇။ အ သဇ္ဇာယ မဇာ မန္တိ၊
 အနဋ္ဌာန မဇာ ဃာရာ၊
 မလံ ဝဇ္ဇာယ ကောသဇ္ဇံ၊
 ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ၊
- ၂၈။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
 ဝိရာနံ သန္တကတ္တနံ၊
 စဒန္တိ စ ဟိနာ ဇနာ၊
 ပုဗ္ဗ ကမ္မ ပဓာနတံ၊

၂၉။ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဗျရာ၊
ဝါယမံသု သဗ္ဗကမ္မေ၊
န စေ သိက္ခတိ တံကမ္ပံ၊
အ ဖလံဇေ ကိံ ဒေါသော။

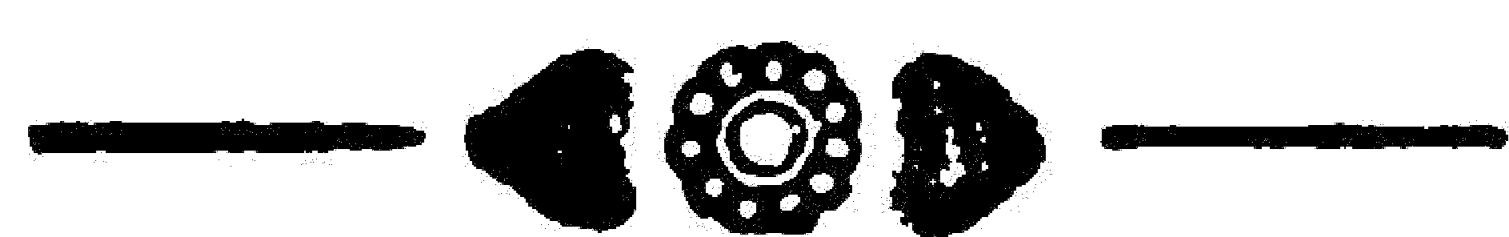
၃၀။ နိဝ ကုလံ နိဗ္ဗညံဝါ၊
နိရူပံ နိဗ္ဗလံသမံ၊
ဣမ ကာလံ ဆုတ္တ ကာလံ၊
နေ-မေဝ ဝိသေသကံ၊
ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍံ - နိဗ္ဗိတံ။

— ၀ —

နိဂမန။

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇနော ပိတ္တ ဣတ္ထိ စ၊
ရာဇ ပကိဏ္ဍကောစာ-တိ။
သတ္တကဏ္ဍံ ဝိဘူသနော၊
စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊
သောမိတော ကာသိကေ သတေ၊
ဆနောတျ - နုဝိယာ သဠေ၊
ကာလ သတ္တမ အာဒိပေ။

လောကနိတ်ပါဠိ - ပြီး၏။

လောကနိတိ အနုကိ I

ရေးသား စီစဉ်ပုံ။

က။ အဟံ- ငါသည်၊ ရတနတ္ထယံ-ရတနာသုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို၊ ဝန္တိ-တွဲ-ရှိခိုးပြီး၍၊ နာနာသတ္တသမုဒ္ဓဇု-အထူးထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်အပ်သော၊ လောကနိတိ-လောကနိတိ အမည်ရှိသောကျမ်းကို၊ မာဂဓေနေဝ မာဂတာသာဖြင့်သာလျှင်၊ သံခေပံသံခေပေန-အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ - ဆိုပေအံ့။

သင်ကြား လေ့လာလိုက်ပုံ။

ခ။ ဟိ-ဂုဏ်အထူးကား၊ နိတိ-နိတိကျမ်းသည် လောကေ-လောက၌ ပုရိသဿ-ယောက်ျား၏၊ သာရောစ-အနှစ်လည်း မည်၏၊ မာတာပိတာစ - အမိအဘလည်း မည်၏၊ အာစရိယောစ- ဆရာလည်းမည်၏၊ မိတ္တောစ- အဆွေခင်ပွန်းလည်းမည်၏၊ တသ္မာဟိ တသ္မာဇေ-ထို့ကြောင့်သာလျှင် ပုရိသော-ယောက်ျားကောင်းသည်၊ နိတိ-နိတိကျမ်းကို၊ ဝိဇညာ-တတ်သိရာ၏၊ သောပုရိသော-ထိုနိတိကျမ်းကို တတ်သော ယောက်ျားသည် ဥာဏီစ-ပညာရှိသည်၊ ၎င်းမဟာစ - ကြီးကြွယ် မွန်မြတ်သည်၎င်း၊ ဗဟုဿုတောစ - များသောအကြားအမြင် ရှိသည်၎င်း၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

(တုဠာဘဆန်း ဣန္ဒဝဇီရာ ဂါထာအနုကိ)

၁ - ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ။

၁။ အလသဿ-ပျင်းသောသူအား၊ ကုတောသိပ္ပံ-အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း၊ အသိပ္ပဿ - အတတ်မရှိသောသူအား၊ ကုတောဓနံ-ဥစ္စာအဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အဓနဿ-ဥစ္စာ မရှိသောသူအား၊ ကုတောဓိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းအဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အဓိတ္တဿ-အဆွေခင်ပွန်းမရှိသောသူအား၊ ကုတောသုခံ-ချမ်းသာအဘယ်မှာရအံ့နည်း၊ အသုခဿ-ချမ်းသာမရှိသောသူအား၊ ကုတောပုညံ-ကောင်းမှုအဘယ်မှာပြုရအံ့နည်း၊ အပုညဿ-ကောင်းမှု မရှိသောသူအား။ ကုတောဝရံ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်မှာရအံ့နည်း။

၂။ သိပ္ပါသိပ္ပေန-အတတ်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ စောရာ-ခိုးသူတို့သည် နဂဏ္ဍန္တိ-မယူနိုင်ကုန်၊ ဣလောကေ-ဤလောက၌ သိပ္ပံ-အတတ်သည် မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏၊ ပရလောကေ-တမလွန်ဘဝ၌၊ သုခဝဟံ-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၃။ သုတံ-အကြွားအမြင်ပညာကို၊ အပ္ပကံ-နည်း၏ဟူ၍၊ နာတိ မညေ့ယျ-မအောက်မေ့ရာ၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊ နိဝေပယေ - သိုမှီး သွင်းထားရာ၏၊ ဝမ္ပိကေ - တောင်ပို၌၊ ဥဒကဘိန္ဒု - ရေပေါက်သည်၊ စိရေန- ကျပ်နံ့များသဖြင့်၊ ပရိပူရတိဣဝ - ပြည့်သကဲ့သို့ ထည်။

၄။ ဗိဇ္ဇံဝါ-နှုတ်ပညာကို၎င်း၊ အထ-ထိုမြို့သိပ္ပံဝါ-လက်မှုပညာကို၎င်း၊ ခုဒ္ဒေ၂တိ-နည်းငယ်၏ဟူ၍၊ နာတိမညေ့ယျ မထေမဲ့မြင်မအောက်မေ့ရာ၊ ပရိယောဒါတံ-ကုန်စင်အောင်

တတ်မူကာ။ ဇေယျာ-တရသောအတတ်သည်လည်း။ ဇိဝိ
တကပ္ပကာရဏံ- အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါသတည်း။

၅။ သေလေသေလေ ထောင်ထောင်ဟူသမျှ၌ န မ
ဏိကံ-ပတ္တမြား မရှိ။ ဂဇေဂဇေ - ဆင် ဆင်ဟူသမျှ၌ န
မုတ္တိကံ-အမြူတေမရှိ။ ဝနေဝနေ- တောတော ဟူသမျှ၌
နစန္ဒနံ- စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေဌာနေ- အရပ်အရပ် ဟူသမျှ၌
န ပဏ္ဍိတံ - ပညာရှိသူမိန့် မရှိ။

၆။ သုတသမ္ပန္နော-သုတနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော
ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ-အကြွင်းအရပ်၌။ အတ္ထိတိ-ရှိ၏ဟူ၍။
စေသုဘော- အကယ်၍ကြားငြားအံ့။ တံဌာနံ-ထိုအရပ်သို့
သုတေသိနာ- သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်။
ဗဟုဿာဟေန- သည်စွာ အားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္တဗ္ဗ ဝ -
သွားရာ သလျှင် ကတည်း။

၇။ သိပ္ပံ- အတတ်ကို၊ သနေ- ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏။
ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ သနေ-ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ-တောင်ကို
အာရဟံ-အာရဟန္တာ-ထက်သောသူသည်၊ သနေ-ဖြည်း
ဖြည်းတက်ရာ၏။ ကာမဿ-ကာမဂုဏ်ကို၊ သနေ- ဖြည်း
ဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ကောဓဿ- အမျက်ကို
သနေ-ဖြည်းဖြည်းထွက်ရာ၏။ ဣဒမပဉ္စ - ဤငါးပါးတို့ကို
သနေ သနေ - ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း ထစ တစ သာ
အလို ရှိရာ၏။

၈။ သုတိစ -အကြားအမြင် အတတ်၎င်း၊ သမ္မုတိစ-
ဓမ္မသတ်အတတ်၎င်း၊ သင်္ချာစ-ဂဏန်းအတတ်၎င်း၊ ယော
ဂါစ- တံစည်း စူးဆောက် အတတ်၎င်း၊ နိတိစ- နိတိကျမ်း

အတတ်၎င်း၊ ဝိသေသကဝစ-ယံယီ ယတြိာ,စသော ဗျာ
ကရိဏ်းအတတ်၎င်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗာစ-စောင်း ငြင်းစသော ကဗျာ
လင်္ကာအတတ်၎င်း၊ ဂဏိကာစေတ-လက်ပစ်အတတ်၎င်း
နေဗေဒါစ - ရူးလေး လင်းလေး အတတ်၎င်း၊ ပူရဏာ စ
စကားဟောင်း အတတ် ၎င်း။

၉။ တိကိစ္ဆာစ - ဆေးအတတ် ၎င်း၊ ဣတိ ဟာသာစ
ရယ်ရှင်မှုအတတ်၎င်း၊ ဇောတိစ-ဗေဒင်အတတ်၎င်း၊ မာ
ယာစ-လှည့်ပတ်တတ်သောအတတ်၎င်း၊ ဆန္ဒတိစ-ဆန်း
ကျမ်းအတတ်၎င်း၊ ကေတုစ-သံတမန်အတတ်၎င်း၊ မန္တ
စ- မန္တာန်အတတ်၎င်း၊ သဒ္ဓါစ- သဒ္ဓါကျမ်း အတတ်၎င်း
ဣမေ-ဤသည်တို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ- တဆဲ ရှစ်ပါးကုန်
သော၊ သိပ္ပါ - အတတ်တို့တည်း။

၁၀။ လောကေ-လောက၌ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်
အပုဋ္ဌော-သူမမေးမူကား၊ ဘေရိ-စည်ကြီးသဘွယ်၊ ဟော
တိ- ဖြစ်၏၊ ပုစ္ဆိတော- သူတည်းမေးမူကား၊ ပဇ္ဇန္နော-
မိုဃ်းကြီးသဘွယ်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဗာလော-သူမိုက်သည်
ပုဋ္ဌောပိ-မေးသော်၎င်း အပုဋ္ဌောပိ-မမေးသော်၎င်း၊ သဒ္ဓါ
အခါခပ်သိမ်း၊ ဗဟုဗ္ဗိ- များစွာလည်း၊ ဘဏတေ-ပြော
ဟောတတ် သလျှင် ကတည်း။

၁၁။ လောကေ-လောက၌၊ ပေါတ္တကေသု- ပေတို့၌၊
ယံသိပ္ပဉ္စ-အကြင်အတတ်သည်၎င်း၊ ပရဟတ္တေသု-သူတပါး၊
လက်တို့၌ ယံ ခနဉ္စ- အကြင်ဥစ္စာသည်၎င်း၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊
ထဏှာကိစ္စေ-ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ သမုပ္ပန္နေ-ဖြစ်လတ်သော်၊
တံ သိပ္ပံ- ထိုပေ၌ ရှိသော အတတ်သည်၊ န သိပ္ပံ- အတတ်

မမည်၊ တံခန့်-ထိုသူတပါးတို့လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်
လည်း။ န ခန့် - ဥစ္စာမမည်။

၁၂။ လောကေ-လောက၌၊ ဇလပ္ပမာဏံ-ရေတိမ် ရေ
နက်ကို၊ ကုမုဒနာ ဇုံ-ကြာရိုးကို ဖြင်သဖြင့် သိအပ်၏။ ကုလပ္ပ
မာဏံ- အမျိုးယုတ်မြတ်ကို၊ ဝိနယောပဓာနံ- ကိုယ်အမူအ
ရာ နှုတ်အမူအရာဖြင့် သိအပ်၏ (ထိုသူ၏ အကျင့်ဖြင့် သိ
အပ်၏ သော်လည်းဟူ။) ဗျတ္တိပမာဏံ- ပညာရှိ မရှိကို၊ က
ထိတဝါကျ- ဆိုအပ်သောစကားဖြင့် သိ အပ်၏။ ပထဝီ ပ
မာဏံ- မြေ ကောင်း မကောင်းကိုကား၊ တိဏသီလာတံ -
မျက် ညှိုး စည်းကို ဖြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၃။ လောကေ လောက၌၊ အပ္ပသုတော-နည်းသော
သုတရှိသောသူသည်၊ အပ္ပံ-အနည်းငယ်သော၊ သုတံ-သု
တကို၊ ဗဟိုမညတိ-အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ -
မာန်ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သိန္ဓု
ဒကံ-သမုဒြာရေကို၊ အပ္ပဿန္တေ- မမြင်ဘူးသော၊ မဏ္ဍု
ကော-ဘားသူငယ်သည်၊ ကုပေ-တွင်း၌၊ တောယံ-ရေကို
ဗဟိုမညတိ ဣဝ - အများ ထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၄။ လောကေ-လောက၌၊ ပဋ္ဌမံ ပဋ္ဌမအရဟ်၌ သိပ္ပံ
အာတံကို၊ ပရာဇယေ-မရတုံအံ၊ ဒုတိယံ-ဒုတိယအရဟ်၌
ခန့်-ဥစ္စာကို၊ ပရာဇယေ-မရတုံအံ၊ တတိယံ-တတိယအရဟ်
၌၊ ဓမ္မံ-သရားကို၊ ပရာဇယေ -မရတုံအံ၊ စတုတ္ထံ- စတုတ္ထ
အရဟ်တိုင်မှ၊ ကိံကရိဿတိ- အဘယ်မူ ရအံ့နည်း။

၁၅။ ပုတြ-ချစ်သား၊ ဗျတ္တိ- အတတ်ပညာ သင်ပါ
သော၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ အလသော-ပျင်းဘိသနည်း။

အဗျတ္တော-အတတ်ပညာ မရှိသောသူသည်။ ဘာရဟဇာရ
ကော-သူ၏ဝန်တမ်း၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော-အတတ်ပညာ
ရှိသောသူကို။ လောကေ-လောက၌။ ပူဇိတော-သူတပါး
တို့၊ ပူဇော်အပ်၏။ တသ္မာ-ထို။ ကြောင့်၊ ပုတြ-ချစ်သား၊ ဒိ
နေဒိနေ-နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်း။ ဗျတ္တ-အတတ် သင်ပါလော့။

၁၆။ ယေန-အကြင် မိဘသည်။ ဗာလော-သားငယ်
ကို၊ နုသိက္ခိတော၊ ပညာမသင်ပေးအပ်၊ သာမောတ-ထို
မိခင်သည်။ ဝေရိ-အပြင်ရန်သူမည်၏။ သောပိတ-ထိုအ
ဖေသည်။ သတြ-အတွင်းရန်သူ မည်၏။ သော-ထိုပညာမ
တတ်သော သားသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ - ဟင်္သာ အလယ်၌၊
ဗကောယထာ-မျှင်းကဲ့သို့၊ သဘာမဇ္ဈေ-သဘင်အလယ်
၌၊ န သောဘတိ - မတင့်တယ်။

၁၇။ တဏှကံရိရိ-တောင်ခြောက်ကြား၌ရောက်သော
ဆူးကို၊ ကောတိက္ခတိ-အသူချွန်၍ ထက်သနည်း၊ သမတိ
ဘာဝေါ မိမိ အလိုလိုသလျှင်ထက်၏၊ မိဂက္ခိယံ-သမင်
တို့၏မျက်စိ၌၊ ကောအဗ္ဗနံ - အသူ မျက်စဉ်းခတ်၍ ကြည်
လင်သနည်း၊ သမတိဘာဝေါ-မိမိအလိုသလျှင်ကြည်လင်
၏ ပလ္လလေ-ညွှန်၌၊ ဥပ္ပလသံ-ကြာကို၊ ကောသုဂန္ဓံ-အ
သူထည့်၍အနံ့၊ ကောင်းသနည်း၊ သမတိဘာဝေါ မိမိအလို
လိုသာလျှင် အနံ့၊ ကောင်း၏၊ ကုလ ပုတ္တရပေါ - အမျိုး
ကောင်းသားတို့၏သဘောသည်၊ ကောပဝတ္တတိ-အသူပြု
၍ဖြစ်သနည်း၊ သာမံဘာဝေါ- မိမိအလိုသာလျှင် ဖြစ်၏။

၁၈။ အကောသမ္ဘလံ-ထုံး မရှိသောကုန်းသည်။ န ရသံ အရသာမရှိ၊ အရသာ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကာတမ္ပိတနိးသာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း။ န ရသံ-အရသာ မရှိ၊ အလောဏကံ ဆားမရှိသော၊ ဗျဉ္ဇနံတု စားတွယ်သည်လည်း။ န ရသံ-အရသာမရှိ၊ အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ-ပျို၊ ကဗျာ ဖွဲ့ခြင်း သည်လည်း။ န ရသံ-အရသာမရှိ။

၁၉။ သုဿုသာ-နာခြင်းမှတ်ခြင်းကြောင့်၊ သုတသမ္ပန္နော သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုဘာ-သုတကြောင့်၊ ပညာယ-ပညာဖြင့်၊ ဝဇ္ဇတိ-ပွား၏။ ပညာယ-သုတပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ-အနက်ကို၊ ဇာနာတိ သိ၏။ ဥာတော-သိအပ်သော၊ အတ္တော-အနက်သည်၊ သုခါဝဟော-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၀။ လောကေ-လောက၌၊ ဘောဇနံ - အစားခြင်းသည်၎င်း၊ မေထုနံ-မေထု ခြံခြင်းသည်၎င်း၊ နိန္ဒါ-အိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဂေါဏေပိ-နွှာ ခွံ၎င်း၊ ပေါသေပိ - လှည့်၎င်း၊ ဝိဇ္ဇတိ-ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်ပညာသည်။ ပေါသဿ-လူ၏ ဝိသေသောအထူးပေတည်း။ တံဟိ နာ-ထိုအတတ်ပညာ ယုတ်ခဲ့မှုကား၊ ဂေါသမော နွားနှင့်တူသည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၂၁။ လောကေ-လောက၌ ဝိဇ္ဇာသမံ-အတတ်နှင့် တူသော၊ ဝိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းမည်သည် နတ္ထိ-မရှိ၊ ဗျာဓိသမော-အနာနှင့်တူသော၊ ဝိပု ရန်သူမည်သည်၊ နစာတ္ထိ-မရှိ အက္ခသမံ-ကိုယ်နှင့် တူသော၊ ပေမံ - ချစ်အပ်သော သူမည်သည် နစာတ္ထိ-မရှိ၊ ကမ္မသမံ-ကံနှင့်တူသော၊ ဗလံ-အား မည်သည်၊ နစာတ္ထိ-မရှိ။

၂၂။ လောကော - လောကန္တံ၊ ဟံသော - ဟာသံသသည်၊ ကာကာနံ - ဘျီးတို့၏၊ မဇ္ဈေ - အလယ်၌၊ န သောဘာတေ - မတင့်တယ်၊ သိပော - ခြင်္သေ့သည်၊ ဂန္ဒီ - နွားတို့၏၊ မဇ္ဈေ အလယ်၌ နသောဘာတေ - မတင့်တယ်၊ တုရဂေါ၊ မြင်းသည် ဂဗ္ဘိဘမဇ္ဈေ - မြည်းတို့၏အလယ်၌၊ နသောဘာတေ - မတင့်တယ်၊ ဗာလမဇ္ဈေ - သူမိုက်တို့၏ အလယ်၌၊ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိသည်၊ န သောဘာတေ - မတင့်တယ်။

၂၃။ ဗာလော - သူမိုက်သည်၊ ယာဝဇိဝဗ္ဗိ - အသက် ထက်ဆုံးလည်း၊ ပဏ္ဍိတံ - ပညာရှိကို၊ စေပယ်ရူပါသတိ - အကယ်၍ ဆည်းကပ်ငြားအံ့၊ သောဗာလော - ထို သူမိုက် သည်၊ ဓမ္မံ - တရားကို၊ ဝိဇ္ဇာနာတိ - မသိ၊ ကိမိဝ - အဘယ်ကဲ့ သို့နည်းဟူမူကား၊ ဒဗ္ဗိ - ယောင်မသည်၊ သုပရသံ - ဟင်း ၏အရသာကို၊ န ဝိဇ္ဇာနာတိယသော - သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၄။ ဝိည - ပညာရှိသည်၊ မဟုတ္တမပိ - တခဏမျှလည်း ပဏ္ဍိတံ - ပညာရှိကို၊ စေပယ်ရူပါသတိ - အကယ်၍ ဆည်းကပ် ငြားအံ့၊ ခိပ္ပံ လျှင်စွာ၊ ဓမ္မံ တရားကို ဝိဇ္ဇာနာတိ - သိ၏ ကိမိဝ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဇိဝ္ဗာ - လျှာသည်၊ သုပရသံ ဟင်း၏ အရသာကို၊ ဝိဇ္ဇာနာတိယသော - သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၅။ သူရော - ရဲရင့်သောသူသည်၊ သတ္တံ - လက်နက်ကို ဝိနာ - ကြဉ်၍၊ သင်္ဂ၊ ဘေဇိယံ - စစ်ပြေငြိမ်းအရပ်သို့၊ နဂဇ္ဈေ ယု - မသွားရာ၊ တထာ - ထို အတူ၊ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိသည် သတ္တံ - ကျမ်းဂန်ကို၊ ဝိနာ - ကြဉ်၍၊ နဘာသေယု - စကားဆို ရာ၊ အဗ္ဗု - အဗ္ဗု၊ ရသေသော ခရီးသို့ သွားသော၊ ဝါဏိ ဇ္ဇော - ကုန်သည်သည်၊ သတ္တံ - အဘော်ကို၊ ဝိနာ - ကြဉ်၍၊

န ဂန္ထေယျ- မသွားရာ၊ ဝိဒေသဂမနော - အရပ်တပါးသို့
သွားသော သူသည်။ သတ္တိ- အဘော်ကို၊ ဝိနာ- ကြည့်၍၊
န ဂန္ထေယျ - မသွားရာ။

၂၆။ လောကေ-လောက၌၊ နေနာသဉ္စ-ဥစ္စာပျက်ခြင်း
ကို၎င်း၊ မနောတာပဉ္စ-နှလုံးပူပန်ခြင်းကို၎င်း၊ ဗုဒ္ဓေ-အိမ်
၌၊ ခုစ္စရိတာနိစ-မကောင်းပြုကျင့်ခြင်းကို၎င်း၊ ဝဉ္စနဉ္စ-လှည့်
ပတ်ခံရခြင်းကို၎င်း၊ အဝမာနဉ္စ-မထေမဲ့ခြင်း ပြုခြင်းကို၎င်း၊
ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊ နပကာသယေ-ထင်ရှားမပြုရာ။

၂၇။ လောကေ-လောက၌၊ ပတ္တာနုရူပကံ-အရေးအ
ခွင့်ရောက်သည်နှင့်လျော်သော ဝါကျ-စကားကို၎င်း၊ သ
ဘာဓရူပကံ-ကိုယ်အားလျှောက်ပတ်သော၊ ပီယံ-ချစ်အပ်
သော သူကို၎င်း၊ အတ္တာနုရူပကံ - ကိုယ်နှင့် တန်ရုံသော၊
ကောဓံ အမျက်ကို၎င်း၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ဇေနာတိ
သိဘတ်၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိမည်၏။

၂၈။ အနုဿ-ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်၊ ရသံခါဒါ-အရသာ
အစာ၊ ကြူးသောသူ၊ အပလဿ-ခွန်အားမရှိဘဲလျက်၊ ဟ
တာနရာ-အသတ်အပတ်ကြိုက်တတ်သောသူ၊ အပ္ပညဿ
ပညာမရှိဘဲလျက်၊ ဝါကျကထာ-စကား လိုလားသောသူ၊
ဣမေ-ဤသူတို့ကား၊ ဥမ္မတ္တကသမာ-သူရူးနှင့် တူကုန်၏။

၂၉။ အနုဂါယံ - သူမခေါ်ဘဲလျက်၊ ဂမယန္တော-သူ
အိမ်သို့ သွားဖန်များသောသူ၊ အပုစ္ဆာ-သူမမေးဘဲ၊ ဗဟု
ဘာသကော-များစွာပြောဟောတတ်သောသူ၊ အတ္တဂုဏံ
မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပကာသေန္တော-ပလွှားတတ်သောသူ

ဣဒံ တိဝီရိယံ - ဤ သုံးပါးသည်၊ ဟိန လက္ခနံ - သုယုတ်၏ လက္ခဏာ တည်း။

၃၀။ အပ္ပရူပေါ - အဆင်း မလှသောသူသည်၊ ဗဟုံ ဘာသော - စကား များတတ်၏၊ အပ္ပပညော - ပညာနည်း သောသူသည်၊ ပကာသိတော - ထင်ရှားပြီတတ်၏၊ အပ္ပ ဝူရော - ရေ မပြည့်သော၊ ဗံဇော - အိုးသည်၊ ခေါဘော - ချောက်ချားတတ်၏၊ အပ္ပဝီရာ - နို့ရည် မထွက်သော၊ ဂါဝိ - နွားမသည်၊ စလေ - ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၁။ မဏ္ဍုကေပိ - ဘားသူငယ် သည်လည်း၊ ဥကြေ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်တတ် ကာမျှ၊ သီဟေ - ငါ ခြင်္သေ့ဟု ထင်၏၊ ကာကပ္ပဟေ - ဘိုးထည်းချီ မူကား၊ ပိယေပိယေ ချစ်ဆွေ ချစ်ဆွေဟု မည်တတ်၏၊ အ ပဏ္ဍိပိ - ပညာ မရှိ သော သူမိုက် သည်လည်း၊ ပဏ္ဍိဟုတွာ - မိမိ ကိုယ်ကို၊ ပညာရှိဟု ထင်သောကြောင့်၊ ဓီရာ - ပညာရှိ တို့သည်၊ ပုစ္ဆေ - မေးလတ်သော်၊ ငယေငယေ - ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ် ဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၂။ မဏ္ဍုကေပိ - ဘားသူငယ် သည်လည်း၊ ဥကြေ - ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်တတ် ကာမျှ၊ သီဟေ - ခြင်္သေ့ ဟု ကောင်းအံ့လော၊ သူကရေပိ - စက်သည်လည်း၊ ဥဟေ - အုတ်အုတ် မည်တတ်ကာမျှ၊ ဒိပေ - သစ်ဟု ကောင်းအံ့ လော၊ ဗိဇ္ဇာရေပိ - ကြောင်သည်လည်း၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် တူကာမျှ၊ ဗျဇ္ဈေ - ကျားဟု ကောင်းအံ့လော၊ သဗ္ဗဓီရေ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့ သည်လည်း၊ သိပ္ပ သမေ - အ တတ် တူကောင်းအံ့ လော။

၃၃။ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ခန့်မှီ-ဥစ္စာ၌၊ နှုတ်ထွက်-ရောင်းချခြင်းမရှိ၊ ပစ္စည်းတော်ပိ-ပညာရှိသည်လည်း၊ သုဘာသိတေစကားကောင်း၌၊ နှုတ်ထွက်-ရောင်းချခြင်းမရှိ၊ စက္ခုပိ-မျက်စိသည်လည်း၊ ပိယ ဒဿနေ-ချစ်သော သူကို မြင်ခြင်း၌၊ နှုတ်ထွက်-ရောင်းချခြင်းမရှိ၊ သာဂရော-သမုဒ္ဒြေသည်၊ ဇလေဓရ၌၊ နှုတ်ထွက် - ရောင်းချခြင်း မရှိ။

၃၄။ ရူပယောဗ္ဗနသဗ္ဗန္ဓာ အဆင်းအရွယ်နှင့်ပြည့်စုံလျှင် မူလည်း၊ ဝိသာလကုလသန္တတီ - ပြန့်ပြော ကြွယ်ဝသော အမျိုး၌ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ ဝိဇ္ဇာ ဘိနာ-အတတ်ပညာမှယုတ်ခဲ့မှုကား၊ နှုတ်ထွက်-မတင့်တယ်ကုန်၊ နိဂန္ဓာ-အနံ့မှ ကင်းကုန်သော၊ ကိံ သုကာဇ္ဇဝ-ပေါက်ပန်း ကဲ့သို့တည်း။

၃၅။ လောကေ-လောက၌၊ ဟိနပုတ္တော-အမျိုးယုတ်သောသူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ရာဇာမဂ္ဂော-မင်း၊ အမတ်ဖြစ်တတ်၏၊ ဗါလ ပုတ္တော စ- သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း၊ ပစ္စည်းတော် - ပညာရှိတတ်၏၊ အ ခန့်ဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ခန့်-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု-များထက်၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ပုရိသာနံ-ယောက်ျားတို့ကို၊ နှုတ်ထွက် - မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၆။ ယော သိဿော-အကြင် တပည့်သည်၊ သိပ္ပလာဘေန-အတတ်ကို လိုချင်အားကြီးသဖြင့်၊ ဗဟို-အထူးထူးအပြားပြားများစွာ၊ ဂဗ္ဘာတိ-သင်ယူ၏၊ သော သိဿော ထိုတပည့်သည်၊ တံ သိပ္ပံ-ထိုအတတ်ကို၊ သုပိနံ အိပ်မက်ကို၊ ဝဿန္တာ-မြင်သော၊ မူဂေါဓ-သူအ၊ ကဲ့သို့၊ ကထေတုမ္ပိ-ပြန်ဆိုခြင်း၌လည်း၊ နှုတ်ထွက်-မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၇။ ကုမ္ဘာကာရော-အိုးထိန်း၊ သည်သုည့် ကုမ္ဘ -အိုး
ကို၊ဘိဇ္ဇေတုံ-ကဲ့စီမံသောငှါ၊ ဗ ဗုဒ္ဓေတိ-ပုဂံတံ၊ သော
ဘေ -ထင်္ဂတယ်စီမံသောငှါ၊ ဗုဒ္ဓေတိ-ပုဂံတံ၏၊ အာ
စရိယော-ဆရာသည်၊ သိဿနံ-ထပည့်တို့ကို၊ အပါယေ
သု-အပါယ် ဆင်းရဲတို့၌၊ ဝိပေတုံ-ကျစေခြင်းငှါ၊ န ဗုဒ္ဓေ
တိ- မပုဂံတံ၊ ဂုဗ္ဘိကာရကာ- အတတ်ပညာအစီးအပွား
ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓေတိ- ပုဂံတံ၏။

၃၈။ ယောနရော-အကြွင်သူသည်၊ ထဂ္ဂရဉ္စ-တောင်စ
လပ်ပန်းကိုလည်း၊ ယောသေန-ပေါက်ဖက် ဖြင့်၊ ဥပနယတိ
ထုဂံ၏၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ ပတ္တာပိ- ပေါက်ဖက် တို့သည်
လည်း၊ သုဂတိ- ကောင်းသော အနံ့၊ ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍၊
ဝါယန္တိ-လှိုင်မျှကုန်၏၊ ဇေတထာ-ထို အတူ ချောပသေဇနာ
ပညာရှိကို ပေါင်းဘက် ခိုဝံခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ- မှတ်အပ်၏။

ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍံ - ပညာရှိကို ဆိုရာ အခက်သည်၊

နိဇ္ဈိတံ - ပြီးပြီ။

— ၀ —

၂ - သုဇန ကဏ္ဍ။

၁။ သဒ္ဓိရော- သူတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သ
မာသေထ- ပေါင်းဘက်ရာ၏၊ သဒ္ဓိ- သူတော်ကောင်း
တို့နှင့်၊ သန္တဝံ-ပေါင်းဘက်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ-ပြုရာ၏၊
သတံ= သူတော်ကောင်းတို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ- သူတော်ကောင်း
တရားတို့၊ သညာယ- သိ၍၊ သေယော ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ
ဖြစ်၏၊ ပါပိယော ယုတ်မာသည်၊ န ဟောတိ- မဖြစ်။

၂။ ဒုဇ္ဈနသံသဂ္ဂံ-သူယုတ်မာတို့နှင့် ပေါင်းသင်းခြင်းကို စစစဘာဟိ-စွန့်လေ့။ သာဓုသမာဂဓံ-ပေါင်းတက်အပ်သောသူတော်ကောင်းကို၊ ဘဇာဘာဟိ-ဆည်းကပ်လေ့။ အဟောရတ္တိ-နေ့ညဉ့်ပတ်သုံး၊ ပုည-ကောင်းမှုကို၊ ကာရေဟိ-ပြုလေ့၊ အနိဂ္ဂတံ-သင်္ခါရတရားတို့၏မမြဲသော အဖြစ်ကို၊ နိဗ္ဗိ-အမြဲ၊ သရသရာဟိ-အောက်မေ့လေ့။

၃။ ဥဒုမ္မရပတ္တာ-ရေသဖန်းသီး၊ မှည့်တို့သည် ဗဟိ-အပဉ္စ၊ ရတ္တကမေဝစ-နိသည်သာလျှင် တည်း၊ အန္တော အတွင်း၌ ကား၊ ကိဇီဟိသမ္ပုဏ္ဏာ-ပိုးတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ-ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ-ထိုအတူ၊ ဒုဇ္ဈန ဟဒယာ-သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၄။ ပနသပတ္တာ-ပိန်းနဲသီးမှည့်တို့သည်၊ ဗဟိ-အပဉ္စ ကဏ္ဍကမေဝစ-ဆူးသာလျှင် ထင်ကုန်၏၊ အန္တော အတွင်း၌ကား၊ အမတသမ္ပန္နာ-အမြီန့် အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာပိ-ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဇေတထာ-ထိုအတူ၊ သုဇန ဟဒယာ-သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၅။ လောကေ-လောက၌ စန္ဒနတရု-စန္ဒကူးပင်သည် သုက္ခောပိ-ခြောက်သွေ့သော်လည်း၊ ဂန္ဓံ-အနံ့ကို၊ န ဇဟာတိ-မစွန့်၊ နာဂေါ-ဆင်ပြောင်သည်၊ ဂတောပိ-စစ်မြေပြင်သို့ရောက်သော်လည်း၊ နရမုခေ-လူတို့၏ မျက်မှောက်၌၊ လီဠ-သင့်တယ်ခြင်းကို၊ နဇထာတိ-မစွန့်၊ ဥစ္ဆါ-ကြံသည်၊ ယန္တာဂတောပိ-ယန္တရားစက်၏အဝသို့ရောက်သော်လည်း

ဗရရသံ - ချိုသောအရသာကို၊ န ဟောတိ-စွန့်၊ ပဏ္ဍိတ
ဇနော - ပညာရှိသော သူတော်ကောင်းသည်၊ ဒုက္ခောပိ
ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ဆော်လည်း၊ ဓမ္မ-သူတော်ကောင်း
တရားကို၊ န ဟောတိ ဝေ - မစွန့်သလျှင် ကတည်း။

(သက္ကဋိဆန်း - ၁၄-လုံးတွဲ၊ ဝသန္တ ဝီလက ဂါထာ အနက်)

၆။ သိဟောနာမ-ခြင်္သေ့ မည်သည်၊ ဗိဇ္ဇန္တုပိ-မှတ်သိပ်
သော်လည်း၊ ပဏ္ဍိတနိ- သစ်စွက်သေည်တို့ကို၊ န ခါဒတိ
စေား၊ သိဟောနာမ-ခြင်္သေ့ မည်သည်၊ ကိသေစာဝိ- ကြံ့
ပိနိချုံးသော်လည်း၊ နာဂဓံသံ- သင်္ဃာတို့၊ န ခါဒတိ-စေား

၇။ ကုလ ဇာတော - ဖြတ်သောအမျိုး၌ ဖြစ်သော၊
ကုလင်္ဂသ သုရက္ခတော - အမျိုး အနွယ်ကို စောင့်တတ်သ
သော၊ ကုလပုတ္တော - အမျိုးကောင်းသားသည်၊ အတ္တနာ
ပိမိသည်၊ ဒုက္ခပတ္တောပိ- ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း၊
ကိနကမ္မံ - ယုတ်သောအမှုကို၊ န ကာရယေ - မပြုရာ။

၈။ လောကေ-လောက၌၊ စန္ဒနံ-စန္ဒကူးသည်၊ သီတလံ
ချမ်းမြေ့၏၊ တတော- ထို စန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊
စန္ဒဝ-လ၊ သည်သလျှင်၊ သီတလံ-ချမ်းမြေ့၏၊ စန္ဒ စန္ဒနံ
သီတဌာ-လ၊ စန္ဒကူးတို့ ချမ်းမြေ့ သည်ထက်၊ သုဘသိ
တံ - ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော၊ သာရဝီကျံ - သူတော်
ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊ သီတလံ - ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၉။ ဘာဏု-ရောင်ပြည်တထောင် ဆောင်သော နေမင်း
သည်၊ ပစ္ဆိမေ-အနောက်မျက်နှာ၌၊ ဥဒေတံ-ထွက်၏၊
မရုရာဇာပိ-မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း၊ နမတိ-ညွတ်
၏၊ ယဒိ-အကယ်မလွဲ၊ နရဂ္ဂိ-ငရဲဒီးသည်၊ သီတလံ-ချမ်း

မြေရာ၏၊ ပဗ္ဗတဂွေစ-တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ - ကြွာ
သည်၊ ဝိကသေ-ပွင့်ရာ၏၊ သာသုခါစာ- သူတောကောင်း
တို့၏ စကားသည်၊ ကုဒါစနံ- ဘရံတဆစ်မျှ၊ န ဗိပရိတာ-
မတောက် ပြန်ရာ။

၁၀။ ရုက္ခဿ-သစ်ပင်၏၊ ဆာယာဝ-အရိပ်သည်လျှင်
သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထို သစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်
ထက်၊ ဥာတိမာတာပိတု- ဆွေမျိုးမိဘတို့၏၊ ဆာယာ- အ
ရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏အ
ရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်၊ အာစရိယော- ဆရာသမား၏၊ ဆာ
ယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုဆရာသ
မား၏ အရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်၊ ရညော-မင်း၏၊ ဆာယာ
အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထိုမင်း၏အရိပ်
ချမ်းသည်ထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဆာယာ- အ
ရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားထော်သည်၊ အနုကဝေ- များ
သော အပြားအားဖြင့်၊ သုခံ - ချမ်းသာ၏။

၁၁။ ဘမရာ-ပိဘုံးတို့သည်၊ ပုဒ္ဒ-ပန်းကို၊ ဣန္ဒန္တိ-အ
လိုရှိကုန်၏၊ သဇ္ဇနာ - သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ ဂုဏံ -
ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဣန္ဒန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ မက္ခိကာ ယင်တို့
သည်၊ ပုတိ-အပုတ်ကို၊ ဣန္ဒန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ ဒုဇ္ဇနာ-သူ
ယုတ်တို့သည်၊ ဧဒါသံ-အပြစ်ကို၊ ဣန္ဒန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။

၁၂။ မာတာဟိနဿ-အမိယုတ်သောသူအား၊ ဒုပ္ပာ
သာ-မကောင်းသောစကားရှိ၏၊ ပိတာဟိနဿ-အဘယုတ်
သောသူအား၊ ဒုက္ခိယာ-မကောင်းသောအမှုအကျင့်ရှိ၏၊
ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟိနာ - မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မှုကား

ဟာသာစ - မကောင်းသော စကားလည်းရှိ၏။ သုကိရိယာ
မကောင်းသော အမှုအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၁၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ - အမိ မြတ်သောသူအား။ သု
ဘာသာ - ကောင်းသော စကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ - အ
ဖခင် မြတ်သောသူအား။ သုကြိယာ - ကောင်းသော အမှုအ
ကျင့်ရှိ၏။ ဥဘောမတတဘိတာသေဋ္ဌာ - မိဘနှစ်ပါးစုံမြတ်
ကား။ သုဘာသာစ - ကောင်းသော စကားလည်း ရှိ၏။
သုကိရိယာစ - ကောင်းသော အမှုအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၁၄။ သင်္ဂါမေ - စစ်မြေပြင်အရပ်၌ သူရဲ - ရဲရင့်သောသူကို
ဣန္ဒန္တိ - အလိုရှိကုန်၏။ မန္တိသု လျှိုဝှက်သော တိုင်ပင်ရာတို့၌
အကုတုဟလံ စကားစေင့်ချုပ် အုပ်အုပ်လျက်လျက် မ
ပွက်တတ်သောသူကို။ ဣန္ဒန္တိ - အလိုရှိကုန်၏။ အန္တပါနေသု
သမင်အဖျော်ကောင်း စားသောက်သောအခါတို့၌ ပီယံ
မျှစ်သောသူကို။ ဣန္ဒန္တိ - အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထေ - ခဲခက်စွာ
သော အရေးအရာသည်။ ဇာတေ - ဖြစ်လာသည် ရှိသော်
သန္တိတံ - ပညာရှိသော သူကို။ ဣန္ဒန္တိ - အလိုရှိကုန်၏။

၁၅။ သုနခေါ - ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ - ခွေးတ
ကောင်ကို။ ဒိသ္မာ - မြင်၍။ ရောသယံ - ချုပ်ချယ်လျက်။ ဟိံ
သိဝံ - ညှင်းဆဲအံ့သောငှါ ဒန္တံ - သွားကို။ ဒသေတိ ငြိ၏။
ဒုဇ္ဈနော - သုယုတ်သည်။ သုဇနံ - သူတော်ကောင်း ကို။ ဒိ
သ္မာ - မြင်၍။ ရောသယံ - ချုပ်ချယ်လျက်။ ဟိံသံ - ညှင်းဆဲ
ခြင်းကို။ ဣန္ဒတိ အလိုရှိ၏။

၁၆။ ဝေဂေန လျှင်စွာ။ ကိစ္စာနိ - အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့ကို
မာစကရေဟိဝါ - မိမိလည်းမပြုသင့်။ ဝေဂေန ရာပေဟိဝါ

သူကပါကိုလည်း မပြုစေလင့် ကမ္ဘာ - အမှုကို၊ သဟဿ
အဆောတလျှင်၊ ကာရိတံ ငြိမိမှုကား၊ မနွေ-ဇညာနည်
သောသူသည် ပစ္စာ-နောက်မှ၊ အနုတပ္ပတိ-ပူပန်ရ၏။

၁၇။ လောကေ - လောက၌၊ ကောဓံ - အမျက်ကို၊
ဟန္တာ-ဗျောက်နိုင်မှုကား၊ ဟဒါစိ-တရံတဆစ်မျှလျှင်၊
သေစတိ-မစိုးရိမ်၊ မက္ခဗ္ဗဟာနံ-သူ၊ ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်
သောသူကို၊ ဣသယော-ဘုရား စသော၊ သူတော်ကောင်း
တို့သည်၊ ဓမ္မဿန္တိ-ချီးမွမ်းကုန်၏၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းသော
သူတို့၏၊ ဗရသဝါစံ-ကြမ်းကြုတ် စကားကို၊ ခမထ
သည်းခံရာ၏၊ ဇေတံဓန္တိ-ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို၊ ဥတ္တ
မြတ်၏ ဟူ၍၊ သန္တော - ဘုရား စသော သူတော်ကောင်း
တို့သည်၊ အာဟု - ဆိုကုန်၏။

၁၈။ လောကေ-လောက၌၊ အသုစိ သင်္ကတေ-မစိ
အဘိပြည့်သော၊ သမ္မာဓေ - ကျဉ်းမြောင်းသော၊ ဌာနေ
အရပ်၌ နိဝါသော - နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏
တတော-ထိုထက်၊ အပ္ပိယေ-မချစ် မနှစ်သက်လိုသော
အရိဒ္ဓိ-ရန်သူထံ၌၊ နိဝါသော - နေရခြင်း သည်၊ ဒုက္ခော
ဆင်းရဲ၏၊ တတောပိ-ထိုထက်လည်း၊ အကတညုနိ-သူ၊
ကျေးဇူးကို မဆိုတတ်သော သူ၏အထံ၌၊ နိဝါသော-နေရ
ခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော - ဆင်းရဲ၏။

၁၉။ ဩဝါဒေ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ အနုသာသေယျ
မပြတ်ဆုံးမရာ၏ ပါပကာစ-ယုတ်မာသောအကျင့်မှလည်း
နိဝါရယေ-ထားမြစ်ရာ၊ ဟိ-ထိုစကား သင့်ပေစွ၊ သော
ထို ဆုံးမ ထတ်သော သူကို၊ သန္တော - သူတော်ကောင်း

သူသည်။ ပိယော - ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။
အသန္တော - သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော
အချစ်ခင် အပ်သည်။ ဟောတိ - ဖြစ်၏။

၂၀။ ဥတ္တမံ - ကိုယ် ထက် မြတ်သောသူကို။ အတ္တ နိ
တေန - ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ - အောင်ရာ၏။
ယူရံ - ရဲရင့်သောသူကို။ ဘေဒေန - သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ
အောင်ရာ၏။ နိဗ္ဗံ - ကိုယ်အောက် ယုတ်သောသူကို။ အပ္ပ
ကဒါနေန - ထိုမှတစ်ပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ - အောင်ရာ၏
သမံ - ကိုယ်နှင့် တူသောသူကို။ ဝိရိယေန - လုံ့လပြုသဖြင့်။
ဇယေ - အောင်ရာ၏။

၂၁။ လောကေ - လောက၌။ ဝိသံ - အဆိပ်ကို။ ဝိသံ
ဣတိ - အဆိပ်ဟူ၍။ နအာဟု - မဆိုကုန်။ သံဃဿ - သင်္ဃာ
၏။ ဓနံ - ဥစ္စာကို။ ဝိသံဣတိ - အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ - ဆိုအပ်၏။
ဝိသံ - အဆိပ်သည်။ ကေဝဟနတိ - တကြိမ်သာလျှင် သတ်
တတ်၏။ သံဃဿ - သင်္ဃာ၏။ ဓနံ - ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ
ဘဝ အလုံးစုံကို။ ဟနတိ - သတ်တတ်၏။

၂၂။ ဇဝေန - လျှင်မြန် ခြင်းဖြင့်။ ဘဒ္ဒိ - မြင်းကောင်း
ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ - သိကုန်၏။ ဝါဟေန - လေးသောဝန်
ကို ရွတ်ဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ဗလိဗန္ဓ - နွားလား ကျေးဇူးကို
ဇာနန္တိ - သိကုန်၏။ ဒုဟေန - နို့ ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဇေန - နို့ ထွက်
သောနွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တိ - သိကုန်၏။ ဘာသမာ
နေန - ကြံစည်လျှို့ဝှက် ခဲခက်သော စကားကို ဆိုခြင်းဖြင့်။
ပဏ္ဍိတံ - ပညာရှိကို။ ဇာနန္တိ - သိကုန်၏။

၂၃။ သာဓုနံ - သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာသည် အပ္ပမ္ဘိ- အနည်းငယ် သော်လည်း၊ ကုပေ- တွင်း၌၊ ဝါရီရ ရေကဲ့သို့ နိဿယော- သူတပါးတို့မှိမ့်ရာဖြစ်၏၊ အသာဓုနံ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏၊ ခနံ- ဥစ္စာသည်၊ ဗဟံ အပိ များသော်လည်း၊ အဏ္ဏဝေ- သမုဒြာ၌၊ ဝါရီဝေ- ရေကဲ့သို့ နှစ် နိဿယော- သူတပါးတို့ မှိမ့်ရာမဖြစ်။

၂၄။ နန္ဒာ - မြစ်တို့သည်၊ အာပံ ရေကို၊ နော ပိဝန္တိ မသောက်ကုန်၊ ရက္ခာ- သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလံ- အသီးကို၊ နောခါဒန္တိ- မစားကုန်၊ မေဃာ- မိုင်းတို့သည်၊ ကုစိ- အချိုသော အရစ် ၌၊ နော ဝဿန္တိ - မရွာကုန်၊ သတံ - သူတော်ကောင်း တို့၏၊ ခနံ - ဥစ္စာ သည်လည်း၊ မရတ္တာယ - သူတပါး တို့၏ အကျိုး၌ သာတည်း။

၂၅။ အပတ္တေယျံ-မတောင့်တအပ်သည်ကို နပတ္တေယျ မတောင့်တရာ၊ အစိန္တေယျံ-မကြံအပ်သည်ကို၊ နစိန္တေယ မကြံရာ၊ ဓမ္မမေဝ- တရား သဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာ လျှင်၊ သုစိန္တေယျ- ကောင်းစွာကြံရာ၏၊ မောဃံ-အချိုးနှိုင်း သော၊ ကာလံ- ကာလကို၊ န အဋ္ဌယေ - မလွန်စေရာ၊

၂၆။ အစိန္တတမ္မံ - မကြံဘဲလျက်လည်း၊ ဘဝတိ-ဖြစ် တတ်၏၊ စိန္တတမ္မံ ကြံသော်လည်း၊ ဝိနဿတိ- ပျက်တတ် ၏၊ ဟိ ထိုစကား သင့်စွ၊ ဣတ္ထိယာဝါ - မိန်းမ၏၎င်း၊ ပုရိ သဿဝါ- ယောက်ျား၏၎င်း၊ ဘောဂါ-စည်းစိမ်တို့သည် န စိန္တာမယာ - ကြံတိုင်းမပြီးကုန်၊

၂၇။ အသန္တော-သူတော်မဟုတ်သော သူယုတ်သည် အဿ- ထိုသူ၏၊ ပိယော- ချစ်အပ်သော မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်း

သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သန္တံ-သူတော်ကောင်းကို၊ ဖိယံ
ချစ်အပ်သော မိတ်ဆွေကို၊ နကုရတေ-မပြု၊ အသတံ-မသူ
တော်တို့၏၊ ဓမ္မံ-တရားကိုသာလျှင်၊ ရောစေတိ-နှစ်သက်
၏၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ တံ-ထိုအမှု အကျင့်သည်၊ ပရာဘဝ
တော - ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ-အကြောင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ-သူတော်ကောင်း တို့ကို ဆိုရာအခန်းသည်၊
နိဗ္ဗိတံ = ပြီးပြီ။

— ၀ —

၃ - မာလဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍ။

၁။ ခလော-သူယုတ်ကို၊ အတိဝိယော-အလွန်ချစ်ခင်
ခြင်းကို၊ နကာတဗ္ဗော-မပြုအပ်၊ သိရသာ-ဦးခေါင်းဖြင့်၊
ဝဟ မာနေသပိ - ရွက်ဆောင် သော်လည်း၊ အဗ္ဗ ပူရော -
ရေမပြည့်သော၊ ဗုဒ္ဓောယထာ-အိုးကဲ့သို့၊ ကောတူဟလံ
အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ကို၊ ကရောတိ - ပြုတတ်၏။

၂။ သဗ္ဗေါ-မြွေသည်၊ ဒုဋ္ဌော-ကြမ်းကြုတ်၏၊ ခလော
သူယုတ်သည်လည်း၊ ဒုဋ္ဌော-ကြမ်းကြုတ်၏၊ သဗ္ဗေါ-မြွေ
ထက်၊ ခလော - သူယုတ်သည်ကား၊ ဒုဋ္ဌ ထရော - ကြမ်း
ကြုတ်လွန်၏ သောသဗ္ဗေါ-ထိုမြွေသည်၊ မန္တောသယော
မန္တရာ၊ ဆေးဝါးတို့ဖြင့်၊ သမ္ပတိ ငြိမ်းနိုင်၏၊ ခလော-သူ
ယုတ် သည်ကား၊ ကေန - အဘယ် မည်သော ဆေးဖြင့်၊
ဥပသမ္ပတိ - ငြိမ်းနိုင်အံ့နည်း။

၃။ သောဗာသော-အကြွင်းသူမိုက်သည်။ ဗာလျံ-မိမိ
မိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ မညာဘိ သိ၏။ တေန-ထိုသို့သိခြင်း
ကြောင့်၊ သော-ထိုသူမိုက်သည် ပဏ္ဍိတောဝါပိ-ပညာ
ရှိသော်လည်း၊ မညှ်းသး၏။ ဇယာ ဗာလော-အကြွင်းသူ
မိုက်သည့် ကာ။ ဗာလောဝ-မိုက်သည်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတ
မာနိ-မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိထင်၏။ သော-ထိုသူမိုက်ကို၊
ဝေ-စင်စစ်၊ ဗာသောဘိ-သူမိုက်ဟူ၍၊ ဝုစ္ဆာဘိ-ဆိုအပ်၏။

၄။ ဗာလော-သူမိုက်သည်၊ ယာဝ-အကြွင်းမျှလောက်
ပါပံ-မိမိပြွဲသော မကောင်းမှုသည်၊ န ပစ္စတိ-အကျိုးမပေး
သေး၊ ထာဝ-ထိုမျှလောက်၊ မရူဝ-ပျင်းရည်ကဲ့သို့၊ မည
တိ-အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ-အကြွင်း အခါ၌ကား၊
ပါပံ-မိမိပြွဲသော မကောင်းမှုသည်၊ ပစ္စတိ-အကျိုးပေး
၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဒုက္ခ-ဆင်းရဲသို့၊ နိဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။

၅။ ဗာသော-သူမိုက်သည်၊ ဗလဝါ-အားရှိမှု၊ န သာ
ရ-မကောင်း၊ သာဟသာ အနိုင်အထက်၊ ခနံ-သူ၏ဥစ္စာ
ကို၊ ဝိန္ဒတေ-ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပဗညာ-ပညာသည်း
သော၊ သော ဗာလော-ထိုသူမိုက်သည်၊ ကာယဿ-
ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘောဒါ-ပျက်သည်မှ၊ ပရံ-နောက်၌၊ နိရ
ယံ-ရဲသို့၊ ဥပ ပစ္ဆတိ-ရောက်တတ်၏။

၆။ ဗုဒ္ဓေ-အိမ်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-ဖျက်ဆီးတတ်သည့်ကား
မူသိကော-ကြွက်တည်း၊ ဝနေ-တော၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-ဖျက်ဆီး
တတ် သည်ကား၊ ဝါနရော-မျှောက်တည်း၊ သကုဏေ
ဌက်၌၊ ဒုဋ္ဌောစ-ဖျက်ဆီးတတ်သည့်ကား၊ ကာကော-ကျိုး

ထည်း၊ နရေ - လူ၌၊ ဒုဋ္ဌာစ - ဖျက်ဆီးထုတ်သည့်ကား၊
ဗြာဟ္မဏော ပုဏ္ဏားထည်း။

၇။ ဇာဂရတော - နိုးကြားသေးသူအား၊ ဧတ္ထိ-ညဉ့်
သည် ဒိဃာ-ရှည်၏၊ သန္တဿ-ခရီး၊ ပန်းသောသူအား၊ ယော
ဇနံ တယူဇနာ ခရီးသည်၊ ဒိဃံ-ရှည်၏၊ သဒ္ဓမ္မံ-သူတော်
ကောင်းတရားကို၊ အဝိဇာနတ်- မသိကုန်တော့၊ ဗလဇနံ
သူမိုက်တို့အား သံသာရော-သံဝါ ရာသည်၊ ဒိဃာ-ရှည်၏။

၈။ ခဏဇာတော - ယုတ်သောသဘော ရှိသူသည်၊ ပ
ရေသံဝ- သူတပါးတို့၏သာလျှင်၊ တိလတ္တံ နှမ်းစေ့ခန့်
ရှိသော၊ အပ္ပဒေါသံ-အနည်းငယ်သောအငြင်ကို၊ ပဿတိ
မြင်ထုတ်၏၊ နာဠိကောရတ္ထိ-အုန်းသီးလေ့ကံရှိသည့်လည်း
ဖြစ်သော၊ သဒေါသံ-မိမိအပြစ်ကို၊ နပဿတိ-မြင်ထုတ်။

၉။ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသော သူသည်၊ အတ္တဒေါသံ
မိမိအပြစ်ကို၊ ပရေ-သူတပါးတို့ကို၊ န ဇညာ- မသိစေရာ၊
ပရဿ- သူတပါး၏၊ ဒေါသံတု - အငြင် ကိုကား၊ ဇညာ
သိအောင်ပြုရာ၏၊ ကုမ္မာ-လိပ်တို့သည်၊ အင်္ဂါနိ-လက်ခြေ
ဦးခေါင်း တို့ကို၊ ဂုပ္ပန္တိဇ္ဇဝ-လျှို၍ ကုန်သကဲ့သို့၊ အတ္တံ
ဒေါသံ- မိမိအပြစ်ကို၊ ဂုပ္ပယု- လျှို၍ရာ၏၊ ပရ ဒေါသဉ္စ
သူတပါး တို့၏ အပြစ်ကိုလည်း၊ လက္ခယေ- မှတ်ရာ၏။

၁၀။ ဗာလေန-သူမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတဿ-ပညာရှိအား
ပသံသာယာ- ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဒဇ္ဇော - ဒဏ်ကို၊ ဒိယုတေ
ပေးသည့် မည့်၏၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိတေဇနဝ
ပညာရှိသည် သာလျှင်၊ ဝဇ္ဇော - ချီးမွမ်း အပ်သော်
သုဇ္ဈောတော - ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းအပ်သည် ဖြစ်၏။

၁၁။ လုဒ္ဓံ - လိုခြင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို၊
 အတ္ထေန - တံရိုးလက်ဆောင် ပေးသံဖြင့်၊ ဂဏ္ဍေယျ - သိမ်း
 ပိုက်ရာ၏၊ ထဒ္ဓံ - မာန်ခက်ထန်သောသူကို၊ အဗ္ဗလိကမ္မု
 နာ - လက်အုပ်ချီသဖြင့်၊ ဂဏ္ဍေယျ - သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ မူဠံ - သူ
 မိုက်ကိုကား၊ ဆန္ဒာနု ဝတ္ထိယာ - အလိုသို့ လိုက်သဖြင့်၊ ဂ
 ဏ္ဍေယျ - သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတံ - ပညာရှိကို၊ ယထာဘူ
 တေန - ဟုတ်မှန်တိုင်း ပြုသဖြင့်၊ ဂဏ္ဍေယျ - သိမ်းပိုက်ရာ၏။

ဗာလ ဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍံ - သူမိုက် သူယုတ်တို့ကို ဆိုသော
 အခဏ်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

— ၀ —

၄ - မိတ္တံ ကဏ္ဍ။

၁။ ဟိတ ကာရော - စီးပွားကို ဆောင်သည့်ရှိသော်၊
 ပရောပိ - ရန်သူ သည်လည်း၊ ဗန္ဓု - အဆွေမည်၏၊ အဟိ
 တော - စီးပွားကို မဆောင်မူ၊ ဗန္ဓု - အဆွေသည်လည်း၊ ပ
 ရော - ရန်သူမည်၏ ဗျာဒိ - ဆနာသည်၊ ဒေဟဒေ - ကိုယ်
 ခွဲဖြစ်လျက်၊ အဟိတော - စီးပွားကို မဆောင်လေ၊ ဩသင်္ခ
 ဆေးကား၊ အရညံ - ထောင့် ဖြစ်လျက်၊ ဟိတံ - စီးပွားကို
 ဆောင်လေ သတည်း။

၂။ ပရောက္ခေ - မျက်ကွယ်၌၊ ဂုဏ္ဍဟန္တာရံ - ကျေးဇူးကို
 ချေဖျက် တတ်သော၊ ပဗ္ဗက္ခေ - မျက်မှောက်၌၊ ပိယဝါဒီနံ
 ချစ်တွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော၊ တာဒိသံ - ထိုသို့
 သဘော ရှိသော၊ မိတ္တံ - အဆွေ ခင်ပွန်းကို၊ ဝိသကုဗ္ဗေ -

အဆိပ်အိုး၌၊ မရ - ပျားကို၊ ဝဇ္ဇေယထာ - ကြည်ရာသကဲ့
သို့၊ ဝဇ္ဇယေ - ကြည်ရာ၏။

၃။ ခနုဘိနေ - ဥပ္ပာတညည်းယုတ်မှုကား။ မိတ္တော-အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်၊ စဇေ-စွန့်တတ်၏၊ ပုတ္တဒါရာ-သားမယားတို့
ထည်၎င်း၊ သယောဒရာ - ညီ၊ သား၊ အကို၊ တို့သည်၎င်း
စန္ဒိ - စွန့်တတ်ကုန်၏၊ ခနုဝန္တဝ - ဥပ္ပာရှိသော သူကိုသာ
လျှင်၊ သေစန္ဒိ - မှီဝဲကုန်၏၊ ထသ္မာ - သို့ကြောင့်၊ ခနု-ဥပ္ပာ
သည်၊ လောကေ-လောက၌၊ မဟာသခါ - ခင်ပွန်းကြီးထည်း

၄။ လောကေ-လောက၌ ဘန္တိ-ကွန်သုခစား အကဲကို
ပေသနေ-စေပါး ခိုင်းခန့်သောအခါ၌၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏
ဗန္ဓုဝဇ္ဇိ-ဆွေမျိုးအကဲကို လည်း ဘယာဂတေ-ဘေးရောက်
သောအခါ၌၊ ဇာနေယျ သိရာ၏၊ တထာ-ထိုမြို့၊ မိတ္တံ-အ
ဆွေခင်ပွန်းအကဲကို၊ အာပဒါသု ဥပ္ပာဘေး ရောက်သော
အခါတို့၌၊ ဇာနေယျ - သိရာ၏၊ ဧရဋ္ဌ - မယား အကဲကို
လည်း၊ ဝိဘဝက္ခယေ - စည်းစိမ်ကုန်မှ၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏။

၅။ ယော - အကြင် သူသည်၊ ဟိတေ - အစီး အပွား၌၊
ယုတ္တော-ယှဉ်၏၊ သော-ထိုသူသည် ဗန္ဓု၊ အဆွေခင်ပွန်း
မည်၏၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည် ပေါသကာ-ကျွေးမွေး
တတ်ကုန်သည်၊ ဗဟာန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်
ဝိတရာ - မိဘ မည်ကုန်၏၊ ယတ္ထ - အကြင်သု၌ ဝိသ္မာ
သော-အကျွမ်းဝင်၏၊ တံ-ထိုသူသည်၊ မိတ္တံ-ခင်ပွန်းမည်၏
ယတ္ထ-အကြင်မိန်းမ၌၊ နိဗ္ဗုတိ-နှလုံးငြိမ်း၏၊ သာ-ထိုငြိမ်း
စေတတ်သော မိန်းမသည်၊ ဘရိယာ - မယားမည်၏။

၆။ အဝိဿန္တ - ရန်သူကို၊ န ဝိဿံသေ - အလျင်း အ
ကျွမ်းမဝင်ရာ၊ မိတ္တဉ္ဇာပိ - အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်း၊ နဝိဿ
သေ - အလွန် အကျွမ်း မဝင် ရာ၊ ကဒါဒိ - တခု တခါ
မိတ္တော - အဆွေ ခင်ပွန်းသည်၊ ကုပိတေ - အမျက်ထွက်
လတ်သော် သဗ္ဗဒေါသံ - ခပ်သိမ်းသောအပြစ်ကို ပကတ
သတိ - ထင်ရှား ဖော်တတ်၏။

၇။ ယော - အကြင် သူသည်၊ သကိံ - တကြိမ်၊ ဒုဋ္ဌံ
အမျက် ထွက်ဘူးသော၊ မိတ္တံ - မိတ်ဆွေကို၊ ပုန - ထပ်မံ
သန္ဓတံ - စေ့စပ်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယ - အလိုရှိငြားအံ့၊ သော
သိသုသည်၊ အဿတရီ - အဿတိုရ်ခြင်း၊ မြင်းမ သည်၊
ဂဗ္ဘံ - ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏ္ဍာတိယထာ - ယူသကဲ့သို့၊ မစ္စံ
သေမင်းကို၊ ဥပ ဂဏ္ဍာတိ - ယူသည် မည်၏။

၈။ ယာဝ - အကြင်မျှတောက်၊ ကာလံ - မိမိအကြံကာ
လသည်၊ အနာ ဂတံ - မရောက်သေး၊ တာဝ - ထိုရွှေ
သောက်၊ အမိတ္တံ - ရန်သူကို၊ ခန္ဓေ - ပရံ၊ ဖြင့် ဝဟေ ရွက်
ဆောင်ရာ၏ ကာလေ - မိမိ - ကြံကလသည်၊ အာဂတေ
ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သေ ဖြီးသော်၊ တမေဝ - ထိုရန်သူ
ကိုမျှင် သေသေ ကျောက်၌ ဃာရံ ရွက်ဆောင်သေအံ့
ကို ဘိန္နေဇ္ဇဝ - ခွဲသကဲ့သို့ ဘိန္ဒု - ခွဲမျက်ရာ၏။

၉။ ဣဏသေသော မြီကြွင်းသည်၎င်း၊ အဂ္ဂိသေသော
မီးကြွင်းသည်၎င်း၊ တထာစ - ထို့အတူ သာလျှင်၊ တတိ
သေသော - ရန်ကြွင်းသော်၎င်း၊ ဗုဒ္ဓဗျူနံ - အပန် တလဲလဲ
ဝိဝေဒ္ဓိ - ပွားတတ်ကုန်၏ တသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ သေသံ
အကြွင်းကို၊ န ကာရယေ - မပြုရာ။

၁၀။ ယထာ - အကြင်သူ၏၊ မုခံ - မျက်နှာသည်၊ ပဒုမံ - ပဒုမာကြော့ကဲ့သို့ နှင်၏၊ ၀၊ ၈၁ - ဆိုသော စကားသည်၊ စန္ဒနသီတလံ စန္ဒလူးကဲ့သို့ ချမ်း၏၊ ဟဒယေတု နှလုံး၌ကား၊ ဟလာဟလံ - လျင်စွာ သေစေ တတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ရှိ၏၊ တာဒိသံ ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူကို၊ နောပသေဝေယျ - မမှီဝဲရာ၊

၁၁။ ဖရသံ - ကြမ်းကြုတ်သော၊ သာမိံ - အရှင်ကို န သေဝေယျ မမှီဝဲရာ၊ တတော ထိုထက်၊ မစ္ဆရိံ - ဝန်တိုသော၊ သာမိံ - အရှင်ကို န သေဝေယျ - မမှီဝဲရာ၊ တတော ထိုထက်၊ အပဂ္ဂဗ္ဗံ - မချို့မြင့် တတ်သော၊ သာမိံ - အရှင်ကို၊ န သေဝေယျ - မမှီဝဲရာ၊ တတော - ထိုထက်၊ နိဂ္ဂဟိတံ နှိပ်စက်တတ်သော သာမိံ - အရှင်ကို၊ နေဝ သေဝေယျ မမှီဝဲရာ သလျှင်ကတည်း။

၁၂။ သိဝီ - ဦးချိုရှိသောသတ္တဝါကို၊ ပညာသဟတ္ထေန အတောင်ငါးဆယ်သောအရပ်မှ၊ ဝဇ္ဇေ - ကြည်ရာ၏၊ ဝါဇိနံ မြင်းကို၊ သထေန - အတောင်တရာမှ၊ ဝဇ္ဇေ - ကြည်ရာ၏၊ ဟတ္ထိဒန္တံ အစွယ်ရှိသောဆင်ကို၊ သဟဿေန - အထောင်တထောင်မှ၊ ဝဇ္ဇေ - ကြည်ရာ၏ ဒုဇ္ဇနံ သုမကောင်းကိုမူကား ဒေသ စာဂနေ - အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ - ကြည်ရာ၏။

၁၃။ ကုဒေသဉ္စ - မကောင်းသောအရပ်ကို၎င်း၊ ကုမိတ္တဉ္စ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း၊ ကုကုလဉ္စ - မကောင်းသောအမျိုးကို၎င်း၊ ကုဗန္ဓဝဉ္စ - မကောင်းသော အဆွေကို၎င်း၊ ကုဒါရဉ္စ - မကောင်းသော မယားကို၎င်း၊ ကုဒါသဉ္စ

မကောင်းသော ကျွန်ကို ၎င်း။ ဒုရထော - စေးမွှာ၊ ပရိဝဇ္ဇ
ယေ - ကြည်ရာ၏။

၁၄။ ယေ သခါနော - အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်၊ ရော
ဂါတုဓရ စ - အနာနှိပ်စက်သော ကာလ၌၎င်း၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေစ
တေပွတ် ခေါင်းပါးသော ကာလ၌၎င်း၊ ဗျသနေစ - ဧည့်၊
စိပ်ပျက်စီးသော ကာလ၌၎င်း၊ သတြိဂဟေ - ရန်သူဘမ်း
မိသော ကာလ၌၎င်း၊ ရာဇဒ္ဒါရေစ - မင်းအိမ် တခါး၌၎င်း
သုသာနေစ - သုသာန်တစ်ပြင်၌၎င်း၊ တိဋ္ဌန္တိ - တည်ရပ်ပေ
ကုန်၏၊ တေသခါ - ထိုခင်ပွန်းတို့သည် သာလျှင်၊ သုမိတ္တ
ကာ - ခင်ပွန်းကောင်း၊ မည်ကုန်၏။

၁၅။ သိဘဝါးစာ - နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသော
သူသည်၊ ဗဟုမိဇ္ဈာ - များသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ ဗရ
သေဝ - ကြပ်ကြိတ်သော သူသည်၊ အပ္ပမိတ္တော - နည်းသော
အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏၊ စန္ဒသုရိယရာဇုနံ - လမင်း၊ နေမင်းတို့၏
ဥပမံ - ဥပမာကို၊ ဣတ္ထ - ဤအရာ၌၊ ဥာတဗ္ဗံ - သိအပ်၏။

မိတ္တ ကဏ္ဍံ - ခင်ပွန်းကို ဆိုရာ အခန်းသည်။

နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

— ၀ —

၅ - ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ။

၁။ ကောကိလာနံ - ဥဩတို့၏ရှုပ် - အဆင်းကား၊ သရော
အသံသည်။ နာရိရှုပ် - မိန်းမတို့၏အဆင်းကား၊ ပတိဗ္ဗတံ
လင်ကိုမြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ - ရုပ်သဏ္ဌာန်မကောင်း

သောသုတို့၏။ ရှုပ် - အဆင်းကား၊ ဝိဇ္ဇာ - အတတ်တည်း၊
တပဿနံ - ရသေ့ ရဟန်းတို့၏။ ရှုပ် - အဆင်းကား၊
ဓမ္မာ - သည်းခံခြင်း တည်း။

၂။ ဣတ္ထိနံ-ပိန်းမတို့၏ ခနံ-ဥစ္စာကား၊ ရှုပ်-အဆင်း
တည်း၊ ပုရိသာနံ-ယောက်ျားတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊ ဝိဇ္ဇာ
အတတ်တည်း၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊
သီလံ-သီလတည်း၊ ရာဇာနံ-ဝင်းတို့၏၊ ခနံ-ဥစ္စာကား၊
ဗလံ-ရဲဇာန် ဖိုလ်ပါတည်း။

၃။ တာပသာ-ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား ကိသဝ
ကြံ့ခွသလျှင်၊ သောတာ-တင့်တယ် ကုန်၏၊ စတုပ္ပဒါ
အခြေလေးခု ရှိသော ဆတ္တဝါ တို့သည်ကား၊ ထူလဝ
ဆူမှ သလျှင်၊ သောတာ-တင့်တယ် ကုန်၏၊ ပုရိသာ စ
ယောက်ျားတို့သည်ကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်ပညာရှိမှသလျှင်
သောတာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣတ္ထိစ-ပိန်းမတို့သည်ကား
သာမိကာဝ-လင်ရှိမှသလျှင် သောတာ-တင့်တယ်ကုန်၏။

၄။ သု ဂန္ဓဒွာ-တတ်ယှဉ်သော စောင်းသမား တို့
သည်၊ ပဉ္စဇတျာ-ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့် ကင်းမှု၊ မလာ
ပျက်ကုန်၏၊ ခနုပ္ပဟာ တတ်ယှဉ်သော လေးသမားတို့
သည်၊ သက္ကရကျာ ခုနစ်ရက်မျှ စောင်းနှင့် ကင်းမှု၊ မလာ
ပျက်ကုန်၏၊ သုဘဒိယာ-တော်မှန် ယှဉ်သော သား၊ မ
ယားတို့ဖြစ်လျှင်မူလည်း ဇကမာလာ-လင်နှင့် ထလကင်း
မှု၊ မလာ-ပျက်ကုန်၏၊ သိယာ-တပည့်တို့သည်၊ အနုမာ
သာ - တလခွဲမျှ ဆရာနှင့် ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်ကုန်၏။

၅။ ဟိ-ကွဲသည်၊ ပင်-ညွှန်၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊
ဟင်-ဟင်္သာငှက်သည်၊ ပေါက် ရေကန်၌၊ ရမတိ မွေ့
လျော်၏၊ ထိ-မိန်းမသည် ပု-ယောက်ျား၌၊ ရမတိ-မွေ့
လျော်၏၊ ခု-ရဟန်းသည်၊ ခံ တရား၌၊ ရမတိ-မွေ့ လျော်၏။

၆။ အန္တိ ထမင်းကို၊ ဖိ နှုတ် - အစာကြောမှ၊ ပသံသေယျ
ချိုမွှမ်း ရာ၏၊ ဒါရဇ္ဇ - မယား ကိုလည်း၊ ဂတယောဠနံ-
အရွယ်လွန်မှ၊ ပသံသေယျ - ချိုမွှမ်း ရာ၏၊ သုရံ-ရဲမားကို၊
ရုဏ ပုနဂတံ စစ်အောင်၍ ဖြန့်မှ၊ ပသံသေယျ - ချိုမွှမ်း
ရာ၏၊ သဿံ - ကောက်ကို၊ ဂေဟာ မဂတံ - အိမ်သို့
ရောက်မှ၊ ပသံသေယျ - ချိုမွှမ်းရာ၏။

၇။ ဒုတ္တိပတိကာ - နှစ်လင်သို့ လင်ကွာပြီးသော၊ နာရီ
စ - မိန်းမသည်၎င်း၊ ဒုတ္တိပိဟာရကော - နှစ်ကျောင်းသုံး
ကျောင်း ပြောင်းပြီးသော၊ ဘိက္ခု ၂၀ ရဟန်းသည် ၎င်း၊
ဒုတ္တိပါသမုတ္တော ကြွေကွင်းမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လွတ်
ပြီးသော၊ ပ ၂၀-ငှက်သည်၎င်း၊ ဗဟူဘရံ အလွန်များ
စွာ၊ ကထမာယာ ပြုအပ်သောဘေယာ ရှိကုန်၏။

၈။ ဒုဇ္ဈနံ - သူယုတ်ကို၊ ပဟရာ - ပုတ်ခတ်သဖြင့်၊ ဒန္တိ
ယဉ်းကျေးဇူးရာ၏၊ အမိတ္တံ - မကောင်းသော အဆွေခင်
ပုန်းကို အဘဏိကာ - စကားဆိုမြဲမဆိုသဖြင့်၊ ဒန္တိ - ယဉ်
ကျေးဇူးရာ၏၊ ဣတ္ထိနံ - မကောင်းသော မိန်းမကို၊ ဗျာသနံ
စသ့် ခိုမ်ကို မအပ်နှင်းသဖြင့်၊ ဒန္တိ - ယဉ်ကျေးဇူးရာ၏၊ ရာ
ဗိနံ - အစာ၌ ကတ်ခတ်မော တတ်သောသူကို အပ္ပ တာ
ဇနံ အစာ ခို ယုတ်သဖြင့်၊ ဒန္တိ - ယဉ်ကျေးဇူးရာ၏။

၉။ စန္ဒိမာ-လမ္ပ၊ ဝိနာ-ကင်းသော၊ ရတ္တိ-ညဉ့်သည်
န သောဘတေ-မတင့်တယ် ဝိစိဝိနာ ဂ္ဂိုင်းတပိုးမှကင်း
သော၊ အတ္တဝါစ - ၁ မုဒြာသည်လည်း၊ န သောဘတေ
မတင့်တယ်၊ ဟံသ ဝိနာ-ဟင်္သာမှ ကင်းသော၊ ပေါက္ခရ
ဏိ-ရေဟန်သည်၊ န သောဘတေ မတင့်တယ်၊ ငတိဝိ
နာ-လင် , မှ ကင်းသော၊ ကညာ - သတို့သိုး သည်၊ န
သောဘတေ - မတင့်တယ် ရာ၊

၁၀။ ပဘိနာ-လင်သည် ဘောဂေါ- ဧည့်စိမ် ဥစ္စာ
ကို၊ ဇနိတော-ဖြစ်စေ အပ်၏၊ ဣတ္ထိယာ-မိန်းမ မူကား၊
သုဂေါပိယော- လုံစေအပ်သည့် သာတည်း၊ ဟိ-ထိုစ
ကား သင့်စွ၊ မုရိသောဝ - ယောက်ျား သည် သာလျှင်၊
ပဓာနော-ပဓာန တည်း၊ ဣတ္ထိ - မိန်းမ မူကား၊ သုစိယာ
သုတ္တံဝ - အပ်ချည်နှင့် သာ တူပါသတည်း။

၁၁။ သဗ္ဗနဗ္ဗိ - ခပ်သိမ်းသော ဖြစ်တို့သည် ဂဏ် နဒိ
ဖြစ်ကောက် တို့သည် သာတည်း၊ သဗ္ဗေ ဝနာ - ခပ်သိမ်း
သော တော တို့သည်၊ ကဋ္ဌယော - ထင်းဖြင့် ပြီးကုန်၏၊
သန္တိတ္ထိယော-ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်၊ နိဝါတကေ
ဆိဝိဗြိမ်သော အရပ်ကို လက္ခ နာနော - ရသည် ဖြစ်သော်၊
ပါပံ-မတောင့်မှကို၊ ကရေ ကရောန္တိ - ပြုကုန်ပြီတည်း။

၁၂။ ဝိဝါဒသီလိ-ငြင်းခုံထုတ်သော အလေ့ရှိသော
ဥသုယ ဘာဏိနိ - ဗြူစူ စောင်းမြောင်းသော ကောင်းကို
ဆိုလေ့ရှိသော သမ္ပဿတဏ္ဍိ - မြင်တိုင်းကိုလည်းနှစ်
သက်အပ်ထားသော၊ ဗဟုဗာဂ ဘုတ္တိနံ - များစွာလည်းချက်
ပြုတ်၍ စားတတ်သော အဂ္ဂုဘုတ္တိ - လင်၏ အဦးကို

စားသက်သေသာ၊ ပရနဂဟ စါသိနိ - သူတပါးတို့အိမ်
သို့ သွားကန် နောက်သော အလေ့ရှိသော၊ နာရီ
မိန်းမကို၊ ပုတ္တသကဒ္ဒိ - သားတပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ညွှား၊ သော်
လည်း၊ ပုဗ္ဗ-ယောက်ျားသည်၊ စေ - စွန့်ပစ်ရာ၏။

၁၃။ ယာနာရိ - အကြွင်းမဲ့သော၊ ဘုရားသုစ - စား
သော အရာရှိ၍၊ ပဗ္ဗသုစ - အဝတ်စားသော ဆင်
ယင်သော အရာရှိ၍၊ ဇနိဝ - အမိကဲ့သို့၊ ကန္တနိ - နှစ်
သက်တွယ် ဖြစ်တတ်၏၊ ဂုဗ္ဗ - ဖျိုဝှက်အပ်သော၊ ဌာ
နဝ - ကျပ်လပ်သော အရာရှိသည်၊ ဘဂိနိဝ - နှမကဲ့သို့၊ ဟိ
ရိနိ - လွန်စွာရှက်သက်၏၊ ပဗ္ဗသု - အခါရောက်ကုန်သော
ကဗ္ဗသု - အမှုရှိ၍၊ ဒါသိဝ - ကျွန်မကဲ့သို့၊ ကဗျာတိ - ရှိ
သေစွာပြုတတ်၏၊ ဘယသု - ဘေးရှိသောအခါတို့၌ မန္တ
တိုင်ပင်တတ်ရ၏၊ သယနသု - အိပ်သောအခါတို့၌၊ ရာမ
ယေ - မွေ့လျော်စေတတ်၏၊ ရုပိသု - အရောင် အဆင်းကို
ဖြူဖြင်ခြင်းတို့၌၊ သိ ဂ္ဂိ - တင့်တယ်စွာ ဖြစ်တတ်၏၊ ကုပ
နသု - အမျက် ထွက်သောအခါတို့၌၊ ခန္တနိ - သည်းခံတတ်
၏၊ သာနာရိ - ထိုမိန်းမကို၊ ဘေဌိဘိ - ဖြတ်စီဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ
ပညာရှိ တို့သည်၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန်၏၊ သာနာရိ - ထိုမိန်းမ
သည်၊ ကာယ သဘာဝါစ - စေသည်၏ အခြားမဲ့လည်း
မိဝေ - နတ်ပြု၍၊ ဘဝေယျ - ဖြစ်ရာ၏။

ဇကုဆန်း (၁၂) လုံးတွဲ၊ ဣန္ဒဝံသ - ဂါထာ အနက်။

၁၄။ ယာယုဘိ - အကြွင်း မိန်းမသော၊ သာမာ - ရွာ
သော အသားအရေလည်းရှိ၏၊ မိဂက္ခိ - သမင်မျက်စိကဲ့
သို့ ညှိသော ချက်လည်းရှိ၏၊ ကန္တမဏ္ဍာဝတ္ထာ - ခါးစေး

တင်ကျယ် ငယ်သောဝမ်းလည်း ရှိ၏။ သုရု - ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့ သွယ်ပျောင်းသော ပေါင်လည်း ရှိ၏။ သုကေသီ ရှည်သောအဖျားကော့တက်သော ဆံလည်း ရှိ၏။ သမ ပန္နိဒန္တိ - ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်း ရှိ၏။ ဂမ္ဘီရ နာဘီ - နက်သော ချက်လည်း ရှိ၏။ သုသီလီ - ကောင်းသော အလေ့အကျင့်လည်း ရှိ၏။ သာယုဝတီ - ထိုသို့သော မိန်းမပျိုကို၊ ဟိနကုလေသုယုတ်သော အမျိုးတို့၌၊ ဇာတာပိ - ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိဝါဟေ - ဆက်ဆံ ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၅။ ဥတုကာလာနံ - ဥတု ကာလတို့တွင်၊ သရဓံ - တန်ဆောင်မုန်းလသည်၊ ပဓာနံ - မြတ်၏။ ဘရိယာနံ - မယားတို့တွင်၊ ရူပဝတီ - အဆင်း လှသော မိန်းမ သည်၊ ပဓာနံ - မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ - သားတို့ တွင်၊ ဇေဋ္ဌောပဓာနံ - သားကြီး သာ မြတ်၏။ ဒိသာနံ - အရပ် မျက်နှာတို့တွင်၊ ဥတ္တရာဒိသာ - မြောက် အရပ်သာ မြတ်၏။

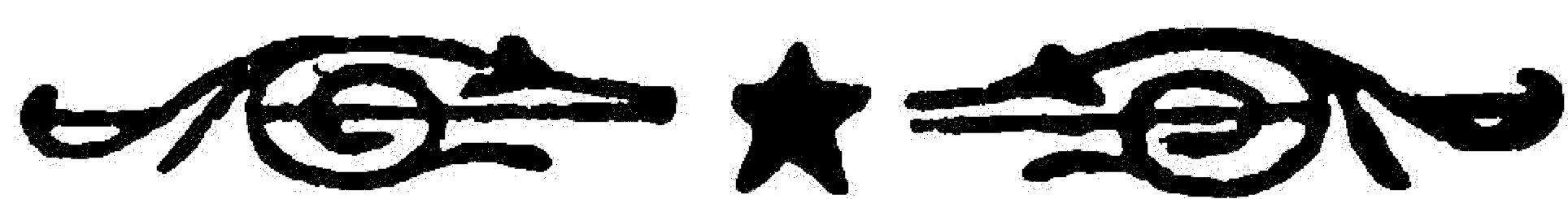
၁၆။ ယာ နာရီ - အကြင် မိန်းမသည်၊ ဇာတိံ ဇာတိံ - ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ - အဘန်တလဲလဲ၊ ပေါရိသံ - ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆေ - အလိုရှိငြားအံ့၊ သာ နာရီ - ထို မိန်းမသည်၊ ပရိ စာရိကာ - သိကြားမင်း မယား သည်၊ ဣန္ဒံ - သကြားမင်းကို၊ အပစာယတိ ဣဝ - အရို အသေ လုပ်ကျွေး သကဲ့သို့၊ သာမိကံ - လင်ကို၊ အပစာယေယျ - အရို အသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၇။ ယော ပေါသော - အကြင် ယောက်ျားသည်၊ ဇာတိံ ဇာတိံ - ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ - အဘန်တလဲလဲ၊ ပေါရိသံ

ယောက်ျား၏ အဖြစ် ကို၊ ဣစ္ဆေ - အလို ရှိငြားအံ့၊ သော ပေါ
သော - ထို ယောက်ျား သည်၊ ပရဒါရံ - သူတပါး၏ မယားကို၊
ဓောတပါဒေါ - ခြေ ဆေးပြီးသော၊ ပေါသော - ယောက်ျား
သည်၊ ကဒ္ဒမံ - ညွှန် ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတိ ယထာ - ကြည့်သကဲ့သို့၊ ဝိ
ဝဇ္ဇေယျ - ကြည့်ရာ၏။

၁၈။ အတိတ ယောဗ္ဗဇော - အရွယ် လွန်ပြီးသော၊ ပေါသော
ယောက်ျားသည်၊ တိဗ္ဗရတ္တနိ - တည်သီးမျှ ငယ်သော သားမြတ်
ရှိသော၊ ယုဝတိ - မိန်းမပျို ကို၊ အာနေတိ - ယူဆောင် သိမ်း
ဆည်း၏။ တဿာ - ထို မိန်းမပျို အား၊ ဣဿာ - တပါး သူနှင့်
ပျော်မွေ့မည်ကို မနာလိုခြင်းကြောင့်၊ န သုပတိ - မအိပ်နိုင်။ တံ
ထို ငယ်သော မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ ပရာ ဘဝတော -
ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ - အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိ ကဏ္ဍံ - မိန်းမကို ဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၆ - ရာဇ ကဏ္ဍ။

၁။ ရာဇာ - မင်းကား၊ ဧက ယာမံ - တယာမ်သာ၊ သယေ
အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိကား၊ ဒွိယာ မညေဝ - နှစ်ယာမ်
သာလျှင်၊ သယေ - အိပ်ရာ၏။ ဃရာ ဝါသော - အိမ်ရာ ထောင်
သော လူ အပေါင်း ကား၊ တိယာ မံဝ - သုံးယာမ် သာလျှင်၊
သယေ - အိပ်ရာ၏။ ယာစကောတု - ဘုန်းကောင်း ယာစကော

ကား၊ စတု ယာဓံဝ - လေးယာမ်သာလျှင်၊ သယေ - အိပ်ရာ၏။

၂။ ယတ္ထ ပဒေသေ - အကြင် အရပ်၌၊ ဓန ဝါ - ဥစ္စာရှိ
သောသူ ၎င်း၊ သုတ ဝါ - အကြားအမြင် များသော ပညာရှိ ၎င်း၊
ရာဇာ - မင်း ၎င်း၊ နဒီ - မြစ် ၎င်း၊ ဝေဇ္ဇောစ - ဆေးသမား ၎င်း၊
ဣမေ ပဉ္စ - ဤ ငါးပါးတို့သည်၊ န ဝိဇ္ဇန္တိ - မရှိကုန်၊ တတ္ထ - ထိုအ
ရပ်၌၊ ဒိဝသံ - တနေ့ တရက်မျှ၊ န ဝသေ - မနေရာ။

၃။ ယသ္မိံ ပဒေသေ - အကြင်အရပ်၌၊ န မာနော - မြတ်နိုး
ခြင်းလည်း မရှိ၊ န ပေမံ - ချစ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ န စ ဗန္ဓဝါ - အ
ဆွေ ခင်ပွန်းလည်း မရှိကုန်၊ ကောစိ - တစုံ တခု သော၊ ဝိဇ္ဇာ ဂ
မော - အတတ်ပညာ ရလာခြင်းသည်လည်း၊ န - မရှိ၊ တဩပဒေ
သေ - ထိုအရပ်၌၊ ဒိဝသံ - တနေ့ တရက်မျှ၊ န ဝသေ - မနေရာ။

၄။ လောကေ - လောက၌၊ အ ပုတ္တကံ - သား၊ မရှိသော၊
သရံ - အိမ်သည်၊ သုညံ - ဆိတ်၏။ အ ရာဇကံ - မင်း မရှိ သော၊
ရဋ္ဌံ - တိုင်းသည်၊ သုညံ - ဆိတ်၏။ အ သိပ္ပဿ - အတတ် မရှိသော
သူ၏၊ မုခံ - ခံတွင်းသည်၊ သုညံ - ဆိတ်၏။ ဒလိဒ္ဒတာ - သူဆင်းရဲ
အဖြစ်ကား၊ သဗ္ဗ သုညာ - အလုံးစုံ ဆိတ်၏။

၅။ လောကေ - လောက ၌၊ ဓနံ - ဥစ္စာကို၊ ဣစ္ဆေယျ - အ
လို ရှိငြားအံ့၊ ဝါဏိဇ္ဇေ - ကုန်သည် လုပ်ရာ၏။ ဝိဇ္ဇံ - အတတ်ကို၊
ဣစ္ဆေ - အလိုရှိမှုကား၊ သုတံ - အကြား အမြင်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
ဘဇေ - ဆည်းကပ် ရာ၏။ ပုတ္တံ - သား၊ ကို၊ ဣစ္ဆေ - အလိုရှိ
မှု ကား၊ တရု ဏိတ္ထိံ မိန်းမ ပျို ကို၊ ဝ သေ - ပေါင်း နေ

ရာ၏။ ရာဇာမစ္ဆ - မင်းအမတ် ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဣစ္ဆ - အလိုရှိမှုကား၊
ဝသံ - မင်း၏ အလိုသို့၊ ဂမေ - လိုက်ရာ၏။

၆။ ယတိ- ရဟန်းသည်၊ အ သန္တုဋ္ဌော-မရောင့်ရဲမှု၊ နဋ္ဌော -
ပျက်၏။ မဟိပတိစ - မြေကြီး သေဋ္ဌ်နင်း ပြည့်ရှင်မင်း သည်ကား၊
သန္တုဋ္ဌော ရောင့်ရဲတတ်မှု၊ နဋ္ဌော - ပျက်၏။ ဂဏိကာ - ပြည့်တန်း
ဆာမ သည်၊ လဇ္ဇော - ရှက်တတ်မှု၊ နဋ္ဌော - ပျက်၏။ ကုလဓိတာ -
အမျိုးကောင်း သွီးသည်၊ နိလ္လဇ္ဇော - မရှက်တတ်မှု၊ နဋ္ဌော - ပျက်၏။

၇။ ပက္ခိနံ - ငှက်တို့ ၏၊ ဗလံ အားကား၊ အာကာသော -
ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ - ငါးဘို့၏၊ ဗလံ - အားကား၊ ဥဒကံ
ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ - အားနည်းသော သူ၏၊ ဗလံ - အားကား၊
ရာဇာ - မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ - သူငယ်တို့ ၏၊ ဗလံ - အားကား၊
ရဒံ - ငိုခြင်းတည်း။

၈။ ခမာ- သည်းခံခြင်း ၎င်း၊ ဇာဂရိယံ- နိုးကြားခြင်း ၎င်း၊
ဥဋ္ဌာနံ - ထကြွ လုံ့လ ပြုခြင်း၎င်း၊ သံဝိ ဘာဂေါ - ဝေဘန် ပေး
ကမ်းခြင်း၎င်း၊ ဒယာ - သနားခြင်း၎င်း၊ ဣက္ခဏာ - မြော်မြင်ခြင်း
၎င်း၊ ဧတေ - ဤခြောက်ပါးတို့သည်၊ နာယကဿ - မင်း စသော
သူကြီး မိဘ၏၊ ဂုဏာ - ဂုဏ်ကျေးဇူး တို့တည်း။ သတံ - သူတော်
ကောင်းတို့သည်၊ ဣစ္ဆိံ တဗ္ဗာ - အလို ရှိအပ် ကုန်သော၊ ဂုဏာ -
ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ တည်း။

၉။ လောကေ - လောက ၌၊ ရာဇာ နော - မင်းတို့ သည်၊
သက်ံ - တကြိမ် သာ၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန် ၏။ သမဏ ဗြဟ္မဏာ -
ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့သည်၊ သက်ံ - တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန်
၏။ သပ္ပုရိသာ - ဘုရား၊ အစ ရှိသော သူတော်ကောင်း တို့

သည်။ သင်္က - တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ - ဆိုကုန်၏။ သေ သေဝ -
 မေ့ - ဤ သို့သော သဘော တရားသည်၊ သနန္တော - ရှေး သူ
 တော်ကောင်းတို့ ၏ အကျင့်တည်း။

၁၀။ လောကေ - လောက ၌။ အ လသော - ပျင်းသော၊
 ကာမ ဘောဂီ - အိမ်ရာ ထောင်သော၊ ဂိဟီ - လူသည်၊ န သာဓု -
 မကောင်း။ အ သညတော - ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး၊ မစောင့်သုံးသော၊
 ပဗ္ဗဇီတော - ရဟန်း သည်၊ န သာဓု - မကောင်း။ အနိသမ္မကာရီ -
 မဆင် မခြင် ပြုလေ့ ရှိသော၊ ရာဇာ - မင်းသည်၊ န သာဓု -
 မကောင်း။ ဗဏ္ဏိတော - ပညာ ရှိလျက်၊ ကောဓနော - အမျက်
 ထွက်တတ်မှု၊ တံပိ - ထို အမျက် ထွက်ခြင်းသည်လည်း၊ န သာဓု -
 မကောင်း။

၁၁။ ယတ္ထ - အကြင် အရပ်၌။ နေတ္တာရော - ရွှေဆောင်
 အကြီး အကဲ တို့သည်၊ ဗဟဝေ - များကုန်၏။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော သူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတ မာနိနော - ငါပညာရှိဟု မှတ်ထင်
 ကုန်၏။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ မဟတ္ထံ - အကြီး
 အမြတ်၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ - အလို ရှိကုန်၏။ တေ သံ - ထိုသူ
 တို့၏၊ ကမ္မံ - အမှုသည်၊ ဝိနဿတိ - ပျက်တတ်၏။

၁၂။ ရာဇာ - မင်းသည်၊ အာယံ - အခုန် အထုတ်၏ ထွက်
 မထွက်ကို ၎င်း၊ ခယံ - မျိုးရိက္ခာ ကုန် မကုန်ကို၎င်း၊ သယံ - ကိုယ်
 တိုင်၊ ဇညာ - သိအောင် ပြုရာ၏။ ကတာ ကတံ - အမှု ထမ်းသည်
 မထမ်းသည် ကိုလည်း၊ သယံ - ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ - သိအောင် ပြုရာ
 ၏။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ - နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို၊ နိဂ္ဂဟေ - နှိပ်ရာ၏။
 ပဂ္ဂဟာ ရဟံ - ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သော သူကို၊ ပဂ္ဂဟေ - ချီး
 မြှောက်ရာ၏။

၁၃။ လောကေ - လောကဉ္စ၊ အက္ကံ - နေစာကို၊ ပိဋိတောဝ - ကျောက်ဖြင့် သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ - လုံ့မှီ ရာ၏။ ဟုဇာ သနံ - မီးကို၊ ကုစ္ဆံ နာဝ - ဝမ်းဖြင့် သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ - လုံ့မှီရာ၏။ သာမိကံ - အရှင်ကို၊ သဗ္ဗ ဘာဂေ န - အလုံးစုံသော အဘို့ ဖြင့်၊ နိသေဝေယျ - ကပ်မှီဝဲ ရာ၏။ ပရ လောကံ - တမလွန် ဘဝ ကို၊ အ မောဟဝါ - မမှိုက်သဖြင့်၊ နိသေဝေယျ - ကပ်မှီရာ ၏။

၁၄။ လောကေ - လောက ဉ္စ၊ အဂ္ဂိ - မီးကို ၎င်း၊ အာပေါ - ရေကို ၎င်း၊ ဣတ္ထိ - မိန်းမ ကို ၎င်း၊ မုဋ္ဌော - သူမှိုက် ကို ၎င်း၊ သပ္ပေါ - မြေကို ၎င်း၊ ရာဇ ကုလာနိစ - မင်းမျိုး တို့ကို ၎င်း၊ အ ပယန္တေန - မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်၊ ဂန္ထဗ္ဗာ - ချဉ်းကပ်အပ် ကုန်၏။ အစ္စေကပါဏ ဟာရကာ - လတ်တလော အသက် ကို ချတတ် ကုန်၏။

၁၅။ လောကေ - လောက ဉ္စ၊ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော - မ ကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဘက်သော သူ ၎င်း။ ဒေါသော ဗိတ္တရ ဒါသကော - ကြမ်းလှစွာသော စိတ် ရှိသော ကျွန်ကို စေ သောသူ ၎င်း။ သသပ္ပေ - မြေရှိသော၊ သရေ - အိမ်၌၊ ဝါသောစ - နေသောသူ ၎င်း၊ မစ္စူ ဝေ - သေအံ့သည့်လျှင် အမှန်တည်း။ န သံ သသော - ယုံမှား မရှိရာ။

၁၆။ လောကေ - လောက ဉ္စ၊ မုဋ္ဌ သိသော ပဒေသေန - မိုက်သော တပည့်ကို အတတ် ပညာ ပို့ချသဖြင့် ၎င်း။ ကုနာရိ ဘရဏေန စ - ယုတ်မာသော မိန်းမ ကို အိမ်ထောင်ဘက် ပြုသ ဖြင့် ၎င်း၊ အ သတံ သဗ္ဗ ယောဂေန - မသူတော် နှင့် ပေါင်း

ဘက်သဖြင့် ၎င်း၊ ပဏ္ဍိတောဘိ - ပညာ ရှိသော သူပင် ဖြစ်သော်
လည်း၊ အဝ သီဒတိ - နစ်ဘတ်ချေသလျှင် ကတည်း။

၁၇။ လောကေ - လောက၌၊ ပါပံ - ယုတ်မာသော အမှုကို၊
ပုတ္တကရံ - သားတည်း ပြုမှုကား၊ မာတာ - အမိ ပြုသည် မည်၏။
တထာ - ထို့အတူ၊ သိဿပါပံ - တပည့်တည်း မကောင်းမှု ပြုမှု
ကား၊ ဂုရု ကထာ - ဆရာပြုသည် မည်၏။ ပါပံ - မကောင်းမှု ကို၊
ရဋ္ဌကရံ - တိုင်းသူ ပြည်သားတည်း ပြုမှုကား၊ ရာဇာ - မင်းပြုသည်
မည်၏။ ရာဇ ပါပံ - မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား၊ ပုရော
ဟိတော - ပုရောဟိတ် ပြုသည် မည်၏။

၁၈။ ရာဇာ နာမ - မင်း မည်သည်၊ ကောဓံ - အမျက် မာန်
စောင်း ကြီးလှသော သူကို၊ အ ကောဓေန - အမျက် နည်းသဖြင့်၊
ဇီနေ - အောင်ရာ၏။ အ သာဓု - မတော်မှန်သော သူကို၊ သာဓု
နာ - တော်မှန် ကောင်းမွန်သဖြင့်၊ ဇီနေ - အောင်ရာ၏။ မစ္ဆရိံ -
ဝန်တိုသော သူကို၊ ဒါနေန - ပေးကမ်းသဖြင့်၊ ဇီနေ - အောင်ရာ၏။
အလိက ဝါဒီနံ စကား မမှန်သော သူကို၊ သစ္စေန - အမှန် ဆိုသ
ဖြင့်၊ ဇီနေ - အောင်ရာ၏။

၁၉။ လောကေ - လောက၌၊ ဒါနံ - ပေးကမ်းခြင်း သည်၊
အ ဒန္တဒမနံ - မယဉ်ကျေးသော သူကို ယဉ်ကျေးစေတတ်၏။ ဒါနံ
ပေးကမ်းခြင်း သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ - ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို
ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန - ပေးကမ်းခြင်းကြောင့် ၎င်း၊ ပိယဝါစာ
ယ - ချစ်ဘွယ်သော စကားကြောင့် ၎င်း၊ လောကာ - လူဘုံ
သည်၊ ဥန္နမန္တံ စ - မိမိ ကလည်း မြင့်မောက် ရကုန် ၏၊
န မန္တံ စ - မိမိသို့လည်း သူတပါးတို့ ညွတ်လာရကုန်၏။

၂၀။ လောကေ - လောကဉ္စ၊ ဒါနံ - ပေးကမ်းခြင်း သည်၊
သိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ - ချစ်ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ - ဝန်တိုခြင်း သည်၊
ဒေါသနောသမံ - မုန်းဆေး တည်း။ ဒါနံ - ပေးကမ်းခြင်း သည်၊
ယသဿိ ဘေသဇ္ဇံ - အခြံအရံ အကျော်အဇော များဆေးတည်း။
မစ္ဆေရံ - ဝန်တိုခြင်း ကား၊ ကပ္ပနောသမံ - အထီး ကျန်သော
ဆင်းရဲဆေး တည်း။

၂၁။ လောကေ - လောကဉ္စ။ ဗဟုနံ - များစွာကုန်သော၊ အပ္ပ
သာရာနံ - ဂုဏ်ကျေးဇူး အနှစ် ကင်းကုန်သော သူတို့အား၊ သမဂ္ဂိ
ယာ - ညီညွတ်သည် ရှိသော်၊ ဇယံ - အောင်အပ်သောရန်ကို၊ ဇယေ -
အောင်နိုင် ရာ၏။ တိဏေန - မြက်ဖြင့်၊ ယောတ္တံ - လွန်ကို၊ ဝဇ္ဇတေ -
ကျစ်အပ်၏။ တေန - ထိုလွန်ဖြင့်၊ နာဂေါပိ - ဆင်ပြောင်ကိုလည်း၊
ဗန္ဓတိ - ဘွဲ့နိုင်သလျှင် ကတည်း။

၂၂။ သဟာယောပိ - ဗိုလ်ပါ သူရဲ သဟဲ အဘော် ပြည့်စုံ
ညီညွတ်သော်လည်း၊ အသမတ္ထော - ရန်ကို မအောင်စွမ်းနိုင်သော
မင်းသည်၊ တေဇသာ - တန်ခိုးဖြင့်၊ ကံကရိယတိ - အဘယ် ပြုအံ့
နည်း။ နိဝါတေ - လေဆိတ်သော အရပ်၌၊ ဇာလိဘော - ညှိအပ်
သော၊ အဂ္ဂိ - မီးသည်၊ သယမေဝ - အလိုလိုသာလျှင်၊ ဝူပသမ္ပတိ -
ငြိမ်းချေသတည်း။

၂၃။ ကာမဘောဂံ - ကာမ စည်းစိမ်ကို၊ ရညာ - မင်းနှင့်၊
သမကံ - အတူ၊ ကုဒါစနံ - တရံ တဆစ်မျှ၊ န ဘုဉ္ဇေ မခံစားရာ။
အာကပ္ပံ - အသွင် အပြင်ကို ၎င်း၊ ရသ ဘုဉ္ဇိံ ဝါ - အရသာ စား
ခြင်းကို ၎င်း၊ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ - ပန်း ပန်ခြင်း၊ နံ သာလိမ်း

သုံခြင်းကို၎င်း၊ ဝတ္ထံ - ပုဆိုး အဝတ်ကို၎င်း၊ သဗ္ဗံ - အလုံးစုံသော၊
အလင်္ကာရံ - တန်းဆာ ဆင်ခြင်းကို၎င်း၊ ရညာ - မင်းနှင့်၊ သဒိသံ
အတူ၊ န ကရေ - မပြုရာ။

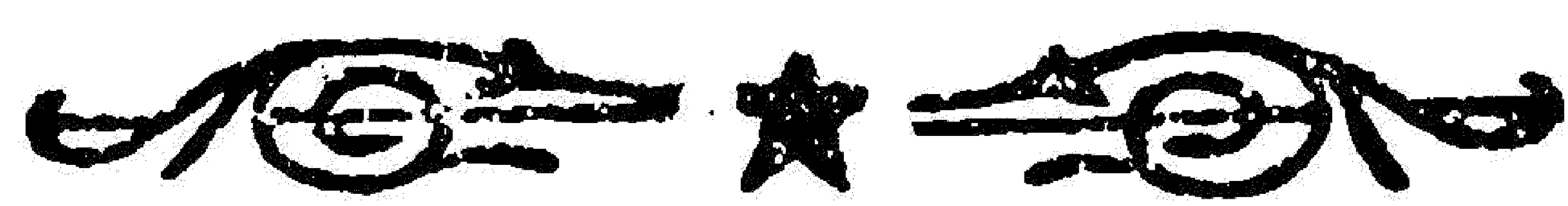
၂၄။ ရာဇာ - မင်းကား၊ မေ - ငါ၏၊ သခါ - ခင်ပွန်းသည်၊
န ဟောတိ - မဖြစ်။ ရာဇာ - မင်းကား၊ မေထုနော - ဂုဏ်ရည်တူ
သော အပေါင်းအဖော်သည်၊ နဟောတိ - မဖြစ်။ သော - ဤ
မင်းကား၊ မယျံ - ငါ၏၊ သာမိကော - အရှင်တည်း။ ဣတိ - ဤသို့၊
စိတ္တေ - စိတ်၌၊ နိဋ္ဌံ - အပြီး၊ သုဋ္ဌာပယေ - ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၂၅။ သေဝကော - မင်းခ ယောက်ျား သည်၊ ရညော - မင်း
၏၊ အတိဒ္ဓရေ - အလွန် ဝေးသော အရပ်၌ န ဘဇေ - မခစားရာ။
အစွာသန္ဓေ - အလွန် နီးသည်၌၊ န ဘဇေ - မခ စားရာ။ ဥပဝါ
တကေ - လေညာ၌၊ န ဘဇေ - မခ စားရာ။ ဥဇုကေ - ရှေးရှု၌၊
န ဘဇေ - မခစားရာ။ အတိနိန္ဒေ စ - အလွန် နိမ့်ရာ အရပ်၌လည်း၊
န ဘဇေ - မခ စားရာ။ ဥစ္စ မာသနေစ - မြင့်သော အရပ်၌လည်း၊
န ဘဇေ - မခ စားရာ။ ဣတိ - ဤသို့၊ ဆ ဒေါသေ - ခြောက်ပါး
သော အပြစ်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ - ကြဉ်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ - မီးကဲ့သို့၊ သံယ
တော - စောင့်စည်းလျက်၊ တိဋ္ဌေ - တည်ရာ၏။

၂၆။ သဗ္ဗညုတုလျော - သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော၊
ဂုဏောပိ - ကျေးဇူး ရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား၊ အ နိဿယော
ဦးရိရာ မရှိမူ၊ န သေဝဘတိ - တေဋ်တယ်။ မဏိ နာမ - ပတ္တမြား
မည်သည်၊ အနုဇ္ဈောပိ - အဘိုး အတိုင်း မသိ ထိုက်သော်လည်း၊

ဟေမံ - ရွှေကို၊ နိဿာယ - မှီ၍သာလျှင်၊ သောဘတိ - တင့်တယ်၏။

ရာဇ ကဏ္ဍ - မင်းကို ဆိုရာ ဖြစ်သော အခန်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၇ - ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ။

၁။ ဣတ္ထိမိသေ-မိန်းမနှင့် နှီးနှောသောရဟန်း၌၊ ကုတောသီလံ အဘယ်မှာ သီလ ရှိအံ့နည်း။ မံသ ဘက္ခေ - အသားစား ကြူးသော သူ၌၊ ကုတော ဒယာ - အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း။ သုရာ ပါနေ - သေ သောက်ကြူးသော သူ၌၊ ကုတော သစ္စံ - အဘယ်မှာ ကောင်း မှန်အံ့နည်း။ မဟာလေဘတေ - အလိုရမ္မက် ကြီးသောသူ၌၊ ကုတော လဇ္ဇံ - အဘယ်မှာ အရှက် ရှိအံ့နည်း။ မဟာ တန္ဒေ - အပျင်း ကြီးသောသူ၌၊ ကုတော သိပ္ပံ - အဘယ်မှာ အတတ် တတ်အံ့နည်း။ မဟာ ကောဓေ - အမျက် ကြီးသောသူ၌၊ ကုတော နေံ - ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၂။ သုရာ ယောဂေါ စ - သေ သောက်ကြူးခြင်း ၌ အား ထုတ်ခြင်း ၎င်း၊ ဝိကာလော စ - အခါ မဟုတ်သည် ၌ သွား လေ့ ရှိခြင်း ၎င်း၊ သမဇ္ဇေ စရဏဂံတောစ - သဘင် အသွားများ ငြိမ်း ၎င်း၊ ခိစ္ဆ ရတ္တောစ - ကြွေအန် အစရှိသော လောင်းတမ်း ကစား ကြူးခြင်း ၎င်း၊ ပါပ မိတ္တော စ - မကောင်းသော အဆွေ ခင်ပွန်း ရှိခြင်း ၎င်း၊ အ လသံ - ပျင်းရိ ဖင်နွဲ့ခြင်း ၎င်း၊

လောက နိဗ္ဗိဒ္ဓိအနက်၊ ပဏိနိက္ခိယ - ကဏ္ဍ။ ၁၄၇။

ဣမေ - ဤသည်တို့ကား၊ ဘောဂါနံ - စည်းစိမ်ဘို့ ၏၊ မုခံ - ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၃။ ဒိဝါ - နေအခါ၌၊ အဒိက္ခာ - မရှုဦးဘဲ၊ န ဝတ္တဗ္ဗံ - မဆိုအပ်။ ရက္ခော စ - ညဉ့်၌လည်း၊ အ ဝစနေန - မမေးဦးဘဲ၊ န ဝတ္တဗ္ဗံ မဆိုအပ်၊ ဘယာ - အေးမှ၊ ဘိဘော - ကြောက်သော၊ စန စရိ - တောမုဆိုး သည်၊ ဝနေ တော၌၊ သဉ္ဇရတိယထာ - ရှေ့၊ နောက် ရှု၍ သွားသကဲ့သို့၊ သဉ္ဇရေ ယျ - ကောင်းစွာ ပြုကျင့်ရာ၏။

၄။ ဇီဝန္တော ပိ - အသက် ရှည်ကုန်လျက် လည်း၊ မတံ - သေသွ်တို့ ယူ၍၊ ပဉ္စ - ငါးယောက်သေသွ်တို့ကို၊ ဗျာသေန - ဗျာသ ဆရာသည်၊ ပရိကိတ္တိတာ - ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော - ဆင်းရဲသော သူ။ ဗျာဓိတော - အနာ နှိပ်စက် သော သူ။ မုဠော - မိုက်သော သူ။ ဣဏ ဝါ - မြီများသောသူ၊ နိစ္စ သေဝကော - မင်းဝယ်ကိုယ်ကြပ် ခစားသောသူ။ ဣမေ - ဤ ငါးယောက်တို့တည်း။

၅။ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိ မည်သည်၊ အနာ ဂတံ - မရောက်သေးသော၊ ဘယံ - ဘေးကို၊ ဒိဿာ - မြင်သည် ရှိသော်၊ ဒုရတော အဝေးက၊ ပရိ ဝဇ္ဇယေ - ရှောင်ကွင်း ရာ၏။ အာဂတံ - ရောက်လာသော၊ ဘယံ - ဘေးကို၊ ဒိဿာ - မြင်မှုကား၊ အ ဘိတော - မကြောက်မရွံ့ စွန့်စား ပယ်ချောက်သည်၊ ဟောတိ - ဖြစ်၏။

၆။ လောကေ - လောက ၌၊ နိဒ္ဒါ လုကော - အအိပ်ကြူးသော သူ ၎င်း။ ပမတ္တာ စ - မေ့လျော့ သော သူ ၎င်း။

သုခိတော စ - ချမ်းသာ ကြိုက်တတ်သော သူ ၎င်း၊ ရောဂဝါ - အနာ ရှိသောသူ ၎င်း၊ အ လသော ပျင်းသောသူ ၎င်း၊ မဟိန္ဒော အလို ကြီးသောသူ ၎င်း၊ ကမ္မာရာမော စ - အမှုသစ်၌ မွေ့လျော် သောသူ ၎င်း၊ ဧတေ သတ္တ - ဤ ခုနစ်ယောက်သော သူတို့သည်၊ သတ္တ ဝဇ္ဇိတာ - ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၇။ ဟေ လာဘ - အို လာဘ်၊ ဒုဂ္ဂတံ - သူဆင်းရဲ ထံသို့၊ ဂစ္ဆ သွားပါလေ။ လာဘီ - လာဘ် များသော သူသည်၊ လာဘေန - လာဘ်ဖြင့်၊ ပူရတိ - ပြည့်ဝ၏။ ဟေ ပဇ္ဇန္တ - အို မိုသ်းနတ်၊ ထ လေ - ကြည်းကုန်း၌၊ ဝဿထ - ရွာပါလေ။ သိန္နု - သမုဒြာသည်၊ အာပေန - ရေဖြင့်၊ ပူရတိ - ပြည့်၏။ ဣဒံဓမ္မဇာတံ - ဤသို့ တောင့် တ၍ ရသော သသောတရားသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။ ကမ္မ ပဓာနံ - ကံ သာသျှင် ပဓာန တည်း။

၈။ လောကေ - လောက၌၊ ကိစ္စေ - ပြုဘွယ် ကိစ္စ သည်၊ က တေ - ပြုပြီးသည် ရှိသော်၊ ကတ္တာရံ - ပြုတတ်သောသူကို၊ ကောစိ - တစုံ တယောက်သော သူသည်၊ နဟိ သမုပေက္ခတေ - ပြန်၍ မရှု ကြည့်တတ်။ တဿာ - ထို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကိစ္စာနိ - အမှု တို့ကို၊ သာ ဝသေသေန၊ အကြွင်း ထားသဖြင့်၊ ကာရယေ - ပြုရာ၏။

၉။ လောကေ - လောက၌၊ တူလံ - လဲဝါ သည်၊ သလ္လဟု ကံ - ပေါ့၏။ တတော - ထိုထက်၊ စာပလ္လ ဇာတိကော - လျှပ် ပေါ်သော သဘော ရှိသော သူသည်၊ သလ္လ ဟုကော - ပေါ့၏။ တတော - ထိုထက်၊ ဝုဗ္ဗ မနော ဝါဒေါ - ဆရာ မိဘ တို့၏ အဆုံး အမကို မခံသော သူသည်၊ သလ္လ ဟုကော - ပေါ့၏၊ တတော -

ထို့ထက်၊ ဗုဒ္ဓ သာသန - ဖြတ်စွာ ဘုရား သာသနာတော် ၌၊
ပမတ္တော - မေ့လျော့သော သူသည်၊ သလ္လဟုကော - ပေါ့၏။

၁၀။ လောကေ - လောက ၌၊ ပါသဏဆတ္တံ - ကျောက်ထီး
သည်၊ ဂရုကံ - လေး၏။ တတော - ထိုထက်၊ ဒေဝါနံ - နတ်တို့၏၊
အာစိက္ခဏံ - ပြောဆိုသော စကားသည်၊ ဂရုကံ - လေး၏။ တတော
ထိုထက်၊ ဝုဗ္ဗာနံ - ဆရာမိဘ တို့၏၊ ဩဝါဒေါ - အဆုံးအမ သည်၊
ဂရုကော - လေး၏။ တတော - ထိုထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ - ဖြတ်စွာ ဘုရား
၏၊ သာသနံ - ဆုံးမသော စကားတော် သည်၊ ဂရုကံ - လေး၏။

၁၁။ လောကေ - လောက ၌၊ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထော - လက်ျာ
လက်ကား၊ ကာယဿ ကိုယ်၏၊ ဒေါသော - ကျွန် မည်၏။ ဧတ္ထ
ဤလက်ျာလက်၌၊ ကနိဋ္ဌကော - လက်သန်းကား၊ ကဏ္ဏ သာနာနံ
နား၊ နှာခေါင်းတို့၏ ၎င်း၊ အက္ခိနံ - မျက်စိတို့၏ ၎င်း၊ ဒေါသော -
ကျွန် မည်၏။ ဝါမောတု - လက်ဝဲလက် သည်ကား၊ ပါဒ ဒေါသ
ကော - ခြေတို့၏ ကျွန် မည်၏။

၁၂။ တမ္ပုလဿ - ကွမ်း ၏၊ မဇ္ဈေ - အလယ်၌ ဖြစ်သော၊
ပတ္တေ - အရွက်၌၊ ကုဝေရော - ကုဝေရ နတ်သည်၊ သဒေါ - အခါ
ခပ်သိမ်း၊ ရက္ခတိ - စောင့်၏။ မူလမ္ပိ - အရင်း၌၊ ယက္ခော - ဘီလူး
သည်၊ ရက္ခတိ - စောင့်၏။ အဂ္ဂမ္ပိ စ - အဖျား၌ လည်း၊ ကာဠု
ကဏ္ဏိကာ - ဒေဝ မိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာ သည်၊ ရက္ခတိ - စောင့်၏။
တဿာ - ထို့ကြောင့်၊ တာနိ - ထိုအရင်းအဖျား တို့ကို၊ ဆိန္ဒူတုာ -
ဖြတ်၍၊ ဘုဉ္ဇေယျံ - စားရာ၏။ ဧဝံ - ဤသို့ စားသည် ရှိသော်၊
သိရီ - ဘုန်းကြက်သရေ သည်၊ ပဝဗုတိ - တိုးပွား၏။

၁၃။ ဗြဟ္မာဝ - ဗြဟ္မာ သည်သာ လျှင်၊ သမ္ပုဏ္ဏ ရက္ခော -
သင်ပုဏ်းကို စောင့်၏။ ဗိဿဏောစ - ဗိဿဏိး နတ် သည်လည်း၊
အုဇ္ဈ ရက္ခော - ကမ္မလော့ကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ တသ္မာဝေ - ထို
ကြောင့်သာလျှင်၊ သိပ္ပါရဗ္ဘာ - အဘတ် သင်ကုန်သောသူတို့သည်၊
တေ - ထို ဗြဟ္မာ ဗိဿဏိး တို့ကို၊ ပူဇယန္တု - ပူဇော်စေကုန် သ
တည်း။ သဒါ - အခါ ခပ်သိမ်း၊ တံ နရံ - ထို ပူဇော်တတ်သော
သူကို၊ မာနေန္တိ - မြတ်နိုးတတ် ကုန်၏။

၁၄။ ဂေါဏာ - နွား တို့သည်၊ သဗ္ဗ ဂီဟိနံ - ခပ်သိမ်းသော
လူ တို့ကို၊ ဟိယသ္မ - အကြင် ကြောင့်၊ ပေါသကာ - ကျွေးမွေး
တတ်ကုန်၏။ ဘောဂ ဒါယကာ - စည်းစိမ် ကို ပေးတတ် ကုန်၏။
တသ္မာဟိ တသ္မာဝေ - ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ မာတာ ပိဘူဝ - အ
မိ အဘတို့ ကဲ့သို့၊ တေ - ထို နွားတို့ကို၊ မာနယေ - မြတ်နိုးရာ၏။
သက္ကရေယျ စ - အချိအသေ လည်း ပြုရာ၏။

၁၅။ ယေစ - အကြင် သူတို့သည်လည်း၊ ဂေါမံသံ - နွားတို့
၏အသားကို၊ ခါဒန္တိ - စားကုန်၏။ တေ - ထိုသူတို့သည်၊ မာဘူ
မံသံဝ - အမိ ၏ အသားကိုသာလျှင်၊ ခါဒယေ - စားသည် မည်
၏။ တေသု - ထို နွားတို့သည်၊ မတေသု - သေကုန်သည် ရှိသော်၊
ဇိဇ္ဈာနံ - လင်းတ တို့အား၊ ဒဒေ - ပေးရာ၏။ သော တေဝ - ရေ
အယဉ်၌ သော်လည်း၊ ဝါဟယေ - မျှောရာ၏။

၁၆။ ဂုရု - ကြာသပတေး နေ့ ၌၊ သိပ္ပါ ရမ္ဘော - အတတ်
ပညာ စ၍ သင်မှု၊ သိဒ္ဓေါ - ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာ စ - တနင်္ဂနွေ
နေ့၊ သောကြာနေ့ ၌ သင်မှု၊ မဇ္ဈိမော - လျစ်လျူ ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒ
ရော - ဗုဒ္ဓဟူး နေ့၊ တနင်းလာ နေ့ သင်မှု၊ န သိပ္ပေါ - အတတ်

တင်ရာ။ သောရီ အင်္ဂါ စ - စနေ နေ့၊ အင်္ဂါနေ့ တည်း သင်မှု ကား၊ မရဏံ - သေရာ၏။

၁၇။ အဋ္ဌ မိယံ - လဆန်း ရှစ်ရက် လဆုတ် ရှစ်ရက်နေ့ ၌ အတတ် ပညာ သင်မှု၊ ဂရုံဟန္တိ - ဆရာကို သတ်သည် မည်၏။ စတုဒ္ဒသိံ - လဆန်း တဆဲ လေးရက် လဆုတ် တဆဲ လေးရက်နေ့ ၌ အတတ် သင်မှု၊ သိဿံ ဟန္တိ - တပည့်ကို သတ်သည် မည်၏။ ဒသံ - လဆန်း ဆယ်ရက်၊ လဆုတ် ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ် ပညာ သင်မှု၊ သိပ္ပံ ဟန္တိ - အတတ်ကို သတ်သည် မည်၏။ ပုဏ္ဏမိံ - လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှု၊ မာတုံ ပိတုံ ဟန္တိ - အမိအဘ ကို သတ်သည် မည်၏။

၁၈။ လောကေ - လောက ၌၊ သိပ္ပံ ရဗ္ဗော - အတတ် ပညာ သင်သော သူသည်၊ သတ္တံ - လဆန်း ခုနစ်ရက်၊ လဆုတ် ခုနစ်ရက် ၌၊ နာဠိကံ - အုန်းသီးကို၊ န ဘုဠေ - မစားရာ။ နာမံ - ကိုးရက် မြောက် ၌၊ လာဗုံ အိမ်ဗူး ကို၊ တထာ - ထို့ အတူ၊ န ဘုဠေ - မ စားရာ။ ဒွါဒသ - တဆဲ နှစ်ရက် မြောက်၌၊ ပြိန္ဒံ - ကင်းပိန်ကို၊ န ဘုဠေ - မစားရာ။ ဩ - သုံးရက်မြောက်၌၊ မိန္ဒံ - ဟင်းကို၊ န ဘုဠေ - မစားရာ။ ဘုဠေ - စားငြား အံ၊ သိပ္ပံ - အတတ်သည်၊ ဝိနဿတိ - ပျောက်၏။

၁၉။ လောကေ - လောက ၌၊ ကုလသတ္တံ - အမျိုး၏ အကျိုး ငှါ၊ ကေ - တယောက်သော သူကို၊ စဇေ - စွန့်ရာ၏။ ဂါမ သတ္တံ ရှာ၏ အကျိုးငှါ၊ ကုလံ - အမျိုးကို၊ စဇေ - စွန့်ရာ၏။ ဇန ပဒတ္တံ ဇနပုဒ်အကျိုးငှါ၊ ဂါမံ - ရှာကို၊ စဇေ - စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္တံ - မိမိ ၏ အကျိုးငှါ၊ ပထဝိံ - မြေ အလုံးစုံကို၊ စဇေ - စွန့်ရာ၏။

၂၀။ လောကေ - လောကဉ္စ၊ သီဟော - ခြင်္သေ့သည် ၎င်း၊
သပ္ပုရိသော - သူတော်ကောင်းသည် ၎င်း၊ ဂဇော - ဆင်သည် ၎င်း၊
ဣမေ - ဤသူတို့သည်၊ ဒေသံ - အကျိုး မရှိသော အရပ်ကို ဩသဇ္ဇ
စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ - သွားကုန်၏။ ကာကော - ကျီးသည် ၎င်း၊ ကာပု
ရိသော - ယုတ်သော ယောက်ျား သည် ၎င်း၊ မိဂေါ - သမင်သည်
၎င်း၊ ဣမေ - ဤ သတ္တဝါတို့သည် တတ္ထဝ - ထိုမိမိကျင်လည်ရာ
အရပ်၌ သာသျှင်၊ နိခနံ - ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ယန္တိ - ရောက်ကုန်၏။

၂၁။ ယဒ္ဓိပဒေသေ - အကြင် အရပ်၌၊ န မာနော - မြတ်နိုး
ခြင်းလည်းမရှိ၊ န ပေမံ - ချစ်ခြင်းလည်း မရှိ၊ နစ ဗန္ဓဝါ - အဆွေ
ခင်ပွန်း လည်း မရှိကုန်၊ ကောစိ - တစုံ တခုသော၊ နစ ဝိဇ္ဇော ဂါ
ဟော - အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်း မရှိ၊ တတ္ထိ - ထိုအရပ်
၌၊ ဝသနံ - နေခြင်းကို န ကရေ - မပြုရာ။

၂၂။ ပဏ္ဍိတော - ပညာရှိ သဘော ကား၊ ဧကေန ပါဒေန -
လှမ်းသော ခြေတဘက် နှင့် တူသော အရပ်သစ် ကို မျှော်တင်း
သော စိတ်ဖြင့်၊ စရတိ - သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန - ရပ်သောခြေ
တဘက် နှင့် တူသော အရပ် ဟောင်း ကို မခွါသော စိတ် ဖြင့်၊
တိဋ္ဌတိ - ရပ်၏။ ပရိဌာနံ - အရပ်သစ်ကို၊ အနိ သမ္ပ - မစူးစမ်းဘဲ၊
ပုဗ္ဗ မာလယံ - နေရာဟောင်း ကို၊ န ဇဟေ - မစွန့်တည့်ရာ။

၂၃။ လောကေ - လောကဉ္စ၊ နေ ချေ ပယောဂေသု -
ဥစ္စာ စပါး ရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌ ၎င်း။ တထာ - ထိုမှ
တပါး၊ ဝိဇ္ဇော ဂမေသု စ - အတတ် သင်သော အခါ တို့၌ ၎င်း၊
ဒုတေသု စ - တမန် အစေ အပါး ခံသော အခါတို့၌ ၎င်း၊ အပ

အပ စာယေသု - မေထုန် မှီဝဲသောအခါတို့၌ ၎င်း၊ တဒါ တေသု
ကာလေသု - ထိုအခါတို့၌၊ လဇ္ဇာ - အချက် အကြောက်ကို၊ ဝဇ္ဇာ
စွန့်အပ် သည်၊ ဘဝေ - ဖြစ်၏။

၂၄။ ထိနံ - မိန်းမတို့၏၊ အာဟာရော - အစာ စားခြင်းကား
ပုရိသာ နံ - ယောက်ျားတို့ ထက်၊ ဒွိဂုဏော - ရှစ်ဆ လွန်သည်၊
ဗာစေ - ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓံ စာဝိ - ပညာ သည်လည်း၊ စတုဂ္ဂုဏာ -
လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော - လုံ့လကား၊ ဆဂ္ဂုဏော - ခြောက်
ဆ လွန်သည်၊ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ ကာမေသု - ကာမဂုဏ်ကို တပ်
မက်မောခြင်း ကား၊ အဋ္ဌ ဂုဏော - ရှစ်ဆ လွန်သည်၊ ဘဝေ -
ဖြစ်၏။

၂၅။ လောကေ - လောက၌၊ ဥစ္ဆု - ကြံသည်၊ အဂ္ဂတော -
အာဖျားမှ၊ ကမေန - အစဉ်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ - အဆစ်တိုင်း အဆစ်
တိုင်း၊ ဝိသေသ ရသဝါ လွန်ထူးသော အရသာ ရှိသည်၊ ဟော
တိ - ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော - ခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော၊ သာဒု
လ္လတော်သူမြတ် သည်လည်း၊ တထာ - ထိုကြံ၏ အဖျားမှ အရင်း
တိုင်အောင် လွန်၍ ချိုသည်နှင့် တူ၏။ ဒုဇ္ဇေနော - ယုတ်မာသော
အဆွေ ခင်ပွန်း ကား၊ ဝိပရီတောဝ - အရင်း အစ သာ ချို၍
အဖျား တိုင်လတ်သော် မချိုသော ကြံ၏ သဘောတည်း။

၂၆။ ကဿကော - လံယ် လုပ်သောသူ ၎င်း၊ ဝါဏိဇ္ဇော -
ကျွန်သည် ၎င်း၊ အ မစ္စော - အမတ် ၎င်း၊ သုတ သီလ ဝါ - အ
ကြား အမြင် သီတင်း သီလ နှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမဏော -
ရဟန်း ၎င်း၊ တေသု - ထို လေးပါး တို့သည်၊ ဝိပုလ ဇာတေသု

ပြန်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန် လတ်သော်၊ ရဋ္ဌပိ - တိုင်းနိုင်ငံ သည်လည်း၊
ဝိပုလံ - ပြန်ပြောသည်၊ သိယာ - ဖြစ်ရာ၏။

၂၇။ မန္တာ - အတတ် ပညာသည်၊ အ သဇ္ဇာယ မလာ - ရွတ်
အံ သရဇ္ဈယ်ခြင်း မရှိလျှင် ပျောက်ပျက်၏။ သရာ - အိမ်ထောင်
စီးပွား တို့သည်၊ အနုဋ္ဌာန မလာ - ထကြွ လုံ့လ မရှိ ပျင်းရိလျှင်
ပျက်စီးကုန်၏။ ကောသဇ္ဇံ - ပျင်းရိခြင်း သည်၊ ဝဏ္ဏဿ - အဆင်း
လှသောသူ၏၊ မလံ - အညစ်အကြေးတည်း။ ပမာဒေါ - မေ့လျော့
ခြင်းသည်၊ ရက္ခတော - ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက် သော ရဟန်း၏၊
မလံ - အညစ်အကြေး တည်း။

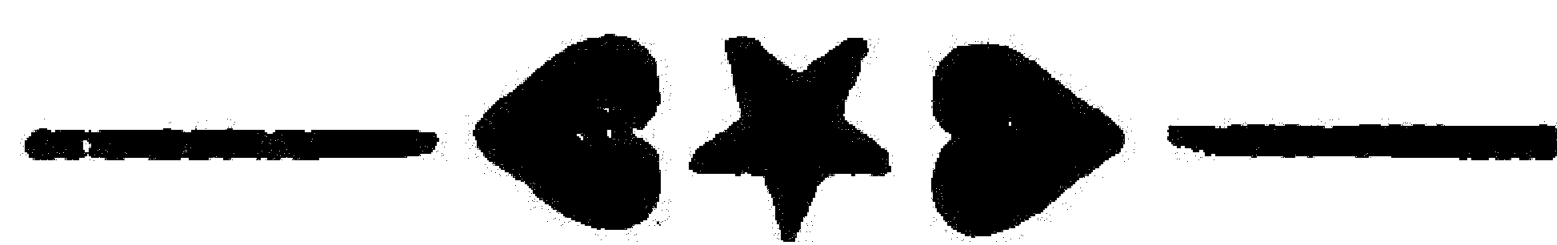
၂၈။ လောကေ - လောက၌၊ ဟိနာနံ - ချို့သော လုံ့လ ရှိ
ကုန်သော၊ ဇနာနံ - လူတို့၏၊ ဝိတ္တံ - ဥစ္စာသည်၊ ဝီရာနံ - ကြီးမား
သော လုံ့လ ရှိကုန်သော သူတို့၏၊ သန္တ ကတ္တနံ ဥစ္စာ၏ အဖြစ်
သို့၊ ဂစ္ဆတေ - ရောက်တတ်၏။ ဟိနာဇနာ - ယုတ်မာသော သူတို့
သည်၊ ပုဗ္ဗ ကမ္မပဓာနန္တိ - ရှေးကံသာ ပဓာန ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ စ -
ဆိုကုန် သလျှင်ကတည်း။

၂၉။ ဓီရာ - ပညာရှိတို့ကား၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ န ဝဒန္တိ - မဆို
ကုန်။ သဗ္ဗ ကမ္မေ - ခပ်သိမ်းသော အမှု ကိစ္စတို့ကို၊ ဝါယမိံ သု -
လုံ့လ ပြုကုန်သည်သာလျှင် တည်း။ စေ - အကယ်၍၊ တံ ကမ္မံ
ထို အမှုသည်၊ နသိဇ္ဈတိ - မပြီးခဲ့အံ့။ အ ဖလံဧဝ - ရည်တိုင်း အ
ကျိုး မဖြစ်သည်သာလျှင် တည်း။ ကိံ ဒေါသော - အဘယ် အ
ပြစ် ရှိအံ့နည်း။

၃၀။ ယော နရော - အကြင် ယောက်ျား၊ မိန်းမ သည်၊
နိစ ကုလံ - ယုတ်နိမ့်သော အမျိုး၌ လည်း ဖြစ်၏။ နိပ္ပ ညံဝါ -

နှုတ်ပညာ၊ လက်မှုပညာ အတတ်လည်းမရှိ၊ နိရူပံ - အရပ် အရည်
လည်း မတင့်တယ်၊ နိဗ္ဗလံသမံ - အစွမ်း ခွန်အားလည်းမရှိ၊ တဿ
ပိ - ထိုသို့ အပြစ် တင်သော်လည်း၊ ဣမံ ကာလံ - ဤ ကာလကား၊
ဆုတ္တ ကာလံ - ကာလ ဆုတ်တည်း။ ဓနမေဝ - ဥစ္စာသည်သာလျှင်၊
ဝိသေသကံ - အထူး ပြုသော ကာလတည်း။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍံ - ပြီးပြီသော်လည်း ကို ဆိုရာဖြစ်သော
အခဏ်းသည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

နိဂုံး ၊

က။ ပဏ္ဍိတော ကဏ္ဍော - ပညာရှိ ကို ဆိုရာ အပိုင်း ၎င်း။
သုဇနော ကဏ္ဍော - သူတော်ကောင်း ကို ဆိုရာ အပိုင်း ၎င်း။
ဒုဇ္ဇနော - သူယုတ်ကို ဆိုရာ အပိုင်း ၎င်း။ မိတ္တ ဣတ္ထိ စ - အဆွေ
ခင်ပွန်း ကို ဆိုရာ အပိုင်း၊ မိန်းမကို ဆိုရာ အပိုင်း ၎င်း။ ရာဇ
ပကိဏ္ဍကော စ - မင်းကို ဆိုရာ အပိုင်း၊ ပြီးပြီသော စကားကို
ဆိုရာဖြစ်သော အပိုင်း ၎င်း။ ဣတိ - ဤသို့၊ သတ္တ ကဏ္ဍ ဝိဘူသိ
နော - ခုနစ်ပိုင်း တို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော၊ လောက နီတိ
ကျမ်း ၏ “စက္ကံန္ဒာဘိ သိရိနာ - စက္ကံန္ဒာဘိ သိရိ သဒ္ဓမ္မ ဓဇ
မဟာ ဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇ ဂုရု” အမည်တော် ရှိ သော၊ မဟာ
အောင်မြေ ဘုံစံ အုဋ္ဌိကျောင်း ဆရာတော် သည်၊ သော မိ
တော - သုခိသင် အပ်သော၊ အယံ လောက နီတိ နိဿယော -
ဤ လောက နီတိ နိဿယ သည်၊ ကာသိကေ သဘေ ဆ နော
တုံ - ၁၁၉၆ - ခု၊ ဒုတိယာ သဠေ - ဒုတိယ၊ ဝါဆို လ ၌၊

ကာလ သတ္တမ အာဒိဟေ - လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့
၌၊ နိဗ္ဗိတော - ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လော ကနိတိ အနက် - ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိ။

ပရိတ္တ၊ နိဒါန။

- ၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေယ၊
အတြာ ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ၊။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တု သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊။
- ၂။ ဓမ္မ သဝန ကာလော အယံ အဒန္တာ၊
- ၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊။
- ၄။ ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ၊
တိ သရဏ သရဏာ၊
တ္ထေ လောကန္တရေဝါ၊။
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ၊
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ၊
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗကာလံ၊။
ဧတေ အာယန္တု ဒေဝါ၊

ဝတ်အသင်းသူ အသင်းသားများ ဖြတ်၍ဖြတ်၍ ရွတ်ဘတ် နိုင်ကြစေရန်၊
(,) ဤကဲ့သို့ ကော်မာ အမှတ်ဖြင့် ပြထားပါသည်။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိ။

ဝရ ကနက မယေ၊
မေရု ရာဇေ ဝသန္တော၊။
သန္တော သန္တော သဟေတုံ၊
မုနိ ဝရ ဝစနံ၊။
သောတုမဂ္ဂံ သ မဂ္ဂါ၊။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊
ယက္ခာ ဒေဝါစ ဗြဟ္မနော၊။
ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သာဓကံ၊။

၆။ သဗ္ဗေတံ အနုမော ဒိတွာ၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ၊။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော၊။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ၊။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ၊။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခံ သဗ္ဗေ၊
ဖရိ ဝါရေဟိ အတ္တနော၊။
အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ၊။

၉။ ရာဇ တောဝါ၊ စောရတောဝါ၊ မနုဿ ကောဝါ၊
 အမနုဿ တောဝါ၊ အဂ္ဂိ တောဝါ၊ ဥဒက တောဝါ၊ ပိဿာစ
 တောဝါ၊ ခါဏုက တောဝါ၊ ကဏ္ဍက တောဝါ၊ နက္ခတ္တ တော
 ဝါ၊ ဇနပဒ ရောဂ တောဝါ၊ အသဒ္ဓမ္မ တောဝါ၊ အသန္နိဋ္ဌိ
 တောဝါ၊ အ သပ္ပုရိ သ တောဝါ၊ စဏ္ဍ - ဟတ္ထိ - အဿ - မဂ -
 ဂေါဏ - ကုက္ကုရ - အဟိ - ဝိစ္ဆိက - မဏိ သပ္ပ - ဒီပိ - အစ္ဆ - ဘရစ္ဆ
 သူကရ - မဟိံသ - ယက္ခ - ရက္ခသာ ဒီဟိ - နာနာ ဘယ တောဝါ -
 နာနာရောဂ တောဝါ - နာနာဥပဒ္ဒဝ တောဝါ - အာရက္ခံ ဂစ္ဆန္တိ။

၁ - မင်္ဂလသုတ်၊

မင်္ဂလ နိဒါန။

က။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ၊
 စိန္တယိံသု သ ဒေဝကာ၊။
 သောတာပနံ နာ မဂ္ဂစ္ဆန္တိ၊
 အဋ္ဌတိံသဉ္စ မင်္ဂလံ၊။

ခ။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊
 သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ၊။
 သဗ္ဗလောက ဟိတတ္ထာယ၊
 မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

ဂ။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ၊
 ငိဟရတိ၊ ဇေတဝနေ၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာ မေ၊
 အထခေါ၊ အညတရာ ဒေဝတာ၊ အဘိက္ကန္တဿ ရတ္တိယာ၊
 အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။

ဃ။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပ သင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ဂ မိတွာ ဘ
 ဂဝန္တံ အဘိဝါဒေတွာ၊ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ကေမန္တံ ဌိတာ
 ခေါ၊ သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

ဒေဝတာ ယာစန၊

င။ ဗဟုဒေဝါ မနုဿာစ၊
 မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ၊
 အာကခမာနာ သောတ္ထာနံ
 ဗြူဟိမင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁။ အသေဝနာစ ဗာလာနံ၊
 ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ၊
 ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊
 ဧတံ မင်္ဂလ၊ မုတ္တမံ။

၂။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊
 ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ၊
 အဏ္ဏသမ္ဗာ ပဏိဓိစ၊
 ဧတံ မင်္ဂလ၊ မုတ္တမံ။

- ၃။ ဗာဟုဿစူဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊
ဝိနယောစ သု သိက္ခိတော၊။
သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ၊
တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၄။ မာတာပိတု ဥပ ဋ္ဌာနံ၊
ပုတ္တ ဒါရိယ သင်္ဂဟော၊။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊
တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၅။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာစ၊
ဥာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော၊။
အန ဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊
တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၆။ အာရတိ ဝိရတိ ပါပါ၊
မဇ္ဇပါနာစ သံယမော၊။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊
တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၇။ ဂါရဝေါစ နိဝါတော စ
သန္တုဋ္ဌိ စ ကဘညတော၊။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊
တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၈။ ခန္တီ စ သောဝဏ္ဏဿာ၊
သမဏာ နဉ္စ ဒဿနံ၊။
ကာလေန ဓမ္မသာကန္တာ၊
တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။

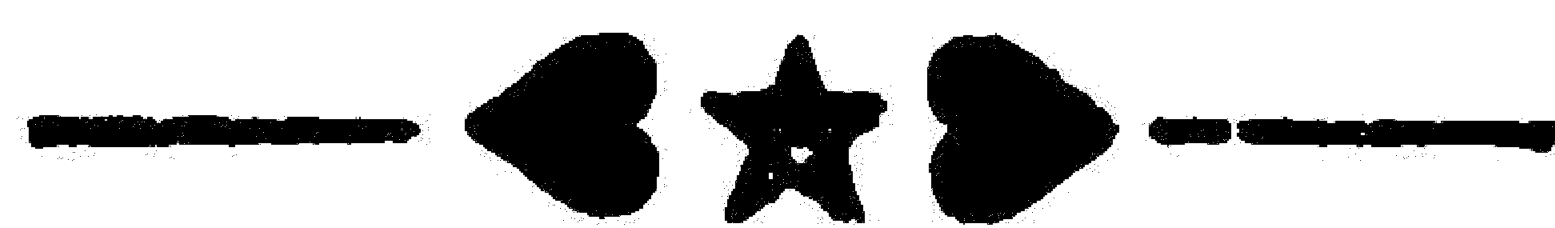
၉။ တပေါ်စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊
အရိယသစ္စာန ဒဿနံ၊
နိဗ္ဗာန သစ္စံ ကိရိယာ စ၊
တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၁၀။ ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ၊
စိတ္တံ ယဿ န ကမ္ပတိ၊
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊
တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

အာနိ သံသ။

က။ တောဒိသာနိ ကတုာန၊
သဗ္ဗတ္ထမ ပုရာဇိတာ၊
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊
တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

၂ - ရတနသုတ် နိဒါန။

က။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာ ဂတဿ ဒသ
ပါရမီယော၊ ဒသ ဥပပါရမီယော၊ ဒသ ပရမတ္ထ ပါရမီ
ယောတိ၊ သမတိံသ ပါရမီယော ပဉ္စမဟာ ပရိစ္ဆာဂေ၊
လောကတ္ထ စရိယံ ဉာတတ္ထ စရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယန္တံ၊
တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တံ ဇာတိံ

အဘိနိက္ခမနံ ပဓာန စရိယံ၊ ဗောဓိပလ္လင်္ကေ မာရ ဝိဇယံ သဗ္ဗညု၊
 တ ဉာဏပုဋိဝေဓံ၊ ဓမ္မစက္က ပဝတ္တနံ၊ နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မေတိ
 သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓ ဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဝေသာလိယာ တံသု
 ပါကရန္တရေသု၊ တိယာ မရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော၊ အာသသ္မာ
 အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေဘွာ၊။

ခ။ ကောဋ္ဌိ သတ သဟဿေသု၊
 စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ၊။
 ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊
 ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ၊။

ဂ။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ၊
 သမ္ဘူတံ ဟိဝိဓံ ဘယံ၊။
 ခိပ္ပ မန္တရ ဓာပေသိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

ဃ။ ယာ နိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝါ အန္တလိက္ခေ၊။
 သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တု၊
 အထောပိ သက္ကစ္စ သုဏန္တု ဘာသိတံ၊။

င။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိတာမေထ သဗ္ဗေ၊
 မေတ္တံ ကရေတ မာနုသိယာ ပဇာယ၊။
 ဒိဝါစ ရတ္တော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ။
 တသ္မာ ဟိ နေရက္ခယ အပ္ပတ္တော၊။

- ၁။ ယံ ကိဉ္ဇု ဝိတ္ထံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံရတနံ ပဏီတံ၊
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၂။ ခယံ ငီရာဂံ အမတံ ပဏီတံ၊
 ယ ဒဇ္ဈဂါ သကျမုနီ သမာဟိတော၊
 န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္ဇု၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၃။ ယံ ဗုဒ္ဓံ သေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
 သမာမိ မာနန္တရိကည မာဟု၊
 သမာမိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၄။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္တာ၊
 စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ၊
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာ ဝကာ၊
 ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

- ၅။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနဿ ဒဠေ
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနမ္ပိ၊
 တေ ပတ္တိ ပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
 လဒ္ဓါ မုခာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၆။ ယထိန္ဒခလော ပထဝိ သိတော သိယ၊
 စတုဗ္ဘိဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော၊
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယ သစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၇။ ယေ အရိယ သစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘီရ ပညေန သုဒေသိတာနိ၊
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န တေ ဘဝံ အဠမ မာဒိယန္တိ၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ၈။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 တယဿ ဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ၊
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိ တဉ္စ၊
 သီလဗ္ဗတံဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ။

ရတနသုတ် - ပါဠိ

- ၉။ စတူဟ ပါယေဟိစ ဝိပ္ပမုတ္တော၊
ဆစ္စဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗကာဘုံ၊။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။
- ၁၀။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မကရေတိ ပါပကံ၊
ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာဝါ၊။
အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌ ပဒဿ ဝုတ္တာ၊။
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။
- ၁၁။ ဝန ပုဂ္ဂမ္ပေ ယထာ ဗုဿိန္တဒဂ္ဂ၊
ဂိမ္ဘာန မာသေ ပဋ္ဌမသ္မိံ ဂိမ္ပေ၊။
တထူ ပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ၊။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။
- ၁၂။ ဝရော ဝရညု ဝရဒေါ ဝရ ဟရော။
အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

ဆယ်စောင်တွဲ

၁၃။ ခဏ် ပုရာဏ် နဝ နတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တ စိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ၊
တေ ခဏ် ဗီဇာ အဝိဇ္ဇန္တိ ဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓဇာ ယထာ ယံ ပဒီပေါ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
တေနေ သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

နိဂမန။

- က။ ယာနီ ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝါ အန္တလိက္ခေ၊
ဇာတိဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ခ။ ယာနီ ဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝါ အန္တလိက္ခေ၊
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
- ဂ။ ယာနီ ဓ ဘူတာနိ မာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝါ အန္တလိက္ခေ၊
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
သံဃံ နမဿာမ ဝတ္ထိ ဟောတု။

ရတနသုတ္တံ ဌိတံ။

မေတ္တသုတ် - ပါဠိ

၃ - မေတ္တသုတ်

နိဒါန။

- က။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ၊
ယမိ စေဝါ နုယုဉ္ဇန္တော၊
ရတ္တိန္တိဝ မတန္တိတော၊။
- ခ။ သုခံ သုပတိ သုတ္တော၊
ပါပံ ကိဉ္စ န ပဿတိ၊
ဝေ မာဒိ ဂုဏုပေတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ၊။
- ဂ။ ကရဏီယ မတ္ထကုသလေန၊
ယန္တ သန္တံ ပဒံ အဘိသမေစ္စ၊
သက္ကော ဥဇ္ဇေ သုဟုဇ္ဇေ၊
သုဝစော စ သမ မုဒု အနုတိမာနိ၊။
- ဃ။ သန္တုဿကောစ သုဘရော စ၊
အပ္ပ ကိဇ္ဇော စ သလ္လဟုက ဝုတ္တိ၊
သန္တုန္တိယော စ နိပကော စ၊
အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေတွ နန္ဒဂိဗ္ဗေ၊။
- င။ န စ ခုဒ္ဒ မာစရေ ကိဉ္စ၊
ယေန ဝိညုပရေ ဥပဝဒေယျံ၊
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခိဘတ္တာ၊။

- ၂။ ယေ ကေစိ ပါဏ ဘူတတ္ထိ၊
 တသာဝါ ထာဝရာဝ နဝံ သေသာ၊။
 ဒိဃာဝါယေဝ မဟန္တာ၊
 မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ၊။
- ၃။ ဒိဋ္ဌာဝါယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
 ယေဝ ဒုရေ ဝသန္တံ အဝိဒုရေ၊။
 ဘူတာဝ သမ္ဘဝေ သိဝ၊
 သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တု သုခံ တတ္တာ၊။
- ၄။ န ပရော ပရံ နိကုဗ္ဗေယ၊
 နာ တိမညေယ ကတ္တစိ န ကိဉ္ဇံ၊။
 ဗျာရောသနာ ပဋိဗ သညာ၊
 နာ ညမည သ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ၊။
- ၅။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
 မာယုသာ ကေပုတ္တ မနုရက္ခေ၊။
 ဇေမ္ပံ သဗ္ဗ ဘူတေသု၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ၊။
- ၆။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊
 မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ၊။
 ဥဒ္ဓံ အဓော စ တိရိယဉ္စ၊
 အ သမ္မာဓံ အ ဝေရာမ သပ္ပတ္တံ၊။
- ၇။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဒောဝ၊
 သယာနော ယာဓတာဿ ဝိတမိဒ္ဓေ၊။
 ဧတံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
 ဗြဟ္မ မေတံ ဝိဟာရ မိမမာဟု၊။

- ၈။ ဒိဋ္ဌိ အနုပက္ခမ၊
သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ဘာဇ္ဇော၊
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
နဟိ ဇာဘူဗ္ဗသေယျ ပုနရေတိ၊

မေတ္တ သုတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

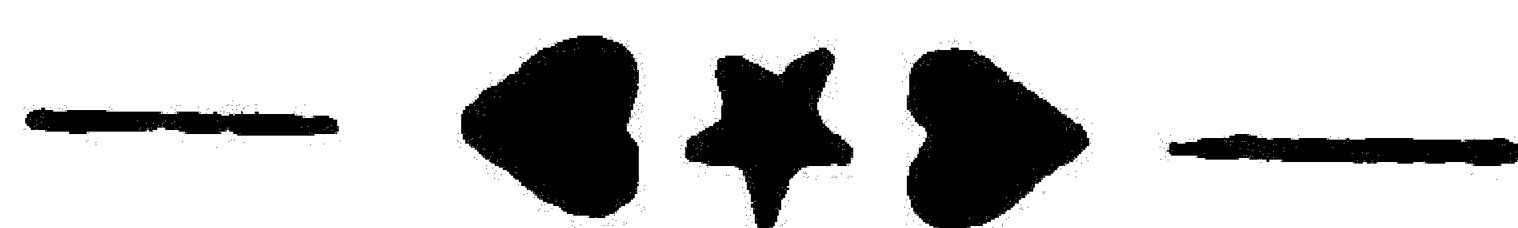

၄ - ခန္ဓသုတ်
နိဒါန။

- က။ သဗ္ဗာ သိဝိသ ဇေတိနံ၊
ဒိဗ္ဗမန္တံ ဂဒံ ဝိယ၊
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ယောရံ၊
သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ၊
ခ။ အာဏာဓေတ္တံ သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊
၁။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ နောပဏေဟိ မေ၊
ဆဗ္ဗာပုက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာ ဂေါဘမ ကေဟိ၊
၂။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ၊

- စတု ပွဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
 မေတ္တံ ဗဟု ပွဒေဟိ မေ၊။
- ၃။ မာ မံ အပါဒကော ဟိံသိ၊
 မာ မံ ဟိံသိ ဒွိပါဒကော၊။
 မာ မံ စတုပွဒေါ ဟိံသိ၊
 မာ မံ ဟိံသိ ဗဟု ပွဒေါ၊။
- ၄။ သဗ္ဗေ သက္ကာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
 သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ၊။
 သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
 မာ ကိဉ္စ ဝါပ မာဂမာ၊။
- ၅။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
 အပ္ပမာဏော ဓမ္မော၊။
 အပ္ပမာဏော သံဃော၊
 ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ၊။
 အဟိဝိဇ္ဇိကာ သတပဒီ၊
 ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗူ မုသိကာ၊။
- ၆။ ကတာ မေ ရက္ခာ၊
 ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
 ပဋိက္ခမန္တု ဘူတာနိ၊။
 သော ဟံ နမော ဘဂဝတော၊
 နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ၊။

ခန္တု ပရိတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

၅ - မောရ သုတ်

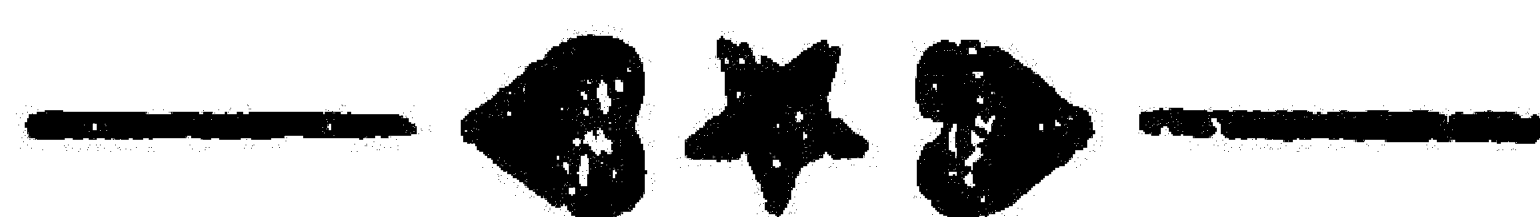
နိဒါန။

- က။ ပုရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗုတံ မောရ ယောနိယံ၊။
ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
မဟာ သတ္တံ ဝနေစရာ၊။
- ခ။ စိရဿံ ဝါယမန္တာပိ၊
နေဝ သက္ခိံသု ဂဏ္ဍိတံ၊။
ဗြဟ္မမန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။
- ၁။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇော၊
ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော၊။
တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿ ဝဏ္ဏံ ငထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာ ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ၊။
- ၂။ ယေဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗ ဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု၊။
န မတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ န မတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ၊။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတု၊
မောရော စရတိ သေနာ၊။

ဆယ်စောင်တွဲ

- ၃။ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိ ပူဘာသော၊။
တံ တံ နဿာမိ ဟရိဿဏ္ဏံ ပထဝိ ပူဘာသံ၊
တယာ ဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ၊။
- ၄။ ယေ ဗြဟ္မာဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗ ဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု၊။
န မတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ၊။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတော၊
မောရော ဝါသ မကပ္ပယိ၊။

မောရ ပရိတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

၆ - ဝဇ္ဇသုတ် နိဒါန။

- က။ ပုရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗုတ္တံ ဝဇ္ဇ ဇာတိယံ၊။
ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
မဟာ သတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ၊။
- ခ။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
လောက နာထေန ဘာသိတံ၊။
ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာ တေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

၁။ အတ္ထိ လောကေ သီလ ဂုဏော၊
သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ၊။
တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
သစ္စ ကိရိယ မနုတ္တရံ၊

၂။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊
သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဇိနေ၊။
သစ္စ ဗလ မဝဿာယ၊
သစ္စ ကိရိယ ကောသ ဟံ၊။

၃။ သန္တိ ပက္ခာ အ ပတနာ၊
သန္တိ ပါဒါ မဝဉ္ဇနာ၊။
မာတာ ပိတာ စ နိက္ခန္တာ၊
ဇာတ ဝေဒ ဝိက္ကမ၊။

၄။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
မဟာ ပဇ္ဇလိတော သိခိ၊။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠဿ ကရိသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာသိခိ၊။
သစ္စေန မေ သမောနတ္ထိ၊
သော မေ သဗ္ဗ ပါရမီ၊။

ဝဋ္ဋ ပရိတ္တံ - နိဗ္ဗိတံ။

၄ - ခေတ္တ သုတ်
နိဒါန။

က။ ယဿ နုဿရဏေနာပိ၊
အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော၊။
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊
ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ၊။

ခ။ သဗ္ဗ ပဒ္ဒဝ ဇာလမှ၊
ယက္ခာ စောဆုဒ္ဓိ သမ္ဘဝါ၊။
ဂဏနာန စ မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

ဂ။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာသတ္ထိယံ၊
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊။

၁။ တဩဠေခါ ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခုဝေါ
တိ၊။ ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသု၊။
အဂဝါ တေဒ ဝေါစ ဘူတပုပ္ဖံ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါ သုရသင်္ဂါမော၊
သမုပဗျူဠော အဟောသိ၊။ အထခေါ ဘိက္ခုဝေ သက္ကော
ဒေဝါန မိန္ဒော၊ ဒေဝေတာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ သစေ မာရိ
သာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါမ ဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ
စါလောမ ဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ မမံ ဟိဝေါ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ သော ပဟိ
ယိဿတိ၊။

၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ပဇာပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဤသာနဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿဝါ ဒေဝါန မိန္ဒဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ပဇာပတိဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ဤသာနဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယေထာပိ၊ နော ပဟိယေထ။

၆။ တံ ကိဿ ဟေတု သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါန မိန္ဒော၊ အဝိတရာဂေါ အဝိတဒေါသော အဝိတမောဟော၊ ဘိရု ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ။

၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ၊ သစေ တုမ္မာကံ ဘိက္ခဝေ အရည ဂတာနံဝါ ရုက္ခုလ ဂတာနံဝါ သုညာဂါရ ဂတာနံဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာထ။

၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော၊ သုဂတော လောကဝိဒ္ဓံ၊ အနုတ္တရာ ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါဘိ။

၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿာဘိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိ ယိဿတိ။

၁၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယာထ၊ အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၁၁။ သ္မာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော အကာလိကော ဟိ ပဿိကော၊ ဩပ နေယျိကော၊ ဖစ္စန္တံ ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညဟိတိ။

၁၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊ ယံ ဘဝိဿာဘိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိ ယိဿတိ။

၁၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယာထ၊ အထ သိဃံ အနုဿရေယျာထ။

၁၄။ သု ပုဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊
ဥဇု ပုဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဥာယ ပုဋိ
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ သာမိဓိ ပုဋိပန္နော ဘ
ဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ယဒိဒံ တ္ထောရိ ပုရိသ ယုဂါနိ အဋ္ဌ
ပုရိသ ပုဂ္ဂလာ၊ သေ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ အာဟုနေ
ယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိနေယျော၊ အဉ္ဇလိ ကရုဏီယျော၊
အနုတ္တရံ ပုညဓေတ္တံ လောကဿာတိ။

၁၅။ သံဃာ် ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊ ယံ ဘ
ဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သောပဟိ
ယိဿတိ။

၁၆။ တံ ကိဿ ဟေတု တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ
အရဟံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတ မေ
ဟော၊ အဘီရု အဆမ္ဘိ အနုတြာသိ အပလာယိတိ။

၁၇။ ဣမ မဝေါစ ဘဂဝါ။
ဣဒံ ဝတ္ထာန သုဂတော၊။
အထာ ပရံ တေ ဒဝေါစ သတ္တာ၊။

၁၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ။
သုညာ ဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ၊။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမ္ဘာကံ နော သိယာ၊။

၁၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောက ဇေဋ္ဌံ နရာ သဘံ၊။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယုနိတံ သုဒေသိတံ၊။

ဆယ်စောင်တွဲ

၂၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု ဒေသိတံ၊။
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊
ပုညဓေတ္တံ အနုတ္တရံ၊။

၂၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ၊။
ဘယံ ဝါ ဆတ္တိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမ ဟံသော န ဟေဿတိ၊။

ဓဇ္ဇ ပရိတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

၈ - အာဇာနည်ဇာတိ သုတ်။

နိဒါန။

က။ အ ပုသဇ္ဇေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓု သမ္ပတေ၊။
အ မနုဿေဟိ စဇ္ဈေဟိ၊
သဒါ ကိဗ္ဗံသ ကာရိသိ၊။

ခ။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊
အဟိံသာယစ ဂုတ္တိယာ၊။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

အာရုံစိုက်သော သုတ် - ပါဠိ။

၁

- ၁။ ဝိပဿိယစ နမတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သိရိမတော၊။
သိဝိဿာပိ စ နမတ္ထု၊
သဗ္ဗ ဘူတာ နုကမ္ပိနော၊။
- ၂။ ဝေဿဘူဿစ နမတ္ထု၊
နှာတကဿ တပဿိနော၊။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော၊။
- ၃။ ဧကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသိမတော၊။
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗမိ၊။
- ၄။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊
သကျပုတ္တဿ သိရိမတော၊။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊
သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနုဒန္တံ၊။
- ၅။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ သောကေ၊
ယထာ ဘူတံ ဝိပဿိသုံ၊။
တေ ဇနာ အပိသုဏာသ၊
မဟန္တာ ဝိဘသာရဒါ၊။
- ၆။ ဟိတံ ဒေဝ မနုဿာနံ၊
ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
ဝိဘာ စရဏ သမ္ပန္နံ၊
မဟန္တံ ဝိဘ သာရဒံ၊။

- ၇။ တေ စညေစ သမ္ပဒ္ဒါ၊
အနေက သတ ကောဋိယော၊။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမ သမာ၊
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ၊။
- ၈။ သဗ္ဗေ ဒသ ဗလူပေတာ၊
ဝေသာ ရဇ္ဇေဟု ပါဂတာ၊။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
အာသဘဏ္ဍာန မုတ္တမံ၊။
- ၉။ သိဟ နာဒံ နဒန္တေ တေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ၊။
ဗြဟ္မဏ္ဍံ ပဝဇ္ဇန္တိ၊
လောကေ အ ပုဂ္ဂိုလတ္တိယံ၊။
- ၁၀။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မေဟိ၊
အဋ္ဌာရသဟိ နာယကာ၊။
ဗာတ္ထိံ သ လက္ခဏူပေတာ၊
သိတာ နုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ၊။
- ၁၁။ ဗျာမ ပုဘာယ သုပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိ ကုဉ္ဇရာ၊။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ ခဏ္ဍာသဝါ ဇိနာ၊။
- ၁၂။ မဟာ ပဘာ မဟာ တေဇာ၊
မဟာ ပညာ မဟ ဗုလော၊။
မဟာ ကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေ သာနံ သုခါ ဝဟာ၊။

- ၁၃။ ဒီပါနာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊
တာဏာ လေနာစ ပါဏိနံ၊
ဂတိဗန္ဓု။ မဟေ သာသ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော၊။
- ၁၄။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ၊
တေသာ ဟံ သိရဿ ပါဒေ၊
ဝန္ဓာမိ ပုရိသုတ္တမေ၊။
- ၁၅။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
ဝန္ဓာမေ တေ တဿာဂတေ၊
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေစာ ပိ သဗ္ဗဒါ၊။
- ၁၆။ သဒါသုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါသန္တိ ကရာ တုဝံ၊
တေဟိ တုဝံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ၊။
- ၁၇။ သဗ္ဗ ဧဝဂါဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ သန္တာပ ဝဇ္ဇိဘော၊
သဗ္ဗ ဝေရ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ၊။
- ၁၈။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိ^၀ မေတ္တာ ဗလေန စ၊
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အရာဂေန သုခေန စ၊။

၁၉။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
 သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ၊

၂၀။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
 သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ၊

၂၁။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
 သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ၊

၂၂။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
 သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ၊
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ၊

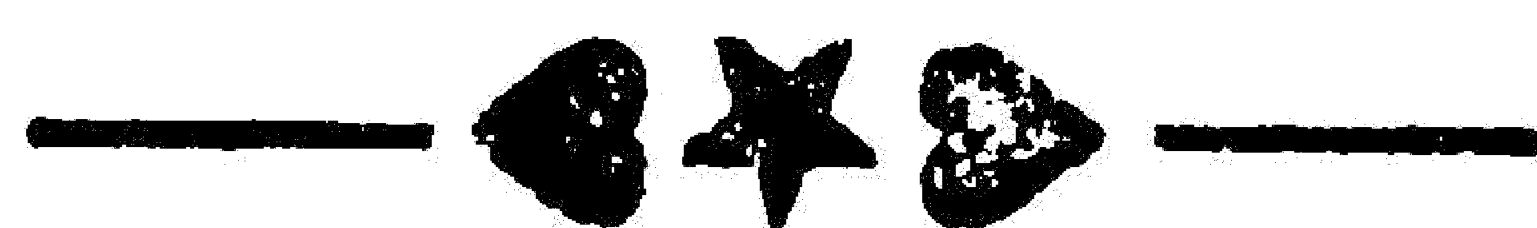
၂၃။ ပုရတ္ထိမေန တေရဋ္ဌော၊
 ဒက္ခိဏေန ဝိရုဋ္ဌကော၊
 ပစ္ဆိမေန ဝိရုပက္ခော၊
 ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ၊

၂၄။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇော၊
 လောက ပါလာ ယသသိနော၊
 တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
 အ ရောဂေန သုခေန စ၊

အာဇာနည်သုတ် - ပါဠိ

- ၂၅။ အာကာသဌာ စ ဘူမဌာ၊
ဒေဝါနာဂါ ဟိဒ္ဓိကာ၊။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေန စ၊။
- ၂၆။ ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ၊။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေန စ၊။
- ၂၇။ သဗ္ဗတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿန္တု၊။
မာ တေ ဘဝန္တိန္ဒရာယာ၊
သုခံ ဒိဿယုကော ဘဝ၊။
- ၂၈။ အဘိဝါဒန သိလိဿ၊
နိစ္စံ ဝုဗ္ဗာ ပစာယိနေ၊။
စက္ကာရေ ဓမ္မာ ဝဗုန္တိ၊
အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ၊။

အာဇာနည်သုတ် - နိဗ္ဗိတံ။

၉ - အင်္ဂုလိမာလ သုတ်

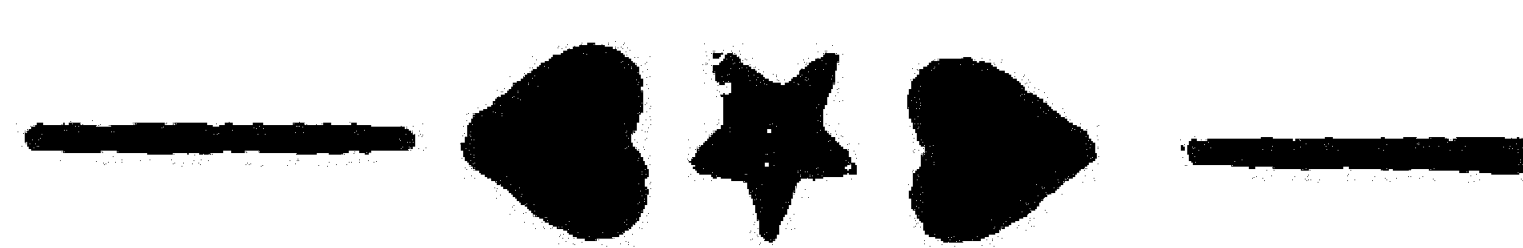
နိဒါန်း။

က။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
 နိသိန္ဒဋ္ဌာန ဓောဝနံ၊
 ဥဒကဗ္ဗံ ဝိနာသေတိ၊
 သဗ္ဗမေဝ ပရိယယံ၊

ခ။ သောတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊
 ယဉ္ဇ သာဓေတိ တခိဏေ၊
 ထေရဿ ဂုံလိမာလဿ၊
 လောက နာထေန ဘာသိတံ၊
 ဂပ္ပဋ္ဌာယိ မဟာ တေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊

၁။ ယတော ဟံ ဘင်္ဂနီ အရိယာယ ဇာတိယာ ဇာတော၊
 နာ ဘိ ဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ တေန
 သစ္စေန သောတ္ထိတေ ဟောတု သောတ္ထိ ဂဗ္ဘဿ၊

အင်္ဂုလိမာလ သုတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

မောဇ္ဈိန် သုတ် - ပါဠိ။

၁၀ - မောဇ္ဈိန် သုတ်။

နိဒါန။

- က။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ၊
သဗ္ဗ ဒုက္ခ ဝိနာသနေ၊။
သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈိဂေါ၊
မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ၊။
- ခ။ ဗုဒ္ဓိတော ယေစိ မေ သတ္တာ၊
တိ ဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ၊။
အ ဇာတိမ ဇရာ ဗျာဓိံ။
အ မတံ နိဗ္ဗာယံ ဂတာ၊။
- ဂ။ ဧဝ မာဒိ ဂုဏု ပေတံ၊
အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ၊။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈိဂုံ ဘဏာမ ဟေ၊။
- ၁။ ဗောဇ္ဈိဂေါ သတိ သင်္ခါတော၊
ဓမ္မာနံ ဝိစယော တထာ၊။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊
ဗောဇ္ဈိဂုံ တထာ ပရေ၊။
- ၂။ သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈိဂါ၊
သတ္တေတေ သဗ္ဗဒဿိနာ၊။
မုနိနာ သမ္မ ဒက္ခာတာ၊
ဘာဝိတာ ဗဟုလီ ဣတာ၊။

၃။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
 နိဗ္ဗာနာယစ ဗောဓိယော၊။
 ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊။

၄။ ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊
 မောဂ္ဂလာနဉ္စ ကဿပံ၊။
 ဂီလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ၊။

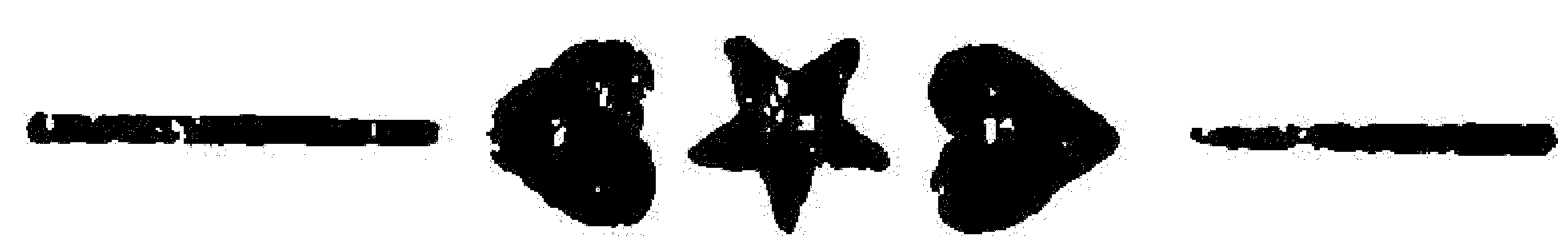
၅။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတု၊
 ရောဂါ မုစ္ဆိံသု တခိဏေ၊။
 ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊။

၆။ ကောဒါ ဓမ္မ ရာဇာပိ၊
 ဂေလညေနာ ဘိ ပိဋိတော၊။
 ဗုဒ္ဓထေနေ တံ ယေဝ၊
 အဏာပေတုာန သာဒရံ၊။

၇။ သမ္မောဒိတုာန အာဗာဓာ၊
 ထမာ ဝုဠာသိ ဌာနသော၊။
 ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊။

၈။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
တိဏန္ဒမ္ပိ မဟေသိနံ။
မဂ္ဂါဟတာ ကိလေသာဝ၊
ပဏ္ဏာ နုပုတ္တိ ဓမ္မတံ။
ဇေတန သစ္စ ဝဇ္ဇေန၊
သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဗောဇ္ဈိဂ် သုတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

၁၁ - မုဗ္ဗဏှ သုဘ်။

- ၁။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မဂ်လဉ္စ၊
ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တိ၊
ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တိ။
- ၂။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မဂ်လဉ္စ၊
ယောစာမ နာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တိ၊
ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တိ။
- ၃။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မဂ်လဉ္စ၊
ယောစာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊
ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿပိနံ အကန္တိ၊
သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တိ။

ဆယ်ခေါင်တွဲ။

- ၄။ ဒုက္ခ ပွဲတ္တာ စ နိဒ္ဒုက္ခာ၊
ဘယ ပွဲတ္တာ စ နိဗ္ဗယာ၊။
သောက ပွဲတ္တာ စ နိသောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိဏော၊။
- ၅။ တောဝတာ စ အမေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုည သမ္ပဒံ၊။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နမောဒန္တု၊
သဗ္ဗ သမ္ဘတ္တိ သိဒ္ဓိယာ၊။
- ၆။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ၊။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ၊။
- ၇။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗာဟုတ္တာ၊
ပစ္စေကာနုည ယံ ဗလံ၊။
အရဟန္တာနုည တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော၊။
- ၈။ ယံ ကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဒ္ဓေါ ဟုရံ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏိဘံ၊။
န နောသမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊
ဣဒ္ဓမ္မံ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊။
တေေန သစ္စေန သုဘိဉ္စိ ဟောတု၊။

၉။ ယံ ကိဉ္ဇုံ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ၊
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၀။ ယံ ကိဉ္ဇုံ ဝိတ္တံ ဣဝေါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ၊
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၁။ ဘဝတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ ဒေဝတာ၊
 သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါ နုဘာဓဝန၊
 သဒါ သုခံ ဘဝန္တု တေ။

၁၂။ ဘဝတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ ဒေဝတာ၊
 သဗ္ဗ ဓမ္မာ နုဘာဓဝန၊
 သဒါ သုခံ ဘဝန္တု တေ။

၁၃။ ဘဝတု သဗ္ဗ မင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗ ဒေဝတာ၊
 သဗ္ဗ သံဃာ နုဘာဓဝန၊
 သဒါ သုခံ ဘဝန္တု တေ။

၁၄။ မဟာကာရုဏိကော နာထော၊
 ဟိဘာယ သဗ္ဗ ပါဏိနံ ။
 ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
 ပဓတ္တာ သဗ္ဗောဓိ မုတ္တမံ၊
 ဧဝေန သဗ္ဗ ဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္တိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒ

၁၅။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊
 သကျာနံ နန္ဒီ ဝဗ္ဗနေ၊
 ဧဝ မေဝ ဇယာ ဟောတု၊
 ဇယဿု ဇယ မဂ်လေ၊

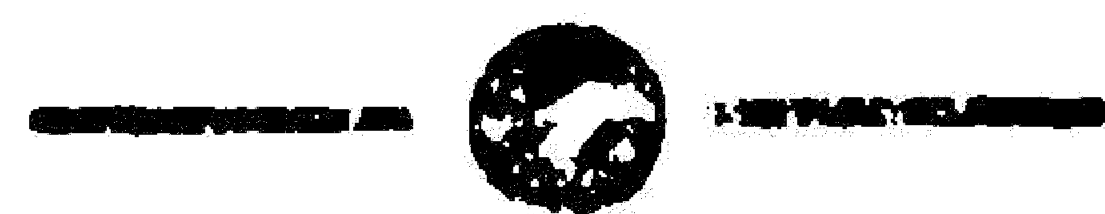
၁၆။ အ ပရာဇိတ ပလ္လင်္ကေ၊
 သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊
 အဘိသကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
 အဂ္ဂ ပုတ္တော ပမောဒတိ၊

၁၇။ သု နက္ခတ္တံ သုခင်္ဂလံ၊
 သု ပဘာတံ သု ဟုဋ္ဌိတံ၊
 သု ခဏော သု မဟုတ္တော စ၊
 သု ယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မ စာရိသု၊

၁၈။ ပဒက္ခိဏံ ကာသ ကမ္မံ၊
 ဝါစာ ကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ၊
 ပဒက္ခိဏံ မနော ကမ္မံ၊
 ပဏိမိတေ ပဒက္ခိ ဣ၊

၁၉။ ပဒက္ခိကာနိ ကတောန၊
လဗ္ဘန္တေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထ လဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ငိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊။
အ ရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏှ သုတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။
ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် - ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီး အနက်။

ပရိတ်ကြီး နိဒါန်း။

၁။ သမန္တာ - ဤ စကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါ
ဠေသု - တသောင်းသော စကြဝဠာ တို့၌၊ ဝသန္တာ - နေကုန်သော၊
ဒေဝတာ - နတ်တို့သည်၊ အတြ - ဤ ပရိတ် ရှုတ်ရာအရပ်သို့၊ အာ
ဂစ္ဆန္တု - လာလှည့်ကုန်၊ မုနိ ရာဇဿ - မြတ်စွာ ဘုရား ၏၊ သဂ္ဂ
မောက္ခဒံ - နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန် ကို ပေးတတ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ - သူတော်
ကောင်း တရား တည်းဟူသော ပရိတ်တော် ကို၊ သုဏန္တု - နာ
လှည့်ကုန်။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ - အိုနတ်များတို့၊ အယံ - ဤအခါကား၊ ဓမ္မ
သဝန ကာလော - တရားတော်ကို နာအံ့သော အခါ တည်း။

၃။ အရဟတော - ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော်မူ ထိုက်သ
သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ - သစ္စာ လေးပါးကို သယမ္ဘူ ဉာဏ်ဖြင့်
သိတော်မူပြီး ထသော၊ တဿ ဘဂဝတော - ထို မြတ်စွာဘုရား
အား၊ နမော - ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဣတ္ထဝါ - ဤ စကြာဝဠာ၌ ၎င်း၊ လောကန္တရောဝါ -
စကြာဝဠာ တပါး၌ ၎င်း၊ ဝသန္တာ - နေကုန်သော၊ သန္တာ - သူ
တော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သန္တစိတ္တာ - ငြိမ်သက်သော စိတ် ရှိ
ကုန်သော၊ တိသရဏသရဏာ - ရတနာ သုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာ
ရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကာလံ - အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏဂဏ ဂဟဏ ဗျာ
ဝဠာ - ဂုဏ်အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ အားထုတ်ကုန်သော၊ ဘုမ္မာ -
မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယေ ဒေဝါစ - အကြင် ဘုမ္မစိုးနတ်တို့သည်
၎င်း၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ အ ဘုမ္မာ - ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော၊
ယေဒေဝါစ - အကြင် အာကာသစိုးနတ်တို့သည်၎င်း၊ သန္တိ - ရှိကုန်
၏။ ဧတေ ဒေဝါစ - ထိုနတ်တို့သည်၎င်း၊ ဝရ ကနကမယေ - မြတ်
သော ရွှေစိုင် အတိပြီးသော၊ မေရု ရာဇေ - မြင့်မိုရ်တောင် မင်း ၌၊
ဝသန္တာ - နေသော၊ သန္တာ - သူတော် ကောင်း ဖြစ်သော၊
ယေ ဒေဝေါစ - အကြင် နတ်အပေါင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ - ရှိ၏။
သောဒေဝေါစ - ထို နတ်အပေါင်းသည်လည်း၊ သန္တာ သဟေတုံ
ရောင့်ရဲခြင်း ၏ အကြောင်း ဖြစ်သော၊ အဂ္ဂံ - မြတ်သော၊ မုနိ
ဝရ ဝစနံ - မြတ်စွာဘုရား၏ စကားတော်ကို၊ သောတုံ - နာအံ့သော
ငှါ၊ သမဂ္ဂါ - အညီအညွတ်၊ အာယန္တု - လာလတ်ကုန်လော။

(ပကတိဆန်း ၂၁ - လုံးတွဲ၊ သဒ္ဓရာ ဂါထာ အနက်။)

၅.၆။ သဗ္ဗသမ္ပတိ သာဓကံ - အလုံးစုံသော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ ယံ ပုညံ - အကြင် ကောင်းမှုကို၊ အမေ ဟိ - ငါတို့သည်၊ ကတံ - ပြုအပ်ပြီ။ တံ ပုညံ - ထိုကောင်းမှုကို၊ သဗ္ဗေ သု - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေ သု - စကြာဝဠာတို့၌၊ ဌာတာ - တည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ယက္ခာ စ - ဘိလူးတို့သည်၎င်း၊ ဒေဝါ စ - နတ်တို့သည်၎င်း၊ ဗြဟ္မာနော စ - ဗြဟ္မာတို့သည် ၎င်း၊ အနုမောဒိတော - ဝမ်းမြောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သမဂ္ဂါ - အညီအညွတ်၊ သာသနာ - သာသနာတော် ၌၊ ရတာ - မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဝိသေသတော - အထူး သဖြင့်၊ အာရက္ခာသု - စောင့်ရှောက်ခြင်း တို့၌၊ ပမာဒ ရဟိတာ - မေ့လျော့ခြင်း ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၇။ သာသနဿ စ - သာသနာတော်၏ ၎င်း၊ လောကဿ စ - လူ၏ ၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ ဝုဗ္ဗိ - စည်ပင် ပြန့်ပွားများခြင်းသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေသတည်း။ သာသနဗ္ဗိ စ - သာသနာတော်ကို ၎င်း၊ လောကဉ္စ - လူကို ၎င်း၊ ဒေဝါ - နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ ရက္ခန္တု - စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်း ကုန် သော သတ္တဝါတို့ သည်၊ အတ္တနော - မိမိ၏၊ ပရိဝါရေဟိ - အခြံအရံ တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ သုခိံ - ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန် သည်၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေ ကုန် သတည်း။ သဗ္ဗေ ဟိ - ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ ဉာတိ ဘိ - အဆွေအမျိုး တို့နှင့်၊ သဟ - တကွ၊ အနိဿာ - ဆင်းရဲ မရှိကုန် သည်၊

သုမနာ - ဝမ်းမြောက်ကုန် သည်၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ - မင်းဘေးမှ ၎င်း။ စောရတောဝါ ခိုးသူ
ဘေးမှ ၎င်း။ မနုဿတောဝါ လူရိုင်း၊ လူပျက် ဘေးမှ ၎င်း။
အမနုဿတောဝါ - ဘီလူးဘေးမှ ၎င်း။ အဂ္ဂိတောဝါ - မီးဘေး
မှ ၎င်း။ ဥဒကတောဝါ - ရေဘေးမှ ၎င်း။ ပိဿာစတောဝါ
မြေဘုတ်ဘီလူး ဘေးမှ ၎င်း။ ခါဏုကတောဝါ - သစ်ငုတ်ခလုတ်
ဘေးမှ ၎င်း။ ကဏ္ဍကတောဝါ - ဆူး၊ ငြောင့် ဘေးမှ ၎င်း။
နက္ခတ္တတောဝါ - မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှ ၎င်း။ ဇနပဒ
ရောဂတောဝါ - ဇနပုဒ်၌ ဖြစ်သော အဖျား ဒုနာ ဘေးမှ ၎င်း။
အသဒ္ဓမ္မတောဝါ - သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ အကျင့် ဘေး
မှ ၎င်း။ အသန္တိတောဝါ မှားသော အယူ ဘေးမှ ၎င်း။
အသပ္ပရိသတောဝါ - သူတော် မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ ဘေးမှ
၎င်း။ စဏ္ဍ - ကြမ်းသော။ ဟတ္ထိ - ဆင်။ အဿ - မြင်း။ မိဂ - သားရဲ
ဂေါဏ - နွား။ ကုက္ကုရ - ခွေး။ အဟိ - မြွေ။ ဝိစ္ဆိက - ကင်းမြီး
ကောက်။ မဏိ သပ္ပ - မြေစိမ်း။ ဒီပိ - သစ်။ အစ္ဆ - ဝံ။ တရစ္ဆ
အောင်း။ သူကရ - ဝက်။ မဟိံ သ - ကျွဲ။ ယက္ခ - ဘီလူး။ ရက္ခ
သာ ဒီဟိ - ရေစောင့် ဘီလူး အစ ရှိသည်တို့ ကြောင့်၊ ပဝတ္တာ
ဖြစ်သော၊ နာနာ ဘယ တောဝါ - အထူးထူးသော ဘေးမှ ၎င်း။
နာနာ ရောဂတောဝါ - အထူးထူးသော ရောဂါမှ ၎င်း။ နာနာ
ဥပဒ္ဒဝ တောဝါ - အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေါမှ ၎င်း။ ဒေဝါ
နတ်တို့သည်၊ အာရက္ခံ - အစောင့် အရှောက်ကို၊ ဂဏ္ဍန္တု - ယူ
စေကုန်သတည်း။

၂ - ရတနသုတ်

နိဒါန်း။

က။ ပဏီ ဓာနဘော - ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူသည် မှ၊
 ပဌာယ - စ၍၊ တထာ ဂတဿ - မြတ်စွာ ဘုရား ၏၊ ဒဿပ၊
 ရမိယော စ - ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့ ၎င်း၊ ဒဿ ဥပ
 ပါရမိယော စ - ဆယ်ပါးသော ဥပ ပါရမီတော်တို့ ၎င်း၊ ဒဿ
 ပရမတ္ထ ပါရမိယော စ - ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထ ပါရမီတော်
 တို့၎င်း၊ ဣတိ - ဤသို့၊ သမတိံ သ ပါရမိယော စ - အမျှသုံးဆယ်
 သော ပါရမီ တို့ကို ၎င်း၊ ပဉ္စ မဟာ ပရိစ္စာဂေ - ငါးပါးသော
 စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို ၎င်း၊ လောကတ္ထ စရိယဉ္စ - လူတို့၏ အကျိုး
 စီးပွား အလို့ငှါ ကျင့်တော် မူခြင်း ၎င်း၊ ဥာတတ္ထ စရိယဉ္စ
 ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏ အကျိုး စီးပွား အလို့ငှါ ကျင့်တော်
 မူခြင်း ၎င်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယဉ္စ - ဘုရား ဖြစ်ခြင်းငှါ ကျင့်တော်မူ
 ခြင်း၎င်း၊ ဣတိ - ဤသို့၊ တိဿော - သုံးပါးကုန် သော၊ စရိယာ
 ယော စ - အကျင့်တော်တို့ကို ၎င်း၊ ပစ္ဆိမ ဘဝေ - အဆုံးစွန်
 သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌၊ ဂဟ္တ ဝေါက္ကန္တိံ စ - ပဋိသန္ဓေ နေ
 တော်မူခြင်းကို ၎င်း၊ ဇာတိဉ္စ - ဘွားတော်မူခြင်းကို ၎င်း၊ အဘိ
 နိက္ခမနဉ္စ - မြတ်သော တော ထွက်တော် မူခြင်းကို ၎င်း၊ ပဓာန
 စရိယဉ္စ - ဒုက္ကရ စရိယာ ကျင့်တော် မူခြင်းကို ၎င်း၊ ဗောဓိ
 ပလ္လက္ခေ - ရတနာပလ္လင် ဗောဓိပင်၌၊ မာရ ဝိဇယဉ္စ - မာရ်ငါး
 ပါးကို အောင်တော် မူခြင်းကို ၎င်း၊ သဗ္ဗညုတ ဥာဏပွဋိဝေ
 ဓဉ္စ - သဗ္ဗညုတ ဥာဏ် ကို ထိုးထွင်း၍ သိတော် မူခြင်းကို ၎င်း၊
 ဓမ္မ စက္က ပဝတ္တနဉ္စ - ဓမ္မစကြာ တရား ဟောတော်မူခြင်းကို ၎င်း။

နဝ လောကုတ္တရာ ဓမ္မေစ - ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတို့
ကို၎င်း၊ ဣတိ - ဤသို့၊ သဗ္ဗေပိ - အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ - ဤ ဖြတ်စွာဘုရား ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အာ
ဝဇ္ဇေတွာ - ဆင်ခြင် အောက်မေ့၍၊ ဝေသာလိယာ - ဝေသာ
လီပြည်၏၊ တိတု ပါကာရန္တရေသု - တံတိုင်း သုံးထပ်တို့ ၏ အ
ကြားတို့၌၊ တိယာမရတ္တိံ - ညဉ့်သုံးယာမ် ပတ်လုံး၊ ပရိတ္တံ - ရ
တနသုတ် ပရိတ်တော် ကို၊ ကရောန္တော - ရွတ်တော် မူသော၊
အာယသွာ အာနန္ဒတ္ထရောငိယ - အရှင် အာနန္ဒာ မထေရ်ကဲ့သို့၊
ကာရည စိတ္တံ - သနားခြင်း နှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌ ပေတွာ
ဖြစ်စေ၍။

ခ.ဂ။ ကောဠိသတ သဟဿေသု - ကုဋေ တသိန်းကုန်သော၊
စက္ကဝါဠေသု - စကြဝဠာ တို့၌၊ ဝသန္တာ - နေကုန်သော၊ ဒေဝ
တာ - နတ်တို့သည်၊ ယဿ - အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်၏၊
အာဏံ - အာဏာစက် ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တံ - ခံယူကုန်၏။ ယဉ္စ - အ
ကြင် ရတန သုတ် ပရိတ်တော်သည် လည်း၊ ဝေသာလိယာ
ဝေသာလီ - အမည်ရှိသော၊ ပုရေ - ပြည်၌၊ ရောဂါမနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ
သမ္ဘူတံ - အနာ နှိပ်စက်ခြင်း၊ ဘိလူး ဘမ်းစားခြင်း၊ ငတ်မွတ်
ခြင်းတို့ ကြောင့် ဖြစ်သော၊ တိဝိဓံ - သုံးပါး အပြား ရှိသော၊
ဘယံ ဘေးကို၊ ခိပ္ပံ - လျင်စွာ၊ အန္တရ ဓာပေသိ - ကွယ်ပျောက်
စေ၏။ တံ - ထိုရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ အိုသူတော်ကောင်း
တို့၊ မယံ ငါတို့သည်၊ အဏာမ - ရွတ်ကြကုန်အံ့။

ဃ။ ဣဓ - ဤ ပရိတ်ရွတ်ရာ အရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ - မြေ၌ တည်
ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ - အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊

အန္တလိက္ခေ - ကောင်းကင်၌၊ ဌိတနိ - တည်ကုန်သော၊ ယာနိ
ဘူတာနိဝါ - အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊ သမာဂတာနိ - အညီအ
ညွတ် လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ - အလုံးစုံ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊
ဘူတာ - နတ်တို့သည်၊ သုမနာ - ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ အဝန္တု -
ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ အထောပိ - ထိုမှ တပါးလည်း၊ ဘာသိတံ
ဟောတော် မူအပ် သော ပရိတ်တော် ကို၊ သက္ကစ္စံ - ရိုသေစွာ၊
သုဏန္တု - နာစေကုန်သတည်း။

င။ ဘူတာ - နတ်များတို့၊ ယဿ - အကြင်ကြောင့်၊ တုမေ
သင်တို့ သည်၊ ဓမ္မဿ နတ္ထံ - ပရိတ်တော်ကို နာအံ့သော ၎င်း၊
သမာဂတာ - အညီ အညွတ် လာကုန်၏။ တဿာဟိ - ထို့ကြောင့်
သာလျှင်၊ နိသာမေထ နာကြကုန် လော့။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်
သော နတ်တို့သည်၊ မာန သိယာ - လူ ဖြစ်သော၊ ပဇာယ
သတ္တဝါ အား၊ မေတ္တံ - ချစ်ခြင်းကို၊ ကရေထ - ပြုကုန်လော့။
ယေ - အကြင်သူတို့သည်၊ ဒိဝါစ - နေ၌၎င်း၊ ရတ္တောစ ည၌၎င်း၊
တုမေ သင် နတ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ - ရည်မှတ်၍၊ ဗလိံ - ပူဇော်သ
ကာကို၊ ဟရန္တံ - ဆောင်ကုန်၏။ တဿာဟိ - ထို့ကြောင့် သာ
လျှင်၊ နေ - ထိုသူတို့ကို၊ အပ္ပ မတ္တာ - မမေ့ မလျော့ ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ရက္ခထ - စောင့်ရှောက်ကြကုန် လော့။

၁။ ဣဓဝါ - ဤလူ့ပြည်၌၎င်း၊ ဟုရံဝါ - နဂါးပြည် ဂဠုန်
ပြည်တို့၌ ၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ - နတ်ပြည်တို့၌ ၎င်း၊ ယံ ကိဉ္ဇံ -
အလုံးစုံ သော၊ ဝိတ္တံ - နှစ်သက်ခြင်း ကို ဖြစ်စေတတ် သော၊
ပဏိတံ - မှန်မြတ်သော၊ ယံ ရတနံ - အကြင် ရတနာ သည်၊
အတ္ထိ - ရှိ၏။ တထာဂတေန - မြတ်စွာဘုရား နှင့်၊ သမံ - တူ
သော၊ နံ - ထို ရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ - မရှိ၊ ဗုဒ္ဓေ - မြတ်စွာ

ဘုရား ၏။ ဣဒ္ဓမ္မံ ရတနံ - ဤ ရတနာ၏ အဖြစ် သည်လည်း၊
ပဏီတံ - မြတ်၏။ တေန သစ္စေန - ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊
ပဏီနံ - သတ္တဝါတို့ အား၊ သုဝဏ္ဏိ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟော
တု - ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ခယံ - ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂံ - ရာဂ၏
ကင်းရာ ဖြစ်သော၊ အမတံ - သေခြင်း ကင်းသော၊ ပဏီတံ -
မြတ်သော၊ ယံ နိဗ္ဗာနံ - အကြင် နိဗ္ဗာန်ကို သမာဟိတော - တည်
ကြည်သော စိတ် ရှိတော်မူထ သော၊ သကျ မုနီ - မြတ်စွာ ဘုရား
သည်၊ အဇ္ဈဝါ - ရတော်မူပြီ။ တေန ဓမ္မေန - ထိုနိဗ္ဗာန်တရားနှင့်၊
သမံ - တူသော၊ ကိဉ္စူ - တစုံ တခုသော ရတနာသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ၊
ဓမ္မေ - တရားတော်၏၊ ဣဒ္ဓမ္မံ ရတနံ - ဤ ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း၊ ပဏီတံ - မြတ်၏။ တေန သစ္စေန - ဤသစ္စာ စကား
ကြောင့်၊ ဣမေသံ - ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝဏ္ဏိ - ချမ်းသာခြင်း
သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ဗုဒ္ဓ သေဋ္ဌော - ဘုရားမြတ်သည်၊ ယံ သမာဓိံ - အကြင်
အရဟတ္တ မဂ် နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိ ကို၊ သုစိံ - စင်ကြယ်၏
ဟူ၍၊ ပရိဝဏ္ဏယီ - ချီးမွမ်းတော်မူပြီ။ ယံ သမာဓိံ - အကြင်
အရဟတ္တ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ အာနန္တ ရိကံ - မိမိ၏
အခြားမဲ့ ဌိ အကျိုးပေးတတ်၏ ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ - မြတ်စွာဘုရား တို့
သည်၊ အာဟု - ဟောတော်မူကုန် ပြီ။ တေန သမာဓိနာ - ထို
အရဟတ္တ မဂ် နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိ နှင့်၊ သမော - တူသော
တရားသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ - မရှိ။ ဓမ္မေ - တရားတော်၏၊ ဣဒ္ဓမ္မံ ရတနံ
ဤ ရတနာ ၏ အဖြစ်သည် လည်း၊ ပဏီတံ - မြတ်၏။ တေန

သစ္စေန - ကြောင့်၊ ဣမေသံ ပါဏိနံ - ဤ သတ္တဝါ တို့အား၊
သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ သတံ - သူတော်ကောင်းတို့ သည်၊ ပသတ္တာ - ချီးမွမ်းအပ်
ကုန်သော၊ ယေ ပုဂ္ဂလာ - အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌ - ရှစ်
ယောက်တို့ သည်၊ ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။ တောနိ - ထို အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊ စတ္တာရိ ယုဂါနိ - လေးယောက် အစုံ တို့သည်၊
ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။ သုဂတဿ - မြတ်စွာဘုရား ၏၊ သာသကော
တပညံ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ ပုဂ္ဂလာ - ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
ဒက္ခိ ဣယျာ - မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်ကုန်၏။ ဧတေ သု -
ထို အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အား၊ ဒိန္နာနိ - လှူအပ်ကုန်သော အလှူတို့
သည်၊ မဟပ္ပလာနိ - ကြီးသောအကျိုး ရှိကုန်၏။ သံဃေ - သင်္ဃာ
တော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိဘံ
မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန ဤ သစ္စာ စကားကြောင့်၊ ဣမေသံ
ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု
ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ဂေါတမ သာသနမ္ပိ - ဂေါတမ မြတ်စွာ ဘုရား
သာသနာတော် ၌၊ ယေ - အကြင် ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်၊
ဒဠေန - မြဲမြံစွာသော၊ မနသာ - စိတ်ဖြင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ - လွန်စွာ
အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ နိက္ကာမိနော - ကိလေသာ တို့မှ ထွက်
မြောက်တော် မူကုန်ပြီး သော၊ တေ - ထို ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည်၊ ပတ္တိ ပတ္တာ - ရအပ်သော အရဟတ္တ ဖိုလ်ကို ရကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ - သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂယ
အာရုံ ပြုသော အားဖြင့် ယူကုန်၍၊ မုခာ - ကိလေသာ မရှိ
သဖြင့်၊ လဒ္ဓါ - ရကုန်၏။ နိဗ္ဗုတိ - အရဟတ္တ ဖလ သမာပတ်ကို၊

ဘုဉ်မာနာ - ခံစားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ - သင်္ဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - ဤ ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ - မြတ်၏။ တေန သစ္စေန - ကြောင့်၊ ဣမေ သံ - ဤ သတ္တဝါတို့ အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၆။ ယော - အကြင် သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယ သစ္စာနိ - မြတ်သော သစ္စာ တို့ကို၊ အဝေစ္စ - သောတာပတ္တိ - မဂ် ဉာဏ်ဖြင့် သက်၍၊ ပဿတိ - မြင်၏။ ပထဝိဿိတော - မြေ၌ မှီသော၊ ဣန္ဒြိယေ - မြေမြေ့စွာ စိုက်အပ်သော တံခါးတိုင်သည်၊ စတုပ္ပါရိတေဟိ - အရပ် လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော လေတို့ သည်၊ အ သမ္ပကမ္ပိယော - တုန်လှုပ်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည်၊ သိယာယထာ - ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣဒမ္ပိ သပ္ပုရိသံ - ဤ သောတာပန် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်း ကိုလည်း၊ တထူ ပမံ ထို တံခါးတိုင် နှင့် တူ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ - ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ - ၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - သည်လည်း၊ ပဏိတံ - မြတ်၏။ တေန သစ္စေန - ကြောင့်၊ ဣမေသံ ပါဏိနံ - တို့အား၊ သုဝတ္ထိ ချမ်းသာ ခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယေ - အကြင်၊ သတ္တက္ခတ္တုပရမ - သောတာပန် တို့ သည်၊ ဂမ္ဘီရ ပညေန - နက်နဲသော ဉာဏ် ရှိတော် မူသော၊ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ သုဒေ သိတာနိ - ကောင်းစွာ ဟော တော် မူအပ်ကုန် သော၊ အရိယသစ္စာနိ - အရိယာ သစ္စာ တို့ကို၊ ဝိဘာ ဝယန္တိ - ပညာရောင်ဖြင့် ထင်ရှားခြင်း ကို ပြုကုန်၏။ တေ - ထို သတ္တက္ခတ္တု ပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ် တို့ သည်၊ ဘုသံ - ပြင်းစွာ၊ ပမတ္တာ - နတ်မင်း အစ ရှိသည် ဖြစ်၍ မေ့

လျော့ကုန် သည်။ ကိဉ္ဇာပိ ဟောန္တိ - အကယ်၍ ကား ဖြစ်ကုန်၏။ တထာပိ - ထိုသို့ မေ့လျော့ ကုန်သော်လည်း၊ တေ - ထိုသတ္တက္ခတ္တု ပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်။ အဋ္ဌမံ - ရှစ်ခု မြောက်သော၊ ဘဝံ - ဘဝကို၊ န အာဒိယန္တိ - မယူကုန်။ သံဃေ၏။ ဣဒမ္ပိ - ရတနံသည်လည်း၊ ပဏီတံ - မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန ကြောင့်၊ ဣမေသံ - ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

ဂ - ၉။ အဿ - ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒဿန သမ္ပဒါယ - သောတာပတ္တိ မဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း နှင့်၊ သက္ကာဝတပြိုင်နက် သာလျှင်၊ ဇဟိတာ - စွန့်အပ် ကုန်သော၊ ဓမ္မာ - ကိလေသာ တရားတို့ သည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ - သက္ကာယ အယူ၎င်း၊ ဝိစိကိုစ္ဆိံ တဉ္စ - ရှစ်ပါးသော အရာ၌ ယုံမှားခြင်း ၎င်း၊ သီလဗ္ဗတံဝါပိ - နွား၊ ခွေး စသည်တို့၏ အလေ့ အကျက်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ဟူသော အယူ၎င်း၊ ဣတိ - ဤသို့၊ တယော - သုံးပါးတို့သည်၊ ဘဝန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္ဇိ - စိုးစဉ်းမျှသော ကိလေသာသည်၊ ယဒိအတ္ထိ - အကယ်၍ ကား ရှိသေး၏။ တထာပိ - ထိုသို့ ရှိသေးသော်လည်း၊ သော - ထို သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စဘူ ဟိ - လေးပါးကုန် သော၊ အပါယေဟိ - အပါယ်တို့ မှ၊ ဝိပ္ပ မုတ္တော - လွတ်ပြီ။ ဆ - ခြောက်ပါး ကုန်သော၊ အဘိ ဌာနာ နိစ ရုန့်ရင်းသော အနန္တရိယကံ ငါးပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တို့ကိုလည်း၊ ကာတု - ပြုခြင်းငှါ၊ အ ဘဗ္ဗော - မထိုက်၊ သံဃေ - သင်္ဃာတော် ၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - သည်လည်း၊ ပဏီတံ - မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန - ကြောင့်၊ ဣမေသံ - တို့အား၊ သုဝတ္ထိ - သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀။ သော - ထို သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန ဝါ
 ကိုယ်ဖြင့် ၎င်း၊ ဝါစာ ယဝါ - နှုတ်ဖြင့် ၎င်း၊ ဥဒ - ထိုမှို့၊ စေတ
 သာဝါ - စိတ်ဖြင့် ၎င်း၊ ပါပကံ - ယုတ်မာ သော၊ ကမ္မံ - မ
 ကောင်းမှုကို၊ ကိဉ္ဇာပိ ကရောတိ - အကယ်၍ ပြုစေကာမူ၊ သော
 ထို သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ - ထို ပြုအပ်ပြီးသော မ
 ကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆဒါယ - ဖုုံးလွှမ်းခြင်းငှါ၊ အ အဗ္ဗော - မထိုက်။
 ဒိဋ္ဌပဒဿ - မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်
 ၏၊ အ ဘဒ္ဒတာ - ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ကိုကို ဖုုံးလွှမ်း
 ခြင်းငှါ မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ - ဟောတော် မူအပ်၏။
 သံဃေ - သင်္ဃာတော် ၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - ဤ ရတနာ၏ အဖြစ်
 သည်လည်း၊ ပဏီတံ - မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန - ဤသို့ မှန်သော
 သစ္စာ စကား ကြောင့်၊ ဣမေသံ - ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ
 ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၁၁။ ဂိမ္မာနံ - နွေလတို့၏၊ ပဌမ သမိံ ဂိမ္မေ - ရွှေဦးစွာသော
 နွေ ဖြစ်သော၊ မာသေ - တန်ခူးလ ၌၊ ဖုဿိ တဂ္ဂေ - ပွင့်သော
 အဖျား ရှိသော၊ ဝနပ္ပ ဂုဗ္ဗေ - တောအုပ် သည်၊ သိရီ မတော
 ယထာ - အသရေ ရှိသကဲ့သို့၊ တထူ ပမံ - ထို တောအုပ် လျှင်
 ဥပမာ ရှိသော၊ နိဗ္ဗာန ဂါမိံ - နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊
 ဓမ္မ ဝရံ - တရားတော် မြတ် ကို၊ ပရမံ ဟိတာယ - မြတ်သော
 နိဗ္ဗာန် အကျိုး ငှါ၊ အ ဒေသယိ - ဟောတော် မူပြီ။ ဗုဒ္ဓေ -
 မြတ်စွာ ဘုရား ၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - ဤ ရတနာ ၏ အဖြစ်သည်
 လည်း၊ ပဏီတံ - မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန - ဤသို့ မှန်သော

သစ္စာ စကား ကြောင့်၊ ဣမေသံ - ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ
ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂။ ဝရော - မြတ်တော် မူသ သော၊ ဝရညု - မြတ်သော
နိဗ္ဗာန်ကို သိတော် မူသသော၊ ဝရဒေါ - မြတ်သော ကောင်း
ကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်သော၊ ဝရမရော - မြတ်သောအကျိုး
ကို ဆောင်တော် မူတတ်သ သော၊ အနုတ္တရော - မိမိထက် လွန်
သောသူ ရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဓမ္မ ဝရံ - ဖြတ်
သောတရားတော်ကို၊ အဒေသယံ - ဟောတော်မူပြီ။ ဗုဒ္ဓေ - ဖြတ်
စွာ ဘုရား ၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - ဤ ရတနာ၏ အဖြစ် သည်လည်း၊
ပဏီတံ - မြတ်၏။ ဧတေန သဇ္ဇေန - ဤသို့ မှန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့်၊ ဣမေ သံ - ဤ သတ္တဝါတို့ အား၊ သုဝတ္ထိ - သည်၊
ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃။ ယေသံ - အကြင် ရဟန္တာတို့အား၊ ပုရာဏံ - အဟောင်း
ဖြစ်သော ကံသည်၊ ခဏံ - ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ - အသစ်ဖြစ်သော
ကံသည်၊ နတ္ထိ - မရှိ။ အာယတိကေ - လာလတ္တံ့ သော၊ ဘဝသ္မိံ
ဘဝ၌၊ ဝိရတ္တစိတ္တာ - တပ်ခြင်း ကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ ခဏ
ဗီဇာ - ကုန်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေမျိုးစေ့ ရှိကုန်၏။ အင်္ဂုဠိံ ဆန္ဒာ
ပဋိ သန္ဓေ နေခြင်း သို့ ရောက်ခြင်း ကင်းသော ဆန္ဒ ရှိကုန်၏။
အယံ ပဒီပေါ - ဤ ဆီမီးသည်၊ နိဗ္ဗူတောယထာ - ငြိမ်းသကဲ့သို့
ဓီရာ - ပညာ ရှိကုန် သော၊ တေ - ထို ရဟန္တာတို့ သည်၊ နိဗ္ဗန္တိ
ငြိမ်းကုန်၏။ သံသေ - ရဟန္တာ သင်္ဃာတော် ၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ
ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ - မြတ်၏။ ဧတေနသဇ္ဇေန
ကြောင့်၊ ဣမေသံ - ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ - သည်၊ ဟော
တု - ဖြစ်စေ သတည်း။

နိဂုံး။

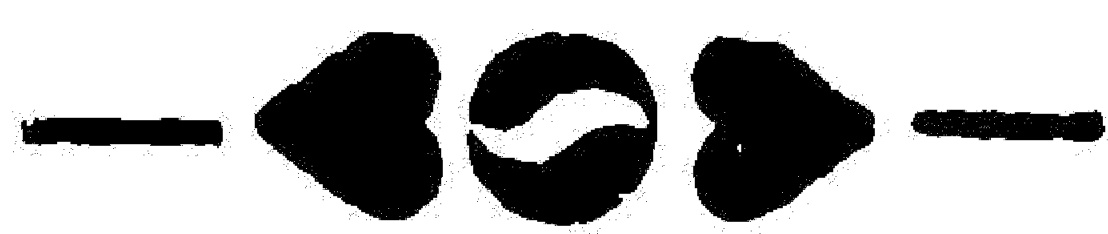
က။ ဣဓ - ဤ ပရိတ်တော်ရွတ်ရာ အရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ - မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ - အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊ အန္တ လိက္ခေ - ကောင်းကင်၌၊ ဌာတာနိ - တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ - အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊ သမာ ဂတာနိ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ - ထို ငါတို့သည်၊ တထာ ဂတံ - ရှေး ဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းတော်မူသော၊ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ - နတ်၊ လူ တို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမဿာမ - ရှိခိုးကုန်၏။ ဣမေသံ - ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

ခ။ ဣဓ - ဤ ပရိတ်တော် ရွတ်ရာ အရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ - မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ - အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊ အန္တ လိက္ခေ - ကောင်းကင်၌၊ ဌာတာနိ - တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ - အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊ သမာ ဂတာနိ - အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ - ထို ငါတို့သည်၊ တထာ ဂတံ ကိလေသာ ကို ဖျက်ဆီးသော အခြင်း အရာ ဖြင့် ဖြစ်သော၊ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ - နတ်၊ လူ တို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဓမ္မံ တရားတော်ကို၊ နမဿာမ - ရှိခိုးကုန်၏။ ဣမေသံ - ဤ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

ဂ။ ဣဓ - ဤ ပရိတ်တော် ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ - မြေ၌ တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ - အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊

အန္တ လိက္ခေ - ကောင်းကင် ၌၊ ဌာတာနိ - တည်ကုန် သော၊
ယာနိ ဘူတာနိဝါ - အကြင် နတ်တို့သည် ၎င်း၊ သမာ ဂတာနိ
အညီအညွတ် လာကုန် ၏။ တေ မယံ - ထို ငါတို့သည်၊ တထာ
ဂတံ - မချွတ်မယွင်း ကျင့်ခြင်း ရှိထသော၊ ဒေဝ မနုဿ ပူဇီတံ
နတ်၊ လူ၊ တို့သည် ပူဇော်အပ် သော၊ သံဃာ - သင်္ဃာတော် ကို၊
နမဿာမ - ရှိခိုးကုန်၏။ ဣမေသံ - ဤ သတ္တဝါတို့ အား၊ သုဝတ္ထိ
ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

ရတန သုတ္တံ - ရတနသုတ် ပရိတ်တော် သည်၊
နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၃ - မေတ္တသုတ် အနက်၊

နိဒါန်း။

က - ခ။ ယဿ - အကြင် မေတ္တသုတ် ၏၊ အာနုဘာဝတော
အာနုဘော် ကြောင့်၊ ယက္ခာ - ဘီလူး တို့ သည်၊ ဘိသနံ -
ကြောက်မက် ဘွယ် သော အဆင်းကို၊ နေဝ ဒဿေန္တိ - မပြုဝံ
ကုန်။ ယမှိ စေဝ - အကြင် မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်၊
ရတ္တိဉ္စ - ညဉ့်၌ ၎င်း၊ ဒိဝဉ္စ - နေ၌ ၎င်း၊ အဘန္တိတော - မပျင်း
သည် ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္စန္တော - လုံ့လ ပြုသောသူ သည်၊ သုခံ
ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိံ - အိပ်ရ၏။ သုတ္တော စ - အိပ်ပျော်သော်
လည်း၊ ကိဉ္စ - တစုံတခုသော၊ ပါပံ - မကောင်းသော အိပ်မက်
ကို၊ န ပဿတိံ - မမြင်မက်၊ ဝေမာဒိ ဂုဏုပေတံ - ဤသို့ အစရှိ

သောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ တံပရိတ္တံ - ထို မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်
ကို၊ ဟေ - အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ - ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ
ရှုတ်ကြကုန် အံ။

နိဗ္ဗာန် ကို လိုလျှင်။

ဂ။ သန္တံ - ငြိမ်သက်သော၊ ယံ ပဒံ - အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်၊
အတ္ထိ - ရှိ၏။ တံ - ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိ သမေစ္စ - သစ္စာလေးပါးကို
သိသော အားဖြင့် ကောင်းစွာ ရောက်၍၊ ဝိဟရိတု ကာမေန
နေခြင်းငှါ အလိုရှိသော၊ အတ္ထ ကုသလေန - အကျိုး စီးပွား၌
လိမ်မာသော ရ ဟ န်း သည်၊ ကရဏီယံ - ပြုကျင့် အပ် ၏။
သက္ကောစ - ကိုယ်အသက်၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ သစ္စာတရားကို သိခြင်း
ငှါ ကျင့်စွမ်းနိုင် သည် လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇေ -
ဖြောင့်မတ်သော ကိုယ် ရှိသည်လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ သုဟု
ဇ္ဇေ - ဖြောင့်မတ်သော စိတ် ရှိသည်လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။
သုဝစောစ - ဆိုဆုံးမ လွယ်သည်လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ
န္တုညံ သည် လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ အနတိ မာနီစ မာန်
ထောင်လွှား ခြင်း မရှိသည်လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ ၏။

ဃ။ သန္တုဿကောစ - ပစ္စည်း လေးပါးတို့ ၌ ရောင့်ရဲ
သည်လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ - မွေးမြူလွယ်
သည်လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပ ကိစ္စောစ - နည်းသော
အမှု ကိစ္စ ရှိသည်လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုက ဝုတ္တိစ
ပေါ့သော အသက် မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။
သန္တိန္ဒြိယောစ - ငြိမ်သက်သော စက္ခု စသော အိန္ဒြေ ရှိသည်

လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ - ရင့်သော ပညာ ရှိသည်
လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပ ဂဗ္ဘော စ - ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံး
ကြမ်းကြုတ်ခြင်း မရှိသည် လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေသု
ဒါယကာတို့ ဌ၊ အနု နုဂိဒ္ဓေါ စ - တပ်မက် မောခြင်း မရှိသည်
လည်း၊ အဿ - ဖြစ်ရာ၏။

၁။ ယေန - အကြင် ကာယ စသော သုံးပါးသော ဒုစရိုက်
ကြောင့်၊ ဝိညု - ပညာရှိ တို့သည်၊ ပရေ - သူတပါး တို့ကို၊ ဥပ
ဝဒေယျံ - ကဲ့ရဲ့ ကုန်ရာ၏၊ ကိဉ္ဇ - စိုးစဉ်းသော၊ ခုဒ္ဒ - အနည်း
ငယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ တံ - ထို ဒုစရိုက် ကို၊ နစ အာစရေ - မ
ကျင့်ရာသည် သတည်း။ သဗ္ဗ သတ္တာ - ခပ် သိမ်းကုန် သော
သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိ နောဝါ - ချမ်းသာခြင်း နှင့် ပြည့်စုံကုန်
သည် ၎င်း၊ ခေမိ နောဝါ - စား ကင်းငြိမ်းကုန် သည် ၎င်း၊
ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ သုခိ တတ္တာ - ချမ်းသာ သော
ကိုယ်၊ စိတ်၊ ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၂။ ယေ ကေစိ - ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ပါဏ ဘူတာဝါ
ပဉ္စ ဝေါကာရ၊ စတု ဝေါကာရ၊ ဧက ဝေါကာရ၊ သတ္တဝါတို့
သည်၎င်း အ နဝသေသာ - အကြွင်း မရှိကုန်သော၊ တသာဝါ -
ထိပ်လန့် တတ်ကုန် သော ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ် တို့ သည် ၎င်း၊
ထာဝရာဝါ - မြဲမြံစွာ တည်ကြည် ကုန်သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်
တို့သည် ၎င်း၊ ဒိဿာ - ရှည်သော ကိုယ် ရှိကုန် သော၊ ယေ
သတ္တာဝါ - အကြင် နဂါး အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း၊
မဟန္တာ - ကြီး သော ကိုယ် ရှိကုန် သော၊ ယေ သတ္တာဝါ -
အကြင် ငါး၊ လိပ်၊ အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း၊ မဇ္ဈိမာ
အလတ် ဖြစ်သော ကိုယ် ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာဝါ - အကြင်

နား၊ အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း၊ ရဿကာ - ပူ၊ တို့၊ နိမ့်
ငယ်သော ကိုယ် ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တဝါ - အကြင် ကြက်
ငှက် အစ ရှိသော သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း၊ အဏုကာ - သေးဖွဲ့
သိမ်မွေ့သော ကိုယ် ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တဝါ - အကြင် ပိုး
ရ၊ စသော သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း၊ ထူလာ - ဆူဖိုသော ကိုယ်
ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တဝါ - အကြင် ဝက် စသော သတ္တဝါတို့
သည် ၎င်း၊ အတ္ထိသန္တိ - ရှိကုန်၏၊ တေ သတ္တဝါ ထိုသတ္တဝါ
တို့သည် ၎င်း။

၃။ ဒိဋ္ဌာ - မြင်ဘူးကုန်သော၊ ယေ သတ္တဝါ - အကြင်
သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း၊ အဒိဋ္ဌာ - မမြင်ဘူးကုန်သော၊ ယေ သတ္တဝါ
- အကြင် သတ္တဝါတို့သည် ၎င်း၊ ယေ သတ္တဝါ - အကြင် သတ္တဝါ
တို့သည်၊ ဒူရေ - ဝေးသော အရပ်၌၊ ဝသန္တိ - နေကုန်၏။ ယေ
သတ္တဝါ - အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိ ဒူရေ - မနီး မဝေးသော
အရပ်၌၊ ဝသန္တိ - နေကုန်၏။ တေ သတ္တဝါ - ထို သတ္တဝါတို့
သည် ၎င်း၊ ဘူတာဝါ - ရဟန္တာတို့သည် ၎င်း၊ သမ္ဘဝေ သီဝါ -
ဘဝသစ် ၌ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော ကံကို ရှာမှီးလေ၊
ရှိကုန်သော ပုထုဇဉ် သေကွတို့သည် ၎င်း၊ သဗ္ဗသတ္တဝါ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော သတ္တဝါတို့ သည်၊ သုခိ တတ္တာ - ချမ်းသာသောကိုယ်
စိတ် ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၄။ ပရော - တယောက်သော သူသည်၊ ပရံ - တယောက်
သော သူကို၊ န နိကုဗ္ဗေယ - အမျက်မထွက်ရာ၊ ကတ္တစိ - တစုံ
တခုသော အရာ၌၊ ကိဉ္ဇူ - တစုံတယောက်သော၊ နံ ဇနံ - ထိုသူ
ကို ဗျာဓော သနာ - ဘောက်ပြန်သော ကာယကံ၊ ဝစိကံ၊ တို့

ဖြင့် ညှင်းဆဲ ချုပ်ချယ်ခြင်းဖြင့် ၎င်း၊ ပဋိသ သညာ - ရန်အမျက်
ယူသော စိတ်ဖြင့် ၎င်း၊ နာတိ မညေထ - မထေ မဲ့မြင် မပြုရာ။
အညမညဿ - တယောက်သည် တယောက် ၏၊ ဒုက္ခံ - ဆင်းရဲကို၊
န ဣဇ္ဈေယ - အလို မရှိရာ။

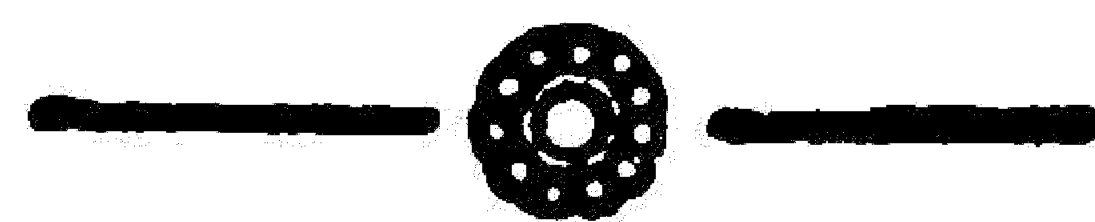
၅ - ၆။ မာတာ - အမိ သည်၊ နိယံ ပုတ္တံ - မိမိ သားရင်း
ဖြစ်သော၊ ဧက ပုတ္တံ - တယောက်တည်း သော သားကို၊ အာယု
သာ - အသက်ကြောင့်၊ အနု ရက္ခေယထာ - အစဉ် စောင့်ရှောက်
သကဲ့သို့၊ ဝေဗ္ဗိ - ဤ အတူလည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု - ခပ်သိမ်းသော
သတ္တဝါတို့ ၌၊ အ ပရိမာဏံ - အတိုင်းအရှည် မရှိသော၊ မာနသံ
မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို၊ ဘာဝဇေ - အဖန် တလဲလဲ ပွား
စေရာ၏။ ဥဒ္ဓံ - အထက် အဝက်တိုင်အောင်၎င်း၊ အဓော - အောက်
အဝီစိတိုင်အောင် ၎င်း၊ တိရိယံ - ရှစ်မျက်နှာ ဖီလာ ၎င်း၊ ဣတိ
ဣမိနာ ပကာရေန - ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ သဗ္ဗ လောက
သို့ အလုံးစုံသော လောက၌၊ အ သမ္မာဓံ - ကျဉ်းမြောင်း ခြင်း
မရှိသည်ကို၊ အ ဝေရံ - ရန် မရှိသည်ကို၊ အ သပ္ပတ္တံ - ဆန့်ကျင်
ဘက် မရှိသည်ကို၊ ကတော - ပြု၍၊ အ ပရိမာဏံ - အတိုင်း အရှည်
မရှိသော၊ မေတ္တံ - မေတ္တာ နှင့် ယှဉ်သော၊ မာနသံ - စိတ်ကို၊
ဘာဝဇေ - ပွားစေရာ၏။

၇။ တိဋ္ဌဝါ - ရပ်သော် ၎င်း၊ စရံဝါ - သွားသော် ၎င်း၊
နိသိန္နောဝါ - ထိုင်သော်၎င်း၊ သယာ နောဝါ - လျောင်းသော်
၎င်း၊ ယာဝတာ - အကြင် မျှလောက်သော ကာလ ပတ်လုံး
ဝိတမိဒ္ဓေါ - အိပ်ချင်ခြင်း ငိုက်မျည်းခြင်း ကင်းသည်၊ အဿ -
ဖြစ်ရာ၏။ တာ ဝတာ - ထို မျှလောက်သော ကာလ ပတ်လုံး၊
တေံ သတိံ - ထို မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော သတိကို၊ အ ဓိဋ္ဌေယျ -

ဆောက်တည် ရာ၏။ တေံ ဝိဟာရံ - ထို မေတ္တာ နှင့် ယှဉ်သော
သတိ ဖြင့် နေခြင်း ကို၊ ပြဟံ - မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ - နေခြင်း
ဟူ၏။ ဗုဒ္ဓါ - မြတ်စွာ ဘုရား တို့သည်၊ အာဟု - ဟောတော်မူ
ကုန်ပြီ။

ဂ။ ဘိက္ခု - သံသရာ ဘေး ကို ရှုလေ့ ရှိသော သူသည်၊
ဒိဋ္ဌိဉ္စ - မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသို့လည်း၊ အနုပဂ္ဂမ - မကပ်မူ၍၊ သီလဝါ - လော
ကုတ္တရာ သီလ ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဒဿနေ န - သောတာပတ္တိ မဂ်
ဉာဏ် နှင့်၊ သမ္ပန္နော - ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊ ကာမေသု - တေ
ဘုမ္မက၊ သင်္ခါရတည်းဟူသော ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဂေဓံ - တပ်ခြင်း
ကို၊ ဝိနေယျ - ဖျောက်ရာ၏။ ဇာတု - စင်စစ်၊ ပုန - တဖန်၊
ဂဗ္ဘ သေယျံ - အမိ ဝမ်းတွင်း၌ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း သို့၊ န တေိ
မရောက်ရ လတ္တံ့ ။

မေတ္တသုတ္တံ - မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော် သည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၄ - ခန္ဓသုတ် အနက်။

နိဒါန်း။

က-ခ။ ဒိဗ္ဗမန္တံ ဂဒံ - နတ်၏ မန္တရား နတ် ဆေးဝါး သည်၊
သဗ္ဗ သီဝိသ ဇာတိနံ - လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြေ ခပ်သိမ်း
တို့၏၊ ဃောရံ - ပြင်းစွာသော၊ ဝိသံ - အဆိပ်ကို၊ ဝိနာ သေတိ
ဝိယ - ဖျက်ဆီးသကဲ့ သို့၊ ဧဝံ တထာ - ထို့ အတူ၊ ယံ ခန္ဓံ ပရိတ္တံ
အကြင် ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော် သည်၊ သဗ္ဗတ္ထံ - အလုံးစုံ သော
အာဏာ ခေတ္တမို့ - အာဏာ တော် နှ့် ရာ ဖြစ်သော စကြဝဠာ
ကုဋေ တသိန်း ၌၊ ဌာတိနံ - တည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗ ပါဏိနံ

ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိသဉ္ဇ - အဆိပ်ကို ၎င်း၊ အသသံ
အကြွင်း မရှိသော၊ ပရိဿယဉ္ဇာပိ - ဘေးရန်ကို ၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ -
ခပ်သိမ်းသော ကာလ၌၊ သဗ္ဗ သောပု - ခပ်သိမ်းသော အခြင်း
အရာဖြင့်လည်း၊ နိဝါရေတိ - တားမြစ်တတ်၏။ တံ - ထိုခန္ဓသုတ်
ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ - အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ - ငါတို့သည်၊
ဘဏာမ - ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁။ ငိရူပက္ခေဟိ - ငိရူပက္ခ နဂါးမင်းတို့ နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္ခ၊
မေ - ငါ၏၊ မေတ္တံ - ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။
ဧရာ ပထေ ဟိ - ဧရာပထ နဂါးမင်း တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္ခ၊ မေ
ငါ၏၊ မေတ္တံ - ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။
ဆဗျာ ပုတ္တေဟိ - ဆဗျာ ပုတ္တ နဂါးမင်းတို့ နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္ခ၊
မေ - ငါ၏၊ မေတ္တံ - ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။
ကဏှာ ဂေါတမဧဟိ - ကဏှာ ဂေါတမ နဂါးမင်း တို့ နှင့်
လည်း၊ သဒ္ဓိံ - တက္ခ၊ မေ - ငါ၏၊ မေတ္တံ - ချစ်ခြင်း သည်၊
ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ အ ပါဒကေဟိ - အခြေ မရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ
တက္ခ၊ မေ - ငါ၏၊ မေတ္တံ - ချစ်ခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ
သတည်း။ ခု ပါဒကေဟိ - အခြေ နှစ်ချောင်း ရှိသော သတ္တဝါ
တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္ခ၊ မေ - ငါ၏၊ မေတ္တံ - ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု
ဖြစ်စေ သတည်း။ စတုပ္ပ ဒေဟိ - အခြေ လေးချောင်း ရှိသော
သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္ခ၊ မေ - ငါ၏၊ မေတ္တံ - ချစ်ခြင်းသည်၊
ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။ ဗဟုပ္ပ ဒေဟိ - များသော အခြေ ရှိ
ကုန်သော သတ္တဝါတို့ နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တက္ခ၊ မေ - ငါ၏၊ မေတ္တံ
ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၃။ အ ပါဒကော - အခြေ မရှိသော သတ္တဝါ သည်၊ မံ - ငါ့ကို၊ မာဟိံ သိ - မညှင်းဆဲစေသတည်း။ ဒွိ ပါဒကော - အခြေ နှစ်ချောင်း ရှိသော သတ္တဝါ သည်၊ မံ - ငါ့ကို၊ မာဟိံ သိ - မညှင်း ဆဲစေ သတည်း။ စတုပ္ပဒေါ - အခြေ လေး ခြောင်း ရှိသော သတ္တဝါ သည်၊ မံ - ငါ့ကို၊ မာဟိံ သိ - မညှင်းဆဲ စေ သတည်း။ ဗဟုပ္ပဒေါ - များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါ သည်၊ မံ - ငါ့ကို၊ မာဟိံ သိ - မညှင်းဆဲ စေသတည်း။

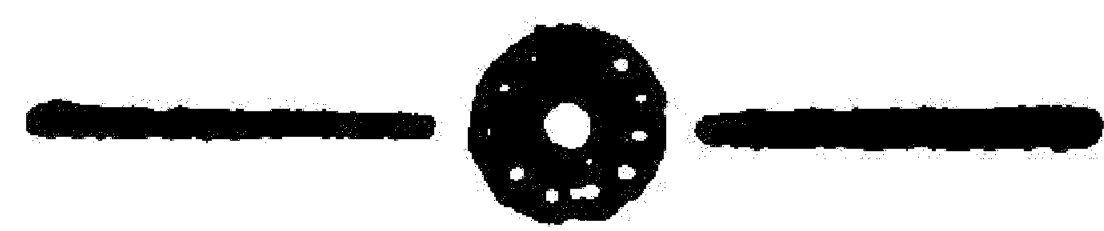
၄။ ကေဝလာ - အကြွင်း မရှိကုန် သော၊ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ သတ္တာစ - သတ္တဝါ တို့သည် ၎င်း၊ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ပါဏာ စ - ထွက်သက်၊ ဝင်သက် ရှိသော သတ္တဝါ တို့သည် ၎င်း၊ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ ဘူတာစ ထင်ရှား ရှိသော သတ္တဝါ တို့သည် ၎င်း၊ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်း ကုန် သော သတ္တဝါ တို့ သည်၊ ဘဒြာနိ - ကောင်းသော အာရုံ တို့ကို၊ ပဿန္တု - မြင်စေကုန် သတည်း။ ကိဉ္စ - တစုံ တယောက် သော သူကို၊ ပါပံ - မကောင်းကျိုး သည်၊ မာ အာဂမာ - မရောက်စေ သတည်း။

၅။ ဗုဒ္ဓေါ - ဘုရား ကျေးဇူးတော် သည်၊ အပ္ပ မာဏော အတိုင်း အရှည် မရှိ။ ဓမ္မော - တရား ကျေးဇူးတော် သည်၊ အပ္ပ မာဏော - အတိုင်း အရှည် မရှိ၊ သံဃော - သံဃာ ကျေးဇူး တော်သည်၊ အပ္ပ မာဏော - အတိုင်း အရှည် မရှိ။ အဟိံ - မြေ ၎င်း၊ ဝိစ္ဆိကာ - ကင်းမြီးကောက် ၎င်း၊ သတပဒီ - ကင်းခြေများ ၎င်း၊ ဥဏ္ဏနာဘိ - ပင့်ကူ ၎င်း၊ သရဗ္ဗ - တက်တူ ၎င်း၊ မူသိကာ - ကြက် ၎င်း၊ သရီသ ပါနိ - ကိုယ်ဖြင့် သွားတတ် ကုန် သော၊

ဣမာနိ - ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ပမာဏ ဝန္တာနိ - အတိုင်းအရှည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ကိလေသာ ရှိကုန်၏။

၆။ မေ - ငါသည်၊ ရက္ခာ - အစောင့် အရှောက်ကို၊ ကဏ္ဍာ ပြုအပ်ပြီ။ မေ - ငါသည်၊ ပရိတ္တံ - အရံအတားကို၊ ကတံ - ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ - ရန်သူ ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိက္ခမန္တ၊ ဖစေကုန် သတည်း။ သော အဟံ - ထို ငါသည်၊ ဘဂဝ တော မြတ်စွာ ဘုရား အား၊ နမော - ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ - ခုနစ်ဆူ ကုန်သော၊ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓါနံ - ဝိပဿီ၊ အစ ရှိကုန်သော မြတ်စွာ ဘုရား တို့အား၊ နမော - ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓပရိတ္တံ - ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၉ - မောရသုတ် အနက်။

နိဒါန်း။

က-ခ။ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ - အရိယာ မဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ် ၏ အဆောက် အဦ ဖြစ်ကုန် သော ပါရမီ ဆယ်ပါး အပြား သုံးဆယ် တို့ကို၊ ပူရေန္တံ - ဖြည့်တော် မူသော၊ မောရ ယောနိယံ - ဥဒေါင်းမျိုး ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ - ဖြစ်ထသော၊ သံဝိဟိတာ ရက္ခံ - ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သော အစောင့် အရှောက် ရှိသော၊ မဟာ သတ္တံ - ဘုရားလောင်း ရွှေဥဒေါင်း မင်း ကို၊ ဝနေ စရာ တော မုဆိုး တို့သည်၊ စိရဿံ - ကြာမြင့်စွာ အနှစ် ခုနစ်ရာ တို့ ပတ်လုံး၊ ဝါယ မန္တာသံ - ဖမ်းအံ့သော ငှါ လုံ့လ ပြုကုန် သော် လည်း၊ ယေန - အကြင် မောရ ပရိတ် အာနုဘော် ကြောင့်၊ ဂဏ္ဍိတံ - ဘမ်းယူအံ့သော ငှါ၊ နေဝ သက္ခိံ သု - မတတ်နိုင်

ကုန်သည်သာ တည်း။ ယဉ် ပရိတ္တံ - အကြင် မောရသုတ် ပရိတ်
ကိုလည်း၊ ပြဟ္မ မန္တန္တိ - မြတ်သော မန္တန် ဟူ၍၊ အက္ခာတံ -
ဘုရား ဟောတော် မူအပ်၏။ တံ ပရိတ္တံ - ထို မောရသုတ် ပရိတ်
တော်ကို၊ ဟေ - အို သူတော်ကောင်း တို့၊ ယေ - ငါတို့ သည်၊
အဏာမ - ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁။ စက္ခုမာ - လူတို့၏ မျက်စိ ရှိသော၊ ဧက ရာဇာ -
မြတ်သောမင်းလည်း ဖြစ်သော၊ ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ရွှေအဆင်း
နှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိသော၊ ပထဝိပ္ပ ဘာသော - မြေ
အပြင်၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်း ရှိသော၊ အယံ သူရိ
ယော - ဤ နေမင်း သည်၊ ယသ္မာ အကြင် ကြောင့်၊ ဥဒေတိ
တက်၏။ တံ တသ္မာ - ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿ ဝဏ္ဏံ - ရွှေ အဆင်း
နှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိသော၊ ပထဝိပ္ပ ဘာသံ - မြေအ
ပြင်၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်း ရှိသော၊ တံ - အရှင်နေ
မင်းကို၊ အဟံ - ငါသည်၊ န မဿာမိ - ရှိခိုး၏။ တယာ - ရှင်နေ
မင်းသည်၊ ဂုတ္တာ - စောင့်ရှောက် အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မယံ - ငါ
တို့သည်၊ အဇ္ဇ - ယနေ့၌၊ ဣမံ ဒိဝသံ - ဤနေ့ ပတ်လုံး၊ ဝိဟာ
ရေမု - ချမ်းသာစွာ နေပါကုန်အံ့။

၂။ ပြာဟ္မဏာ - မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိတော်
မူကုန်သော၊ ယေ ဗုဒ္ဓါ - အကြင် မြတ်စွာ ဘုရား တို့သည်၊
သဗ္ဗ ဓမ္မေ - အလုံးစုံ သော ညေယျ ဓံ တရား ငါးပါး တို့ကို၊
'ဝေဒဂူ - သိခြင်း သို့ ရောက်တော် မူကုန်ပြီ။ တေ ဗုဒ္ဓါ - ထို
မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ မေ - ငါ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း ကို၊ သမ္ပ
ဋ္ဌိန္နန္တိ - ခံတော် မူစေ ကုန် သတည်း။ တေ ဗုဒ္ဓါ - ထို မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ မံ - ငါ့ကို၊ ပါလယန္တု စ စောင့်လည်း စောင့်

တော်မူစေကုန် သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနု - မြတ်စွာဘုရားတို့အား လည်း၊
 နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ
 စ - မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် အား လည်း၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊
 အတ္ထု - တည်း။ ဝိမုတ္တာနု - ကိလေသာမှ လွတ်တော် မူကုန်
 သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့အား လည်း၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊ အတ္ထု
 ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာစ - အရိယာတို့၏ ဝိမုတ္တိငါးပါးအား
 လည်း၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ
 ဤသို့၊ သော မောရော - ထို ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းသည်၊
 ဣမံ ပရိတ္တံ - ဤ အရံအတားကို၊ ကတော - ပြု၍၊ သေနာ - အစာ
 ရှာအံ့သော ငှါ၊ စရတိ - သွား၏။

၃။ စက္ခုမာ - လူတို့၏ မျက်စိရှိသော၊ ဧက ရာဇာ - မြတ်
 သော မင်းလည်း ဖြစ်သော၊ ဟရိဿ ဝဏ္ဏော - ရွှေ အဆင်း
 နှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော - မြေ
 အပြင်၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်း ရှိသော၊ အယံ သူ
 ရိယော - ဤ နေမင်းသည်၊ ယသ္မာ - အကြင်ကြောင့်၊ အ ပေတိ
 ဝင်၏။ တံတသ္မာ ထိုကြောင့်၊ ဟရိဿ ဝဏ္ဏံ - ရွှေအဆင်း နှင့်
 တူသော အဆင်းလည်း ရှိသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ - မြေအပြင်၌
 ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်းရှိသော၊ တံ - အရှင်နေမင်းကို၊
 အဟံ - ငါသည်၊ နမဿာမိ - ရှိ ခိုးပါ၏။ တယာ - ရှင် နေမင်း
 သည်၊ ဂုတ္တာ - စောင့်ရှောက်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ - ငါတို့
 သည်၊ အဇ္ဇေ - ယနေ့၌၊ ဣမံ ရတ္တိံ - ဤည၌ပတ်လုံး၊ ဝိဟရေမု
 ချမ်းသာစွာ နေပါကုန်အံ့။

၄။ ပြာဟ္မဏာ - မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိတော်မူ
 ကုန်သော၊ ယေ ဗုဒ္ဓါ - အကြင် မြတ်စွာ ဘုရား တို့သည်၊ သဗ္ဗ

ဓမ္မေ - အလုံးစုံသော ညေယျဓံ တရား ငါးပါးတို့ကို၊ ဝေဒဂူ - သိခြင်းသို့ ရောက်တော် မူကုန်ပြီ။ တေ ဗုဒ္ဓါ - ထို မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ မေ - ငါ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္တု - ခံတော်မူစေကုန်သတည်း။ တေ ဗုဒ္ဓါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ပါလယန္တု စ - စောင့် လည်း စောင့်တော်မူ စေကုန် သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ - မြတ်စွာ ဘုရားတို့အား လည်း၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေ သတည်း။ ဗောဓိယာ၊ စ - မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်အား လည်း၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနဉ္စ - ကိလေသာမှ လွတ်တော် မူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား လည်း၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာစ - အရိယာ တို့၏ ဝိမုတ္တိ ငါးပါးအား လည်း၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ - ဤသို့၊ သော မောရော - ထို ဘုရားအလောင်း ရွှေဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံပရိတ္တံ - ကိုကတော - ပြု၍၊ ဝါသံ - ညဉ့်အိပ်နေခြင်းကို၊ အဏပ္ပယံ - ပြုပြီ။

မောရ ပရိတ္တံ - မောရသုတ် ပရိတ်တော် သည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၆ - ဓန္ဒသုတ် အနက်။

နိဒါန်း။

က။ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ - သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ပါရမီ ဆယ် ပါး အပြား သုံးဆယ် တို့ကို၊ ပူဇေန္တံ - ဖြည့်တော် မူသော၊ ဝဇ္ဇ ဇာတိယံ - ငုံး၏ အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗုတ္တံ - ဖြစ်တော် မူသော၊ မဟာ သတ္တံ - ဘုရားလောင်း ငုံး

သုဠယ်ကို၊ ယဿ ပရိတ္တဿ - အကြင် ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော် ၏၊
တေဇေန - တန်ခိုး တေဇော် အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဒါဝဂ္ဂိ- တော
ဦးသည်၊ ဝိ ဝဇ္ဇယိ - ဖဲကြဉ်လေ၏။

ခ။ သာရိ ပုတ္တဿ - သာရိပုတြာ အမည် ရှိသော၊ ထေ
ရဿ လကျာရံ မဟာ ထေရ်အား၊ လောက နာထေန - မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ - ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကပ္ပ ဌာယိံ
တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော၊ မဟာ တေဇံ - ကြီးသော အာနု
ဘော် ရှိထသော၊ တံ ပရိတ္တံ - ထို ဝဇ္ဇ သုတ် ပရိတ်တော် ကို၊
ဟေ - အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ - ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ - ရွတ်
ကြကုန်အံ့။

၁။ ဝောကေ - လောက၌၊ သီလ ဂုဏော - သီလ တည်း
ဟူသော ကျေးဇူး သည် ၎င်း၊ သစ္စံ - သစ္စာ တရားသည် ၎င်း၊
သောစေယျံ - ဖြူစင်သော အဖြစ်သည်၎င်း၊ အနုဒ္ဒယာ - ချစ်ခြင်း
မေတ္တာ၊ သနားခြင်း ဂရုဏာသည် ၎င်း၊ အတ္ထိ - ရှိ၏။ တေေန
သစ္စေန ထို သစ္စာ စကား ဖြင့်၊ အနုတ္တရံ - မိမိထက် မြတ်သော
တရားမရှိသော၊ သစ္စ ကရိယံ သစ္စာ ပြုခြင်းကို၊ အဟံ - ငါသည်၊
ကာဟာမိ - ပြု၏။

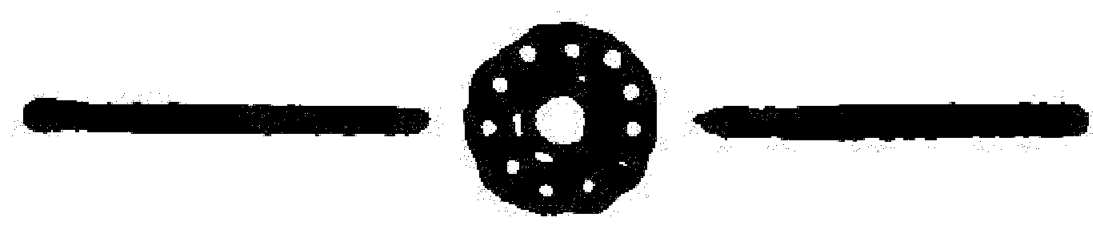
၂။ ဓမ္မ ဗလံ - တရားတော် ၏ အစွမ်း ကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ
ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗကေ - ရှေး၌ ဖြစ်တော် မူကုန် ပြီးသော၊ ဇီနေ
မြတ်စွာ ဘုရား တို့ကို၊ သရိတွာ - အောက် မေ့၍၊ သစ္စ ဗလံ
သစ္စာ စကား၏ အစွမ်းကို၊ အဝဿာယ - အမှီပြု၍၊ သစ္စကရိယံ
သစ္စာ ပြုခြင်းကို၊ အဟံ - ငါသည်၊ အ ကာသိံ - ပြုပြီ။

၃။ မေ - ငါ့အား၊ ပက္ခာ - အတောင်တို့ သည်၊ သန္တိ
ရှိကုန်၏။ အပတနာ - မပျံ့နိုင်ကုန်။ မေ - ငါ့အား၊ ပါဒါ - ခြေတို့

သည်။ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ အ ဝဉ္စနာ - မသွားနိုင်ခဲ့ ကုန်၊ မာတာ ပိတာ စ - ငါ့မိ၊ ငါ့ဘ တို့သည်လည်း၊ နိက္ခန္ဓာ - ငါ့ကို စွန့်လျက် ပျံ့ထွက် ကုန်ခဲ့ပြီ။ ဇာတ ဝေဒ - တောမီး၊ ပဋိက္ခမ - မဲကြဉ်လေ လော့။ ဣတိ - ဤသို့၊ သစ္စ ကိရိယံ - သစ္စာ ပြုခြင်းကို၊ အဟံ - ငါ သည်၊ အကာသိ - ပြုပြီ။

၄။ မယှံ - ငါ၏၊ သစ္စေ - သစ္စာကို၊ ကတေ - ပြုအပ်သည် ရှိ သော်၊ သဘ - ပြုသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ မဟာ ပဇ္ဇလိတော - ကြီး သော အလျှံ ရှိသော၊ သိခိ - တောမီးသည်၊ သော ဌဿ ကရိ သာနိ - တဆဲ ခြောက်မင်း ပယ်စာတို့ တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေသိ - မဲကြဉ် လေပြီ။ သိခိ - မီးသည်၊ ဥဒကံ - ရေသို့၊ ပတှာ - ရောက်၍၊ နိဗ္ဗာယတိ ယထာ - ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ တထာ - ထို့ အတူ၊ နိဗ္ဗာယံ ငြိမ်းလေပြီ။ မေ - ငါ၏၊ သစ္စေန - သစ္စာနှင့်၊ သမော - တူသော တရားသည်၊ နတ္ထိ မရှိ။ သော - ဤသည်ကား၊ မေ - ငါ၏၊ သစ္စ ပါရမီ - သစ္စာ ပါရမီ တည်း။

ဝဇ္ဇ ပရိတ္တံ - ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော် သည်။
နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၄ - ဇေဂ္ဂသုတ် အနက်။

နိဒါန်း။

က။ ယဿ - အကြင် ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ အနုဿရ ဣနာ ပိ - အောက်မေ့ ကာ မျှဖြင့် လည်း၊ အန္တ လိက္ခေ ပိ ကောင်းကင် ၌ သော် လည်း၊ ပါဏိနော - သတ္တဝါတို့ သည်

ဘူမိယံ ဝိယ - မြေ၌ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗထာ - အချင်း ခပ်သိမ်း၊ ပတိဋ္ဌံ
တည်ရာ ကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ - ရကုန်၏။

ခ။ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ - ဘီလူး၊ ခိုးသူ၊ အစ ရှိသည်တို့
ကြောင့် ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗပဒ္ဒဝ ဇာလမှာ - အလုံးစုံသော ဥပုသ္မဝေါ
တည်းဟူသော ကုန်ယက် မှ၊ မုတ္တာနံ - လွတ်ကုန်သော သတ္တဝါ
တို့၏၊ ဂဏနာစ - အရေ အတွက် သည်လည်း၊ နတ္ထိ - မရှိ။ တံ
ပရိတ္တံ - ထိုဇေယျ ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ - အို သူတော်ကောင်းတို့၊
မယံ - ငါတို့ သည်၊ ဘဏာမ - ရွတ်ကြကုန်အံ့။

ဂ။ ဘန္တေ ကဿပ - အရှင်မဟာ ကဿပ၊ ဣဒံ သုတ္တံ - ဤ
ဇေယျသုတ်ကို၊ မေ - အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာ သည်၊ ဘဂဝတော - မြတ်
စွာ ဘုရား၏၊ သံမုခါ - အထံတော် မှ၊ သုတံ - ကြားလိုက်ရသည်
ကား၊ ဧဝံ - ဤသို့ပါတည်း။ ဧကံ - တပါးသော၊ သမယံ - အခါ
၌၊ ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သာဝတ္ထိယံ - သာဝတ္ထိပြည်၏
အနီး၌၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ - အနာထငိုဏ်သေဌေး၏၊ အာရာမေ
နုလုံး မေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ - ဇေတဝန်
ကျောင်းတော် ၌၊ ဝိဟရတိ - နေတော်မူ၏။

၁။ တတြခေါ - ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌၊ ဘဂဝါ
မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဘိက္ခု - ရဟန်း တို့ကို၊ ဘိက္ခုဝေါတိ
ရဟန်းတို့ ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ - မိန့်တော်မူ၏။ တေ ဘိက္ခု - ထို
ရဟန်းတို့ သည်၊ တေ - အရှင် ဘုရားအား၊ ဘဒ္ဒံ - ကောင်းခြင်း
သည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ - ဤသို့၊ ဘဂဝတော
မြတ်စွာ ဘုရား အား၊ ပစ္စယောသု - စကား တုံပြန် လျှောက်
ကြကုန်၏။ ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဘိက္ခု - ရဟန်း တို့
ကို၊ ဧတံစနံ - ဤ ဆိုလတ္တံ့သော စကားကို၊ အဝေါစ - မိန့်

တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့၊ ဘူတ ပုဗ္ဗ - ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်
 ကား၊ ဒေဝါသုရ သင်္ဂမော - တာဝတိံသာ နတ်၊ အသုရာ နတ်
 တို့၏ စစ်ပွဲသည်၊ သမုပ ဗျူဠော - ကောင်းစွာ စုရုံး စည်းဝေး
 သည်၊ အဟောသိ - ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့၊ အထခေါ
 ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနံ - စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့ကို၊
 ဣန္ဒြော - အစိုးရသော၊ သက္ကော - သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံ
 သေ - တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝေ - နတ်တို့
 ကို၊ အာမန္တေသိ - မိန့်ဆို၏။ မာရိသာ - အချင်း နတ်များတို့၊
 သင်္ဂါမ ဂတာနံ - စစ်ပွဲ သို့ ရောက်ကြကုန်သော၊ ဝေါ ဒေဝါနံ
 သင် နတ်များတို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ - အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်
 ၎င်း၊ ယံ ဆတ္တိတတ္ထံဝါ - အကြင် ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်းသည်
 ၎င်း၊ ယော လောမ ဟံသောဝါ - အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း
 ထခြင်းသည် ၎င်း၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ - အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။
 တသ္မိံ သမယေ - ထိုအခါ၌၊ မမေဝ - ငါသိကြားမင်း၏သာလျှင်၊
 ဇေဂ္ဂံ - တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ - ကြည့်ကြ ကုန်လော့။
 ဟိ သစ္စံ - မှန်၏။ မမ - ငါသိကြားမင်း၏၊ ဇေဂ္ဂံ - တံခွန်ဖျားကို၊
 ဥလ္လောက ယတံ - ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေါ တုမ္မာကံ - သင် နတ်
 များတို့၏၊ ယံ ဘယံဝါ - အကြင် ကြောက်ခြင်းသည် ၎င်း၊ ယံ
 ဆတ္တိ တတ္ထံဝါ - အကြင် ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်းသည် ၎င်း၊
 ယော လောမ ဟံသောဝါ - အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း
 သည် ၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့။ သော - ထို ကြောက်ခြင်း၊
 ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊
 ပဟိ ယိဿတိ - ပျောက်လတ္တံ့။

၂။ မေ ငါသိကြားမင်း၏၊ ဇေတု - တံခွန်ဖျားကို၊ နောစေ ဥလ္လောကေ ယျာထ - အကယ်၍ မကြည့်ကုန်မိ ငြားအံ့၊ အထ - ထိုသို့ မကြည့်ကုန်မိ သည် ရှိသော်၊ ပဇာ ပတိဿ - ပဇာ ပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ - နတ်မင်း၏၊ ဇေတု - တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေ ယျာထ - ကြည့်ကြ ကုန်လော့။ ဟိ သစ္စံ - မှန်၏။ ပဇာ ပတိဿ - ပဇာပတိ အမည် ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ - နတ်မင်း ၏၊ ဇေတု - တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောက ယတံ - ကြည့်ကြကုန် သော၊ ဝေဝါ တုမှာကံ - သင် နတ်များတို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ - အကြင် ကြောက်ခြင်းသည် ၎င်း၊ ယံ ဆတ္ထိ တတ္ထံဝါ - အကြင် ကိုယ်ခက် တရော် ရှိခြင်းသည် ၎င်း၊ ယော လောမ ဟံသောဝါ - အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့။ သော - ထို ကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိ ယိဿတိ - ပျောက်လတ္တံ့။

၃။ ပဇာ ပတိဿ - ပဇာပတိ အမည် ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ - နတ်မင်း ၏၊ ဇေတု - တံခွန်ဖျား ကို၊ နောစေ ဥလ္လော ကေယျာထ - အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ - ထိုသို့ မ ကြည့်မိကုန် သည် ရှိသော်၊ ဝရုဏဿ - ဝရုဏ အမည် ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ - နတ်မင်း၏၊ ဇေတု - တံခွန်ဖျား ကို၊ ဥလ္လောကေ ယျာထ - ကြည့်ကြ ကုန်လော့။ ဟိ သစ္စံ - မှန်၏။ ဝရုဏဿ - ဝရု ဏအမည် ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ - နတ်မင်း၏၊ ဇေတု - တံခွန်ဖျား ကို၊ ဥလ္လောက ယတံ - ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေဝါ တုမှာကံ - သင် နတ်များတို့ အား၊ ယံ ဘယံဝါ - အကြင် ကြောက်ခြင်း သည် ၎င်း၊ ယံ ဆတ္ထိ တတ္ထံဝါ - အကြင် ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်း

သည်၎င်း၊ ယော လောမဟံသောဝါ - အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း
ထခြင်းသည် ၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့။ သော - ထို ကြောက်
ခြင်း၊ ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း
သည်၊ ပဟိ ယိဿတိ - ပျောက်လတ္တံ့။

၄။ ဝရုဏဿ - ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ - နတ်
မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ - တံခွန်ဖျားကို၊ နော စေ ဥလ္လောကေယျာထ - အ
ကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ - ထိုသို့ မကြည့်မိကုန် သည်
ရှိသော၊ ဤသာနဿ - ဤသာန အမည် ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ
နတ်မင်း ၏၊ ဓဇဂ္ဂံ - တံခွန်ဖျား ကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ - ကြည့်
ကြကုန်လော့။ ဟိသစ္စံ - မှန်၏။ ဤသာနဿ - ဤသာန အမည်ရှိ
သော၊ ဒေဝရာဇဿ - နတ်မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ - တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောက
ယတံ - ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေတုမှာကံ - သင် နတ်များတို့အား၊
ယံ ဘယံဝါ - အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ယံ ဆန္ဒိတတ္ထံဝါ
အကြင် ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်းသည် ၎င်း၊ ယော လောမဟံ
သောဝါ - အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း သည် ၎င်း၊ ဘ
ဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော - ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ် ခက်တရော်
ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ - ပျောက်
လတ္တံ့။ ဣတိ - ဤသို့၊ အာမန္တေသိ - မိန့်ဆို၏။

၅။ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်း တို့၊ ဒေဝါနံ - နတ် တို့ကို၊ ဣန္ဒဿ
အစိုးရသော၊ သက္ကဿ - သိကြားမင်း ၏၊ တံ ခေါပန ဓဇဂ္ဂံ
ထို တံခွန်ဖျား ကို၊ ဥလ္လောက ယတံ ဝါ - ကြည့်ကုန်သော နတ်
တို့အား ၎င်း၊ ပဇာ ပတိဿ - ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ
ရာဇဿ နတ်မင်း ၏၊ တံ ခေါပန ဓဇဂ္ဂံ - ထို တံခွန်ဖျား ကို၊

ဥလ္လောက ယတံဝါ - ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အား၎င်း၊ ဝရုဏဿ ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ ရာဇဿ - နတ်မင်း၏၊ တံခေါ်ပန ဇေဂ္ဂံ - ထို တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောက ယတံဝါ - ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့ အား ၎င်း၊ ဤသာနဿ - ဤသာန အမည် ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ - နတ်မင်း၏၊ တံ ခေါ်ပန ဇေဂ္ဂံ - ထို တံခွန်ဖျားကို၊

ဥလ္လောက ယတံဝါ - ကြည့်ကြကုန်သော နတ် တို့အား၎င်း၊ ယံ ဘယံဝါ - အကြင် ကြောက်ခြင်းသည် ၎င်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံဝါ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်းသည် ၎င်း၊ ယော လောမ ဟံ သောဝါ - အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်း သည် ၎င်း၊ ဘဝိဿထိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော - ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိ ယေထာပိ ပျောက်မှုလည်း ပျောက်ရာ၏၊ နော ပဟိ ယေထာပိ - မပျောက်မှုလည်း မပျောက်ရာ။

၆။ တံ - ထို ပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်း သည်၊ ကိဿ ဟေတု - အဘယ်ကြောင့် နည်း ဟူ မူ ကား၊ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ ဟိ ယသ္မာ - အကြင်ကြောင့်၊ ဒေဝါနံ - နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော အစိုးရသော၊ သက္ကော - သိကြားမင်း သည်၊ အ ဝိတရာဂေါ မကင်းသော ရာဂ ရှိ၏။ အ ဝိတ ဒေါသော - မကင်းသော ဒေါသ ရှိ၏။ အ ဝိတ မောဟော - မကင်းသော မောဟ ရှိ၏။ ဘိရူ ကြောက်တတ်၏။ ဆမ္ဘိ^၉ - ကိုယ် ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာ သီ - ထိတ်လန့် တတ်၏။ မလာယီ - ပြေးတတ် ၏။ ဣတိ တသ္မာ ထို ကြောင့်၊ ပဟိ ယေထာပိ - ပျောက်မှု လည်း ပျောက် ရာ၏၊ နော ပဟိ ယေထာပိ - မပျောက်မှုလည်း မပျောက်ရာ။

၇။ ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္ဇခေါ - ငါဘုရားသည်ကား၊
 ဧဝံ - ဤသို့၊ ဝဒါမိ - ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ - ရဟန်းတို့၊
 အရည ဂတာနံ ဝါ - တောသို့ ကပ်သည် မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 ရုက္ခ မူလ ဂတာနံ ဝါ - သစ်ပင် ရင်းသို့ ကပ်သည် မူလည်း ဖြစ်
 ကုန် သော၊ သုညာ ဂါရ ဂတာနံ ဝါ - ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ် သို့
 ကပ်သည် မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တုမ္မာကံ - သင်တို့အား၊ ဘယံ
 ဝါ - ကြောက်ခြင်း သည် ၎င်း၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ - ကိုယ် ခက်တ
 ရော် ရှိခြင်းသည် ၎င်း၊ လောမ ဟံသော ဝါ - ကြက်သီး မွေးညှင်း
 ထခြင်းသည် ၎င်း၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေ ယျ - အကယ်၍ ဖြစ်ငြား အံ့၊
 တ သ္မိံ သမယေ - ထိုအခါ၌၊ မမေဝ - ငါဘုရား ဂုဏ်ကိုသာလျှင်၊
 အနုဿရေယျာ ထ - အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၈။ သော ဘဂဝါ - ထို မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိပိ ဣမိ
 နာစ ကာရဏေန - ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့ မှ
 စေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊ အရဟံ - အရဟ
 မည်တော် မူ၏။ သော ဘဂဝါ - ထို မြတ်စွာဘုရား သည်၊
 ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန - ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော ဥပယုဓံ
 တရား ငါးပါး တို့ကို မဘောက် မပြန် သယမ္ဘူ ဉာဏ်ဖြင့်
 အလိုလို ကိုယ်တော်တိုင် သိတော် မူသော အကြောင်း ကြောင့်
 လည်း၊ သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓေါ - သမ္မာ သမ္မုဒ္ဓ မည်တော် မူ၏။
 သော ဘဂဝါ - ထို မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ
 ကာရဏေန - ဤသို့ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ရှစ်ပါး၊ စရဏ တဆဲ့
 ငါးပါး နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊
 ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နော - ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္န မည်တော် မူ၏။

သော ဘဂဝါ - ထို မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာ
ရဏေန - ဤသို့ ကောင်းသော ကောင်းကို ဆိုတော်မူတတ် သော
အကြောင်းကြောင့် လည်း၊ သုဂတော - သုဂတ မည်တော် မူ၏။

သော ဘဂဝါ - ထို မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာ စ
ကာရဏေန - ဤသို့ လောက သုံးပါးတို့ကို အကြွင်းမရှိ သိတော်
မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊ လောက ဝိဒ္ဓ - လောက ဝိဒ္ဓ
မည်တော် မူ၏။ သော ဘဂဝါ - ထို မြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိ

ပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန - ဤသို့ လူယောကျ်ား၊ နတ်ယောကျ်ား
တိရစ္ဆာန် ယောကျ်ား တို့ကို အတုမရှိ ဆုံးမ တော် မူတတ်သော
အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရေရိပ္ပသ ဒမ္မ သာရထိ - အနုတ္တ
ရေရ ပုရိသ ဒမ္မ သာရထိ မည်တော် မူ၏။ သော ဘဂဝါ - ထို

မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာ စ ကာရဏေန - ဤသို့ လူ၊
နတ်၊ တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊
သတ္ထာ ဒေဝ မနုဿာနံ - သတ္ထာ ဒေဝ မနုဿာန မည်တော်မူ

၏။ သော ဘဂဝါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ
ကာရဏေန - ဤသို့ သစ္စာ လေးပါး တရား တို့ကို ကိုယ်တော်
လည်း သိ၊ ဝေနေယျ တို့ကိုလည်း သိစေတော်မူတတ်သော အ
ကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ - ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ

ထို မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန - ဤသို့
ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးရှိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း၊

ဘဂဝါ - ဘဂဝါ မည်တော် မူ၏။ ဣတိ - ဤသို့၊ အနုဿရေ
ယျာထ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ ကြကုန်လော့။

၉။ ဟိ သစ္စံ - မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ မမံ - ငါဘုရား ဂုဏ်တော်ကို၊ အနုဿရတံ - အဖန် တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေဝါတုမ္ပဓကံ - သင် ချစ်သားတို့ အား၊ ယံ ဘယံဝါ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည် ၎င်း၊ ယံ ဆတ္တိ တတ္ထံဝါ - အကြင် ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်းသည် ၎င်း၊ ယော လောမ ဟံသောဝါ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည် ၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့။ သော - ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ် ခက်တရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိ ယိဿတိ - ပျောက်လတ္တံ့။

၁၀။ မံ - ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို၊ နောစေ အနုဿရေယျာထ အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ - ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်၊ ဓမ္မံ - တရားတော် ကို၊ အနုဿရေယျာထ အောက်မေ့ ကြ ကုန်လော့။

၁၁။ ဘဂဝတ - မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဓမ္မော - တရားတော် မြတ်ကို၊ သုက္ခာတော - ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဓမ္မော တရားတော် မြတ် သည်၊ သန္တိဋ္ဌိကော - မျက်မှောက် ၌ အကျိုး ပေးခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဓမ္မော - မဂ်လေးပါး တရားတော် သည်၊ အ ကာလိကော - မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဓမ္မော တရားတော် သည်၊ ဟေပဿိကော - လာလှည့် ရှုလှည့် ဟူစော အစီအရင်ကိုခံထိုက်၏။ ဓမ္မော - တရားတော်သည်၊ ဩပနေယျံ - ကာ - နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းငှါ ထိုက်၏။ ဓမ္မော - တရားတော် ကို၊ ပစ္စတ္တံ - အသီးအသီး၊ ဝိညဟိ - ပညာရှိတို့သည်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော သိအပ်ခံစားအပ်၏။ ဣတိ - ဤသို့၊ အနုဿရေယျာထ - အောက် မေ့ကြကုန် လော့။

၁၂။ ဟိ သစ္စံ - မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မံ - တရား
ဂုဏ်တော်ကို၊ အနုဿရတံ - အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန် သော၊
ဝေဝါတုမှာကံ - သင်တို့အား၊ ယံ ဘယံဝါ - အကြင်ကြောက်ခြင်း
သည်၎င်း၊ ယံ ဆတ္တိတတ္ထံဝါ - အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်း
သည် ၎င်း၊ ယော လောမ ဟံသောဝါ - အကြင် ကြက်သီး မွေး
ညှင်း ထခြင်းသည် ၎င်း၊ အဝိဿတိ ဖြစ်လတ္တံ့။ သော - ထို
ကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး မွေးညှင်း
ထခြင်းသည်၊ ပဟိ ယိဿတိ - ပျောက်လတ္တံ့။

၁၃။ ဓမ္မံ - တရားတော် ကို၊ နော စေ အနုဿရေယျာ
ထ - အကယ်၍ မအောက်မေ့ မိကုန်အံ့။ အထ - ထိုသို့ မအောက်
မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်၊ သံဃံ - သံဃာတော်၏ ဂုဏ်ကို၊ အနုဿ
ရေယျာထ - အောက်မေ့ ကြကုန်သော။

၁၄။ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝက သံဃော
တပည့် ဖြစ်သော သံဃာတော် သည်၊ သုပ္ပဋ္ဌိပန္နော - ကောင်း
စွာ ကျင့်တတ် ၏။ ဘဂဝတော - မြတ်စွာ ဘုရား ၏၊ သာဝက
သံဃော - တပည့် ဖြစ်သော သံဃာတော် သည်၊ ဥပ္ပဋ္ဌိပန္နော
ဖြောင့်ဖြောင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော - မြတ်စွာ ဘုရား ၏၊
သာဝက သံဃော - တပည့် ဖြစ်သော သံဃာတော် သည်
ဥပယုပ္ပဋ္ဌိပန္နော - အသင့် အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော
မြတ်စွာ ဘုရား ၏၊ သာဝက သံဃော - တပည့် ဖြစ်သော
သံဃာတော် သည်၊ သာမိဓိပ္ပဋ္ဌိပန္နော - အရို အသေ ပြုခြင်းကို
ခံထိုက် အောင် ကျင့်တတ် ၏။ စတ္တာရိ - လေးပါး ကုန် သော
ယဒိဒံ ယာနိ ပုရိသ ယုဂါနိ - အကြင် ယောက်ျားမြတ် ၏ အစုံ၊

တို့သည်၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ ဘေ ပုရိသ ပုဂ္ဂလာ - ထို လေးပါးစုံ
 ဖြစ်သော ယောက်ျား မြတ် တို့သည် ကား၊ အဋ္ဌ - ရှစ်ယောက်
 တို့ဘည်း။ ဘဂဝတော - မြတ်ဉာဏ်တရား၏။ သေ သေသာ သာသ
 က သံဃော - ထို တပည့် ဖြစ်သော သံဃာတော် သည် ကား၊
 အာဟု နေယျော - အဝေးမှ ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။
 ပါဟု နေယျော - ဧည့်သည် တို့အား ရသ့မှတ်၍ ထားသော
 ပစ္စည်း အထူး ကို ပူဇော်ခြင်း ငှါ ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိ ဣဿော
 မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္ဇလိ ကရဏီယော - လက်အုပ်
 ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ - လူများ ၏။ အနုတ္တရံ - အတုမ
 ရှိသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ - ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်၊ ယာ၊ မြေ
 ကောင်းသဘွယ် ဖြစ်၏။ ဣတိ - ဤသို့။ သံဃာ - သံဃာတော်၏
 ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရယျာသ - အောက်မေ့ ကြကုန်လော့။

၁၅။ ဟိ - သင့်စွာ၊ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ သံဃာ - သံဃာ
 တော် ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရတံ - အောက်မေ့ ကြကုန်သော၊ ဝေ
 သင်တို့ အား၊ ယံ ဘယံဝါ - အကြင် ကြောက်ခြင်းသည် ၎င်း၊
 ယံ ဆန္ဒိ တတ္ထံဝါ - အကြင် ကိုယ် ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်
 သည် ၎င်း၊ ယော လောမ ဟံသောဝါ - အကြင် ကြက်သီးမွေး
 ညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော - ထိုဘယ
 ဆန္ဒိတတ္ထ လောမ ဟံသ သည်၊ ပဟိ ယိဿတိ - ပျောက်လတ္တံ့
 သတည်း။

၁၆။ တံ - ထို ဘယ ဆန္ဒိ တတ္ထ လောမ ဟံသ ပျောက်
 ခြင်းသည်၊ ကိဿ ဟေတု - အဘယ်ကြောင့် နည်း။ ဘိက္ခဝေ
 ရဟန်းတို့၊ တထာ ဂတော - ဝိပဿီ အစ ရှိသော ရှေး ဘုရား
 တို့၏ လာခြင်း ကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်း ရှိသော သင်တို့

ဆရာ ငါဘုရားသည် အရဟံ - ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌ မကောင်း
မူကို ပြုခြင်းငှါ မဆိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ - ကောင်းသော အကျင့်
ဖြင့် သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော်မူတတ်၏။ ဝိတ ရာဂေါ
ကင်းသော ရာဂ ရှိ၏။ ဝိတ ဒေါသော - ကင်းသောဒေါသ ရှိ၏။
ဝိတ မောဟော - ကင်းသောမောဟ ရှိ၏။ အ ဘီရု - မကြောက်
တတ်။ အ ဆန္တိ - ကိုယ်ခက်တရော် မရှိတတ်။ အနုတြာသီ
မလန့်တတ်။ အ ပလာယီ - မပြေးတတ်။ ဣတိ တသ္မာ - ထို့
ကြောင့်၊ ပဟိ ယိဿတိ - ပျောက်သတ္တံ့ သတည်း။

၁၇။ ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ - ဤ၊ သစေတုမ္မာ
ကံ - ဘိက္ခုဝေ စသော စကား ကို၊ အ ဝေါစ - မိန့်တော် မူ၏။
သုဂတော - မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ ဣဒံ - ဤသို့သော စကား ကို၊
ဝဟ္မာနံ - ဆို၍၊ အသ - ထိုနောက်မှ၊ အ ပရံ - တပါးသော၊ တေ
ထိုအချဉှစ် ရုက္ခမူလေဝါ စသော စကားကို၊ သတ္ထာ - မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ အ ဝေါစ - မိန့်တော်မူ၏။

၁၈။ ဘိက္ခုဝေါ - ရဟန်း ကို၊ အရညေဝါ - တော၌ ၎င်း၊
ရုက္ခမူလေဝါ - သစ်ပင်ရင်း၌ ၎င်း၊ သုညာ ဂါရေဝါ - ဆိတ်ကွယ်
ရာ အရပ်၌ ၎င်း၊ သမ္ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာ ဘုရား ၏ ဂုဏ်ကို၊ တုဗ္ဗ
သင်တို့ သည်၊ အနုဿာရယျာထ - အောက်မေ့ကြ ကုန်လော။
တုမ္မာကံ - သင်တို့ ၏၊ ဘယံ - ကြောက်ခြင်း သည်၊ နော သိယာ
မဖြစ် ရာ။

၁၉။ လောက ဇေဉ္ဇံ - လူတို့ထက် ကြီးတော်မူသော၊ နရာ
သတံ - လူတို့ထက် မြတ်တော်မူ သော၊ ဗုဒ္ဓံ - ငါဘုရား ကို၊ နော
စေ သာရယျာထ - အကယ်၍ မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊

အထ - ထိုသို့ မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်၊ နိဗ္ဗာနနိကံ - သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုဒ္ဓေသိတံ - ငါ ဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ - တရားတော် ဂုဏ်ကို၊ သရေယျာထ - အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၂၀။ နိဗ္ဗာနနိကံ သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုဒ္ဓေသိတံ - ငါ ဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ - တရားတော်ဂုဏ်ကို၊ နောစေ သရေယျာထ - အကယ်၍ မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ အထ - ထိုသို့မအောက်မေ့ မိကုန်သည် ရှိသော်၊ ပုည ခေတ္တံ - ကောင်းမှု တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ဃာမြေကောင်း သဘွယ် ဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ - အတု မရှိသော၊ သံဃာ - သံဃာတော် ဂုဏ်ကို၊ သရေယျာထ - အောက်မေ့ ကုန်လော့။

၂၁။ ဘိက္ခဝေါ - ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ - ဤသို့သော အပြားအားဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ - ငါဘုရား ဂုဏ်တော်ကို ၎င်း၊ ဓမ္မဉ္စ - တရားဂုဏ်တော်ကို ၎င်း၊ သံဃဉ္စ - သံဃာ ဂုဏ်တော်ကို ၎င်း၊ သရန္တာနံ အောက်မေ့ ကုန်သော သင်တို့ အား၊ ဘယံ ဝါ - ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဆတ္တိ တတ္ထံ ဝါ - ကိုယ် ခက်တရော် ရှိခြင်းသည်၎င်း၊ လောမ ဟံသော ဝါ - ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည် ၎င်း၊ န ဟေဿတိ - မဖြစ်လတ္တံ့။

ဇေဂ္ဂ ပရိတ္တံ - ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော် သည်၊

နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၈ - အာဇာနည်သို့ သုတ် အနက်

နိဒါန်း။

က . ခ။ နာထဿ - မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သာဓု သမ္မတေ - သူတော်ကောင်း တို့သည်၊ ကောင်း ၏ ဟု သမုတ် အပ် သော၊ သာသနေ - သာသနာတော်၌၊ အပ္ပသန္ဓေဟိ - မကြည်ညိုကုန်သော၊ ဂစ္ဆေဟိ - ကြမ်းကြုတ်ကုန် သော၊ သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ ကိဗ္ဗိ သကာရိတိ - မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ ရှိကုန်သော၊ အ မနုဿေဟိ ဘီလူးတို့ သည်၊ စတဿန္တံ - လေးပါး ကုန် သော၊ ပရိသာနံ ပရိသတ် တို့ကို၊ အဟိံ သာယ စ - မညှင်းဆဲခြင်းငှါ ၎င်း၊ ဂုတ္တိ ယာ စ - စောင့်ရှောက်ခြင်း ငှါ ၎င်း၊ မဟာ ဝီရော - မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ယံ ပရိတ္တံ - အကြင် အာဇာနည်သုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဒေသေသိ - ဟောတော်မူပြီ။ တံ ပရိတ္တံ - ထို အာဇာနည်သုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ - အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ - ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ - ရွတ်ကြကုန် အံ့။

၁။ စက္ခု မန္တဿ - စက္ခု ငါးပါး နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ သော၊ သိရီ မတော - ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဝိပဿိ သာစ - ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရား အားလည်း၊ မေ - အကျွန်ုပ် ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဘူတာနု ကမ္မိ နော - အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူဘတ်သော သိခိဿာပိစ - သိခိ မြတ်စွာ ဘုရားအား လည်း၊ မေ - အကျွန်ုပ် ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၂။ နှာတကဿ - ဆေး လျော် အပ်ပြီးသော ကိလေသာ ရှိတော်မူ သော၊ တပဿိ နော - ခြိုးခြံသော အကျင့် ရှိတော်မူ သော၊ ဝေဿဘူဿ စ - ဝေဿဘူ မြတ်စွာ ဘုရားအား လည်း၊ မေ - အကျွန်ုပ် ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေ သတည်း။ မာရသေနာ ပမဒ္ဒိ နော - မာရ်စစ်ကို ဖျက်ဆီးပြီးသော၊ ကကုသန္ဓဿ စ - ကကုသန် မြတ်စွာ ဘုရား အား လည်း၊ မေ - အကျွန်ုပ် ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ပြာဟ္မဏဿ - မကောင်းမှု ကို မျှောပြီး ထသော၊ ဝုသိ မတော - သုံးပြီး သော အကျင့် ရှိတော်မူ ထသော၊ ကောဏာ ဂမနဿစ - ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရား အားလည်း၊ မေ - အကျွန်ုပ် ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊ အတ္ထု - ဖြစ်စေ သတည်း။ သဗ္ဗဓိ ခပ်သိမ်းသော အာရုံတို့၌၊ ဝိပ္ပ မုတ္တဿ - ကိလေသာ တို့မှ ကင်း လွတ်တော် မူပြီးသော၊ ကဿပဿ စ - ကဿပ မြတ်စွာ ဘုရား အားလည်း၊ မေ - အကျွန်ုပ် ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု ဖြစ်စေ သတည်း။

၄။ ယော - အကြင် ဂေါတမ မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပန္နဒနံ - အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်တတ် ထသော၊ ဣမံ ဓမ္မံ - ဤတရားကို၊ ဒေသေသိ - ဟောတော်မူပြီ။ အင်္ဂီရသဿ - ကိုယ်တော် မှ ထွက်သော အရောင် ရှိထသော၊ သိရီ မတော - ဘုန်း ကြက်သရေ နှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော၊ သကျ ပုတ္တဿ - သာကီဝင် မင်းသား ဖြစ်တော် မူသော၊ တဿ စ - ထို ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရားအား လည်း၊ မေ - အကျွန်ုပ် ၏၊ နမော - ရှိခိုးခြင်း သည်၊ အတ္ထု ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ လောကေ - လောက ဌ၊ နိဗ္ဗုတာ - ငြိမ်းလေကုန်ပြီ
သော၊ ယေပိဇီနာ - အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့ သည်၊ ယထာ ဘူ
တံ - ဟုတ်သောအလျောက်၊ ဝိပဿိသုံ - မြင်ကုန်ပြီ။ တေ ဇီနာ
ထို မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ အပိသုဏာ - ချောပစ်သော စကား
ကိုမဆိုကုန်။ အထ - ထိုမြို့၊ မဟန္တာ - မြတ်ကုန်၏။ ဝိတသာရဒါ
ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းကုန်၏။

၆။ ဝိဇ္ဇာ စရဏ သမ္ပန္နံ - ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာ ရှစ်ပါး၊
စရဏ တဆဲ့ငါးပါး နှင့် ပြည့်စုံတော် မူ သော၊ မဟန္တံ မြတ်
စွာထသော၊ ဝိတ သာရဒံ ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းတော်မူသော၊
ဒေဝ မနုဿာနံ နတ်၊ လူတို့၏၊ ဟိတံ - အစီးအပွားကို ဆောင်
တော်မူတတ် သော၊ ယံ ဂေါတမံ အကြင် ဂေါတမ မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ ဒေဝ မနုဿာ - နတ်၊ လူ တို့သည်၊ နမဿန္တိ - ရှိခိုး
ကုန်၏။

၇။ ဧတေ သမ္မုဒ္ဒါစ - ထို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မြတ်စွာဘု
ရားတို့သည်၎င်း၊ အညေ - တပါးကုန်သော၊ အနေကသတကော
ဌိယော - ကုဋေ အရာ မက များလှစွာ ကုန် သော၊ သမ္မုဒ္ဒါ စ
မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည် ၎င်း၊ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ
မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ အသမသမာ - အတုမရှိသော ဘုရားတို့
နှင့်သာ တူတော် မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ
မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ ဖဟိဒ္ဓိကာ ကြီးသော တန်ခိုး ရှိတော်
မူကုန်၏။

၈။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ - မြတ်စွာ ဘုရားတို့
သည်၊ ဒသ ဗလူပေတာ - ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဥာဏံ
တော်အား ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူကုန်၏။ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ

လေးပါး သော ဝေသာရဇ္ဇ ဥာဏ်တော်တို့ နှင့်၊ ဥပါ ဂတာ ပြည့်စုံတော် မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ တေ ဗုဒ္ဓါ ထို မြတ်စွာ ဘုရား တို့သည်၊ ဥတ္တမံ - မြတ်စွာ သော၊ အာသဘံ ပုရိသ ဥသဘ ဖြစ်ကြောင်း၊ ဖြစ်သော၊ ဌာနံ - သဗ္ဗညုတ ဥာဏ် တော်ကို၊ ပဋိ ဇာနန္တိ - ဝန်ခံတော်မူကုန်၏။

၉။ ပရိသာသု - ပရိသာတ် လေးပါး၊ ပရိသာတ် ရှစ်ပါး တို့၌၊ ဝိသာရဒါ - ရှိ ရှား ခြင်း ကင်းတော် မူကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဧတေ ဗုဒ္ဓါ - ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ သီဟ နာဒံ - ခြသေ့မင်း ကဲ့သို့ ရဲတင်းသော စကားတော် ကို၊ နဒန္တိ - မြက်ဆိုင်တော် မူ ကုန်၏။ လောကေ - လောက၌၊ အပ္ပဋ္ဌိ ဝတ္တိယံ - တစုံတယောက် သောသူသည် ဟောခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဗြဟ္မ စက္ကံ - မြတ် သော ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို၊ ပဝတ္ထေန္တိ - ဟောတော် မူကုန် ၏။

၁၀။ အဋ္ဌာ ရဿဟိ - တဆဲ့ ရှစ်ပါး ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ ဓမ္မေဟိ - ဘုရား ကျေးဇူးတော်တို့ နှင့်၊ ဥပေတာ - ပြည့်စုံတော်မူ ကုန်၏။ နာယကာ - နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော် မူတတ် ကုန်၏။ ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏာ ပေတာ - သုံးဆဲ့ နှစ်ပါးသော ယောကျ်ား မြတ်တို့ ၏ လက္ခဏာတော် ကြီး တို့ နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ ကုန်၏။ အသိတာနု ဗျဉ္ဇနာ ဓရာ - ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော် ငယ် တို့ ကို ဆောင်တော်မူ ကုန်၏။

၁၁။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ ဗုဒ္ဓါ - ထိုမြတ်စွာ ဘုရား တို့သည်၊ ဗျာမ ပုဘာယ - တလံ မျှလောက်သော ရောင် ခြည်တော် ဖြင့်၊ သုပ္ပဘာ - ကောင်းစွာ ထွန်းတောက် ပ တော် မူကုန်၏။ မုနိ ကုဉ္ဇရာ - ရဟန်းတို့ ထက် မြတ်တော် မူကုန်၏။

သဗ္ဗညု နော - ခပ်သိမ်း သော ဂေယျဓံ တရား ငါးပါး တို့ကို သိတော် မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ ဗုဒ္ဓါ - ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ခဏ္ဍိကာသဝါ - ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ တရားလေးပါး ရှိတော်မူကုန်၏။ ဇိနာ - မာန်ငါးပါးကို အောင် တော်မူကုန် ၏။

၁၂။ မဟာ ပဘာ - ကြီးမြတ် သော ကိုယ်တော်ရောင် ဉာဏ်တော်ရောင် ရှိတော် မူကုန်၏။ မဟာ တေဇာ - ကြီးမြတ် သော တန်ခိုး ရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာ ပညာ - ကြီးမြတ်သော ပညာ ရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာဗ္ဗလာ - ကြီးမြတ်သော ကိုယ်တော် အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါး ရှိတော်မူ ကုန်၏။ မဟာ ကာရုဏီကာ - ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ တော် ရှိတော်မူ ကုန်၏။ ဓိရာ - ပညာ သမာဓိ ရှိတော် မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ သာနံ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏၊ သုခါဝဟာ - ချမ်းသာကို ဆောင် တတ်ကုန် ၏။

၁၃။ ပါဏိနံ - သတ္တဝါတို့၏၊ ဒီပါစ - မှီရာ ကျွန်းသ ဘွယ်လည်း ဖြစ်တော် မူကုန်၏။ နာထာ စ - ကိုးကွယ်ရာ လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာ စ - တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ တာဏာ စ - သံသရာ ဝဋ် ဆင်းရဲမှ လည်း စောင့်ရှောက် တော် မူကုန်၏။ လေနာ စ - ပုန်းအောင်းရာ လည်း ဖြစ်တော် မူကုန် ၏။ ဂတိ စ - လားရာ လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဗန္ဓု စ - အ ဆွေ အမျိုး လည်း ဖြစ်တော် မူကုန်၏။ မဟေ သာသာ စ - လေးသမားကြီး တို့နှင့် လည်း တူတော် မူကုန်၏။ သရဏာ စ သတ္တဝါတို့ ၏ ဆင်းရဲ ကိုလည်း ညှင်းဆဲ ဖျက်ဆီး တော် မူ

တတ်ကုန်၏။ ဟိတေသိနော စ - စီးပွားကိုလည်း ရှာတော်မူတတ်
ကုန်၏။

၁၄။ သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ ဗုဒ္ဓါ - ထို မြတ်
စွာ ဘုရား တို့သည်၊ သ ဒေဝကဿ - နတ်နှင့် တကွသော၊ လော
ကဿ - လူ၏၊ ပရာယဏာ စ - မှီရာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်
တော် မူကုန်၏။ ပုရိ သုတ္တမေ - ပုရိသုတ္တ မာနံ - ယောက်ျားမြတ်
ဖြစ်တော် မူကုန်သော၊ တေသံ - ထို မြတ်စွာဘုရား တို့၏၊ ပါဒေ
ခြေတော် တို့ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ် သည်၊ သိရသာ - ဦး ဖြင့်၊
ဝန္ဒာမိ - ရှိခိုး ပါ၏။

၁၅။ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေ တထာဂတေ - ထို
မြတ်စွာ ဘုရား တို့ကို၊ ဝစသာ စ - နှုတ်ဖြင့် ၎င်း၊ မနသာစေဝ
စိတ်ဖြင့် ၎င်း၊ သယနေစ အိပ်သော အခါ၌၎င်း၊ အာသနေစ
ထိုင်သော အခါ၌၎င်း၊ ဌာနေစ - ရပ်သော အခါ၌၎င်း၊ ဂမနေ
စာပိ - သွားသော အခါ၌ ၎င်း၊ သဗ္ဗဒါ - ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊
ဝန္ဒာမိ - ရှိခိုး ပါ၏။

၁၆။ သန္တိကရာ - ငြိမ်းချမ်းခြင်း ကို ပြုတတ်ကုန် သော၊
ဗုဒ္ဓါ - မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ သဒါ - အခါ ခပ်သိမ်း၊ သုခေန
ချမ်းသာသဖြင့်၊ တုဝံ - သင့်ကို၊ ရက္ခန္တု - စောင့်တော်မူ စေကုန်
သတည်း။ တေဟိ - ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ရက္ခိတော - စောင့်
တော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ - စောင့်အပ်သော၊ တွံ - သင်သည်၊
သန္တော စ - ငြိမ်းချမ်းသည် လည်း၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေ သတည်း။
သဗ္ဗဘယေဟိ - ခပ်သိမ်းသော ဘေးတို့မှ၊ မုတ္တောစ - လွတ်သည်
လည်း၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၇။ တုဝံ - သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂါ ခပ်သိမ်းသော အာရုဏ်ဒဏ္ဍိယ၊ ဝိနိမုဒတ္တာစ - ကင်းလွတ်သည်၎င်း၊ သဗ္ဗသန္တာစ ဝဇ္ဇိတောစ - ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ လွတ်ကင်းသည် ၎င်း၊ သဗ္ဗ ဘေရံ - ခပ်သိမ်းသော အဘွင်း၊ အပ၊ ဘေးရန်ကို၊ အတိက္ကဒန္တာစ - လွန်မြောက် နိုင်သည် ၎င်း၊ နိဗ္ဗုတောစ - ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည် ၎င်း၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၈။ ဘေသံ - ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သစ္စေန စ - သစ္စာအာနုဘော်ကြောင့် ၎င်း၊ သီသနစ - သီလ အာနုဘော်ကြောင့် ၎င်း၊ ခန္တီမေတ္တာ ဗလေနစ - ခန္တီ မေတ္တာ အာနုဘော်ကြောင့် ၎င်း၊ တေပိ - ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ သည်လည်း၊ အမေ - ငါတို့ကို၊ အရောဂေနစ - အနာ မရှိသဖြင့် ၎င်း၊ သုခေနစ - ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု - အစဉ် စောင့်ရှောက်တော် မူစေကုန်သတည်း။

၁၉။ ပုရတ္ထိမ သ္မိံ ဒိသာဘာဂေ - အရှေ့ မျက်နှာ အရပ်အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ - ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ ဘူဘာဂန္ဓဗ္ဗနုတ်တို့သည်၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ တေပိ - ထိုဂန္ဓဗ္ဗနုတ်တို့သည်လည်း၊ အမေ - ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ - အနာ မရှိသဖြင့် ၎င်း၊ သုခေနစ - ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု - အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန် သတည်း။

၂၀။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ - တောင်မျက်နှာ အရပ်အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ - ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ ဒေဝါဏုမ္ဘိဏ် နုတ်တို့သည်၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ တေပိ - ထို ကုမ္ဘိဏ် နုတ်တို့သည်လည်း၊ အမေ - ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ - အနာ မရှိ

သဖြင့် ၎င်း၊ သုခေန စ - ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု - အစဉ် စောင့်ရှောက် တော် မူစေကုန် သတည်း။

၂၁။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ - အနောက် မျက်နှာ အရပ် အဘို့၌ မဟိဒ္ဓိကာ - ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ နာဂါ နဂါးတို့သည်၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ တေပိ - ထို နဂါးတို့သည်လည်း၊ အမေ - ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ - အနာမရှိသဖြင့် ၎င်း၊ သုခေန စ - ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု - အစဉ် စောင့်ရှောက်စေ ကုန် သတည်း။

၂၂။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ - မြောက်မျက်နှာ အရပ် အဘို့၌၊ မဟိဒ္ဓိကာ - ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ ဘီလူး တို့သည်၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ တေပိ - ထို ဘီလူး တို့သည် လည်း၊ အမေ - ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ - အနာမရှိသဖြင့် ၎င်း၊ သုခေန စ - ချမ်းသာ သဖြင့် ၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု - အစဉ် စောင့် ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၂၃။ ပုရတ္ထိ မေန - မြင့်မိုရ်တောင်မှ အရှေ့ မျက်နှာ ၌၊ ဓတရဋ္ဌော - ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်း သည်၊ ဝသတိ - နေ၏။ ဒက္ခိဏေန - မြင့်မိုရ်တောင်မှ တောင်မျက်နှာ ၌၊ ဝိရု ဌကော - ဝိရု ဌက နတ်မင်း သည်၊ ဝသတိ - နေ၏။ ပစ္ဆိမေန - မြင့်မိုရ်တောင်မှ အနောက် မျက်နှာ ၌၊ ဝိရု ပက္ခော - ဝိရုပက္ခ နတ်မင်း သည်၊ ဝသတိ - နေ၏။ ဥတ္တရံ ဒိသံ - မြင့်မိုရ်တောင်မှ မြောက်မျက်နှာ၌၊ ကုဝေရော - ကုဝေရ နတ်မင်း သည်၊ ဝသတိ - နေ၏။

၂၄။ စတ္တာရော - လေးယောက် ကုန်သော၊ တေ မဟာ ရာဇာ - ထို စတု မဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး တို့ သည်၊ လောက ပါလွာ - လူကို စောင့်တတ်ကုန် ၏။ ယသသိနော - များသော

အခြေအရံ ရှိကုန်၏။ တေပိ မဟာရာဇာ - ထိုစတုမဟာရာဇ် နတ်
မင်းကြီးတို့ သည်လည်း၊ အဓမ္မ - ငါတို့ကို၊ အ ရောဂေန စ - အ
နာ မရှိသဖြင့်၎င်း၊ သုခေန စ - ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊ အနုရက္ခန္တု
အစဉ် စောင့်ရှောက်တော် မူစေကုန် သတည်း။

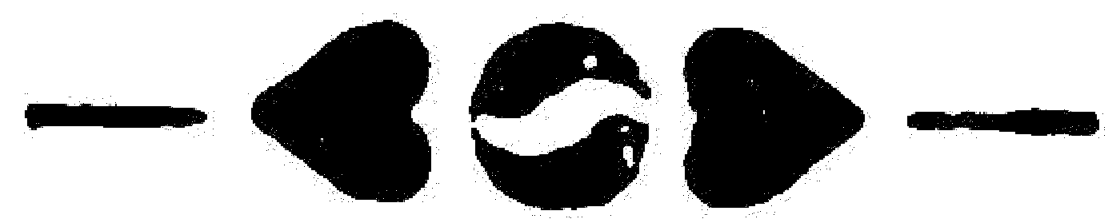
၂၅။ မဟိဒ္ဓိကာ - ကြီးသောတန်ခိုး ရှိကုန်သော။ အာ
ကာသဋ္ဌာ စ - ကောင်းကင်၌လည်း တည်ကုန် သော၊ ဘူမဋ္ဌာ စ
မြေ၌လည်း တည်ကုန် သော၊ ဒေဝါစ - နတ်တို့သည် ၎င်း၊ နာ
ဂါစ - နဂါးတို့သည် ၎င်း၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ တေပိ - ထို နတ်၊ န
ဂါးတို့သည်လည်း၊ အဓမ္မ - ငါတို့ကို၊ အ ရောဂေနစ - အနာမရှိ
သဖြင့် ၎င်း၊ သုခေန စ - ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊ အနု ရက္ခန္တု
အစဉ် စောင့်ရှောက် စေကုန်သတည်း။

၂၆။ ဣဓ သာသနေ - ဤ သာသနာတော်၌၊ ဝသန္တာ
နေကုန် သော၊ ဣဒ္ဓိ မန္တာ - ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန် သော၊
ယေ ဒေဝါစ - အကြင် နတ်တို့သည် လည်း၊ သန္တိ - ရှိကုန် ၏။
တေပိ ဒေဝါ - ထို နတ်တို့သည်လည်း၊ အဓမ္မ - ငါတို့ကို၊ အ ရော
ဂေန စ - အနာ မရှိသဖြင့် ၎င်း၊ သုခေန စ - ချမ်းသာသဖြင့် ၎င်း၊
အနု ရက္ခန္တု - အစဉ် စောင့်ရှောက် စေကုန် သတည်း။

၂၇။ သဗ္ဗတိယော - ခပ်သိမ်း ကုန်သော ဥပဒ္ဒဝေါတို့
သည်၊ ဝိဝဇ္ဇန္တု - မဲကြည့် စေကုန် သတည်း။ သောကော စ - စိုး
ရိမ်ခြင်းသည် ၎င်း၊ ရောဂေါ စ - အနာသည် ၎င်း၊ ဝိနဿတု
ပျောက်စေသတည်း။ တေ - သင့်အား၊ အန္တရာ သာ - အန္တရာယ်
တို့သည်၊ မာ ဘဝန္တု - မဖြစ်စေကုန် သတည်း။ သုခ စ - ချမ်း
သာသော ကိုယ်၊ စိတ်၊ ရှိသည်၎င်း၊ ဒိဃာယုကော စ - ရှည်သော
အသက် ရှိသည် ၎င်း။ ဘဝတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၂၀။ နိစ္စံ - အပြု၊ ဝုဗ္ဗာ ပစာယိနော - အသက်ဖြင့် ကြီး
 သောသူ၊ ဂုဏ်ဖြင့် ကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေ ပြုလေ့ရှိသော၊
 အဘိ ဝါဒန သီလိဿ - ရှိခိုးခြင်း အလေ့ ရှိသော သူ အား၊
 အာယုစ - အသက် ရှည်ခြင်း၎င်း၊ ဝဏ္ဏောစ - အဆင်းလှခြင်း ၎င်း၊
 သုခဉ္စ - ချမ်းသာခြင်း ၎င်း၊ ဗလဉ္စ - ကိုယ်အား ဥာဏ်အား ကြီး
 ခြင်း ၎င်း၊ ဣတိ - ဤသို့၊ စတ္တာရော - လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ
 ကောင်းသော အကျိုးတရား တို့သည်၊ ဝဇုန္တိ - ပွားများကုန်၏။

အာသာနာဒိယ သုတ္တံ - အာသာနာဒိယ သုတ် သည်၊
 နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၉ - အင်္ဂုလိ မာလသုတ် အနက်။

နိဒါန်း။

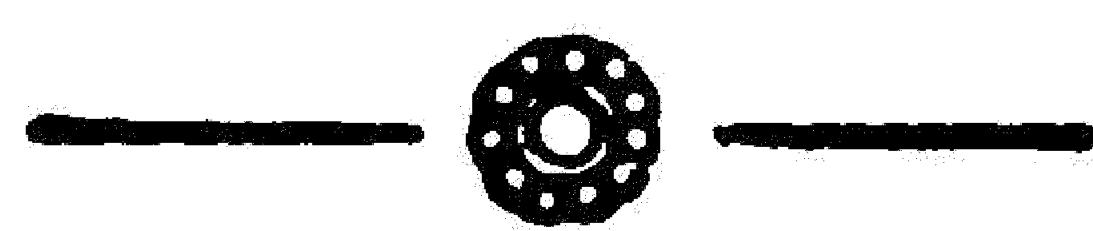
က - ခ။ ယံ ပရိတ္တံ - အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ် တော်
 ကို၊ ဘဏန္တဿ - ရွတ်သော သူ၏၊ နိသိန္ဒ ဌာန ဓောဝနံ - နေရာ
 အင်းပျဉ်ကို ဆေးသော၊ ဥဒကဗ္ဗံ - ရေသည်လည်း၊ သဗ္ဗ မေဝ
 အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ပရိဿယံ - ဘေးရန်ကို၊ ဝိနာသေတိ
 ပျောက်စေ တတ်၏။ ယံ ပရိတ္တံ - အကြင် ပရိတ် တော် သည်၊
 တခံဏေ - ထို ခဏ ၌၊ သောတ္ထိနာ - ချမ်းသာ သ ဖြင့်၊
 ဂဗ္ဘ ဝုဋ္ဌာနဉ္စ - ကိုယ်ဝန်မှ ထခြင်းကို လည်း၊ သာဓေတိ - ပြီးစေ
 တတ်၏။ အင်္ဂုလိ မာလဿ - အင်္ဂုလိ မာလ အမည် ရှိသော၊
 ထေရိရဿ - မထေရိ အား၊ လောက နာထေန - မြတ်စွာ ဘုရား

သည်။ ဘာသိတံ - ဟောတော် မူအပ် သော၊ ကပ္ပ ဌာယိံ - တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်ထသော၊ ဟော တေဇံ - ကြီးသော အာနုဘော် ရှိထသော၊ တံ ပရိတ္တံ - ထို အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော် ကို၊ ဟေ - အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ - ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ - ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁။ ဘဂိနီ - နှမ၊ အဟံ - ငါသည်၊ ယတော - အကြင် အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ - စ၍၊ အရိယာယ - ဖြတ်သော၊ ဇာတိယံ - ဇာတ်အားဖြင့်၊ ဇာတော - ဖြစ်၏။ တတော - ထို အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ - စ၍၊ သဉ္စိစ္စ - သေစေလိုသော တေနေဖြင့် အားထုတ်၍၊ ပါဏံ သတ္တဝါကို၊ ဇီဝိတာ - ဇီဝိ တိန္ဒြေမှ၊ ဝေါရော ဇေတာ - ချဘူးသည်ဟူ၍၊ နာတိ ဇာနာတိ - ငါမသိ။ တေန သဇ္ဇေန - ကြောင့်၊ တေ - အား၊ သောတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဗ္ဘဿ ဝမ်း၌ တည်သော သူငယ် အား လည်း၊ သောတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလ သုတ္တံ - အင်္ဂုလိ မာလ သုတ်သည်၊

နိဗ္ဗိတံ - ခိုးပြီ။

၁၁။ ဗောဇ္ဈိန် သုတ် - အနက်။

နိဒါန်း။

က - ခ - ဂ။ သံသာရေ - သံသရာ ၌၊ သံသရန္တာနံ - ကျင်လည်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့၏၊ သဗ္ဗေက္ခ ဝိနာ သနေ - အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကို ဖျောက်တတ်ကုန် သော၊ မာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ

မာရ်စပ်သည် ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ သတ္တ - ခုနစ်ပါး ကုန်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ - ဗောဇ္ဈင်္ဂ အမည် ရှိကုန်သော၊ ယေ ဓမ္မအကြင် တရားတို့ကို၊ ဗုဇ္ဈိတော - သိကုန်သော ကြောင့်၊ ဥတ္တမာ မြတ်ကုန်သော၊ ဣမေ သတ္တာ - ဤ သတ္တဝါတို့သည်၊ တိဘဝါဘဝ သုံးပါး မှ၊ မုတ္တကာ - လွတ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ အ ဇာတိ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းမရှိသော၊ အ ဇရံ - အိုးခြင်းမရှိသော၊ အ ဗျာဓိ ဖျားနာခြင်း မရှိသော၊ အ မတံ သေခြင်း ကင်းသော၊ နိဗ္ဗယံ ဘေး မရှိသော နိဗ္ဗာန် သို့၊ ဂတာ - ရောက်ကုန်၏။ ဝေမာဒိ ဂုဏပုပေတံ - ဤသို့ အစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ - တပါး မက များလှစွာသော ဂုဏ် အပေါင်းတို့ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊ ဩသဓဉ္စ - ဆေး သဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ မန္တဉ္စ - မြတ်သော မန္တာန် သဘွယ် လည်း ဖြစ်ထသော၊ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ - ဤ ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ - အိုသူတော် ကောင်းတို့၊ မယံ - ငါတို့ သည်၊ ဘဏာမ - ရွတ်ကြကုန် အံ။

၁ - ၂ - ၃။ သတိ သင်္ခါတော - သတိ ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ ဝ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ ၎င်း၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော စ သစ္စာ လေးပါး တရား တို့ကို အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မ ဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင် ၎င်း၊ တထာ - ထိုမှ တပါး၊ ဝီရိယံ - ဝီရိယ သမ္မောဇ္ဈင် ၎င်း၊ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ စ - ပီတိ သမ္မောဇ္ဈင်၊ ပဿဒ္ဓိ သမ္မောဇ္ဈင်တို့ ၎င်း၊ တထာ ပရေ - ထိုမှ တပါး ကုန် သော၊ သမာဓု ပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ စ - သမာဓိ သမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာ သမ္မောဇ္ဈင် တို့ ၎င်း၊ ဣတိ ဤသို့ သတ္တ - ခုနစ်ပါး ကုန် သော၊ သဗ္ဗ ဒဿိနာ - အလုံးစုံ သော

တရားကို မြင်တော်မူပြီးသော၊ မုနိနာ - မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
သမ္မာ - ကောင်းစွာ၊ အက္ခာတာ - ဟောတော်မူအပ် ကုန်သော၊
ဧတေ - ထို ဗောဇ္ဈင်္ဂ တရားတို့ သည်၊ ဘာဝိတာ - ပွားစေ အပ်
ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဗဟု လိကတာ - အကြိမ် များစွာ အလေ့
အလာ ပြုအပ် ကုန်သည် ရှိသော်၊ အဘိညာဿ စ - ထူးသော
ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှါ ၎င်း၊ နိဗ္ဗာနာဃ စ - နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါ ၎င်း၊
ဗောဓိဿာ စ - မဂ်ဉာဏ်၊ ဗိုလ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ ၎င်း၊ သံဝတ္ထန္တိ
ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန - ဤ သစ္စာ ကောင်းကြောင့်၊
တေ သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ - အခါ ခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ - ချမ်းသာ
ခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၄ - ၅။ ဧက သ္မိံ သမယေ - တပါးသော အခါ၌၊ နာထော
မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ မောဂ္ဂလာ နဉ္စ - မောဂ္ဂလာန်ထေရ်ကို ၎င်း၊
ကဿပဉ္စ - ကဿပ ထေရ်ကို ၎င်း၊ ဂိလဝနေ - နာကုန် သော၊
ဒုက္ခိတေ - ဆင်းရဲကုန် သော၊ တေ - ထို မထေရ် တို့ကို၊ ဒိဿာ -
မြင်၍၊ သတ္တ - ခုနစ်ပါးကုန် သော၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ - ဗောဇ္ဈင်္ဂ တို့ကို၊
အဒေ သယံ - ဟောတော် မူပြီ။ တေ စ - ထို မထေရ် တို့သည်
လည်း၊ တံ ထို တရားတော်ကို၊ အဘိ နန္ဒိတော - အလွန် နှစ်သက်
ကုန်၍၊ တခံဏေ - ထို တခဏ ၌၊ ရောဂါ - အနာ မှ၊ မုစ္စိံ သု
လွတ်ကုန်ပြီ။ ဧတေန သစ္စ ဝဇ္ဇေန - ဤ သစ္စာ စကားကြောင့်၊
တေ - သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ - အခါ ခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ - ချမ်းသာ
ခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၆ - ၇။ ဧက ဒါ - တပါးသော အခါ ၌၊ ဓမ္မ ရာဇာပိ -
တရားမင်း ဘုရား သည်လည်း၊ ဂေလေညေ န - အနာ သည်၊
အဘိ ပိဋိတော - အလွန် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ စုံန္တ ထေရေန

စုနွှထေရ်ကို၊ တံ ယေဝ ထို ဗောဇ္ဈင်တရား ခုနစ်ပါးကိုပင်လျှင်၊
သာဒရံ - ရိုသေခြင်း နှင့် တက္ခ၊ ဘဏာ ပေတွာန - ဟောစောတ်
၍၊ သမ္မောဒိတွာန နှစ်လို့တော်မူ၍၊ ဌာနသော - ဟောသော
ခဏ၌၊ တမှာ အာဗာဓာ - ထိုအနာမှာ၊ ဝုဋ္ဌာသိ - ထတော်မူ၏။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤ သစ္စာစကားကြောင့်၊ သဗ္ဗဒါ - အခါ
ခပ်သိမ်း၊ တေ - သင့်အား၊ သောတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

ဂ။ တိဏ္ဍန္တမ္ပိ - သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသိနံ
သီလက္ခန္ဓံ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာမှီး လေ့
ကျက်ပြီးကုန်သော အရှင်မြတ်တို့အား၊ ပဟိနာ - ဗောဇ္ဈင်တရား
ခုနစ်ပါး၏ အာနုဘော်ဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော တေ စ အာ
ဗာဓာ - ထို အနာဘို့သည်လည်း၊ မဂ္ဂါဟတာ - မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်
ကုန်သော၊ ကိလေသာဝ - ကိလေသာတို့ကဲ့သို့၊ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ
တဖန် မဖြစ်ပြန်ခြင်း သဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပတ္တော
ရောက်ကုန်ပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန ဤ သစ္စာစကားကြောင့်၊
တေ - သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ - ချမ်းသာ
ခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင် သုတ္တံ - ဗောဇ္ဈင် သုတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

၁၁ - ဗုဗ္ဗဗျ သုတ် အနက်။

နိဒါန်း။

၁။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ - အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြာခြင်း
စသော မကောင်းသော နိမိတ်သည် ၎င်း၊ ယံ အဝ မဂ်လ၌

အကြင် အမြင် အကြား အတွေ့အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည်
 ၎င်း၊ သက္ကဏဿ - ငှက်၏။ အ မနာပေါ - နှလုံးကို မပွားစေ
 တတ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါ စ - အကြင် အသံသည် ၎င်း၊ ယော
 ပါပဂ္ဂဟော စ - အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူ
 သော ပါပ ဂြိုဟ်သည် ၎င်း၊ အ ကန္တိ - နှစ်သက်ဘွယ် မရှိသော၊
 ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ - အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ် ထင်သော မကောင်း
 သော အိပ်မက်သည် ၎င်း၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာ ဒ
 ယော - ထို မကောင်းသော နိမိတ် အစ ရှိသည် တို့ သည်၊ ဗုဒ္ဓါ
 နုဘာဝေန - ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတ
 နာ ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ - ဝေးစွာ စင်ကင်း လွင့်
 ပျောက်ခြင်း သို့၊ ဧန္တု - ရောက်စေ ကုန် သတည်း။

၂။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တ - အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လုကြတ်ခြင်း
 စသော မကောင်းသော နိမိတ်သည် ၎င်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ - အ
 ကြင် အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့ အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်း သည်
 ၎င်း၊ သက္ကဏဿ - ငှက်၏။ အ မနာပေါ - နှလုံးကို မပွားစေ
 တတ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါ စ - အကြင် အသံ သည် ၎င်း၊ ယော
 ပါပဂ္ဂဟော စ - အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူ
 သော ပါပ ဂြိုဟ်သည် ၎င်း၊ အ ကန္တိ - နှစ်သက်ဘွယ် မရှိသော၊
 ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ - အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ် ထင်သော မကောင်း
 သော အိပ်မက်သည် ၎င်း၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာ
 ဒယော - ထို မကောင်းသော နိမိတ် အစ ရှိသည် တို့သည်၊ ဓမ္မာ
 နုဘာဝေန - ဆယ်ပါး သော တရားတော် တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံ
 ပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ - ဝေး

စွာစင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်း သို့၊ ဇန္တု - ရောက်စေကုန် သတည်း။

၃။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ - အကြင် ဥက္ကာကျခြင်း၊ လ ကြတ်ခြင်း စသော မကောင်းသော နိမိတ်သည် ၎င်း၊ ယံ အဝ မင်္ဂလဉ္စ - အကြင် အမြင် အကြား အတွေ့ အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်းသည် ၎င်း၊ သကုဏဿ - ငှက် ၏၊ အ မနာပေါ - နှလုံးကို မပွါးစေ တတ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါစ - အကြင် အသံသည် ၎င်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟော စ - အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ်သည် ၎င်း၊ အ ကန္တိ - နှစ်သက်ဘွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿု ပိနဉ္စ - အကြင် ကြောက်မက်ဘွယ် ထင်သော မကောင်း သော အိပ်မက်သည် ၎င်း၊ သန္တိ - ရှိကုန်၏။ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာ ဒယော ထို မကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည် တို့သည်၊ သံဃာ နုဘာဝေန - သံဃာတော် ၏ ဂုဏ်ကို အာရုံ ပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ - ဝေးစွာ စင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဇန္တု - ရောက်စေကုန် သတည်း။

၄။ ဒုက္ခပုတ္တာ - ကိုယ်၊ စိတ်၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ - အလုံးစုံ လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော သတ္တဝါတို့ သည်၊ နိဒ္ဒုက္ခာ စ - ဆင်းရဲ ကင်းကုန်သည် လည်း၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ ဘယ ပုတ္တာ - ဘေး ဥပါဒ် နှိပ်စက် ခြင်း သို့ ရောက်ကုန် သော၊ သဗ္ဗေပိ - အလုံးစုံ လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော - သတ္တဝါ တို့သည်၊ နိဗ္ဗယာ စ - ဘေး ဥပါဒ် ကင်းကုန်သည် လည်း၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ သောက ပုတ္တာ - ဆွေမျိုး ပျက်စီးခြင်း စသည် ဖြင့်

စိုးရိမ်ခြင်း သို့ ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ - အလုံးစုံ လည်း ဖြစ်
ကုန်သော၊ ပါဏိ နော - သတ္တဝါတို့ သည်၊ နိဿောကာ စ
စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းကုန်သည့် လည်း၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန် သ
တည်း။

၅။ ဧတ္တာဝတာ စ - ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော သဒ္ဓါ
အစဉ် အနက် အစဉ်ဖြင့် လျှင်၊ အမေ ဟိ - ငါတို့သည်၊ သမ္ဘတံ
ဆည်းပူးအပ် သော၊ ပုည သမ္ပဒံ - ကောင်းမှု ၏ ပြည့်စုံခြင်း ကို၊
သဗ္ဗေ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ - နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ
သိဒ္ဓိ ယာ - ခပ်သိမ်းသော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ် ၏
ပြီးခြင်း အကျိုးငှါ၊ အနု မောဒန္တု - ဝမ်းမြောက် စေကုန်သ
တည်း။

၆။ သဒ္ဓါယ - ကံ ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်၊ ဒါနံ
ဆွမ်း စသော ဒါန ဝတ္ထုကို၊ ဒေန္တု - ပေးလှူစေကုန် သတည်း။
သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ သီလံ - ပဉ္စ သီလ စသည်ကို၊ ရက္ခန္တု
စောင့်စေကုန် သတည်း။ ဘာဝနာ ဘိရတာ - ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝ
နာ၌ လွန်စွာ မွေ့လျော်ကုန် သည်၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန် သ
တည်း။ အာဂတာ - ပရိတ်တော်ကို နာအံ့သော ငှါ လံာကုန်
သော၊ ဒေဝ တာ - နတ်တို့ သည်၊ ဂစ္ဆန္တု - ပြန်သွားကြ ကုန်
လော့။

၇။ ဗလ ပုတ္တာ - ကိုယ်တော် အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်
တော်အား ဆယ်ပါးသို့ ရောက်တော် မူကုန် သော၊ သဗ္ဗေ -
ခပ်သိမ်းကုန် သော၊ ဗုဒ္ဓါ စ - မြတ်စွာဘုရား တို့၏ ၎င်း၊ ပစ္စေ
ကာနဉ္စ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏ ၎င်း၊ ယံ ဗလံ - အကြင် အာနုဘော်
သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ တေနံ ဗလေနစ - ထိုအာနုဘော် အားဖြင့်

၎င်း၊ အရဟန္တာ နံ - ရဟန္တာ တို့၏၊ တေဇေန စ - အာနုဘော်
တော်အားဖြင့် ၎င်း၊ သဗ္ဗသော - ခပ်သိမ်းသော အရပ် ဆယ်
မျက်နှာ မှ၊ ရက္ခံ - အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊
ဗန္ဓာ မိ - သို့၏။

၈။ ဣဓ ဝါ - ဤ လူ့ပြည်၌ ၎င်း၊ ဟုရံဝါ - နဂါးပြည်
ဂဠုန်ပြည်တို့၌ ၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ - နတ်ပြည်တို့၌ ၎င်း၊ ယံ ကိဉ္ဇ
အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ - နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဏီတံ
မွန်မြတ်သော၊ ယံ ရတနံ - အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ - ရှိ၏။
တထာ ဂတေန - မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊ သမံ - တူသော၊ နံ - ထိုရတ
နာသည်၊ နော အတ္ထိ - မရှိ။ ဗုဒ္ဓေ - ဖြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိ ရ
တနံ - ဤ ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ - မြတ်၏။ ဧတ
န သစ္စေန - ဤ သစ္စာကေားကြောင့်၊ ပါဏီနံ - သတ္တဝါတို့အား၊
သုဇတ္ထိံ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၉။ ဣဓ ဝါ - ဤ လူ့ပြည်၌ ၎င်း၊ ဟုရံဝါ - နဂါးပြည်
ဂဠုန်ပြည်တို့၌ ၎င်း၊ သဂ္ဂေသုဝါ - နတ်ပြည်တို့၌ ၎င်း၊ ယံ ကိဉ္ဇ
အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ - နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပ
ဏီတံ - မွန်မြတ်သော၊ ယံ ရတနံ - အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ
ရှိ၏။ တထာ ဂတေန - မြတ်စွာဘုရား တရားတော်နှင့်၊ သမံ - တူ
သော၊ နံ - ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ - မရှိ။ ဓမ္မေ - တရား
တော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - ဤ ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊
ပဏီတံ - မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန - ဤ သစ္စာ ကေားကြောင့်၊
ပါဏီနံ - သတ္တဝါတို့အား၊ သုဇတ္ထိံ - ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀။ ဣဝေဂါ-ဤ လူ့ပြည်၌ ၎င်း၊ ဟုရံဝါ-နဂါးပြည်
ဂဠုန်ပြည် တို့၌ ၎င်း၊ သစ္စသုဝါ-နတ်ပြည်တို့၌ ၎င်း၊ ယံ ကိဉ္စိ
အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ - နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေဘတ်သော၊ ပဏီ
တံ - မှန်မြတ်သော၊ ယံ ရတနံ - အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ
ရှိ၏။ တထာဂတေန - မြတ်စွာဘုရား တပည့် သား သင်္ဃာတော်
နှင်း၊ သမံ - တူသော၊ နံ - ထို ရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ - မရှိ။
သံသသံ - သံသာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ - ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်
လည်း၊ ပဏီတံ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန - ဤ သစ္စာ စကား
ကြောင့်၊ ပါဏီနံ - သတ္တဝါတို့ အား၊ သုဝတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း
သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၁။ သဗ္ဗ မင်္ဂလံ - ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာချမ်း
သာစီးပွား များခြင်း၏ အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာ
သည်၊ ဘဝတု ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ - ခပ်သိမ်းသော
နတ်တို့သည်၊ ရက္ခန္တု စောင့်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗဒ္ဓါ နုဘာ
ဝေန - ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်
သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ - ထိုသတ္တဝါတို့
သည်၊ သဒါ အခါခပ်သိမ်း၊ သုခ-ကိုယ်၊ စိတ်၊ ၏ ချမ်းသာ
ခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၂။ သဗ္ဗ မင်္ဂလံ - ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ
ချမ်းသာ စီးပွား များခြင်း ၏ အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော
မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေ သတည်း။ သဗ္ဗ ဒေဝတာ - ခပ်
သိမ်းသော နတ်တို့သည်၊ ရက္ခန္တု - စောင့်စေကုန် သတည်း။
သဗ္ဗ ဓမ္မာ နုဘာဝေန - ခပ်သိမ်းသော တရားတော် ၏ ဂုဏ်ကို
အာရုံ ပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ -

ထို သတ္တဝါတို့သည်၊ သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ သုခ^ဓ - ကိုယ်၊ စိတ်
၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၃။ သဗ္ဗ မင်္ဂလံ - ခပ်သိမ်းသော ပုံစုပွင့်သံသရာ ချမ်း
သာ စီးပွား များခြင်း ၏ အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂ
လာသည်၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေ သတည်း။ သဗ္ဗ ဒေဝတာ - ခပ်
သိမ်းသော နတ် တို့သည်၊ ရက္ခန္တု - စောင့်စေ ကုန် သတည်း။
သဗ္ဗ သံဃာ နုဘာဝေန - ခပ်သိမ်းသော သံဃာတော် ၏ ဂုဏ်ကို
အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ - ထို
သတ္တဝါတို့သည်၊ သဒါ - အခါခပ်သိမ်း၊ သုခ^ဓ - ကိုယ်၊ စိတ် ၏
ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု - ဖြစ်စေကုန် သတည်း။

၁၄။ မဟာ ကာရုဏီကော - ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ
ရှိတော်မူသော၊ နာထော - မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊ သဗ္ဗ ပါဏိနံ
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ ၏၊ ဟိတာယ - အစီးအပွား အကျိုး
ငှါ၊ သဗ္ဗာ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါရမီ - ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ
ဖြည့်တော် မူ၍၊ ဥတ္တမံ - မြတ်သော၊ သမ္မောဓိ^ဓ - အရဟတ္တ မဂ်
ဥာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ် သို့၊ ပတ္တော - ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန - ဤသို့ မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်း တည်းဟူသော
သစ္စာ စကား ကြောင့်၊ တေ - သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ - အခါခပ်
သိမ်း၊ သောတ္ထိ - ချမ်းသာခြင်း သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သ
တည်း။

၁၅။ သကျာနံ - သာကီ ဝင်မင်း တို့၏၊ နန္ဒိ ဝခုနော -
နှစ်သက်ခြင်း ကို ပွားစေတတ် သော မြတ်စွာ ဘုရား သည်၊

ဗောဓိယာ - ညောင် ဗုဒ္ဓဟေပင်၏။ မူလေ - အနီးဖြစ်သော အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်၌။ ဇယန္တော ယထာ - မာရ် ငါးပါး ကို အောင်တော်မူ သကဲ့သို့။ ဧဝ မေဝ - ဤအတူသာလျှင်။ ဇယော အောင်ခြင်း သည်။ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယ မင်္ဂလေ ရန်ကို အောင်ကြောင်း ကောင်းမှု မင်္ဂလာကြောင့်။ တွံ - သင်သည်။ ဇယဿု - အောင်စေ သတည်း။

၁၆။ သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါနံ - ခပ်သိမ်း သော ဘုရား သခင် တို့၏။ အဘိသေကေ - အဘိသိက် ခံတော်မူရာ ဖြစ်သော၊ ပုထုဝိ ပုက္ခလေ - မြေ အပြင်၌ သန့်ရှင်း စင်ကြယ် တင့်တယ်သော၊ သိသေ - မြေဘို့၏ အသွင်အထိပ် ဖြစ်သော၊ အပရာဇိတ ပလ္လင်ကံ အပရာဇိတ ပလ္လင်တော်၌။ အဂ္ဂ ပုတ္တော - မြတ်သော ဘုရား အဖြစ် သို့ ရောက်တော်မူသည် ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ - မြတ်စွာ ဘုရား သည်။ ပမောဒတိ - ဝမ်းမြောက်တော် မူ၏။ ဧဝ မေဝ - ဤအတူသာလျှင်။ အဂ္ဂပုတ္တော - မြတ်သော အလိုသို့ ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ တွံ - သင်သည်။ ပမော ဒဿု - ဝမ်းမြောက်စေ သတည်း။

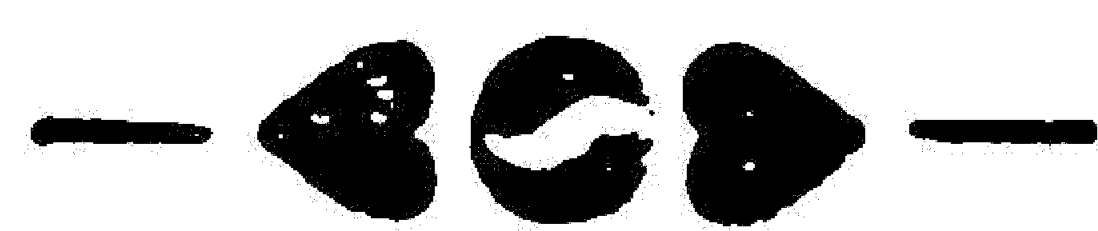
၁၇။ သု နက္ခတ္တံ - ကောင်းသော နက္ခတ် သည် ၎င်း၊ သု မင်္ဂလံ - ကောင်းသော မင်္ဂလာ သည် ၎င်း၊ သုပ ဘာတံ - ကောင်းသော မိုးသောက်ခြင်းသည် ၎င်း၊ သု ဟုဠိတံ - ကောင်းစွာ ထရခြင်းသည် ၎င်း၊ ဟောတု - ဖြစ်စေသတည်း။ သု ခဏော ကောင်းသော ခဏသည် ၎င်း၊ သု မုဟုတ္တော စ - ကောင်းသော မုဟုတ်သည် ၎င်း၊ ဗြဟ္မစာရိသု - မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ သုယိဋ္ဌံ - ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည် ၎င်း၊ ဟောတု ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၈။ ပဒက္ခိဏံ - မြတ်သော၊ ကာယ ကမ္မံ - ကာယကံ
 သည် ၎င်း၊ ပဒက္ခိဏံ - မြတ်သော၊ ဝါစာ ကမ္မံ - ဝစီကံ သည်
 ၎င်း၊ ပဒက္ခိဏံ - မြတ်သော၊ မနော ကမ္မံ - မနောကံသည် ၎င်း၊
 ပဒက္ခိဏေ - မြတ်သောကံ၌၊ ပဏိမိ - ဆောက်တည်ခြင်းသည် ၎င်း၊
 တေ - သင့်အား၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ သတည်း။

၁၉။ ယေ သတ္တာ - အကြင် သတ္တဝါတို့ သည်၊ ပဒက္ခိ
 ဏာနိ - မြတ်သော ကံ တို့ကို၊ ကတုာန - ပြုကုန်၍၊ ပဒက္ခိဏေ
 မြတ်ကုန် သော၊ အတ္ထေ - အကျိုး တို့ကို၊ လဘန္တိ - ရကုန်၏။
 တေ သတ္တာ - ထို သတ္တဝါ တို့သည်၊ အတ္ထ လဒ္ဓါ - ကောင်းမြတ်
 သော အကျိုးကို ရကုန်သည် ဖြစ်၍၊ သုခိတာ - ချမ်းသာခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓ သာသနေ - မြတ်စွာ ဘုရား သာသ
 နာတော်၌၊ ဝိရဠာ - စည်ပင်ပြန့်ပွား များကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေ
 ဟိ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဥဘတိဘိ - ဆွေမျိုးတို့ နှင့်၊ သဟ တက္ခ၊
 အ ရောဂါ - အနာ ကင်းကုန်သည်၊ သုခိတာ - ချမ်းသာခြင်း သို့
 ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု - ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ - ပုဗ္ဗဏှသုတ် ပရိတ်တော် သည်၊ နိဋ္ဌိတံ - ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် နိဿယ ပြီး၏။

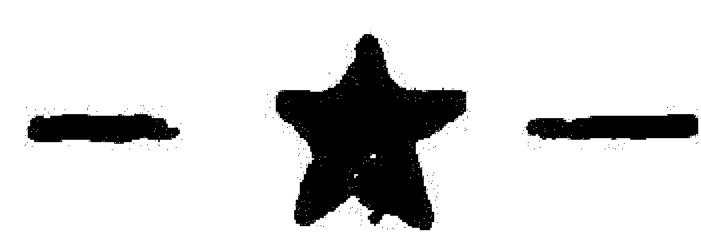

စကားကြီး ဆယ်ခွန်း - လင်္ကာ။

၁။ ရေကူးညာတင် ဖြောနည်း။

ရေကူး ညာတင်၊ ထုံးပုံပြင်ကို၊ လင်္ကာကျဉ်းရုံး၊ ဓိပ္ပာယ်
 ကိုးသော်၊ အူထုံးလေငြား၊ သေဌေးသားကို၊ သမား ဇီဝက၊

ရက်သတ္တဝယ်၊ ကုမည်ရွယ်လည်း၊ လွယ်လေဟန်၊ အကျယ်
ဥာဏ်ဖြင့်၊ ကယ်မှန် ခုနစ်လ၊ အိပ်သော်မှလျှင်၊ ကုမ နိုင်မည်၊
သို့ ဆိုသည်ကို၊ အလီ နှိမ့်ချ၊ လေး၊ ငါး၊ လနှင့်၊ သုံးလ၊ နှစ်လ၊
တလ၊ တိုင်အောင်၊ မစွမ်းဆောင်မှ၊ ရက်သတ္တတွင်၊ မုချလေ့၊
အိပ်ပျော်ဆဲဝယ်၊ ဝမ်းခွဲပြီးခါ၊ အူထုံးရာကို၊ လွယ်ကာဖြေရှင်း၊
သွင်းမြဲ သွင်း၍၊ နေရင်းတိုင်းသာ၊ ပြီးစေရာသည်၊ ညာတင်
ရေကူး ကောင်းတည်း။ ။

၂။ ကောက်ပင် ရိတ်လှီး စကားပြောနည်း။

ကောက်ပင်ရိတ်လှီး၊ ပုံတနည်းမှာ၊ ရှေးအခါတွင်၊ ဥစ္စာ
ကြွယ်ငြား၊ သေဌေးသားသည်၊ မြွှားပင်ရာဝယ်၊ ဗျိုင်းသူငယ်
ကို၊ အလွယ်ဖြင့်သာ၊ ရနံ့ပါသော်၊ အာသာ ရှိငြား၊ တဦးသား
က၊ ငါ့ဗျိုင်း မှန်လျက်၊ သင့် လက်နက်ကြောင့်၊ အသက် ခန္ဓာ၊
ဆုံးရရှာပြီ၊ သာမည ဗျိုင်း၊ ဘာ မပိုင်းနှင့်၊ နေ့တိုင်း ရက်စဉ်၊
ရွှေစဉ်တကျပ်၊ ချီလာတတ်၍၊ မပြတ်ငါ့အား၊ ပေးလေငြား၏၊
စကား ထိုသို့၊ ဆိုတုံမြို့သော်၊ မချို့ကေန့်၊ အကယ်မှန်မှ၊ ယမန်
လူက၊ ထို့တူ ပေးငြား၊ နှစ်၊ လ၊ များကို၊ မိန့်ကြားစမ်းပါ၊
ဆိုသောခါလျှင်၊ ရှည်ကြာလှပြီ၊ အခါလည်ဟု၊ ပြောသည်ခဏ၊
ရေတွက်ဆ သော်၊ သုံးရာ ခြောက်ဆယ်၊ ထိုရက်ဝယ်တွင်၊ ရွှေ
စင်သုံးရာ ခြောက်ဆယ် သာပြီ၊ ငါ့အိမ်ရှေ့တွင်၊ ထားသည့်အင်
ကို၊ နေ့စဉ်ခိုးယူ၊ သင်မူ လကွံ၊ သို့ဖြစ်ဟန်ကြောင့်၊ အမြန်ပေး
ပေ၊ ဆိုတုံလေသော်၊ မနေ ရှို့ကြောက်၊ ပေးရ မြောက်သည်၊
ကောက်ပင် ရိတ်လှီး စကားတည်း။ ။

၃။ ရေစီး ဘောင်ဆန် - ပြောနည်း။

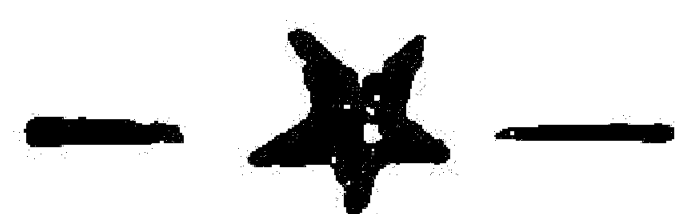
ရေစီး ဘောင်ဆန်၊ ပြောဆိုဟန်မှာ၊ ဒွါရာဝတီ၊ ရှေ့ပြည်
 သေဌ်နင်း၊ ဘုရင်မင်းသည်၊ တနင်္သာရီ၊ စစ်မက်ချီ၍၊ နေသည်
 ခဏ၊ တပ်ကြီးချလျှင်၊ ရာဇာဓိရာဇ်၊ သိတုံလစ်သော်၊ တားမြစ်
 အံ့ငှါ၊ တောင်းပန် စာဖြင့်၊ ပညာရှိ မတ်၊ စေလွှတ်လတ် လျှင်၊
 ထိုစာတွင်သော်၊ အဆွေတော် ဟု၊ ရေးဖော် လက်ချက်၊ မနှစ်
 သက်၍၊ အမျက် ပြင်းစွာ၊ ထွက်သောဝါဝယ်၊ ရာဇာဓိရာဇ်၊
 သံဘော်စစ်က၊ အနှစ်ခုသာ၊ အထူးပါအောင်၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊
 ပမာပြု၍၊ ဘုရားနောင်တော်၊ ဤသို့ခေါ် ဟု၊ ဆွေတော်စစ်
 လည်း၊ မင်း မဖြစ်မီ၊ အကြည်တော် ဟု မခေါ် ထိုက်ပေ၊
 မင်းကေရာဇ်၊ ထီးဆောင်းဖြစ်မှ၊ ကေရာဇ်ချင်း၊ ဆက်စာ သွင်း
 သော်၊ အကြည်ဘော် ဟု၊ ရေးဖော် မြဲပေ၊ လျှောက်တင်လေ
 သော်၊ ရှေ့ပြည်ဘုရင်၊ သဘောဝင်၍၊ ပြောအင် ဆိုနည်း၊
 လွန် မြောက်ချီးသည်၊ ရေစီး ဘောင်ဆန် စကား တည်း။

၄။ အိုးတန်ဆန်ခပ် - ပြောနည်း။

အိုးတန် ဆန်ခပ်၊ စကားရပ်ကို၊ မှတ်စိမ့်သော ငှါ၊ အ
 လင်္ကာဖြင့်၊ မယ်ပါရိက၊ ဒုက္ခလတို့၊ ဖြစ်ကြ ပျက်အင်၊ မျက်
 မမြင်ကို၊ လက်ငင် ဆွဲခါ၊ သုဝဏ္ဏာလျှင်၊ တောမှတစေ၊ လုပ်
 ကျွေးနေ၍၊ ရှေ့ကြာကာလ၊ တိုင်ရောက်မှ လျှင်၊ ဗာရာ ပြည်
 ရှင်၊ မုဆိုးသွင်က၊ တောခွင်လည်ရာ၊ သုဝဏ္ဏာကို၊ မြင်ပါသော်
 ငြား၊ ထိုလူအားကို၊ သားကောင် အသွင်၊ စိတ်ဝယ် ထင်၍၊

မဆင်ခြင်လစ်၊ လေးနှင့်ပစ်သော်၊ ဆိုးညစ်ကြမ္မာ၊ ကံကြောင့်
သာဟု၊ ပစ္စာထင်၊ မွေးမိခင်နှင့်၊ ဘခင်ကိုသာ၊ လုပ်ကျွေး
ပါဟု၊ သာယာသံချို၊ လျှောက်ပါဆီ၍၊ ထိုခဏတွင်၊ ဇီဝ
ပျက်ကြေ၊ သားကောင်သေမှ၊ မိနှင့်ဘတို့၊ ရောက်ကြလာ
လျှင်၊ သိကြားမြင်သော်၊ ပူပင်သောက၊ မှီကြလင့်၊ သားလှ
သက်ရှင်၊ မျက်စိမြင်နှင့်၊ ရွှေငင်သပြာ၊ အိုးရတနာကို၊ လိုရာ
တခု၊ လျှောက်တောင်းပြုလော့၊ ယခုအလို၊ ပြည့်အံ့ဆိုလျှင်၊
လိုရာမတ၊ ရွှေအိုးရ၍၊ သားလှမျက်နှာ၊ မြင်လိုပါဟု၊ သုံးဖြာ
လုံးကို၊ သိမ်းပိုက်ဆိုသည်၊ ဥာဏ်ကိုအားကိုး၊ စကားမျိုးသည်၊
အိုးတန်ဆန်ခပ် ပြောနည်းတည်း။

၉။ ဆိပ္ပတ် ကျည်ပွေ့ - ပြောနည်း

ဆိပ္ပတ် ကျည်ပွေ့၊ ပြောဆိုလေ့မှာ၊ မင်းရာဇာသည်၊
မဟာဇေတီ၊ တည်ရာကြံ့ခိုင်၊ ငိန်းနဲတိုင်ကို၊ အလိုရှိလစ်၊
ကျည်းနှစ်လျှင်၊ ကျစ်လစ်အသား၊ မာ၏လားဟု၊ မေးငြား
သောခါ၊ ကျန်းလည်းမာဟု၊ ဗညာအလျှောက်၊ ဆိုတုံမြှောက်
၍၊ နောက်ထပ်တခါ၊ ရှားနှစ်သလျှင်၊ မာပါလိမ့်လား၊ မေး
ပြန်ငြားသော်၊ ရှားနှစ်ကားမာ၊ ကျန်းလည်းမာဟု၊ ထပ်ခါ
မနေ၊ လျှောက်တင်လေ၍၊ မင်းကေရာဇ်၊ ကျန်းသားစစ်ကို၊
နှစ်သက်ချမ်းမြေ့၊ ဘောဝယ်တွေ့သည်၊ ကျည်ပွေ့ ဆိပ္ပတ်
ပြောနည်းတည်း။

၆။ ဆင်ဌေး ရန်ရှောင် - ပြောနည်း။

ဆင်ဌေးရန်ရှောင်၊ ပမာဆောင်သော်၊ ဘုန်းခေါင် ညီရင်း၊
အိမ်ရှေ့မင်းသည်၊ ကြည်ခြင်း သဒ္ဓါ၊ ကျောင်း ဆောက်ရာတွင်၊
တုင်း၊ ပြင်၊ ထက်၊ အောက်၊ မြေသို့ ဆောက်အောင်၊ တပြောင်
ပြောင်ပင်၊ အရောင် မီးမီး၊ ယိုစီးမတတ်၊ ရွှေ ချသော်လျှင်၊ မြို့
ဝန် မြင်သော်၊ မလျော်လေချက်၊ တိုက် ပွတ် ဖျက်၍၊ ယက်မ
အောက်က၊ မြေသို့ ကျမှ၊ သိရသောခါ၊ ဒါယကာလျှင်၊ ပြင်း
စွာအမျက်၊ ဒေါသထွက်၍၊ ချက်ခြင်း သတ်မည်၊ ခေါ်စေသည်
တွင်၊ ရှိဦးတင်လျက်၊ အရှင် ဘုရား၊ သတို့သားလျှင်၊ မင်းကေ
ရင်း၊ ဖြစ်မည် ကေန်၊ မုချမှန်၍၊ ထိုယံ ကာလ၊ ကျောင်း
ဆောက်မှ လျှင်၊ ရွှေချ ဘို့ရာ၊ ချင်းသည်သာဟု၊ ပညာ ရှေ့
ဆောင်၊ ရန်ဌေး ရှောင်သည်၊ နောက်နောင် မှတ်ရန် စကား
တည်း။ ။

၇။ တောင်သူ ယာခုတ် - ပြောနည်း။

တောင်သူ ယာခုတ်၊ မိန့်ထုတ် ဝစန၊ ပုံဆိုပြသော်၊ ရန္
ဝိဒေ၊ မိထိးပြ၍၊ ဝိဒေဟရာဇ်၊ မင်းစစ် နရိန်၊ ဘုန်းရာဇိန်၏၊
သုခမိန်ကျော်၊ မဟော်ပညတ်၊ သိန်းအမတ်တို့၊ ဆိုလတ်များစွာ၊
စကားမှာ၌၊ ပညာ၊ နေ၊ ထိုနှစ်ဝတွင်၊ နေ အပြတ်၊ သိန်း အ
မတ်က၊ ဆိုလတ်သောခါ၊ ပညာသာမြတ် မဟော်မတ်က ထပ်၍
တဖန်၊ ဆိုလေပြန်သော်၊ မဟော်သခင်၊ ငယ်နုစွာမို့၊ မှန်ရာမသိ၊
ဥစ္စာရှိမှ၊ ခယ ဝပ်ဘွား၊ လူအများတို့၊ စကားနာခံ၊ သိန်း ဆို
ပြန်သော်၊ မဟော်ဝိဒူ၊ သိသ သူက၊ နေ ဥစ္စာ၊ ရှိပေချာလည်း။

ရောဂါ ဥပါဒ်၊ ကပ်ငြိသောခါ၊ မသိပါချင်း၊ ပညာရှိ ရှေ့၊
ဆည်းကပ်၍ သာ၊ မှီခိုလာ၏။ ပြောပြန်ဘိကာ၊ သေနက-လည်း၊
ဝိဇ္ဇေဟနာ၊ ရှင်မင်းစစ် သည်၊ အနှစ်ဥစ္စာ၊ ရတနာနှင့်၊ ပြည်
ရွာ ရဋ္ဌ၊ အစိုးရ၍၊ များစွာ လူပေါင်း၊ ခ၊ ဝပ် ညောင်းသည်၊
စကားချီသော်၊ မဟောသခ၊ ပဏ္ဍိတ ဇာ၊ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ၊ စိန္တေ
ယျာမာ၊ ဥစ္စာမရှိ၊ သို့ ဖြစ်ဘိလည်း၊ ဥာဏ်ကြီး မြဲတော၊ ထွန်း
တောက်စေ၍၊ ဧဝံဗြဟ္မာ၊ မနုဿာဇော၊ ပူဇာ မြို့သို့၊ ဗဟု ဝစ
နာ၊ ပြောကြားရာတွင်၊ ချေးလျှင်အစ၊ သိမ်ငယ်ပဲ ဟု၊ နောက်
မှ ကြီးလျက်၊ သီးသီး တက်၍၊ မိန့်မြက်ထူထောင်၊ ဥာဏ်စွမ်း
ပြောင်သည်၊ တောင်သူ ယာခုတ် စကားတည်း။

၈ - ကြက်ဆုပ် ခွပ်ပစ် ပြောနည်း။

ကြက်ဆုပ် ခွပ်ပစ်၊ ပြောလှစ်ဝစန၊ ရက္ခပူရ၊ တိုင်း နိုင်ငံ
က၊ ဥာဏ်ပညာရှိ၊ မတ်ကံနှင့်၊ ပြည်ကြီးအင်းဝ၊ နဂရတွင်၊
မတ်လှိုင်တို့၊ နိုင်ဘို့စကား၊ စစ်ထိုးငြားသော်၊ နှစ်ပါး ပြည်ရွာ၊
စည်ပင်သာ ဟု၊ နှစ်ဖြာ နှစ်ဝ၊ ပြောကြားစေရာ၊ ရာသီ ဆယ်
နှစ်သ၊ လူထိုမျှတို့၊ ပုံမှ မချဉ်း၊ အင်းဝ ဇာဝိ၊ ဆိုလတ် ဘိကာ၊
ညောင်တီ၊ တိုင်းရှေ့ပြည်မှ၊ မဘီ ကျော်လှသည်၊ များစွာ လူ
ပေါင်း၊ သောင်းသောင်း အုပ်အုပ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ကြည့်သည်
ဆိုသော်၊ ထို အင်းဝ မတ်၊ ပညာတတ်လည်း၊ ကြီးလတ် ငယ်
စုံ၊ ကြည့်ရှု ဆိုရာ၊ ယုတ်ပါလိမ့်မည်၊ နောက်ဆုတ် လည်ရှေ့၊
အချက်တွေကို၊ ကြိုး၍ တခါ၊ ခွံ ပြည်ရွာ မှာ၊ ဂဇာ ပြောင်
ဆင်၊ က၊ ကြိုး ပြင်၍၊ တနေ့ သုံးခါ၊ ရေချ ပါလည်း၊

ကြည့်လာ မရောက်၊ တောဆင်ပေါက်သို့၊ ရောက်လာသောခါ၊
 ကြည့်တို့ပါ၏။ ပမာပုံသွင်၊ အမတ် သင်လည်း၊ တောဆင် အ
 လား၊ မယဉ်ပါး၍ အများ အားထုတ်၊ ကြည့်လိမ့် ဟုတ်သည်၊
 ဖြက်ဆုတ်ခုပ်ပစ် စကားတည်း။

၉ - ရေစစ်ကရား ပြောနည်း။

ရေစစ်ကရား၊ စကားရူဠာ၊ ပြောကြမည်ဟု၊ ကြံစည် ပြု
 ဌား၊ လေးယောက်သား နှင့်၊ တပါးသူအို၊ သစ္စာဆို၍၊ အလို
 မတူ၊ မယုံသူကို၊ ကျွန်မူ မသွေ၊ စေခားလေဟု၊ အပြိုင် ပြုက၊
 လေးဝ ယောက်ျား၊ သူငယ်များတို့၊ စကား ပေါ့သွပ်၊ မပြော
 တတ်လျှင်၊ ထပ်၍ တဖန်၊ မြက်ပြန်လေတုံ၊ စကားပုံမှာ၊ ငါ့ဝါ
 ပင်ပေါက်၊ လေးယောက် သင်တို့၊ ဆိုလေမြို့သော်၊ မယုံ တို့ပါ၊
 ပြန်ပြောခါလည်း၊ ကျွန်သာ အစစ်၊ နှစ်အံ့ ကျွန်တိုင်း၊ အရင်း
 အဖျား၊ ဘိုးသက်ကြီးလျှင်၊ ဆီးတား ပတ်ရစ်၊ စကား မြစ်
 သည်၊ ရေစစ်ကရား၊ ပြောနည်းတည်း။

၁၀ - ခက်တင် မောင်းနှင်း ပြောနည်း။

ခက်တင် မောင်းနှင်း၊ ပြောဆိုရင်း မှာ၊ ယမန် ရွေးခါ၊
 ဖတ်ဗိုလ်ပါတို့၊ ယုတ်မာ ဆိုးညစ်၊ သူခိုးစစ်ကို၊ သတ်ပစ်အံ့ငှါ၊
 ဘမ်းယူရာ တွင်၊ သာဗည လူ၊ မဟုတ်မူ၍၊ ထောင်ဗလူ ဆရာ၊
 တူရင်းချာ ဟု၊ ဆိုရှာ အတွင်း၊ မတ် ခပင်းလည်း၊ ကပ်ချဉ်း
 ဆရာ၊ လျှောက်ကြပါသော်၊ ဆရာတော် လည်း၊ မြက်ဖော်

ငါ့တူ၊ ပြောလိုက် မူက၊ ငါ့မှာ မူသား၊ မလွတ်ငြားချေ၊ မပြောနေလည်း၊ သေအံ့လုင်၊ ဥာဏ် ဆင်ချင်၍၊ လုင် တူရင်း၊ မဟုတ်ခြင်းကို၊ ဘယ်သူဆို ဟု၊ မြွက်လို ပီန့်ဟ၊ မျက်မှောင်ချ၍၊ မကျမတင်၊ ပြောသောသွင်သည်၊ ခက်တစ် မောင်းနှင်း စကားစာည်း။

စကားဦး ဆယ်ခွန်း လင်္ကာ - ပြီး၏။

ရှုမောဝရဋ္ဌ သခရ - ဆုံးမခဏ်း

၁။ လက်သစ် တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်းသော်၊ ရစ်သောင်း လေးထောင်၊ အမြင့် ဆောင်သား၊ တောင် မြင့်မိုရ် ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိ သည်၊ မွေးမိ၊ ဘခင်၊ ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရားတဆူ၊ ဂုဏ်လုံးသွင်၊ စိတ်က ထင်လျက်၊ ဦးတင် သက်ထား၊ အစားအဝတ်၊ မလွတ်ရစေ၊ ရေပူ ဝေပေး၊ လိုရာပေး၍၊ မွေးကူးကြပေ၊ တထွေမှတ်သား၊ အခါး အချို၊ သူတို့ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာစသည်၊ ပြသဆိုထွေ၊ မျှီတတ်စေ။

၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကား နုတ်ဆက်၊ ဘက်၍မဆို ခိုသေကြစေ၊ ကိုကြီးအစ်မ၊ သည်နှစ်ဝကို၊ မိဘကဲ့သို့၊ မှတ်ပါလေ။

- ၃။ ဆွေကြီး မျိုးကြီး၊ အဘကြီး နှင့်၊ ဦးရီး သားချင်း၊ ဘ
ထွေး ရင်းက ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ် ဝုဏ္ဏ၊ ပဓာယန၊ စိတ်က
သီစေ၊ ပြစ်မှားကေ မသင့်ချေ။
- ၄။ ပေါက်စောင့် သားချင်း၊ ဇာဓိမီးတိုင်း မှ၊ အရင်းအနှစ်
ဘေ့စီစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ အူထုံ ဖြစ်က၊
ချစ်ကြလေ။
- ၅။ သေတူ ရှင်ဘက်၊ ဆောင်ရွက် မကင်း၊ အချင်းချင်း တွင်
အင်း ကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ် မသွေ၊ ညီညာ
ကုန်း၍ ရုန်းကြလေ။
- ၆။ ရွေးကစွန့်ကြ၊ ကံရင်းနည်း၍၊ ဆင်းရဲခဲတွံ၊ ကိုယ် မလုံ၍
သူ့ ဂုဏ် ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင် သော်၊ ကိုယ်တိုင် သူ့ အိမ်၊
ဧရာကဲခွဲကြိမ် က၊ မထိမ် မမြီး၊ ဘုရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူးရှိ
ထေ့ သိတတ်စေ။
- ၇။ တယောက် စကား၊ တယောက် နားမှာ၊ မခါးရအောင်
သတိ ဆောင်၍၊ မောင်တို့ ဆိုလေ၊ ယူား သကာသို့၊ ချို
လှစေ။
- ၈။ မစေ့ ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန် နှင့်။ မျက်မာန် ဇောသ၊ မ
ထွက်ရအောင် မာန်မာနကို ချုပ်ကြံလေ။
- ၉။ သေ နှင့် အရက်၊ စီးပွားဖျက်ကို၊ တစက်ကယ် မှ၊ မ
သောက်ကြ နှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော် ဟောသည့်
အဆိပ်ရေ။
- ၁၀။ ကိုယ်နှင့် လည်း စာ၊ သတ္တဝါတို့၊ ကြင်နာလှစေ၊ သူ့အ
သက်ကို လည်း ချစ်ပါလေ။

- ၁၁။ သူ၏ ဥစ္စာ၊ သူ့ ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမရွေး၊ သူ မပေးကာ၊
ဆေး ထအိုးမျှ မယူကြ နှင့်၊ ရှောင်ကြပါလော၊ ကာမေ
မိစ္ဆာ၊ သူ့ အိမ်ရာ ကို၊ မြင်ခါခဏ၊ သူ့ဆုတ် ကြူးသည့်
ဘီလူးမသို့၊ စိတ်က မသွေ ထင်မိစေ။
- ၁၂။ သူ့ကို မမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကား စမည်၊ မြွက်သည်
စစ၊ ပြောသမျှကိုလည်း မှန်လှစေ။
- ၁၃။ အပါယ် လေးပါး၊ လားမည့် အကြောင်း၊ ကောင်းမှုမှ
စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလော၊ ဘေ့ စိစစ်၍၊ အပြစ် စုပုံ
မခြားတုံသည်၊ သေလို့ ထုတ်ခြောက်၊ ငရဲ ရောက်မည်
ရှုံ့ကြောက်ကြ။
- ၁၄။ ဘုရားတရား မြတ်ဖျား သင်္ခါ၊ အရိယာတို့၊ မကွာ နေ
ည၊ ဟတ္ထ အဉ္စလီ၊ မြှောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စီ နေ့ည
ကိုးကွယ်ကြ။
- ၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခအနတ္တ၊ လက္ခဏာ သုံးပါး၊ ဤတရားကို
ဖွားဖွား နှုတ်ဝယ်၊ ဆရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ် စောင့်ရှောက်
ဆောက်တည်ကြ လော၊ လည်တွင် ဆွဲသည့်၊ ပုလဲ ကဲ့သို့
မြဲလှစေ။
- ၁၆။ စာတက် စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေ ကောင်းမှု၊ စုံ
တခုကို၊ ပြုစုကြပေ၊ မသွေ မဘောက်၊ ကြီးရာ ရောက်
သော်၊ လျှောက်လျှောက် ပတ်ပတ်၊ သူတော် မြတ် ၏၊
ကျင့်စတ်ပီထွေ၊ ကိုယ်ကို ထိန်း၍ သိမ်းဆည်းလေ။
- ၁၇။ ဖုန်းတောင်း ယာစကာ၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါ သုံး
ဝ ထက်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြသည်၊ လှရဲစေ။

၁၈။ နောင်သံသရာ၊ ခိုကွာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အလှူဆို
က၊ မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက် အောက်တွင်၊
ခံသောက်ရေလား၊ ကျဖန်များက၊ ပြည့်ငြားသည်သာ၊
ထုံးဟောင်းစာကို၊ ထောက်ပါလေ။

၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းတော်ယှဉ်တွဲ၊ သူခိုက်မဲကို၊
ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူ အမြတ်၊ ဤသူ လတ်ဟု၊ ညှိ
ကတ်ကြမ်းကြုတ်၊ ဤ သူယုတ် ဟု၊ အဟုတ် အမှန်၊
မသွေလှန်သည်၊ ကေန့် ဆစ်ဆတ်၊ လူ သုံးရပ်တို့၊ သိ
တတ်စေ။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့ သဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်း မထိ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရိ
ဩတ္တပ္ပ၊ စောင့်ကြပ်မဆို၊ မိမိ ကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင်၊
ဖြစ်လိမ့်စေ၊ ငါ မထေရ်ဟု၊ သရေ မဆောင်၊ လူမုန်း
အောင်လျှင်၊ မောင်ဆွီ မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက် ဣန္ဒြေ၊ ဓာည်ကြည်တွေဖြင့်၊ သန္ဓေ ကောင်း
မွန်၊ တော်လွန်မွန်လျက်၊ စိတ်မှာ မနှောင့်၊ နှုတ်လက်
စောင့်သည်၊ သူကောင်းသွေးရေ၊ ပြီလှစေ။

၂၂။ ရစ်သူ ရွာသား၊ သူကောင်းများအား၊ နားမှာ မဆံ၊
မခန့်မလေး၊ သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေး ညစ်ညမ်း၊ ကိုယ်
လက် နှမ်းအောင်၊ မသွမ်း မကျင့်ကြလေနှင့်။

၂၃။ မုန်းဘွယ်လည်း တတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်း ခပ်
သို့၊ လျှပ်လျှပ် ပေပြီပေပြီ၊ လော်လော် လည်လည်၊
မတည် မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုတ်ဘွယ် ဟု၊ သည့်နှယ် မဆို
ရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာဝေးက၊ တွေးလေကြံသိ၊ မိမိဘာ
ဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရလှချင်း၊ မေတ္တာကင်း
အောင်၊ သတင်း မပုတ်ပါစေနှင့်။

၂၅။ အရောင်း အဝယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊ လိုဘွယ် ရရန်၊
ဘိုး ထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘ တိုက်၍၊
လူမိုက် မဆိုရစေနှင့်။

၂၆။ နှလုံး သည်းခြေ၊ သန္ဓေလည်း တန်၊ မမှန်စကား၊ လူဖြစ်
မှားဟု၊ အများ မဆိုရစေနှင့်။

၂၇။ မဖြောင့် မသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြု ဟု
၍၊ ဗိုလ်လူခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချီးမွမ်း ဆိုထွေ
ရတတ် စေ။

၂၈။ အထည် အကျွေး၊ အပေး အကမ်း၊ သေခမ်း ရှင်ခမ်း၊
သူတို့တမ်းက၊ အော်အမ်းနိုင်ထွေ၊ လောကဝတ်ကိုလည်း
သိတတ်စေ။

၂၉။ ရဟန်း သင်္ဃာ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်း၊ အစပါင်း
စည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ပဲ့လမ်းကြုံငြား၊ အသွား
အလာ၊ လူဒါန်းခါလည်း၊ လကျောဘက်က၊ အင်္ကျီလက်
ကို၊ တဘက်ချလျက်၊ ကပ်ထ အပါး၊ ဝပ်လျှိုး တွား၍၊
ကျောင်းသား ပြီထွေ ယဉ်ကျေးပါစေ။

၃၀။ ကြီးသူ တဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများ နှင့်၊ စ
ကား ထွေလာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ဗျာဗျာ ကျွန်ုပ်၊
ပုဆစ် တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေစက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊
ကျောင်းထွက် လူပေ၊ ဆိုရစေ။

၃၁။ အဋ္ဌာရဿ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှစ်လုံးသွင်း၍၊ အင်းအား၊ ရှိသောခါလည်း၊ နှစ်ပါးစက်စား၊ ဇယ်ဆောင်သောင်းကို ခိုးစာောင်းပြေးသို့ လူရေးလူရာ ပီလှစေ။

၃၂။ အပေါ်အလွင်၊ ဖျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစား ကြက်ဥကဲ့သို့ ကျက်နှံ့၊ အဆတ်မေးမှ၊ အခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်ခင်း၊ မပျင်းမရိ၊ မိမိဘို့သွင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ လူ့သားသား၊ ဥစ္စာရကြွင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလယ်သွား၊ မနေနားဘဲ၊ ပျားပိတုန်းဘူ၊ ဝတ်ရက်သွယ်၊ လူစဉ်မှီအောင် ကြိုးစားလေ။

၃၃။ အလုံးအဆောင်၊ အိမ်ဆောင်ခင်းနား၊ အပါးပါးကို၊ ပြုံးပွားသောအောင်၊ ကြောင်ပုဆွန်စား၊ ဓမ္မာကျော်ဝါးသို့၊ ယောက်ျားပြီထွေ၊ ဝိရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း၊ ရှိလှစေ။

၃၄။ သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို ထောက်ထားမိစေ၊ ကြိုးလေဘာကိုလည်း၊ မျှအစေ။

၃၅။ မမေ့မနှောက်၊ မကောက်မကျပ်၊ မလိမ်လစ်ဘဲ၊ မစဉ်းလဲနှင့်၊ စိတ်စွဲဖြောင့်စေ၊ သူ့အကျင့်ကိုလည်း သိတတ်စေ။

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊ ဖြစ်သောနှလုံး၊ သူတော်သုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ၊ မှန်လှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြေစဆံ့ခြားသော်၊ လျင်လျားဆွေးနွေး၊ ဆိုရေးလိမ္မာ၊ ပညာရှိအား၊ ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကားလိုက်လျော၊ စေပြော၍၊ နှိုးနှောလေ။

၃၈။ ငါ၏စိတ်တွင်၊ ထင်၏မလဲ၊ လိပ်ခဲတန်းလည်း၊ ဟုတ်
အည်းကေန်၊ အာမသန်နှင့်၊ မှန်သည်တစေ၊ မရှိချေက၊
မှတ်ဘွယ်မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ်၊ အိမ်တွင်
သတ်။

၃၉။ ဘုတ်ပြန်သော်ကား၊ ဘတ်ပါများက၊ သားမယားပင်၊
မိုက်မှားခဲ့စွာ မလိမ္မာလည်း၊ စာပေစာအား၊ နေ့တိုင်း
ကြားက၊ ထူးခြားလိမ္မာ၊ ရှိသည်သာတည်း၊ နားမှာမ
ဝင်၊ မသိမြင်က၊ သမင်-ကျဲ နှား၊ တောင်သူလားသို့၊
မပွားပညာ၊ မလိမ်မာဘဲ၊ မိမိစိတ်ခိုင်း၊ လူထိုင်းမှိုင်း
သည်၊ ရိုင်းစိုင်းစောစင်စွာ၊ ဇီဝကမ္မနှင့်၊ ဇာတိမိမည်။

၄၀။ ရင်ဝယ်ဖြစ်ငြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဘွားမိခင်၊
ဆုံးမဆင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ ထို့သူငါ့ကို၊ လိမ်မာစေ
ကြောင်း၊ ကောင်းပါစေစို့၊ ဆိုပါသမျှ၊ ဩဝါဒကို၊
နားမျှမထောင်၊ မကြားဖောက်သို့၊ မောင့်တို့ပြုက၊
ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်သံသရာ၊ ဆက်များစွာ၌၊ ချမ်းသာ
မည်ရေး၊ အလွန်ဝေးသည်၊ သေဘေးမလဲ၊ ဝင်ဆင်းရဲ
မှ၊ ရွှေခဲအယ်နှယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို၊ လွှဲဖယ်ကြံစည်၊
လွတ်ပါမည်။

၄၁။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်ကောင်းစွာ၊ သောင်း
ပြောင်းနှံ့စပ်၊ သည်ဘိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊
ရဋ္ဌသာလျှင်၊ ပညာရအကြောင်း၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်း၍၊
ရုံးပေါင်းဆင်ခြင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဤတွင်တရား
ပြီး၏သောစံ။

ရှင်မဟာ ရဋ္ဌသာဓု - ဆုံးမခေါ်း ပြီး၏။

ရှင်မဟာ သီလဝံသ - ဆုံးမခဏ်း။

- ၁။ တိလောကဟု၊ မရ နှိုင်းတူ၊ ဘက် မပြုသည်၊ သုံးဆူ ခု
တနာ၊ မာတာပိတ၊ ဆရာ စသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်
မှား မဆို၊ ရှိသကြစေ၊ သာမဏေ က၊ သူငယ် စသား၊
တပည့်များတို့၊ မှတ်သား ကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမ
သင်သည်၊ ဝမ်းတွင်ကြပ်ကြပ် စွဲ၍မှတ်။
- ၂။ ဂယောက် ဂယက်၊ ကျက်ကျက် ပျောက်ပျောက်၊ စား
သောက် အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေ သပ်သပ်၊ စိတ်ယူစွဲ
၍ အမြဲမှတ်။
- ၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြွားမပြတ်၊ မျက်သစ်ဒန်ပူ
လုံ့လ ကူသည်၊ ယူ၍ မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။
- ၄။ ဘုရား ခြေရင်း၊ ကျောင်း တလင်းတွင်၊ မြက် သစ်ပင်ကို၊
မြင်လျှင် မဖွယ်၊ မသတ်ပယ်သော်၊ လယ်၍မပြတ်၊ တံမြက်
ခတ်။
- ၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေ နည်းမြင်သော်
ခေါင်ညီညွတ် သွား၍ ခပ်။
- ၆။ ရေခပ်သွား လည်း၊ ကစား၍ သာ၊ ရေမှာ ကြာသော်၊
သဲဒဏ် ရေဒဏ်၊ ဧပးရ မှန်သည်၊ ခံမည်သာ ကြံလော၊
မင်းတို့ ကျော။
- ၇။ နေ့ညဉ့် နံနက်၊ ကိန်းစက်မွေ့ရာ၊ သင်ဖြူးဖျာ ကို၊ ခင်းလာ
ယူငြား သွင်းခေါက်ထား။
- ၈။ သင်္ကန်း သပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြံသွားခါသော်၊ ယူရာသည်
များ၊ ပြင်၍ ထား။

- ၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည့်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊ ဝတ်သင်္ကန်း ကို၊ ချွေးစွန်းမူကား၊ နေပူ ဖြန့်လွှား၊ သွင်းခေါက် ဆား။
- ၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက် ဆုပ်နယ်၊ မူကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေ ခပ်၍ နေထံပါး။
- ၁၁။ ကိုယ်လက် ဖိန်း၍၊ ကိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာ နှင့်၊ ပြာပြာ လောင်လောင်၊ တဖေါင်ဖေါင် သည်၊ ခေါင်ခေါင် ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။
- ၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနီးကပ်၊ မကိုင်းညှုတ်ဘဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍ မသွားနှင့်။
- ၁၃။ စားဘွယ်သောက်ရာ၊ ကပ်ဘောခါလည်း၊ ချဉ်းလာ နီးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေ ကိုင်းညှုတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။
- ၁၄။ ဘုဉ်းပေး ဆိုတန်း ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လား ဟု၊ စကား သည့်နယ် မမေးနှင့်။
- ၁၅။ မိဦးဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍ အလျင် ပစားနှင့်။
- ၁၆။ မိဘ ဆရာ၊ ထားသည်ဟာ ကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊ မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သော အား၊ စာချင်ငြားက၊ ဝပ်တွားခ၊ ယ၊ တောင်းပါကြ။
- ၁၇။ သပိတ် ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းဗျတ်ကို၊ ပွတ်တုံ ညစ်ကြေး၊ မြူမတင်အောင် စင်စင်ဆေး။
- ၁၈။ ကျောင်းတွင် အိမ်တွင်၊ မသင့်မြင်သော်၊ ယူငင် သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိုငြား၊ ကောင်းကောင်းထား။

- ၁၉။ အမှု နည်းများ၊ ခန့်စားရှိုသော်၊ စာခန်းခေါ်ကာ ကြား
သော် ခဏ ချဉ်းကပ်ကြ။
- ၂၀။ ကိစ္စ ရှိငြား၊ သွားသည့်များ၌၊ လျင်လျား ခဏ၊ လာ
ပါကြ။
- ၂၁။ တပါးတစို့၊ သွားကြလို့သော်၊ ဆရာကိုပန်မှ၊ သွားပါ
ကြ။
- ၂၂။ မိဘဖူးမြင်၊ ရွာသို့ဝင်လည်း၊ ခြေမြင် လက်မြင်၊ ချိန်ခါ
တွင်၌၊ လျင်လျင်ခဏ၊ ပြန်ပါကြ။
- ၂၃။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင် နာနာ၊
ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။
- ၂၄။ သိတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟန် ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်း နှင့် ရှင်၊
ညီတွင် အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါ့ကိုအဘ၊ မှတ်ပါ
ကြ။
- ၂၅။ အသက် ကြီးငယ်၊ ဝေါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ် နှိမ့်ချ၊ ရှိ
တုပ်ကွ။
- ၂၆။ ကြီးသူခေါ်ကာ၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ်
တုပ်လျက်၊ လက်အုပ်ချီကြ၊ ပြုကုန်ကြ။
- ၂၇။ တရား ပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာ မစောင့်၊
အလွန်မှောင့်၍၊ တထောင့်စကား၊ မပြောနှင့်။
- ၂၈။ လူတူယ် ဒါန်းတူယ်၊ ကြီးငယ် တည်တည်၊ ရောက်လာ
ဝယ်လည်း၊ လဲလှယ်ခဏ၊ သူ့ ခုတ်ယောက်ကို၊ ပေး
လိုက်ကြ။
- ၂၉။ ကွမ်းနှင့် ဆေးလျှင်၊ ဧည့်သည် မြင်သော်၊ အလျင် ခဏ
တည်ပါကြ။

၃၀။ မင်းသွား ငါသွား၊ အငြင်းပွား၍၊ စကားတောက်ဆတ်၊
မဆိုအပ်။

၃၁။ မပြတ်မချာ၊ ဆူလည်လာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစား လိုရ
နေပါကြ။

၃၂။ ရဟန်း သံဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊ သင်
ပြီးနှင့် ဖျာ၊ လာ၍ဗျဗျ ခင်းပါကြ။

၃၃။ မရိသတ်လည်း၊ မပြတ် ကျောင်းတွင်၊ နှိုလျှင် တထွေ၊
တပြည့် တရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာ လျှောက်
ပတ်၊ စက်ကတော့ကို ကောင်းကောင်း ထိုးကုန်လတ်။

၃၄။ မလျှပ် မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်း ရ၊ ထကြွ မွေ့ သိမ်၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ် နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်း
တည့်၊ ဟိန်းဗဲ မဆိုရစေ နှင့်။

၃၅။ မျက်မှောက် ကောင်းငြား၊ ပြင် အပါး မှာ၊ ဓာခြား
မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၆။ မသင့်တတ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထူးပြား ပေလီ၊ တစီ
စီနှင့်၊ ဟိဟိ သည်များ၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၇။ ဟိနနတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးက ငယ်သည်၊ နင်ဟယ်ကိုမျှ
မဆိုကြနှင့်။ ရန်စ ချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖို့၍၊ သတ်မည်
ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့် မျှ၊ မထွီကြနှင့်။ ချစ်ခင် ရှိသေ၊
အချင်းချင်းကို၊ သိဓာတ်စေ ဟု၊ မအော့၊ အရင်း၊ တ
ဝမ်းတွင်း သို့၊ သားရင်း ထူကွ မှတ်ကုန်ကြ။

- ၃၈။ သင်္ကန်း အဝတ်၊ ချစ်ထားပစ်လေ၊ မရိုသေရုံ၊ ကလေး
ကစ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။
- ၃၉။ တယောက် ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြ သော်၊ ကြည့်ကြလျက်
သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ ညီညာကြ။
- ၄၀။ ဆရာနေခင်း၊ အင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၊ လည်းလျောင်း
ဘုံလျှို၊ ထိုထို ထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာ မသင့်၊
မထိုင် နှင့်။
- ၄၁။ ရွှေကစားစား၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင် ဆောင့်ကြောင့်နှင့်၊
ပေါင်ထောင် လက်ကား၊ အပါး ကြပ်ကြပ် မနေအပ်။
- ၄၂။ ရှင် နှင့် သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို တခြားတယ်၊ သုံး
ဘွယ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကိုလည်း မသောက်နှင့်။
- ၄၃။ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေ တို့၊ ကြိုကြို
ငဲ့ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက် မဆို၊ ရိုသေ
ကြစေ၊ မြေပွေး မြေဟောက် မတည့်စောက် သို့၊ ရှိ
ကြောက်စေ။
- ၄၄။ မေ့တော် ဓာတ်တော်၊ ရုပ်တုဘော်ကို၊ ဖူးမျှော် မပြတ်၊
ရွှေကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက် မိုးသောက်
ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက် မပြတ်၊ လက်အုပ်
တင်ထား၊ ဘုရားတရား သံဃာ၊ ရတနာ သုံးပါး၊ ဂုဏ်
တော်များကို၊ ကြိုစား လုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။

၄၅။ ငါကား သည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာ ကြပ်မတ်၊
ဆရာ အပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကို သင် ဟု၊ ထိပ်
တင်လည်းရှက်၊ လျင်လျင်ရအောင်၊ ကြိုးစားကျက်။

၄၆။ အချိန် တန်၍၊ စာအံ့ဆိုလျှင်၊ မအံ့တခါ၊ အံ့တခါနှင့်၊
မျက်နှာ တပါး၊ စာ တခြားလည်း၊ စကား ပြောဟော၊
တသောသော သည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၇။ မပြတ် အသံ၊ တညံ့ညံ့သည်၊ စာအံ့ စာဘတ်၊ ကျက်မှတ်
မြဲသည်၊ သည်လည်း ည သတ်၊ ပြတ်ပြတ် သားသား၊
စကား ဆိုထွေ၊ ပြီလှစေ။

၄၈။ သင်ပုန်း ထန်းရှက်၊ ပေထက် စဉ်ကာ၊ ရေးသော ခါ
လည်း၊ အကွရာကို၊ သေချာ လှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း
လှစတတ်စေ။

၄၉။ မပျင်းမစိုး၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိ အထဲ၊ နှလုံး စွဲအောင်၊
တဖေါင်ဖေါင်လျှင်၊ သန်းခေါင် ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်
သမျှ၊ စစကုန်စေ၊ ညဉ့်ကို အလွတ် ရှုတ်နိုင်စေ။

၅၀။ ရဟန်း မောင်ရွှင်၊ လူငယ်သွင်၌၊ မသင် မရွတ်၊ မတတ်
စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာ ကုန်ငြား၊ ရက်သာ များ
အောင်၊ စကားဖေါင်ဖွဲ့၊ တုံ့လွဲ ကျယ်ပွား၊ စကားပြော
ဟော၊ တသောသော သည်၊ ရယ် မော၍လည်း မနေ
နှင့်။

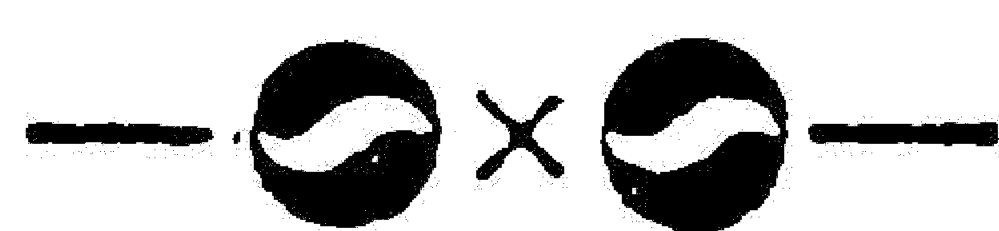
၅၁။ တယောက် တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ သင်
ပုန်း ပေမှာ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

- ၅၂။ နားပန်းဆံ နှင့်၊ နောက်ဆံလည်း ထား၊ ပြုထား ပေါင်း၊
ပေါင်း၊ နားခွောင်း ဓတ်ခါ၊ ပန်းပန်ခါနှင့်၊ သိခါမြူး
ရှင်၊ ရှေ့ငွေ ဆင်၍၊ သင်တို့ သည်နယ် မကျင့်နှင့်။
- ၅၃။ ဆက်န်းမှလဲ၊ ပိန်းနဲအပြင်၊ လှေစချင်၍၊ လွှင်လွှင်ပပ၊
ပြုကြံ မသင့်၊ နှင်းဆိုး နှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုး ကိုလည်း
မဝတ်နှင့်။
- ၅၄။ ဒသသီ ဆယ်ပါး၊ ဘုရား မုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ် ကို၊
စောင့်ကြံမဲ့ထွေ ညီလှစေ။
- ၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပ ချင်လျှင်၊ သင်သာခိုက် ကို၊ သင်
လိုက်ကြံ။
- ၅၆။ သို့ပင် တစေ၊ မနေရသော၊ ကျောင်းက ခွာသော်၊ နောင်
ခါ နောင်စာ ရှိတတ်စွ။
- ၅၇။ အတတ် ပညာ၊ တတ်မှ သာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ နေကျိုး
နပ်မည်ပ။
- ၅၈။ သားတို့မှာလည်း၊ ပညာလိုချင်၊ ကျောင်းကန် ပင်သော်
မသင် စာခါ၊ သင်တခါ နှင့်၊ မလာ တနေ၊ လာ တနေ
လည်း၊ ဆို၍ မနိုင်၊ ဖျင်းခေါင်တိုင်သည်၊ တွေ့နိုင်လျက်
သာ၊ နေ့ရက်ကြာလျှင်၊ တခါရိုက်လေ၊ ညက်ညက်ကြေ
မည်၊ သားရေ လွှမ်းတော့ မင်းထို့ကျော။
- ၅၉။ ဆုံးမ စကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သား ဝမ်းထဲ၊ စိတ်
မစွဲလျှင် သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော့ မင်းတို့ ကျော။

၆၀။ ယခုအခါ၊ သာသနာတို့၊ လူဖြစ်မည်မျှ၊ လွန် ခဲလှ၏။
လူသက် သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေ မြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်း သင်္ဃာ၊
ဖြစ်ပြန်ပါ။ ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိ ဟု၊ သိကြပါစေ၊
သည်ထက် သည်သာ၊ မြတ်ရာရာ ကို၊ လွယ်ကာ ခဏ၊
လွမ်းပါကြ။

၆၁။ ဆရာမြတ်မှန်၊ သီလဝဇ္ဇ၊ ထေရ်အကျော်၊ မိန့်တော်
နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက် သာသာ၊ ပါဠိ
ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့်
မှတ်တယ်၊ များ သူငယ် မှာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်
ဖြင့် ကြံ၍၊ ဥာဏ်ဖြင့် လောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်း
ကျက်မှတ် ကြစေ သော။

ရှင်မဟာ သီလဝံသ - ဆုံးစော၊ ဤတွင်ရှေ့ ပြီးပြီ။

ဘိုးသူတော် ဦးနု - စကားပုံ။

မြန်မာ့ပေါ်၊ ဥာဏ်ယူ မျှော်သည်၊ သူတော် ကျွန်ုပ်၊
နား၏တန်းဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လင်္ကာပုဒ် ဖြင့်၊ အာလုပ်
ချိုမြ၊ စကားပုံသရုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ် ပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်။ ရုပ်လှတာကို ပယ်ရမည်။
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ ဧပြရာသည်။ ရုပ်လှတာကိုပယ်မှ တေး
ပ၊ ကွာသည်။

သေရည်ကို မသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်။
သေရည်ကို သောက်က၊ အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်။ ရေကြည်
ကိုနှောက် က၊ အနယ် အမှုံတို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍ မဆို နှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍ မမျှီနှင့်။ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုကာ၊ ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်သည်။ ဝင်တိုင်း သိပ်၍မျှီကာ၊ အန္တရာယ် များတတ်သည်။

ဂေါဏ် မံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောဓ ခြံရံကိုလည်း မပွားနှင့်။ ဂေါဏ်မံသံကိုစားက အမိအဘသဘွယ် ဖြစ်ပေသည်။ ကောဓခြံရံကို ပွားကာ အဓိကရ အပါယ် နှစ်ချေသည်။

အဟုတ်တရားကို အလို မရှိ နှင့်။ မဟုတ် စကားကို မဆို ဘိနှင့်။ အဟုတ်တရားကိုအလိုရှိကာ၊ ဘဝဝါဒစကားကို ပယ်ရှာ ကျချေ သည်။ မဟုတ် စကားကို ဆိုဘိကာ၊ သမာဓိ တရားတို့ ကွယ်သွား ရချေသည်။

မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုမစနှင့်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေး မချနှင့်။ မြူသလိုပုံနှင့် ကလေးကိုစက၊ ကလေးအမိုက်မို့ ဆဲ တတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေး ချကာ၊ အရေး မစိုက်သမို့ မှီတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင်၊ သတိထား။ တန်ခိုး နုပ် သူ ထမင်းဝလျှင်၊ မကြည့်စား နှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှ က၊ စာဂ တန်တတ်သည်။ တန်ခိုးနုပ်သူ ထမင်းဝက၊ မာနထန် တတ် သည်။

အဟုတ် အမှန်ကိုလည်း သိမှ။ အလုပ် အကြံလည်း ရှိမှ။ အဟုတ် အမှန်ကို သိကာ၊ သံသရာ ဘေးပ ရှိ၊ အနေ ကျယ်ကြ မည်။ အလုပ်အကြံရှိကာ၊ ဆန်ရှာရေးလှ၍၊ အခြေတယ်ကြမည်။

သေဌေးလို့ ကြယ်သော်လည်း၊ မာန်စွယ် မထနှင့်။ မြေ
ပွေးကို ငယ်သော်လည်း အလမ္ပီယံ မပြုနှင့်။ သေဌေးလို့ ကြယ်
သည်ဟု မာန်စွယ် ထက၊ အရိုအသေ နဲ့လို့ ပြေမုန်းတတ်သည်။
မြေပွေးကို ငယ်သည်ဟု အလမ္ပီယံ ပြက၊ ထိုမြေ ခဲလို့ မကြာ
ခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲ မဝယ်နှင့်။ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်။ မတော်ဘဲ
ဝယ်လေက၊ အသပြာနေ ရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ လယ်ချေ
က၊ မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မမြီးမစား နှင့်။ အဖေမပါလျှင် ခရီး
မသွားနှင့်။ မတော်တာကို မြီးစားက၊ အေးရလို့ ရောဂါပွား
တတ်သည်။ အဖေမပါဘဲ ခရီး သွားက၊ အရေး မလှသမို့
သောက များတတ်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွား နှင့်။ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်။ ခရီးကို အပြင်းသွားက၊ မှားတတ်သည်။ မီးကို အ
ကြွင်းထားက ပွားတတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါကို
မကြီးပွားစေနှင့်။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက၊ မုချမှောက်
တတ်သည်။ အနာ ရောဂါကို ကြီးပွားက၊ ဒုက္ခ ရောက်တတ်
သည်။

စကားစကား ပြောပါများက၊ စကားထဲက ဇာတိပြု၍
မာနတံခွန် ထူတတ်သည်။ ဘုရားတရား ဟောဖန်များက၊ တ
ရားထဲက၊ ပါဠိရ၍ ဒါန အလွန်လှတတ်သည်။

အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကို ကြံရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ အဖိုး
တန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြု
လျက်၊ ဦးနှု - မည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊
ဆုံးမစာကို၊ တကာ တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့၊ ည၊ လေ့
ကျက် ကြံပါကုန်လော့။

ဘိုးသူတော် ဦးနှု စကားပုံ - ပြီး၏။

သိင်္ဂါလောဝါဒ သုတ် ကျင့်ဝတ် လင်္ကာ။

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေ
စက်၊ ရောင် ပြုံးပြက်ကို၊ ဦးထက် တင်ထား ရိညွတ် တွား၍၊
သားနှင့် မိဘ၊ တပည့် စသည်၊ ပြုရသောဝတ်၊ ချွတ်မှုပါယ်ရွာ၊
လားမည့်တာကြောင့်၊ သုတ် ပါနထယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လော
ကကျင့်ရာ၊ အကျိုးမှာပိမ့်၊ နတ်ရွာဘို့ လုံးလုံး ကျက်၍သုံး။

သခး - သိန္နိ ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး၊

ကျွေးမွေး မပျက်၊ ဆောင်ရွက် စီမံ၊ မွေခံ ထိုက်စေ၊ လှူ
မျှဝေ၍၊ စောင့်လေ မျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဘွယ် သား
တို့ တာ။

ဒီ အ ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး၊

မကောင်း မြစ်တာ၊ ကောင်းရာ ညွှန်လတ်၊ အတတ် သင်
စေ၊ ပေးဝေနှိုးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊ ဘခင်
မယ်တို့တာ။

တပည့် ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး။

ညီညာထကြ၊ ဆုံးမ နာယူ၊ လာမူကြိုဆီး၊ ထံနီး လုပ်
ကျွေး၊ သင် တွေး အံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ် မချွတ် ငါးခုသာ။

ဆရာ ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး။

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင် ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချွန်၊ ဘေးရန်
ဆီးကာ၊ သင့်ရာ အပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဘို့ ဇတ်ငါးဖြာ။

လင် ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး။

မထေ မဲကင်း၊ အပ်နှင်း ဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စား
ဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်၊ ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

မယား ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး။

အိမ်တွင်းမှ လုပ်၊ ဘိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည်ရှောင်၊
လျော်အောင် ငြိန်ချိုး၊ ပျင်းရိ မမူ၊ ဝတ် ငါးဆူ၊ အိမ်သူ ကျင့်
အပ်စွာ။

မိဘဆွေ ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး။

ပေးကမ်း ချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့် ယှဉ်ထား၊ စီးပွား ဆောင်
ရွက်၊ နှုတ်မြှက် ချိုသာ၊ သစ္စာ မှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ကျင့်လေ
မိတ်သဟာ။

သင်္ခါ ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး။

ဝစ္စာ ကျွေးမွေး၊ ပြုရေး စီရင်၊ နာလျှင်ကုစေ၊ ငှဝေရ
သာ၊ အခါကိုလွှတ်၊ အရှင်ဝတ် မချွတ် ငါးခုသာ။

ကျွန် ကျင့်ဝတ် (၅) ပါး။

အိပ်ဆော် နောက်ကျ၊ ထသော်ကားရှေ့၊ ပေးမှ ယူအပ်၊
စေ့စပ် ဆောင်ရွက်၊ ကျေးဇူးမြှက်၊ ငါးချက် ကျန်ကျင့်ရာ။

ဘိယကော ကျင့်ဝတ် (၉) ပါး။

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊
လိုလျှင် ဖိတ်ထား၊ ဓာတ်အားလူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ပြုလေဒါ
ယကာ။

ရဟန်း ကျင့်ဝတ် (၆) ပါး။

မကောင်း မြစ်တား၊ ကောင်းရာ ညွှန်လစ်၊ အသစ် ဟော
ကြား၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်တံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်း
မှ၊ ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂီလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု သုံးစ မြတ်ဆရာ။
ကျင့်ဝတ်မပြု၊ ပါယ်လေးထွေ လားလေ မြင့်ရှည်ကြာ။
ဤသည်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံ ထက်နတ် ရွာ။
လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချ၍၊ မိဘနှင့် သား၊ မယား
နှင့်လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေမှန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊ ဆရာ
တည့်၊ တည့်တည့် မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ပြုသန့်စင်မှု၊ ရှင်
လည်းမကွာ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူပြည်၊ လှည့်လည်အ
တူ၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗာန် ရှေ့ပြည်၊ ဝင်အံ့ သည်တည်း၊ မတည် ကျင့်
ဝတ်၊ ချွတ်သုတို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာထို့လုံးလုံး၊ လူ
ဖြစ်ရှုံး။ ။

သိင်္ဂီလောဝါဒသုတ် ကျင့်ဝတ် လင်္ကာ - ပြီး၏။

ဆယ်စောင်တွဲ ပြီး၏။

သားရွှေဥ ဆုံးမစာ။

မောင့် အမေဆိုး၊
နားချို၍သား၊
နာရီ၏ စက်၊
ဟရံ မခြား၊
ငါကား ချက်ချက်၊
မရပ် မနား၊
နုထွား ငယ်ရွယ်၊
သွယ်သွယ် လုပ်ရန်၊
မချန် မခြင်း၊
မနော့ နှင့်၊
ပြောဟန်သာတည့်၊
နာရီသွား ကို၊
လုပ်စေချင်သည်၊
မေ့သည်းခြာ တို့....။

သားငယ် ပျိုတို့၊
မှတ်သားပါလော့၊
ချက်ချက် မြည်သံ၊
မောင်တို့ ကြားစ၊
နွေ ရက် မပြတ်၊
မြည်ကာ သွားသို့၊
သင် သူငယ်တို့၊
မူမျိုးမှန် ကို၊
ပျင်းရိ ဖင့်နဲ့၊
လုပ်မြဲ လုပ်ပါ၊
ပမာ ယူငြား၊
စံထား၍လျှင်၊
ချစ်ခင်လှစွာ၊

။

